

ตอนที่ 1101 การต่อสู้รอบแรก

“ดอลลาร์เข้าร่วมประลองจริง ๆ หรือ ในสนาม
ประลองของเมืองเทรช คนส่วนใหญ่ต้องการที่จะ
เห็น ดอลลาร์อยู่ในรายชื่อผู้เข้าร่วม “ดอลลาร์
ปะทะกับราชาชนนุก อะไรงั้น! นี่เป็นเรื่องจริงอย่าง
นั้นหรือ “ชื่อดอลลาร์นี้ต้องหมายถึงดอลลาร์ถูก
ไหม? มันคงจะเป็นสปิริตไปไม่ได้หรอกใช่ไหม “มี
ใครรู้ไหมว่า ราชาชนนุกเป็นใคร ฉันไม่รู้ แต่ถ้าเขา
ถูกเรียกว่าเป็นราชา เขาจะต้องแข็งแกร่งแน่ ๆ

“คุณหลี่ คุณ กำลังจะ

ไปไหน “ฉันจะไปแพร่กระจายข่าวนี้ล่ะสิ ฉันจะให้
คนอื่น ๆ ได้ดูการต่อสู้ด้วย “ผมคิดว่ามัน คงจะอีก

สักพักก่อนที่การต่อสู้จะเริ่มขึ้น ดีล่ะ ผมจะไปบอก
ข่าวกับคนอื่น ๆ ด้วย” “ฉันเห็นแต่สปีริตที่ชม การ
ประลองอยู่ มนุษย์คนอื่น ๆ ไปไหนหมด? “นายคง
จะได้เห็นคนมากขึ้น หลังจากที่มีการต่อสู้เริ่มแล้ว”

... เมื่อผู้เป็นเลิศรู้เรื่องที่ดอลลาร์เข้าร่วมการ
ประลอง แม้ก่อนหน้านี้เขาจะไม่ได้สนใจที่จะชม
การประลอง ศักดิ์สิทธิ์เลย แต่พวกเขาต่างก็รีบมาดู
อย่างลุกลี้ลุกลอน ทุกคนที่ได้ยินข่าวว่าดอลลาร์เข้า
ร่วมการประลอง ต่างก็เข้าไปที่สนามประลองประจำ
เมือง ในที่สุดมนุษย์บางคนก็ว่าได้ว่าราชาชนนก
นั้นเป็นใคร “เวรละ! คู่ต่อสู้คนแรกของเขาคือราชา
ชนนกอย่างนั้นหรือ?” “ทำไม? เขาแข็งแกร่งมากเลย
หรือ?” “ฉันเคยได้ยิน ชื่อเขามาก่อน เขาปกครอง
ดินแดนอันกว้างใหญ่อยู่ที่ไหนสักแห่งนี้แหละ “ถ้า
งั้นก็โชคร้ายนะสิที่ต้อง เจอกับคู่ต่อสู้ที่น่ากลัวแบบ
นั้นตั้งแต่รอบแรก” “ดอลลาร์จะกล้าสู้กับเขารึ

เปล่า?” “นั่นสิ” ในที่สุดเวลาที่ หานเซ็นต้องต่อสู้ก็มาถึง และมนุษย์ที่มาชมการต่อสู้ทุกคนต่างก็จ้องมองสนามประลองอย่างใจจดใจจ่อ ผู้ชมเห็นสปิริตตนหนึ่งที่ด้านหลังมีปีกและคันธนูเดินเข้ามาในสนามประลอง คันธนูของเขาประดับไปด้วย เพชรพลอย ราชาชนกกทำให้พุดกันตามตรง เขาเป็นสปิริตที่หน้าตาหล่อเหลามากๆ ปีกสีขาวของเขาก็ดู ศักดิ์สิทธิ์ บวกกับ

คันธนูสีม่วงระยิบระยับ มันก็ทำให้เขาดูไม่ต่างไปจากเทวดา เพียงแค่เขายืนนิ่งอยู่กับที่ ทุกคนก็สามารถบอกได้ว่าเขาไม่ใช่ศัตรูที่จะทำเล่นๆได้ เพียงแค่ตัวตนของเขาก็ปล่อยออร่าอันน่ากลัวออกมา แต่มนุษย์ส่วนใหญ่สนใจแค่ว่าดอลลาร์จะปรากฏตัวออกมาหรือไม่เท่านั้น มันจะเป็นอะไรที่น่าพิศ หวังมากๆ ถ้าเขาไม่ปรากฏตัวออกมา แต่

มนุษย์ก็คิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่าเข้าใจได้ พวกเขาไม่คิด
จะต่อว่า ดอลลาร์ ถ้าเขาไม่กล้าที่จะสู้กับสปิริตที่
ทรงพลังขนาดนี้ หลังจากนั้นชายที่มีผมยาวสีขาวก็
เดินเข้ามาใน สนามประลอง ร่างของเขาส่องสว่าง
ด้วยแสงสีขาว “นั่นคือดอลลาร์หรือ? ไม่มีใครเคย
เห็นใบหน้าของ ดอลลาร์มาก่อน และดูเหมือนมัน
จะคงเป็นแบบนั้นต่อไป แม้ลักษณะภายนอกของ
เขาจะดูงดงาม แต่ ร่างกายของเขาก็ถูกห่อหุ้มด้วย
ชุดเกราะ ทำให้ไม่มีใครเห็นใบหน้าของเขา “นั่นคือ
ดอลลาร์! ผู้เป็นเลิศ ของเมืองเทรชสามารถจำเขา
ได้ เพราะพวกเขาเคยเห็นลักษณะของดอลลาร์มา
ก่อน ความประหลาดใจ ในลักษณะภายนอกของ
ดอลลาร์ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะฝั่งมนุษย์เท่านั้น ทาง
สปิริตเองก็ช็อคเช่นกัน “เดอะ คิง!” ราชินีดอกไม้ก็
เข้ามาชมการประลองอยู่ด้วย และเธอก็ดูช็อคกับ
สิ่งที่เห็น “น่าเสียดายที่เขาต้องมา เจอกับราชาชน

นกที่ปลดปล่อยคียินได้ถึงขั้นที่ 9 ราชินีสวรรค์พูด รา
ชั้นอสูรอันนี้เองก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เขาพูดแทรก
ขึ้นมา “ไอ้เวรนั่น มันสมควรโดนเล่นงานมานาน
แล้ว “เดอะลิ่ง! สปีริตตนอื่นๆเองก็อุทาน

ออกมาเป็นเสียงเดียวกันทั่วทั้งอัมจันทร์ ในตอนที่
ห่านเซ็นติดอยู่ในหุบเขาแห่งกาลเวลาเป็นเวลา 3
ปี

นั่น โหมมตราชาสปีริตชั้นสุดยอดของเขาก็ปลดปล่อย
คียินได้ถึงขั้นที่ 9 แล้ว ในหุบเขามีผลไม้จิโนอยู่จำน
วน มาก ทำให้เขาสามารถกินได้ตลอดเวลาที่เขา
ติดอยู่ที่นั่น หลังจากนั้นห่านเซ็นก็ไม่เคยเข้าไปใน
สปีริต เบสอีกเลย ดังนั้นจึงไม่มีใครรู้ว่าเขาปลด
ปล่อยคียินได้ถึงขั้นที่ 9 แล้ว พวกเขาต่างยังคิดว่าเด
อะคิงปลดปล่อยคียินได้เพียงขั้นที่ 3 อยู่ ทำให้พวก
เขาไม่คิดว่าห่านเซ็นจะสามารถต่อสู้กับราชาชนนก

ที่ปลดล็อกขึ้นถึงขั้น ที่ 9 ได้ ถึงแม้พวกเขาจะอยู่ในระดับเดียวกัน แต่พวกเขาก็ยังไม่คิดว่าห่านเซ็นจะสามารถเอาชนะราชาชน นกได้ ห่านเซ็นรู้ว่ายังงเขาก็ต้องกลับเข้าไปในสปิริตเบสเขต 9 ในตอนที่เขากลับไปที่เมืองไต้ดินได้ ดัง นั้นเขาจึงไม่ได้เข้าไปในนั้นเลย เขาไม่ต้องต้องการที่จะทำให้สปิริตคนอื่น ๆ ประหลาดใจในความสำเร็จ ของเขามากเกินไป การที่เขาจะกระโดดจากการปลดล็อกขึ้นขั้นที่ 3 ไปขั้นที่ 9 ในเวลาไม่กี่วันนั้นเป็น เรื่องที่บ้ามาก ๆ เขาเคยลองแวะเข้าไปในสปิริตเบสอยู่แปปนึ่ง แต่เขาซ่อนตัวจากสายตาคนอื่น ๆ และไม่ได้ต่อสู้กับใคร ห่านเซ็นคิดว่าจะสามารถรักษาตัวเองได้รวดเร็วกว่าเดิมในสปิริตเบส เพราะเขาสามารถอยู่ในโหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดได้นานเท่าไรก็ได้ตามที่เขาต้องการ แต่มันไม่ได้ผลตามที่เขาคิดเอา ไว้ สปิริตเบสไม่ได้เกี่ยวข้องกับร่างกายของเขา

จริง ๆ

และการจะเข้าไปก็จำเป็นต้องพึ่งพาสปิริตโตน
เพียงอย่างเดียว ในสปิริตเบส หานเซ็นสามารถ
เปลี่ยนแปลงได้แค่ยนสปิริตเท่านั้น ถึงเขาจะ
พยายามขับ คริสตัลในร่างกายออกไปที่นั่น แต่เมื่อ
เขากลับออกมาพวกมันก็จะกลับมาใหม่อีกครั้ง แต่
ภายนอกสปิริต เบส หานเซ็นก็ไม่สามารถคงร่าง
ราชาสปิริตชั้นสูงสุดได้ตลอด “เป็นเจ้านี่เอง ข้านี้
โชคอะไรอย่างนี้ ข้าจะสั่งสอนบทเรียนที่เจ้าควร
ได้รับมานานแล้วให้เอง เดอะคิงโด่งดังเกินไป แม้
แต่ราชาชนนาก็รู้จัก ชื่อของเขา สปิริตทุกคนยังคง
เรียกหานเห็นว่าเดอะคิง ถึงแม้สปิริตราชั้นตนอื่นๆ
จะรังเกียจชื่อนี้ก็ตาม โหมมราชาสปิริตชั้นสูงสุด
ของหานเซ็นมีเวลาจำกัดเมื่อใช้นอกสปิริตเบส ดัง
นั้นเขารู้ดีว่าจะต้องจบการ ต่อสู้ให้เร็วที่สุด หาน

เห็นยกมือขวาของเขาขึ้นมาและติดนิ้วขึ้นไปบน
ท้องฟ้า หลังจากนั้นเหรียญจำนวน มากก็ร่วงหล่น
ลงมาจากท้องฟ้า รวากับสายฝน ทั้งสนามถูกปก
คลุมด้วยเหรียญจำนวนมากอย่างรวดเร็ว “นั่นมัน
วิชาอะไรกัน? นมากอย่างรวดเร็ว “นั่นมันวิชาอะไร
กัน?

ตอนที่ 1102 ยินดีทั้ง 2 ฝ่าย

ผู้คนที่ไม่เคยเห็นการต่อสู้ของห่านเข็นมาก่อนต่าง
ก็ซ็อก เหยียญที่ล่องลงมาราวกับสายฝน เป็นอะไร
ที่ น่าประหลาดใจมาก ส่วนฐเสียวเฉียวนั้นตื่นเต้น
อย่างมากที่เห็นเหยียญถูกปล่อยออกมา เขาเคย
เห็นพลัง ของพวกมันมาก่อน แต่เขาก็ยังกังวลอยู่
เล็กน้อย เขาไม่ค่อยแน่ใจว่าพวกมันจะใช้ได้ผลกับ
สปีริตตนนี้สัก แคะไหน ราชาชนนงกสังเกตว่าห่าน
เข็นไม่คิดจะพูด

อะไร ดังนั้นเขาจึงยกคันธนูของเขาขึ้นมาในทันที
อาวุธของเขาห่อหุ้มด้วยแสงสีขาว ลูกธนูสีขาวจำน
วนนับไม่ถ้วนถูกยิงขึ้นไปบนท้องฟ้า โดยมีเป้า

หมายที่ เหยี่ยวแต่ละอัน เสี่ยงปะทะของลูกธนูกับ
เหยี่ยวดั่งขึ้นในอากาศ และเหยี่ยวก็ถูกยิงตกลง
มา มนุษย์ทุก คนต่างก็ช็อคกับสิ่งที่เห็น พวกเขาไม่
ได้คาดว่าอีกฝ่ายจะตอบโต้ได้รวดเร็วและมี

ประสิทธิภาพขนาด

นี้ พวกเขาเริ่มกังวลเล็กน้อย พวกเขาได้แต่หวังว่า
ดอลลาร์จะไม่แพ้ “เดอะคิงกำลังทำบ้าอะไรอยู่นะ?
เหยี่ยวพวกนี้ไร้ประโยชน์สินดี “การที่เขาไม่
สามารถต่อสู้กับราชาชนนงได้ มันก็เป็นไปตามที่
คาดเอา ไว้อยู่แล้ว” “วิชานี้มันไร้ประโยชน์ ... สปีริ
ตทุกคนต่างก็คิดว่าเหยี่ยวพวกนี้ไม่ค่อยจะดีนัก
แม้พวกมันจะ ดูน่าประทับใจ แต่มันก็แค่นั้น พวก
เขาคิดว่าประสิทธิภาพของพวกมันในการใช้ต่อสู้
กับอีกฝ่ายนั้นเป็น ศูนย์ ถึงมันจะดูเหมือนว่าราชา
ชนนงต้องการจะยิงเหยี่ยวพวกนี้ให้ตกลงมา แต่ที่
เขาต้องการจริงๆ นั่นคือ ทำลายพวกมัน แต่น่า

แปลกที่ลูกธนูของเขากลับล่องลงมาพร้อมกับ
เหรียญ เป็นไปได้ยังไงกัน? พลัง การปลดล๊อคคีย์
ขั้นที่ 9 ของเขาไม่ควรจะไร้ผลแบบนี้ เพราะการที่
ผลจะออกมาแบบนี้ได้น้อยๆ อีก ฝ่ายต้อง
ปลดล๊อคคีย์ได้ 8 ขั้นขึ้นไป แค่คิดว่าเดอะคิง
สามารถปลดล๊อคคีย์ได้ถึงขั้นที่ 8 ก็เป็นอะไรที่บ้า
มากพอแล้ว เหรียญยังคงล่องลงมาราวกับสายฝน
เหมือนเดิม และเหรียญแต่ละเหรียญก็ถูกห่อ

หุ้มด้วย แสงศักดิ์สิทธิ์อันอบอุ่น มันสายเกินไปแล้ว
ที่คู่ต่อสู้ของห่านเซ็นจะหลบพวกมัน ดังนั้นเขาทำ
ได้แค่ฝั่งธนู เพิ่มขึ้นไปอีก โดยหวังว่าจะหยุด
เหรียญพวกนี้เอาไว้ได้ ขณะที่เหรียญล่องลงมานั้น
ห่านเซ็นก็เรียกพวก มันออกมาเพิ่มอีก ตอนนี้เหรียญ
จำนวนมากโหมกระหน่ำลงมา เพียงชั่วพริบตา
พวกมันก็หล่นลงมาท่วม ตัวของราชาชนนงอย่าง

รวดเร็ว ทั้งมนุษย์และสปีริตต่างก็ซื่อคไม่แตกต่างกัน ราชานนทต้องการที่จะบัน หนีไป แต่เหริยญพวกนี้หนักรอย่างไม่น่าเชื่อ ซึ่งทำให้เขาารู้สึกซื่อคเขาประเมินเดอะคังและเหริยญพวกนี้ ต่ำเกินไปจริงๆ เขาต้องการที่จะสลัดพวกมันออกไป แต่เขาก็ไม่สามารถทำได้ เหริยญแต่ละเหริยญ เหมือนกับภูเขาหนึ่งลูกที่ต้องการจะกดทับเขาเอาไว้จุดแข็งที่สุดของราชานนทนั้นก็คือความเร็วและ ความสามารถในการยิงธนู ดังนั้นเขาไม่สามารถต่อสู้กับ หานเซ็นแบบซึ่งๆหน้าได้ เขาประเมินเดอะคังเอาไว้ต่ำ ดังนั้นเขาจึงเข้ามาต่อสู้อย่างไม่ได้กังวลอะไร ราชานนทร้องคำรามราวกับสัตว์ป่าที่ถูกจับเขา ต้องการที่จะสลัดเหริยญพวกนี้ออกไปเพื่อที่เขาจะได้บินหนีไป แต่เขาก็ไม่สามารถทำอะไรกับพวกมันได้ เขาพยายามบินขึ้นฟ้าอย่างสุดกำลัง แต่เขาก็บินขึ้นได้แค่ไม่กี่เมตรเท่านั้นก่อนที่จะถูกกดลงกับพื้น

อีก ครั้ง หลังจากนั้นเขาก็เริ่มจะจมลงไปในสนาม
ประลอง ร่างกายของเขาดูเหมือนกำลังจะแตกเป็น
เสี่ยงๆ ด้วยแรงกดดันอันมหาศาล บัง! ราชานนก
ตอนนี้ถูกกดลงไปอยู่ในท่าคุกเข่า ทุกคนช็อคกับสิ่ง
ที่เห็น สปิริตราชนที่ปลดล็อกคีย์ได้ 9 ชั้นไม่สามารถ
ถลกกลับขึ้นมาขึ้นเพื่อต่อสู้กับห่านเซ็นได้ เขาถูก
กดอยู่ใน

ท่าคุกเข่าและร่างกายของเขาก็เริ่มแตกร้าเหมือน
กับแก้ววที่กำลังจะแตก “ดอลลาร์ แข็งแกร่ง ัง

ปี นบั ่า
เลย!” ชูเสี้ยวเจียวตะโกนออกมา “ฉันไม่อยากจะ
เชื่อเลยว่าเขาจะสามารถเอาชนะสปิริตราชั้นได้
อย่างง่ายดาย” “ถ้าเขากลับที่จะเข้าร่วมการ
ประลองศักดิ์สิทธิ์ เขาก็ต้องเตรียมตัวมาอย่างดี
แล้ว มันเป็นเรื่องง เ่งจริง ๆ ที่ไปสงสัยในตัวเขา”
“พวกสปิริตราชั้นไม่สามารถเทียบชั้นกับดอลลาร์

ของพวกเราได้” สปิริตจำนวนมากที่เป็นแฟนคลับ
ของเดอะคิงเองก็รู้สึกยินดีและมีความสุขเช่นเดียว
กัน พวกเขารู้ดีว่า ราชาชนนกแข็งแรงแรงขนาดไหน
“เดอะคิงจัดการราชาชนนกได้อย่างสมบูรณ์แบบ
เลย!” “เจ้าเชื่อไหมว่า เพียงแค่เดอะคิงกระดิกนิ้ว
เขาก็สามารถเอาชนะสปิริตราชันที่ปลดล็อกคีย์นได้
ถึงขั้นที่ 9 ได้แล้ว?” “เดอะ คิงจงเจริญ” แม้แต่สี
หน้าของสปิริตจักรพรรดิหลายตนก็เริ่มเปลี่ยนไป
“อะไรกัน? เขาเหมือนกับพวกเรา ไม่ใช่หรอ? เขา
ควรจะปลดล็อกคีย์นได้แค่ 3 ขั้น แล้วทำไมเขา
สามารถเอาชนะราชาชนนกได้ในเวลาเพียง แค่ไม่
กี่ปี” ราชันอสรธสนี้พูดออกมาด้วยความสับสน
ราชินีดอกไม้พูด “เขาพัฒนาถึงขนาดนั้นได้ยังไง
กัน” “เขาน่ากลัวจริงๆ ในเวลาไม่กี่ปีเขาปลดล็อก
คีย์นได้มากขนาดไหนกัน” ราชินีสวรรค์พูดด้วยโทน
เสียงที่ดูหดหู่ใจอย่างน่าประหลาด ตูม! ราชาชนนก

ถูกเหวี่ยงบดขยี้โดยสมบรูณ์ และร่างกายของเขาก็
ระเบิดออก เลือดและขนจากปีกของเขากระเด็นไป
ในอากาศ ขณะที่ซากอันเละเทะของเขาก็กองอยู่
บน พื้น เหวี่ยงเริ่มหายไป และเหลือทิ้งไว้แค่ขน

นก

และกองเลือด สปริตราชันที่ปลดปล่อยคืนได้ถึงวันที่
9 ถูก ทำลายไปทั้งอย่างนั้น เมื่อเห็นราชาขนนก
เกิดขึ้นมาใหม่ ผู้ชมทั้งสนามต่างก็เจียบไป เมื่อ
ห่านเซ็นเดิน ออกไปจากสนาม พวกมนุษย์และ
สปริตก็เริ่มรู้สึกตัวขึ้นมาอีกครั้ง “ดอลลาร์เออาชนะ
สปริตราชันได้! หรือน คือเวลาที่มนุษยชาติจะเติบโต
และยึดครองดินแดนแห่งนี้แล้ว? “เดอะคิงจง
เจริญ! ทั้งมนุษย์และสปริต ต่างก็ยินดีกับชัยชนะ
ของห่านเซ็น พวกเขາต่างก็เชื่อว่าห่านเซ็นเป็นฝ่าย
เดียวกับพวกเขา

ตอนที่ 1103 เทพ

เมื่อกลับมาที่สนามประลองในเมืองของตัวเอง
ห่านเซ็นก็ออกจากโหมตราชาสปิริตชั้นสุดยอด
เขารู้สึก อ่อนเพลียเล็กน้อย แต่มันก็ไม่ได้แย่อย่าง
ที่เขาคิดเอาไว้ เขาคิดว่ายังสามารถสู้ต่อได้อีก
หน่อย ตอนแรก เขาคิดว่าการฆ่าราชาชนนกว่าจะ
ต้องใช้เวลานานกว่านี้ แต่ด้วยการสู้กันแบบซึ่งๆ
หน้า ทำให้ราชาชนน

พ่ายแพ้ตั้งแต่ที่ปล่อยให้เหรียญแรกสัมผัสกับตัว
ของเขาแล้ว ไม่คิดเลยว่าจะลุ่มมันได้รวดเร็วแบบ
นั้น ดู เหมือนที่เราจะประเมินตัวเองต่ำเกินไป
ด้วยการที่ผลมันออกมาดีแบบนี้ เราอาจจะสู้ต่ออีก
สักรอบได้” ใน ตอนแรกห่านเซ็นคิดว่าจะไม่

สามารถสู้ต่อไปได้อีกหลังจากการต่อสู้รอบแรก
แต่ดูเหมือนเขาจะคิดผิด แต่เขายังไม่รู้ว่าคู่ต่อสู้คน
ต่อไปเป็นใคร หานเซ็นพบว่าคู่ต่อสู้คนต่อไปของ
เขาเป็นเพียงสปิริตราชวงศ์

เท่านั้น 'สปิริตราชวงศ์? แบบนี้ก็ดีเลย เราสามารถ
ฆ่าพวกมันได้ในหมัดเดียว มันคงจะใช้เวลาไม่นาน
เลย สักนิด" หานเซ็นรู้สึกโล่งใจ ถ้าเป็นแบบนี้ต่อ
ไปละก็ เขาก็น่าจะสามารถจบการต่อสู้ของวันนี้ได้
และเขาจะ ได้มีเวลากลับไปพักผ่อน และมันก็เป็น
ไปได้ที่เขาสามารถพักผ่อนร่างกายกลับมาในสภาพ
เต็มที่ได้ในวัน ต่อไป ทำให้เขาสามารถต่อสู้ได้อีก
ครั้ง ในวันนี้หานเซ็นยังต้องต่อสู้อีก 4 รอบ หาน
เซ็นพบว่าคู่ต่อสู้ 3 คน ต่อไปของเขาเป็นเพียง
สปิริตราชวงศ์ที่เขาสามารถฆ่าได้อย่างง่ายดาย
ส่วนคู่ต่อสู้คนสุดท้ายนั้นทำให้ เขาผิดหวัง เพราะ

มันคือสปิริตร้าชั้นอีกตน ถัสปีริตตนนั้นปลดล็อก
ยีนได้ 9 ชั้นและไม่ได้ประมาทเหมือน กับราชาชน
นก มันก็น่าจะเป็นการต่อสู้ที่ยากลำบาก ไว้รอดู
สภาพของตัวเองหลังจาก 3 รอบต่อไปละ กัน หาน
เซ็นขึ้นมา นั่งดูถ่ายทอดสดอยู่บนอัมมจรรยในเมือง
ของตัวเอง เพื่อที่จะดูคู่ต่อสู้คนสุดท้ายของ เขา
เขาต้องการรู้ก่อนว่าคู่ต่อสู้คนนี้จะแข็งแกร่งขนาด
ไหน หานเซ็นเห็นเขากำลังต่อสู้อยู่ หานเซ็น
สามารถ บอกได้ในทันทีว่าเขาเป็นคู่ต่อสู้ที่ยากจะ
จัดการได้ เขาปลดล็อกยีนได้ถึงวันที่ 9 จริงๆ นอก
จากนั้นธาตุ ของเขายังเป็นธาตุดินซึ่งเป็นธาตุที่
มพลังป้องกันสูง เขาสามารถสร้างกำแพงหินขึ้นมา
ป้องกันเหรียญที่ ตกลงมาได้อย่างสมบูรณ์ หาน
เซ็นคิดว่าหลังจากที่ต่อสู้กับสปิริตร้าวงค์อีก 3 คน
แล้ว เขาน่าจะเหลือ เวลาใช้โหมตราชาสปิริตชั้น
สุดยอดเพียงแค่ประมาณ 30 นาทีเท่านั้น แม้เขาจะ

คำนวณสถานการณ์ที่ดี ที่สุด เขาก็ไม่คิดว่าจะ
สามารถเอาชนะสปิริตราชันตนนั้นได้ในเวลาเพียง
ครึ่งชั่วโมง หลังจากนั้นไม่นาน การต่อสู้นัดที่สอง
ของห่านเซ็นก็เริ่มขึ้น คู่ต่อสู้ของเขารออยู่ในสนาม
ประลองแล้ว เพื่อที่จะไม่ต้องสูญเสียเวลาไปแม้
แต่วินาทีเดียว ห่านเซ็นใช้งานโหมดราชาสปิริตชั้น
สุดยอดและวิ่งเข้าไปในสนามประลอง ด้วยความ
เร่งรีบ ห่านเซ็นคิดจะฆ่าสปิริตราชวงศ์ตนนี้ให้เร็วที่
สุด แต่ก่อนที่ห่านเซ็นจะได้โจมตีสปิริตตนนี้ อีก
ฝ่ายก็คุกเข่าให้กับเขาและพูด “ข้าน้อยเจ้าชาย
ทรายเมฆา ขอคารวะ มันเป็นเกียรติมากที่ได้มา
ประลองกับท่าน ก่อนที่ห่านเซ็นจะได้ทำอะไร เจ้า
ชายทรายเมฆาก็ยอมแพ้ซะก่อน ห่านเซ็นได้รับ ชัย
ชนะอีกครั้งโดยไม่ต้องกระดิกนิ้วแม้แต่นิดเดียว
หลังจากนั้นเขาก็รีบกลับมาเมืองของตัวเอง “นาย
เหิน นั่นไหม? สปิริตคุกเข่าให้กับดอลลาร์!” “เขา

เป็นเทพเจ้า! ตั้งแต่เมื่อไหร่กันที่สปริตยอมปฏิบัติ
ตัวแบบนั้น กับมนุษย์ที่

พวกเขาไม่รู้จัก “นี่ฉันฝันอยู่หรือเปล่า นี่มันไม่น่า
เป็นไปได้! “มันต้องเติมกันมาแน่ๆ

ทำไมนายไม่ลองลงไปดูล่ะว่าพวกเขาจะคุกเข้าให้
นายหรือเปล่า” “ถึงแม้เขาจะเป็นแค่สปริตราชวงศ์
แต่ ยังไงมันก็เป็นอะไรที่บ้ามาก ๆ ที่เขายอมแพ้และ
คุกเข้าให้อีกฝ่ายแบบนั้น” “ฉันไม่อยากจะเชื่อเลย”
มนุษย์ทุกคนต่างก็สับสน พวกเขาไม่เคยเห็นสปริต
ตตนไหนคุกเข้าให้กับมนุษย์มาก่อน นี่เป็นสิ่งที่
พวกเขา สามารถเห็นได้แค่ในความฝันเท่านั้น การ
ที่มันเกิดขึ้นจริงนั้นทำให้พวกเขาไม่แน่ใจว่าควรจะ
คิดยังไงกับ มันดี หลังจากที่เห็นสิ่งที่เกิดขึ้น มนุษย์
หลายคนก็เชื่อว่าพวกเขากำลังฝันไป แต่สิ่งที่เกิด
ขึ้นต่อไปนั้น ทำให้มนุษย์สับสนยิ่งขึ้นไปอีก สปริต

ราชวงศ์อีก 2 คนก็ทำเหมือนกัน พวกเขาแนะนำ
ตัวเอง หลังจาก นั้นก็ประกาศยอมแพ้ในทันที “นี่
ฉันฝันไปรีเปล่า? หรือว่าพวกสปิริตเป็นบ้ากันหมด
แล้ว? วันนี้เป็นอีกวัน หนึ่งในผู้คงจะไม่ลืมไปอีก

นาน มันเป็นหนึ่งในวันประวัติศาสตร์
ของมนุษยชาติ เมื่อก่อนดอลลาร์ถูก มองว่าเป็นชื่อ
ที่มีความหมายว่าทรงพลัง แต่วันนี้ชื่อของเขามี
ความหมายว่าเทพเจ้า การที่พวกสปิริต คุณเขาและ
สรรเสริญเขาแบบนั้น พวกเขาคิดว่าดอลลาร์ต้อง
เป็นเทพแน่ๆ สปิริตกับมนุษย์นั้นแตกต่างกัน
สปิริตสามารถเกิดมาใหม่ได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่
กลัวความตาย ความตายเป็นสิ่งที่พวกเขาเคยชิน
อยู่แล้ว แถมการระเบิดตัวเองก็ไม่ใช่ว่าเรื่องใหญ่
อะไรสำหรับพวกเขา ซึ่งถ้ามนุษย์ซึ่งสปิริตสโตน
ของพวกเขาไป เมื่อไหร่ พวกเขาก็พร้อมที่จะ
ระเบิดตัวตายด้วยความยินดี สปิริตนั้นเลือกที่จะ

ยอมตายดีกว่ากัมหั่วให้กับ มนุษย์ ซึ่งทำให้
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดูน่าเหลือเชื่อมาก และนี่ก็คือ
ส่วนหนึ่งที่ทำให้

มนุษย์เริ่มเชื่อว่าพวก เขานั้นเหนือกว่าสปิริต หาน
เซ็นไม่เพียงแค่ฆ่าสปิริตราชันเท่านั้น แต่เขายังทำ
ให้สปิริตยอมกัมหั่วโดยที่ ไม่ต้องต่อสู้อีก หานเซ็น
นั้นไม่ได้มีสปิริตสโตนของพวกเขาอยู่ในมือ ดังนั้น
มันจึงไม่มีความเสี่ยงอะไรที่ พวกเขาจะต้องตาย
หานเซ็นทำในสิ่งที่น่าประทับใจอย่างมากในสายตา
ของมนุษย์ทุกคน สิ่งที่เขาเพิ่งจะ ทำนั้นมันยอดเยี่ยม
ยิ่งกว่าการฆ่าสปิริตเสียอีก ตอนนี้ดอลลาร์อยู่
ในใจของมนุษย์หลายคน เขาไม่ได้ เป็นเพียงคน
ที่แข็งแกร่งอีกต่อไป แต่เขายังนำความภาคภูมิใจ
มาให้กับมนุษยชาติด้วย มนุษย์นั้นมียอดเยี่ยม ฝีมือ
หลายคนก็จริง แต่ไม่มีใครทำได้เหมือนกับ

ดอลลาร์ ไม่มีใครสามารถทำให้สปิริตยอมก้มหัว
มาก่อน ตอนนี้มีมนุษย์ต่างก็ตื่นเต้นอย่างที่สุด โดย
เฉพาะคนที่ตกเป็นทาสของสปิริต หานเซ็นก็
เหมือนเป็นแสง แห่งความหวังสำหรับพวกเขา
พวกสปิริตไม่รู้ว่ามีมนุษย์กำลังคิดอะไรอยู่ พวกเขา
คิดว่ามันเป็นเรื่องปกติที่ สปิริตตนอนจะก้มหัวให้
กับเดอะคิง เพราะยังงั้นเขาก็แข็งแกร่งกว่าสปิริ
ตพวกนั้นมาก ส่วนหานเซ็นที่อยู่ ในสนามประลอง
ของเมืองกำลังขมวดคิ้วอยู่ เขาสามารถอยู่ในโหมด
ราชนสปิริตชั้นสุดยอดได้อีกเพียง 30 นาทีเท่านั้น
ถ้าเขาจะสู้กับคู่ต่อสู้คนต่อไป โอกาสที่เขาจะเอา
ชนะอีกฝ่ายให้ทันเวลานั้นมีน้อยมาก ๆ

ตอนที่ 1104 ต่ อสู กับราชาหยกโบราณ

คู่ต่อสู้คนต่อไปของหานเชินคือสปิริตราชั้น ชื่อของสปิริตราชั้นตนนั้นก็คือหยกโบราณ มันเป็นชื่อที่ดูสง่า งามและมีออร่า แต่ความจริงแล้ว ชื่อขัดจากลักษณะภายนอกของเขาโดยสิ้นเชิง เขาเป็นสปิริตที่สูงกว่า 8 เมตรที่ใช้พลังหิน แต่ละก้าวที่เขาก้าวออกไปนั้นทำให้พื้นดินสั่นสะเทือน พร้อมกับทิ้งรอยเท้าเอาไว้ ด้านหลัง มนุษย์ที่ดูอยู่ต่างก็ซื่อค ไม่มีอาวุธอันไหนของสปิริตราวงศ์ที่สามารถทำให้พื้นสนามประลอง เป็นรอยได้ แต่ตอนนี้เพียงแค่สปิริตตนนี้ก้าวเท้าไป พื้นสนามก็ถูกทำลายและเกิดเป็นหลุมขึ้นมา “เขาดู แข็งแกร่งจัง ดอลล่าร์จะสู้กับเขาไหวหรือ?” คนหนึ่งพูดขึ้นมาด้วยความ

สงสัย ชูเสียวเจียวพูดตอบ “ดอลลาร์เคยฟ่าย
แพ้วด้วยงั้นหรือ ถ้าเขาสามารถฆ่าราชาชนนงได้
อย่าง

ง่ายตาย แน่แน่นอนว่าเขาต้อง สามารถฆ่าเจ้านี้ได้”
“นายพูดถูกเขาจะฟ่ายแพ้วได้ยังไง? บ้าบอจริงๆที่
พวกเราไปสงสัยเขา ความหวัง ของพวกเขาเริ่ม
กลับมาอีกครั้ง มนุษย์ถูกรังแกในก็อตแซงชั่วรเขต
3 มาเป็นเวลานานเกินไปแล้ว ดังนั้น พวกเขาทุก
คนอยากเห็นมนุษย์เผชิญหน้ากับพวกสปิริต และ
แสดงให้เห็นว่าการจะสู้กับพวกสปิริตเป็น เรื่องที่
เป็นไปได้ ผลงานการต่อสู้ที่ผ่านมาของดอลลาร์ทำ
ให้มนุษย์ส่วนใหญ่เชื่อคอย่างมาก สิ่งที่เกิดขึ้น เป็น
ปาฏิหาริย์ที่พวกเขาอยากจะได้มาเป็นเวลานาน
แล้ว หานเซ็นไม่รู้ถึงสิ่งที่ผู้คนพูดถึงผลงานของเขา
เขาไม่รู้เรื่องอะไรเลย แต่ก่อนที่จะสู้ นั้น เขาได้กลับ

ไปที่สหพันธ์เพื่อผ่อนคลายและฟื้นฟูพลังกำลังด้วย
บ่อน้ำพื้นตัว เขาต้องการใช้โหมตราชาสปิริตขั้นสุด
ยอดให้ได้นานที่สุด อุปกรณ์สื่อสารของห่านเซ็นดัง
ขึ้นขณะที่เขาอยู่ที่นั่น เขาหยิบมันขึ้นมาดูและเห็น
ว่าควินคือคนที่ติดต่อมาหาเขา “นายเข้าไปที่เมือง
แล้ว หรือยัง?” ควินถาม “ยัง คุณไม่เห็นหรือว่าผม
กำลังอาบ่นาอยู่? ห่านเซ็นโยกอุปกรณ์สื่อสารของ
เขาไป รอบๆ เพื่อให้เธอเห็นว่าเขาอยู่ที่ไหน ควิน
พูด ถ้อย่างนั้นนายก็ควรรีบกลับมา ดอลล่าร์ได้เข้า
ร่วมการ ประลองศักดิ์สิทธิ์ เขามาสปิริตราชั้นไป
ตนหนึ่ง และไม่ใช่แค่นั้น คู่ต่อสู้ต่อไปของเขาอีก 3
ตนก็กัมหัว และยอมแพ้ให้กับเขาด้วย อีกฝ่ายเป็น
สปิริตราวงค์ 3 ตน ! มันเป็นอะไรที่บ้ามากๆ หลัง
จากนี้เขาจะต้อง ต่อสู้กับสปิริตราชั้นอีกตน “จริง
หรือ? คุณก็เข้าไปดูที่ลานประลองของเมืองหรือ?
ถ้าควินกลับมาที่เมือง และเข้าไปรอในลาน

ประลองแล้ว นั่นก็หมายความว่าเธอจะเห็นเขาเข้าไปยังสนามประลอง และตัวตน ของดอลล่าร์ก็จะถูกเปิดเผย แต่ควีนพูด “เดี๋ยวฉันจะเข้าไป แต่ฉันอยู่ในเมืองล่างอีกเมืองหนึ่ง ดังนั้นฉัน ไม่สามารถกลับไปในเมืองของนายได้ในตอนนี้ “ผมคิดว่าคุณจะไม่สนใจการต่อสู้พวกนี้ซะอีก หานเซี นรู้สึกโล่งใจขึ้นมา ตลอดเวลาที่ผ่านมาควีนแสดงแต่ความกระหายที่ต้องการจะแข็งแกร่งขึ้น มันเป็นสิ่ง เดียวที่เธอคิด ตั้งแต่ที่เธอได้เจอกับเธอในก๊อตแชนจ์ชัวร์

เขต 3 มันแทบจะเหมือนกับว่าเธอกำลังทำงานอย่างหนักไม่มีหยุด เขาแทบไม่เคยเห็นเธอกลับมาหยุดพักที่เมืองเลย “ก่อนหน้านี้ฉันก็ไม่ได้สนใจอะไร เพราะมันไม่มีความหวังอะไรสำหรับมนุษย์ฉันเลยคิดว่าเอาเวลาไปพัฒนาตัวเองดีกว่า แต่ดอลล่าร์ฆ่า สปีดราชันได้ ซึ่งเป็นความสำเร็จที่ไม่เคยมีใครทำได้มาก่อน มันจึงคู่ควรที่จะเข้าไปดู

ควีนพูดชักชวน หานเซ็นต่อ “นายเองก็ควรมาดู
การต่อสู้ของเขา” “ทำไม หานเซ็นถาม

ควีนตอบ “เพราะฉันจะทำให้ นายกลับมาหายดี
เหมือนเดิม ถ้าวันนั้นมาถึงเมื่อไหร่ นายอาจจะแข็ง
แกร่งเหมือนกับดอลลาร์และได้ เข้าไปต่อสู้ในการ
ประลองศักดิ์สิทธิ์” หลังจากนั้นควีนก็วางสายอย่าง
รวดเร็ว และเดินทางกลับไปที่

ก็อตแซงซัวร์ หานเซ็นยิ้มแห้ง ๆ ออกมา เวลาพัก
ผ่านของเขาได้หมดลงแล้วและมันก็ถึงเวลาที่เขา
ต้องไปต่อสู้ เขาออกจากบ่อน้ำและเทเลพอร์ตกลับ
มาที่ก็อตแซงซัวร์ ราชาหยกโบราณยืนนิ่งอยู่กับที่
ขณะที่สปิริตตน นิ่งยอมแพ้ให้กับเขา หานเซ็นได้
พยายามอย่างหนักกว่าเขาจะมีชื่อเสียงในนามเด
อะคิง การที่สปิริตตน นิ่งก้มหัวและยอมแพ้ให้กับ
เขาก็เนื่องจากผลงานอันยอดเยี่ยมที่เขาสร้างเอา

ไว้ในสปีริตเบส ซึ่งสปีริต หลายตนเชื่อว่าเขาไร้
เทียมทาน เขาจึงเป็นไอดอลที่ดึงดูดสปีริตจำนวน
มาก การที่สปีริตตนอื่นก้มหัวให้ ราชาหยกโบราณ
เหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าเขาแข็งแกร่งมากแค่ไหน
ไหน เมื่อห่านเซ็นมาถึงสนามประลอง ราชาหยก
โบราณก็รอเขาอยู่ในสนามประลองเรียบร้อยแล้ว
แต่มันก็ยังพอมีเวลาเหลืออยู่ และห่านเซ็นก็ ใช้
เวลานั้นสังเกตคู่ต่อสู้ของเขา มันเป็นเรื่องที่ค่อนข้าง
ยากในการจะฆ่าสปีริตที่ปลดปล่อยจนได้ถึงขั้นที่
9 ในเวลาเพียง 30 นาที หลังจากสิ่งที่

เกิดขึ้นกับราชาชนนุก ห่านเซ็นก็คิดว่าสปีริตราชัน
ตนต่อๆไปก็คงจะ คิดว่าเดอะคิงเป็นคู่ต่อสู้ที่เป็น
ภัยต่อพวกเขา ห่านเซ็นคิดว่าเขาคงไม่สามารถ
จัดการอีกฝ่ายได้ในที่เดียว เหมือนกับราชาชนนุก
นอกจากนั้นดาบไทอาและดาบฟินิกซ์ก็ไม่สามารถ

นำมาใช้ได้ รวมถึงวิญญาณอสูร กาเหว่าทอง
อัศวินผู้ไม่ภักดีและโกลเด้นโกรวเลอร์ก็ไม่สามารถ
นำมาใช้ได้เช่นกัน ทั้งหมดที่เขาใช้ได้ก็มี แค่มืดยา
ปีศาจเท่านั้น เมื่อถึงเวลาที่เขาต้องเข้าไปในสนาม
ประลองแล้ว หานเซ็นก็เปิดใช้โหมดราชา สปิริต
ขั้นสุดยอด และเดินเข้ามาในสนามประลอง ทั้ง
สปิริต

และมนุษย์ต่างก็ตะโกนส่งเสียงเชียร์ให้กับ หาน
เซ็น เมื่อเห็นหานเซ็นเดินออกมา ราชาหยกไปรา
ณก็สร้างกำแพงหินขึ้นมาจากพื้นดิน “เหรียญของ
เจ้านั้นไร้ประโยชน์เมื่ออยู่หน้าต่อข้า” ราชาหยก
โบราณพูดออกมาจากที่กำบังหินของเขา “จริง
หรือ?” หานเซ็นกระดิกนิ้ว และเหรียญก็ไถลออก
มาจากไหนก็ไม่รู้ พวกมันเริ่มหล่นลงมาจากท้อง
ฟ้าราวกับสายฝน ราชาหยกโบราณเพิ่มความแข็งแกร่ง
ของกำแพงและยกพวกมันสูงขึ้นเพื่อป้องกัน

เหรียญมาสัมผัสกับ ตัวของเขา เมื่อเหรียญจำนวน
มากมาสะสมกันที่กำแพงหิน ค่าแพงหินก็พังทลาย
ลงมา แต่นี่คือสิ่งที่ สปีริตตนนี้เตรียมตัวเอาไว้แล้ว
เมื่อกำแพงหินเริ่มจะพังทลาย กำแพงอีกอันก็จะ
ปรากฏขึ้นมาแทนที่ ดู เหมือนจะไม่มีเหรียญไหนที่
สามารถสัมผัสตัวของราชาหยกโบราณได้ “เจ้าทำ
ได้แค่นี้เองหรือ ราชา หยกโบราณหัวเราะอย่างเย็น
ชาขณะที่เขาพยายามยั่วยุห่านเซ็น เขาคิดว่า
สามารถเอาชนะท่าไม้ตายของ ห่านเซ็นได้แล้ว แต่
ห่านเซ็นไม่ได้พูดอะไรตอบกลับไป ในมือของเขามี
ดาบสีดำปรากฏขึ้นมา ดาบนั้นถูก ห่อหุ้มด้วยแสง
ศักดิ์สิทธิ์ จากนั้นห่านเซ็นก็เปิดฉากบุกเข้าไปใส่ราชา
หยกโบราณ

ตอนที่ 1105 เซฟวิ่งมันนี่

ขณะที่ดาบสีดำแทงผ่านกำแพงเข้าไปนั้น กำแพงหินอันใหม่
ก็ปรากฏขึ้นมาแทนที่กำแพงอันที่ถูกทำลายไป

ราชาหยกโบราณไม่คิดจะสู้กับหนูลิ้นซึ่งๆหน้า เขาทำได้แค่
เป็นฝ่ายตั้งรับเพียงอย่างเดียว การโจมตีได้กลับของเขาก็มี
แค่ทำให้หนามแหลมพุ่งขึ้นมาจากพื้นเป็นครั้งคราวเท่านั้น

นี่เป็นการต่อสู้ที่ยากลำบากจริงๆ เขาเป็นสปิริตสายตั้งรับ

อย่างที่คิดไว้ไม่มีผิด' หานเซ็นคิด

ด้วยการใช้เมื่อยาปีศาจ บวกกับพลังเสริมจากโหมดราชา
สปีริตขั้นสุดยอดก็ทำให้หานเซ็นเป็นนักสู้ที่น่ากลัว เขา
สามารถตัดผ่านกำแพงหินพวกนี้ได้อย่างง่ายดาย แต่ด้วย
ความเร็วที่พวกมันโผล่ขึ้นมาใหม่นั้นก็ทำให้ยากที่หานเซ็นจะ
ชิงความได้เปรียบมาได้

เมื่อเห็นหานเซ็นตัดผ่านกำแพงหินและพยายามไล่ต้อนราชา
หยกโบราณ ความตื่นเต้นของผู้ชมก็ขึ้นจนถึงขีดสุด

“ดอกลารียอดเยี่ยมมาก สปิริตราชนันนั้นถูกไล่ต้อนไม่ต่าง
จากสุนัขเลย”

“เขาคือผู้เป็นเลิศที่แข็งแกร่งที่สุดอย่างไม่ต้องสงสัย”

“เดอะคิงไร้เทียมทานจริงๆ”

“ข้าเดิมพันว่าแม้แต่สปิริตจักรพรรดิก็คงจะพ่ายแพ้ต่อเดอะ
คิง”

“ถ้าเกิดเขาเลื่อนเป็นจักรพรรดิไปแล้วล่ะ? บางทีสมญานาม

ของเขาอาจจะทำให้พวกเราเข้าใจผิดได้”

ราชินีดอกไม้และราชินีสวรรค์เองก็ดูการต่อสู้ด้วยความสนใจ
เช่นกัน พวกเขาประหลาดใจกับความสามารถของหานเซ็น

พลังธาตุดินขึ้นชื่อว่าหนาและหนักแน่น แต่หานเซ็นก็
สามารถทำลายกำแพงหินแต่ละอันได้อย่างง่ายดาย ซึ่ง
กำแพงพวกนั้นถูกเรียกขึ้นมาโดยสปีริตที่ปลดปล่อยขึ้นได้ถึง
ชั้นที่ 9 แต่หานเซ็นก็ตัดผ่านมันเหมือนกับว่าเป็นเนยก้อน
หนึ่ง มีความเป็นไปได้สูงว่าคงจะมีแต่จักรพรรดิเท่านั้นที่มี
พลังระดับนี้

ราชาหยกโบราณเองก็ประหลาดใจกับพลังของเดอะคิงเช่นกัน เขาไม่ได้คาดคิดว่าจะถูกไล่ต้อนด้วยการโจมตีที่รุนแรงแบบนี้ และเขาก็รู้ว่ามันคงขึ้นอยู่กับเวลาก่อนที่เขาจะพ่ายแพ้

เห็นได้ชัดว่าพวกเขาทั้งคู่ปลดล็อกขึ้นได้ถึงขั้นที่ 9 เหมือนๆ กัน แต่หานเชินกับแข็งแกร่งกว่ามาก ราชาหยกโบราณคิดถึงขั้นที่ว่าเดอะคิงอาจจะปลดล็อกขึ้นได้ถึงขั้น 10 และกลายเป็นจักรพรรดิไปแล้วก็ได้ สิ่งเดียวที่ราชาหยกโบราณทำก็คือพยายามหลบหลีกการโจมตีของอีกฝ่าย

ถึงหานเซ็นจะไล่ต้อนอีกฝ่ายได้ แต่วิธีการต่อสู้ที่อีกฝ่ายใช้นั้นเป็นอะไรที่น่ารำคาญ อีกฝ่ายเก่งเรื่องสร้างกำแพงขึ้นมาป้องกัน ในตอนที่หานเซ็นคิดว่ามีโอกาสที่จะโจมตีคู่ต่อสู้ได้แล้ว กำแพงหินอันใหม่ก็พุ่งขึ้นมาขวางหน้าเขา

นี่จะไม่ใช่ว่าปัญหาอะไรถ้าหานเซ็นไม่ได้มีเวลาที่จำกัด แต่การที่เขาต้องเอาชนะอีกฝ่ายให้ได้ก่อนเวลาจะหมดนั้นเป็นอะไรที่ทำให้เขาตึงเครียดและกังวล

จนถึงตอนนี้เวลาก็ผ่านไป 15 นาทีแล้ว และในหัวของหานเซ็นก็พยายามคิดหาทางที่จะโค่นล้มราชาหยกโบราณให้ได้

แม้ห่านเซ็นจะดูเป็นฝ่ายได้เปรียบอย่างมาก แต่ไม่มีใครรู้ว่า
เขามีเวลาที่จำกัดและกำลังเร่งรีบอย่างมาก

‘ไม่มีทางเลือก! เราคงต้องใช้มันแล้ว’ ห่านเซ็นหยุดได้
ต้อนราชาหยกโบราณ และเขาก็เรียกเหรียญออกมาหนึ่ง
เหรียญระหว่างนิ้วทั้ง 2 ของเขา

เหรียญนี้ดูปกติธรรมดา จนกระทั่งมันเริ่มจะเรืองแสงขึ้นมา
หลังจากนั้นก็มิตัวเลขปรากฏขึ้นมา

1... 2... 3... 4...

ยิ่งตัวเลขสูงขึ้นเท่าไร พลังของมันก็รู้สึกน่ากลัวมากขึ้นเท่า
นั้น

“เขากำลังทำอะไรอยู่?” ผู้ชมต่างสงสัยว่าหานเซ็นกำลังจะ
ทำอะไร

พวกเขาคิดว่าถึงหานเซ็นจะอัดพลังทั้งหมดเข้าไปในเหรียญ
อันเดียว มันก็คงจะไม่ได้ผลอยู่ดี

ราชาหยกโบราณนั้นมั่นใจในการป้องกันของตัวเองมาก และ
ถ้าเหรีญมีพลังมากจริงๆ เขาก็สามารถเรียกกำแพงหินขึ้น
มาป้องกัน ขณะที่วิ่งหลบไปที่อื่น

ตอนนี้เหรีญส่องสว่างขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งหาเห็นก็อัดพลัง
จำนวนมหาศาลเข้าไปในเหรีญนั้นจริงๆ

ตัวเลขบนเหรีญยังคงเพิ่มขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง จนตอนนี้มัน
ถึงเลข 10 แล้ว

ห่านเซ็นรู้สึกร่างกายของเขาถูกดูดพลังไปจนหมด ตัวเลขบนเหรียญนั้นแสดงให้ว่าเขาอัดพลังเข้าไปในเหรียญมากแค่ไหน

ถ้าเหรียญหนึ่งเทียบเท่ากับหมัดเต็มพลังของห่านเซ็นหนึ่งหมัดละก็ ตัวเลข 10 ก็คือหมัดแบบนั้น 10 หมัด

เหรียญนั้นสะท้อนด้วยพลังอันมหาศาลที่อัดแน่นเข้าไป และตัวเลข 10 ที่ปรากฏออกมานั้นก็แสดงให้เห็นว่ามันรุนแรงกว่าปกติถึง 10 เท่า

นี่คือวิชาใหม่ที่หานเซ็นคิดค้นขึ้นมา ซึ่งเขาเรียกมันว่า ‘เซฟ
วีนังนี่(ออมเงิน)’ มันเป็นวิชาที่ต้องใช้เวลาในการซาร์จพลัง

ซึ่งในตอนที่หานเซ็นใช้เซฟวีนังนี่นั้น เขาไม่สามารถขยับ
เขยื้อนไปไหนได้ นอกจากนั้นถ้าเขาถูกขัดจังหวะล่ะก็ พลังที่
เขาซาร์จมาทั้งหมดก็จะเสียเปล่า

ถึงแม้มันจะมีข้อเสียที่ร้ายแรงอยู่ แต่มันก็ไม่ได้แย่นาขนาดนั้น
ในการต่อสู้จริงๆ เขาสามารถดีดเหวี่ยงออกไปเมื่อไหร่ก็ได้ที่
ต้องการ ถ้าเขารู้ตัวว่าจะถูกขัดจังหวะล่ะก็ เขาก็แค่ต้องดีด
มันออกไปตอนนั้นเลย

แต่ถ้าดีมันออกไปแล้ว นั่นก็หมายความว่าเราต้องมาเริ่ม
จากศูนย์ใหม่

และการดีดออกไปในตอนที่ตัวเลขยังน้อยๆอยู่นั้นก็ไม่ได้มี
ประสิทธิภาพอย่างตอนที่ตัวเลขสูงๆ

มันเป็นท่าที่เขาคิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้ในตอนที่มีเพื่อนร่วมทีม
มันจะเป็นอะไรที่ง่ายมาก ถ้ามีใครสักคนคอยหลอกล่อศัตรู
เอาไว้ ขณะที่เขารอจอย

แต่ที่ห่านเขินคิดจะใช้มันออกมาในตอนนั้นก็เพราะราชาหยก
โบราณดูขี้ขาดตาขาว เขาเอาแต่หน้อยอย่างเดียว เขาไม่ได้
พยายามจะโจมตีกลับเลยด้วยซ้ำ

ตอนนี้เหรียญของห่านเขินถึงเลข 10 แล้ว ซึ่งห่านเขินจะ
เรียกมันว่า “เซฟวิ่งเทนดอลลาร์”

ถ้าอีกฝ่ายเป็นสปิริตราชันที่กล้าหาญ ป่านนี้เขาก็คงจะถูก
ขัดขวางไปแล้ว

แต่ราชาหยกโบราณคอยอยู่เฉยๆสักพัก และปล่อยให้หาน
เฉินมีเวลาได้ชาร์จพลัง ตอนนี้หลังจากที่มันถึงเลข 10 แล้ว
ราชาหยกโบราณก็ตัดสินใจจะโจมตีขึ้นมา

เมื่อเห็นราชาหยกโบราณปล่อยกำแพงหินเข้ามาใส่ หานเฉิน
ก็คิดเหวี่ยงตรงเข้าไปใส่ พร้อมกับพูด “เมื่อถูกล่อลวงด้วย
เสน่ห์ของเงินตรา เจ้าก็จะตกเป็นทาสรับใช้ของมัน”

เหวี่ยงพุ่งเข้าไปใส่ราชาหยกโบราณ และบนเหวี่ยงนั้นก็มิดัว
เลข 11 ปรากฏอยู่

ตอนที่ 1106 ชั้นอมตะ

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา หานเฉินได้ศึกษาและเรียนรู้อะไร
มากมายจากป๋ออี้ซาน เขาใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการวิจัย
พลังที่ได้มาจากการลอกเลียนกระแสพลังของคางคกเหวียน
และพัฒนาเซฟวิ้งมันนี่ขึ้นมา

การสร้างวิชาไฮเปอร์จีนนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายๆ และตลอดเวลา
หลายปีที่ผ่านมา เขาก็วิจัยจนสร้างได้แค่วิชาเดียวเท่านั้น

ส่วนทำที่เขา มักจะเรียกมันว่า ‘มันนี่เรน(ฝนเงิน)’ นั่นไม่ได้
เป็นวิชาจริงๆ มันก็แค่เทคนิคการระดมยิงเหรียญเท่านั้น แต่
เซฟวิ่งมันนี่นั้นต่างออกไป เพราะมันต้องอาศัยการบีบอัด
พลังเข้าไปด้วย

มนุษย์นั้นสามารถคิดค้นและใช้พลังที่มีความซับซ้อนได้
ความสลับซับซ้อนของวิชา ก็เป็นเหตุผลที่พวกมันต้องใช้เวลา
นานกว่าที่จะเชี่ยวชาญ แต่มันก็ทำให้พวกเขาได้เปรียบพวก
สปีริต พลังส่วนใหญ่ของพวกสปีริตมักจะพึ่งพาแค่ความแข็ง
แกร่งเพียงอย่างเดียว ถ้าเป็นการต่อสู้ที่ปะทะกันตรงๆ สปีริต
ก็มักจะเป็นฝ่ายชนะเสมอ

เซฟวิ่งมันนี่นั้นใช้พลังเหรียญเป็นแกนหลัก และนำมารวม
เข้ากับกระแสพลังของเปาเอ่อ

เซฟวิ่งมันนี่ได้ใช้ประโยชน์จากพลังดูดที่เป็นพลังประจำตัว
ของเป่าเอ๋อ ด้วยการนำพลังที่เหมือนกับแม่เหล็กของเธอมาร
วิเคราะห์ หานเซ็นก็สามารถเสริมพลังให้กับพลังในการเพิ่ม
น้ำหนักของเหรียญได้สำเร็จ

และตอนนี้ก็คือครั้งแรกที่เขาจะได้ลองใช้วิชาใหม่ที่พัฒนา
ขึ้นมาในการต่อสู้จริงๆ ซึ่งหานเซ็นก็อัดพลังเข้าไปจนถึงเลข

11

ปัง!

เหรีญญถูกดีดตรงเข้าไปที่ราชาหยกโบราณ เขารีบเปลี่ยนร่าง
กายตัวเองเป็นเสาหินทันที หลังจากนั้นในเสี้ยววินาที เสาหิน
ก็พังทลายลงมา

ราชาหยกโบราณเริ่มที่จะวิ่งหนี เขารู้ตัวว่าไม่สามารถหลบ
หลีกเหรีญอันตรายพลังนี้ได้ ดังนั้นเขาจึงใช้ความสามารถที่
ทำให้ตัวเองกลายเป็นเสาหินเพื่อที่จะป้องกัน

เขาคิดว่าจะสามารถเอาตัวรอดไปได้ด้วยวิธีนี้ แต่เขานั้นคิด

ผิด และเมื่อเขารู้อย่างนี้แล้ว ใบหน้าของเขาก็ซีดไป เขารู้สึก
ได้ถึงพลังอันน่ากลัวที่กำลังดูดเขากลับเข้าไปหาเหริยญ

ราชาหยกโบราณพยายามจะต้านทานแรงดูดเอาไว้ แต่มันก็
ไร้ประโยชน์ สุดท้ายเขาก็ถูกดูดเข้าไปหาเหริยญ

ผู้ชมเห็นเพียงแค่เหริยญของห่านเซ็นทำลายเสาหินที่โผล่ขึ้น
มาในชั่วพริบตา และราชาหยกโบราณพยายามจะวิ่งหนีไป
เขาก็ถูกดึงกลับเข้าไปหามัน

เหริยญนี้เป็นพลังของการปลดปล่อยขั้นที่ 9 ของราชา

สปิริตชั้นสุดยอด แถมคุณเข้าด้วย 11

ปัง!

ในจังหวะที่ราชาหยกโบราณสัมผัสกับเหรียญ ชุดเกวาระของ
เขาก็แตกเป็นเสียงๆในทันที

ไม่มีอะไรเหลือนอกจากกองเลือดที่พื้น และเหนือขึ้นไปก็มี
เหรียญกำลังหมุนอยู่ในอากาศ โดยที่มันยังคงสะอาดหมด

จด

ทุกคนเจ็บไปเมื่อเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น ทั้งสนามประลองถูก
ทำลายด้วยวิชาที่หานเซ็นเพิ่งจะใช้ มันเป็นอะไรที่น่าสะพืง
กลัว

แต่ความเจ็บไม่ได้อยู่นานนัก หานเซ็นได้รับชัยชนะอีกครั้ง
ไม่นานเสียงปรบมือและเสียงตะโกนเชียร์ก็เริ่มดังขึ้นมา

แต่หานเซ็นไม่มีเวลามาวัวอยู่ในสนามประลอง เขาเพียงแค่
โบกมือให้กับผู้ชมและรีบวิ่งกลับไปเมือง

เมื่อเขากลับมา เขาก็ล้มลงนอนกับพื้นทันที เขาแทบจะไม่มี
แรงหายใจและกล้ามเนื้อของเขาก็ปวดไปหมด เขานอนจม
กองเหงื่อของตัวเอง

โชคดีที่เขาสามารถออกมาจากที่นั่นได้ทันเวลา เขาไม่
สามารถเสี่ยงที่จะเปิดเผยตัวจริงในสนามประลองได้

หลังจากนอนอยู่สลักพัก หานเซ็นก็รู้สึกดีขึ้นมานิดหน่อย แต่
เขาก้ยังคงอ่อนเพลียมากๆ

‘เรายังคงห่างไกลกับการไปถึงอันดับ 1 ใน 10 แล้วการต่อสู้
ในวันนี้จะมีประโยชน์อะไร ด้วยสภาพแบบนี้เราจะเอาชนะ
การประลองทั้งหมดได้?’ หานเฉินคิด

ตอนนี้เขาพร้อมที่จะถอนตัวแล้ว และเขาก็ไม่ได้รู้สึกเสียใจ
อะไร แม้การต่อสู้ในวันนี้จะไม่ได้มีผลประโยชน์อะไรกับเขา
แต่หานเฉินก็พอใจที่ได้เหยียบย่ำสปีริตพวกนั้น

“น่าเสียดายที่เราไม่สามารถฆ่าพวกมันได้จริงๆ” หานเฉิน
พูดกลับตัวเอง แม้เขาจะฆ่าสปีริตในการประลองแต่พวก
สปีริตก็ยังสามารถเกิดมาใหม่ได้อยู่ดี

แต่ตอนนี้ไม่ใช่เวลาจะมาคิดเรื่องพวกนี้ หานเซ็นเดิน
ทางกลับไปที่บ้านและลงแช่ในบ่อน้ำฝั้นตัวทันที เซฟวิ่งมันนี่
ทำให้เขาเหนื่อยล้าอย่างมาก

มันต้องใช้เวลา 2 อาทิตย์กว่าที่เขาจะฟื้นตัวกลับมาพร้อม
ต่อสู้ได้ ดังนั้นมันจึงไม่น่าเป็นไปได้ที่เขาจะสามารถต่อสู้ใน
วันพรุ่งนี้

หานเซ็นรู้สึกว่าการพลังของเขาถูกดูดไปจนหมด และพลังของ
ทุกเซลล์ในร่างกายเขาแทบจะเป็นศูนย์

แต่ทันใดนั้นหานเซ็นก็รู้สึกได้ถึงพลังบางอย่างจากหัวใจของ
เขา ตอนนี้หัวใจของเขาเต้นแรงอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

หานเซ็นซ็อก เขารู้สึกว่าหัวใจของเขาเริ่มจะเปลี่ยนไป พลัง
ของเขาเริ่มจะกลับมาจากการที่หัวใจเต้นอย่างคลุ้มคลั่ง

“อมตะ? ตลอดเวลาที่ผ่านมาในที่สุดมันก็สำเร็จแล้ว” หาน
เซ็นวางมือบนหน้าอกของตัวเอง ตอนนี้เขารู้สึกมีความสุข
สุขอย่างมาก

มนตรานอกกรีตมีทั้งหมด 4 ชั้น เขาสำเร็จถึงชั้นที่ 3 มาเป็น
เวลานานแล้ว ซึ่งเป็นชั้นที่เรียกว่ายึดอายุ แต่ชั้นที่ 4 ชั้น
อมตะ เขายังฝึกไม่สำเร็จ แต่หลังจากที่เขาใช้พลังงานจน
หมดในวันนี้ ในที่สุดมนตรานอกกรีตก็พร้อมที่จะวิวัฒนาการ
ไปชั้นต่อไป

‘สงสัยจังว่าชั้นอมตะจะทำให้ร่างกายเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร?’
หานเซ็นคิด

มนตรานอกกรีตเป็นวิชาติดตัวที่เสริมพลังให้ร่างกายโดยตรง
แต่มันก็มีประโยชน์เสมอมา มันคอยช่วยเหลือเขาตลอด
เหมือนกับเสาหินที่คอยค้ำจุนเขาเอาไว้

ซึ่งมันก็เหมือนกับตะวันหยก เว้นแต่มันมีผลกับหัวใจของเขา
ขณะที่ตะวันหยกมีผลกับไต หัวใจเป็นแกนหลักสำคัญของ
ร่างกายมนุษย์ แม้ตอนนี้อวัยวะอื่นๆ ของเขาจะอ่อนล้า แต่
หัวใจของเขากับแข็งแรงอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

ตอนแรกเขารู้สึกปางตาย แต่ตอนนี้เขาเต็มไปด้วยความมี
ชีวิตชีวา มนตรานอกจิตพัฒนาถึงขั้นใหม่แล้ว

แต่ด้วยความแข็งแกร่งใหม่นี้ หานเฉินก็พบว่าเขาเริ่มจะหิว
กระหายขึ้นมา เขาหิวโหยอย่างมากเหมือนกับครั้งแรกที่เขา

เริ่มฝึกมนตรานอกจิต

หวนชื่นคลานออกมาจากบ่อน้ำและกลับไปท่อก็อตแซงชั่ววู
เขานำเนื้อของมอนสเตอร์ที่เขาเก็บเอาไว้ออกมา และเริ่มที่
จะยัดมันเข้าไปในปากอย่างบ้าคลั่ง

ตอนที่ 1107 เพลาผลาญคริสต์ล

ห่านเชิ่รู้สึ่กหิวโหยแบบสุดๆ แต่ร่างกายของเขาค่อนเพลีย
อย่างมาก เขารู้สึ่กว่าควรจะพักผ่อน แต่ความหิวกระหายก็
เข้าครอบงำเขา

ห่านเชิ่รู้ว่าตัวเองกำลังตกอยู่ในอันตราย มนตรานอกกรีต
สามารถเร่งการฟื้นตัวของเขาได้ แต่เขาก็รู้ว่าพลังงานที่ใช้ใน
การฟื้นตัวนั้นไม่ได้มาจากที่อื่น แต่มันเป็นพลังงานในร่างกาย
ของเขาเอง

ถ้าเขาต้องการที่จะฟื้นตัวกลับมาแข็งแรงเหมือนเดิม เขาจำ
เป็นต้องมีพลังงานที่จำเป็นก่อน

แต่ในขณะนี้เขาไม่มีพลังงานอะไรเลย ถ้าเป็นแบบนี้ผลของ
มนตรานอกจิตก็คงจะทำความเสียหายให้กับร่างกายของเขา
แน่

ด้วยการที่เขาต้องการพลังงานเป็นอย่างมาก หานเซินยัด
เนื้อของมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์เข้าไปในปากอย่างต่อเนื่อง
แต่เขาก็ยังรู้สึกพอสักที แม้เขาจะคิดว่าเนื้อพวกนี้ดี
ยิ่งกว่าอาหารเสริมระดับสูงก็ตาม

หลังจากที่กินเนื้อเข้าไปอีกก้อน เสียงร้องอันหิวโหยจากท้อง
ของเขาก็ไม่ได้ลดลงไป พลังงานในร่างกายไม่เพียงพอต่อ
หัวใจของเขา

แต่ถึงแม้เขาจะหิวโหยเพียงใด ท้องของเขาก็เต็มเรียบร้อยแล้ว
แล้ว ตอนนี้ท้องของเขาพองขึ้นมาอย่างกับลูกบอลลูน มันไม่
มีที่ว่างเหลือสำหรับอาหารอีก

หัวใจของเขาอยู่ในสภาพดี แต่ท้องของเขาไม่เป็นแบบนี้ ไม่
มีทางที่เขาจะสามารถกินต่อไปได้อีก แม้จะเป็นตอนที่เขา
แข็งแรงดี เขาก็ไม่สามารถกินอาหารจำนวนมากอย่างที่เพิ่ง

จะกินเข้าไปได้

ห่านเข็นนั่งลงกับพื้นเหมือนกับผู้หญิงที่ตั้งท้อง แต่ความหิว
โหยก็ยังไม่หายไป

ท้องของเขาเต็มแล้ว แต่เขาก็คงรู้สึกหิวอยู่ มันเป็นเรื่องที่น่า
รำคาญมาก เมื่อเขาต้องรับมือกับปัญหา 2 อย่างในเวลา
เดียวกัน เขาต้องรับมือกับความเหนื่อยล้าและความหิว

ถ้าห่านเข็นไม่ได้เป็นคนที่แข็งแกร่งล่ะก็ เขาก็คงกรีดร้องไป

แล้วอย่างไม่ต้องสงสัย

สีหน้าของเขาซีดเผือดและเหงื่อก็เริ่มที่จะท่วมตัวของเขา
เพียงไม่นานเสื้อผ้าของเขาก็ชุ่มไปด้วยเหงื่อ

‘หิว!’

ห่านเห็นวางมือทั้งสองบนท้องของตัวเอง เขาพยายามที่จะ
ยับยั้งความอยากอาหารเอาไว้

ตะวันหยกแทบจะผลิตพลังงานให้เขาไม่ได้เลย เนื่องจากถูก

หัวใจแย่งพลังงานไปหมด ถ้าเขาต้องการให้มันผลิตพลังงาน
เขาจำเป็นต้องมีสารอาหาร ซึ่งนั่นก็เหมือนกับว่าถ้าไม่มี
น้ำมัน มันก็ไม่มีทางที่จะสกัดให้มันเป็นแก๊สได้ โชคร้ายสำหรับ
ห่านเช็นที่ตอนนี้ท้องของเขาเต็มแล้ว แม้แต่ข้าวโพด
เพียงแค่เม็ดเดียวก็อาจจะเพียงพอทำให้เขาท้องแตกตายได้

“เราควรฝึกวิชาไฮเปอร์จีนที่สามารถเพิ่มความจุของท้องตัว
เองได้” ห่านเช็นพูดกับตัวเอง เขารู้สึกเสียใจแต่รู้ตัวตอนนี้ก็
สายเกินไปแล้ว

ในตอนที่ยานเช็นเดินทางข้ามภูเขาภูตผืนนั้น งูสีขาวตัวใหญ่
ได้ให้น้ำลายมังกรกับเขา มันเป็นสมบัติจีนชั้นสุดยอด ถ้า
เขาดื่มมัน เขาก็สามารถเพิ่มพลังงานในร่างกายขึ้นมาได้
อย่างแน่นอน

แต่ห่านเซ็นไม่ต้องการใช้มันในสภาพนี้ เขารู้สึกว่าควรจะมี
สิ่งที่จะช่วยชีวิตของเขาในอนาคตไว้ก่อน

ตอนนี้ร่างกายของห่านเซ็นเริ่มจะแห้งเหี่ยว ไชมันในร่างกาย
ของเขาถูกเผาผลาญด้วยความรวดเร็ว และตอนนี้เขาก็ดู
ผอมลงไปมาก

“พวกผู้หญิงควรจะฝึกมนตรานอกจิตกันจริงๆ มันคงจะช่วย
ให้พวกเธอลดน้ำหนักได้อย่างแน่นอน” ห่านเซ็นยังคงมี
อารมณ์ขัน แม้จะตกอยู่ในสถานการณ์แบบนี้ก็ตาม

ขณะที่ห่านเซ็นกำลังโต้เถียงกับตัวเองว่าควรจะกินน้ำลาย
มังกรดีไหม จู่ๆอวัยวะที่ถูกคริสต์ลเกาะในร่างกายก็เริ่มรู้สึก
โล่งขึ้นมา

ห่านเซ็นซ็อก เขาพบว่าคริสต์ในร่างกายของเขาหลุดออก
จากอวัยวะภายใน และกลายเป็นของเหลวที่เหมือนกับ
ไขมัน ตอนนี้พวกมันกำลังถูกดูดซับเข้าไป

ห่านเซ็นกล่าวว่าคริสต์พวกนี้จะทำให้ร่างกายของเขาเปลี่ยน
ไป ซึ่งนั่นเป็นเหตุผลที่เขาไม่พยายามจะดูดซับมันเข้าไป แต่

ตอนนี้มันก็เกิดขึ้นแล้วไม่ว่าเขาจะต้องการหรือไม่ก็ตาม

ห่านเซ็นสังเกตเห็นว่าคริสตัลไม่ได้ผสมผสานเข้ากับร่างกาย
ของเขา แต่พวกมันถูกเผาผลาญเพื่อเป็นพลังงานให้กับ
หัวใจของเขาเหมือนไข่มันแทน

หัวใจของห่านเซ็นเต้นรัวราวกับเครื่องจักร มันทำงานอย่าง
หนักเพื่อที่จะกลั่นคริสตัลพวกนี้ให้เป็นพลังงาน ซึ่งขณะที่มัน
กำลังทำงาน ท้องของเขาก็เริ่มรู้สึกเบาขึ้น ความหิวโหยเริ่ม
จะหายไป

ขณะที่ห่านเข็นกำลังเผาผลาญคริสต์ลกายในร่ายกายนั้น
ทางสื่อต่างๆในสหพันธ์ดวงดาวก็กำลังวุ่นวายกันอยู่ พวก
เขาต่างก็ดีใจอย่างเหลือล้นที่ดอลล่าร์สามารถเอาชนะสปีริต
ราชัน 2 ตนและทำให้สปีริตราชวงศ์อีก 3 ตนยอมก้มหัว

โดยปกติสื่อจะไม่พูดถึงเรื่องราวในก๊อตแชนจ์ซัวร์เซต 3 และ
เรื่องราวเกี่ยวกับพวกมันทั้งหมดมักจะถูกรัฐบาลสั่งห้ามเผยแพร่

แพร่

แต่ครั้งนี้พวกสื่อต่างๆก็ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่เกี่ยวกับมันได้
รัฐบาลยอมให้ทุกคนพูดถึงหรือรายงานความสำเร็จของ

ดอลลารี่ได้อย่างอิสระ

ชื่อของดอลลารี่กลับมาเป็นที่พูดถึงของทุกคนอีกครั้งหนึ่ง
เขาเป็นเรื่องที่คนพูดถึงกันมากที่สุดขณะนี้ ทุกคนต่างชื่น
ชมดอลลารี่และสันนิษฐานกันว่าเขาแข็งแกร่งขนาดไหนแล้ว

ผู้เป็นเลศนั้นเข้าใจดีที่สุดว่าดอลลารี่ต้องแข็งแกร่งถึงขนาด
ไหนถึงสามารถเอาชนะศัตรูแบบนั้นได้ พวกเขาต่างก็คิดว่า
มันเป็นเรื่องที่มีหัตศจรรย์

มันเป็นเรื่องยากที่จะอาศัยอยู่ในก๊อตแซงซ์วีเขต 3 และซึ่ง

บ่อยครั้งที่โชคชะตาจะเป็นตัวตัดสินว่าพวกเขาจะตกเป็น
ทาสของสปีริตหรือไม่

สิ่งที่ดอลล่าร์ทำสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนไหนเชื่อว่า
จะเป็นไปได้ ตอนนี้เขาเป็นสุดยอดดาวดังของสหพันธ์ดวง
ดาว

แต่ผู้คนบางส่วนก็เริ่มตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับดอลล่าร์

มนุษย์ที่อาศัยอยู่ในเมืองที่ถูกปกครองโดยสปีริตเคยได้ยิน
สปีริตพูดถึงสปีริตที่ชื่อเดอะคิง และขณะที่กำลังมีการ
ประลองศักดิ์สิทธิ์อยู่นั้น พวกเขาต่างก็จะเรียกดอลล่าร์ว่าเด

อะคิง รวากับว่าเขาทั้งคู่นี้เป็นคนๆเดียวกัน พวกเขาพูดว่า
ดอลลาร์นั้นจริงๆแล้วเป็นสปีริตไม่ใช่มนุษย์

แต่ข่าวลือนั้นถูกเผยแพร่ออกไปได้ไม่นานก็ถูกสั่งปิด
ปากอย่างรวดเร็วโดยผู้ที่มีอำนาจในรัฐบาล ดอลลาร์นั้นอยู่
ในก๊อตแซงซ์วีเขต 3 และเขาก็สามารถใช้วิญญาณอสูรได้
มันเห็นได้ชัดอยู่แล้วว่าเขาคือมนุษย์

น้อยคนนักที่จะรู้ถึงความเกี่ยวข้องระหว่างดอลลาร์กับเดอะ
คิง ดังนั้นมันจึงไม่เป็นเรื่องใหญ่อะไร เพราะยังไงข่าวลือพวก
นั้นก็ไม่น่าจะมีคนเชื่อถือเพราะมันเป็นเรื่องที่พิสูจน์ไม่ได้

ทางสปิริตที่อยู่ในก็อตแซงชั่ววีเองก็กำลังพูดถึงชัยชนะของเด
อะคิงเช่นกัน พวกเขาต่างก็เชื่อมั่นว่าสักวันหนึ่ง เดอะคิงจะ
กลายเป็นสปิริตจักรพรรดิที่แข็งแกร่งมากๆตนหนึ่ง

เขาเป็นมนุษย์คนแรกที่ทำให้สปิริตรู้สึกแบบนั้นได้

ทั้งมนุษย์และสปิริตต่างก็หวังที่จะได้เห็นดอลลาร์หรือเดอะ
คิงในการต่อสู้วันถัดไป

แต่พวกเขาทั้งหมดก็ต้องประหลาดใจ เพราะห่านเซ็นไม่
ปรากฏตัวออกมา

หลังจากนั้นพวกเขาต่างก็ถกเถียงกันว่ามิเหตุผลอะไรที่เขา
ไม่ยอมมาเข้าร่วมการประลองรอบต่อไป แต่ไม่มีใครคิดว่า
เขาหวาดกลัวเลย เพราะนอกจากสปิริตราชันที่ปลดล็อกคีย์
ได้ถึงขั้นที่ 8 แล้ว คู่ต่อสู้ที่เหลือของเขาเป็นเพียงสปิริต
ราชวงศ์เท่านั้น มันจึงดูไม่มีเหตุผลอะไรที่เขาจะไม่ปรากฏตัว
ออกมา

ตอนที่ 1108 ฟันฟู

หานเซ็นต้องการเข้าร่วมการประลองต่อไป แต่มันต้องใช้
เวลาถึง 4 วันกว่าที่ชั้นอมตะจะเสร็จสมบูรณ์

ถ้าเขาไปต่อสู้และความคืบหน้าของชั้นอมตะถูกขัดจังหวะ
ทั้งหมดที่เขาทำมาก็จะกลายเป็นศูนย์ เขาไม่ต้องการเสี่ยงให้
เกิดผลร้ายขึ้น

“สงสัยจังว่าจะยังเข้าร่วมประลองได้หรือเปล่า?” หานเซ็นผิ

หวังอย่างมากที่ไม่สามารถเข้าร่วมการประลองรอบต่อไปได้

ถึงแม้จะไม่สามารถเข้าร่วมการประลองได้ แต่หานเซ็นก็ยัง
มาเพื่อชมการต่อสู้ ขณะที่เขากำลังดูการต่อสู้อยู่ เขาก็คิดกับ
ตัวเองว่าเขาน่าจะสามารถต่อสู้กับสปีริตราชนทั้งหมดโดย
การใช้โหมดราชาสปีริตขั้นสุดยอดได้ พวกเขาไม่น่าจะหยุด
หานเซ็นจากการติดอันดับ 1 ใน 10 ได้ อย่างเดียวที่จะ
สามารถหยุดเขาไม่ให้ขึ้นติดอันดับ 1 ใน 10 ก็มีแต่สปีริต
จักรพรรดิที่ปลดล็อกขึ้นถึงขั้นที่ 10 เท่านั้น

‘เราต้องเพิ่มจีโนพ้อยของตัวเองขึ้นอีก เราจำเป็นต้องแข่ง
แกร่งขึ้นกว่านี้ เพื่อที่จะได้ไม่ต้องพึ่งโหมดราชาสปีริตขั้นสุด
ยอดอยู่ตลอด’ หานเซ็นคิด

ห่านเซ็น : ร่างกายชั้นสุดยอดราชาสปีริตชั้นสุดยอด

สถานะ : ผู้เป็นเลิศ

อายุขัย : 400 ปี

จีโนพ้อยที่ได้รับ : จีโนพ้อยสามัญ 100, จีโนพ้อยโบราณ
100, จีโนพ้อยกลายพันธุ์ 100, จีโนพ้อยเลือดศักดิ์สิทธิ์ 100,
จีโนพ้อยชั้นสุดยอด 5 (ต้องการ 100 จีโนพ้อยเพื่อ

วิวัฒนาการ)

ห่านเซ็นขาดแค่จีโนพ้อยชั้นสุดยอดเท่านั้น และบวกกับวิชา
ไฮเปอร์จีโนของเขา ทำให้ตอนนี้ระดับความแข็งแกร่งของเขา
อยู่ที่ 2,100 แม้จะไม่ต้องใช้โหมดราชาสปีริตชั้นสุดยอด

ห่านเซ็นเป็นผู้เป็นเลิศที่แข็งแกร่งที่สุดในก๊อตแซงชั่วชีวิต 3
อย่างไม่ต้องสงสัย แต่เมื่อเทียบกับระดับความแข็งแกร่งของ
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดและสปีริตราชนแล้ว เขายังห่างชั้นกับ
พวกมัน

มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดแม้จะเป็นตัวที่มีระดับความแข็งแกร่ง
ต่ำที่สุดก็มีระดับความแข็งแกร่งอยู่ที่ 3,000 ซึ่งมันทำให้เขา
ต้องพึ่งพาโหมดราชาสปีริตขั้นสุดยอดอยู่ตลอด

แต่ตอนนี้อย่างน้อยๆคริสตัลส่วนใหญ่ในร่างกายของเขาก็
ถูกเผาผลาญไปเกือบหมดแล้ว แม้อวัยวะภายในบางส่วนยัง

คงเป็นคริสต์ลอยู่ แต่พวกมันก็ไม่ได้ลดความสามารถในการ
ต่อสู้ของเขาลงมากนัก

‘ดีจริงๆในที่สุดพลังของเราก็กลับมาเหมือนเดิม’ หานเซ็นคิด
ขณะที่ลองใช้ออราศาสตร์ตงเสวียน

การปลดล็อกคีย์ที่ถูกเปิดขึ้นในตอนที่เขาอยู่ในเมืองจอมมาร
โบราณนั้นได้ถูกปิดไปแล้ว เขาไม่ได้ฝึกฝนวิชาอะไรเลย
ตั้งแต่วันนั้นมา ดังนั้นจำนวนการปลดล็อกคีย์ของเขาจึงไม่มี
ความคืบหน้าอะไร

‘นี่มันแปลกจริงๆ การปลดล็อกคีย์ถูกปิดได้ยังไง? ดูเหมือน
พลังแสงสว่างของพญามารจะไม่สามารถแทนที่พลังของเรา
ได้’ หานเชินคิด แต่อย่างน้อยมันก็ทำให้เขารู้สึกโล่งอก

ถ้าพลังของการปลดล็อกคีย์เกิดบกพร่องขึ้นมา มันก็อาจจะ
เกิดปัญหาใหญ่ขึ้นในระหว่างการต่อสู้จริงๆ

หานเชินเริ่มสงสัยว่าการปลดล็อกคีย์ในตอนนั้นอาจจะเป็น
แค่ของเทียมเท่านั้น บางที่เขาและมอนสเตอร์ตัวอื่นๆคงจะ
ถูกหลอกให้รู้สึกว่าการปลดล็อกคีย์ได้ แต่อันที่จริงมันก็เป็นแค่
การปลดล็อกคีย์แบบหลอกๆเท่านั้น

ยังงี้คริสตัลในร่างกายของเขาก็จะหายไปหมดในไม่ช้านี้
ห่านเซ็นจึงไม่ได้กังวลอะไรมากนัก

ห่านเซ็นลืดอกอินเข้าไปที่เวปไซด์ของสถาบันเซนท์ เขาต้อง
การหาวิชาไฮเปอร์จีโนที่สามารถช่วยเสริมกำลังให้กับ
กระเพาะของเขา

ตอนนี้มนตรานอกกรีตขั้นอมตะเสร็จสมบูรณ์แล้ว ดังนั้นเขาจึง
ไม่รู้สึกริวโหยและอยากอาหารอีก แต่เผื่อว่าจะมีเหตุการณ์
แบบนี้เกิดขึ้นอีกในอนาคต ห่านเซ็นคิดว่าควรทำอะไร

บางอย่างเพื่อเสริมความแข็งแรงให้กับกระเพาะ แถมถ้า
เขาสามารถกินอาหารได้มากขึ้นกว่าเดิม มันก็จะช่วยให้เขา
ฟื้นตัวได้เร็วขึ้นไปอีก

ห่านเซ็นเจอวิชาไฮเปอร์จีโนดีๆหลายอันที่เกี่ยวกับสิ่งที่เขา
กำลังมองหา แต่วิชาไฮเปอร์จีโนที่เกี่ยวกับกระเพาะมีอยู่ถึง
7 ระดับที่แตกต่างกัน

เหตุผลที่มีวิชาไฮเปอร์จีโนเกี่ยวกับกระเพาะถูกคิดค้นขึ้นมา
หลายวิชาก็เป็นเพราะความอยากอาหารของมนุษย์ มนุษย์
หลายคนนั้นต้องการที่จะกินเนื้อจำนวนมากๆได้ในคราว
เดียว

แต่น่าเสียดายที่วิชาไฮเปอร์จีโนพวกนี้ไม่ได้มีประสิทธิภาพ
เท่าไรนัก วิชาที่ดีที่สุดนั้นทำได้เพียงแค่ช่วยให้คนๆหนึ่งกิน
อาหารได้มากขึ้นเป็น 3 เท่าจากปกติ ถึงนั้นจะเป็นเรื่องดี แต่
มันก็ควรจะได้ดีกว่านี้

สำหรับชั้นอมตะนั้น แม้แต่วิชาไฮเปอร์จีโนพวกนี้ก็ไม่ใช่เพียง
พอ

ห่านเขินมองหาวิชาไฮเปอร์จีโนที่ตัวเองต้องการ แต่สุดท้าย
เขาก็ต้องเดินกลับไปด้วยความผิดหวัง

จากนั้นเขาก็ตัดสินใจโทรหาไปอี๊ซานและถามเขาว่าพอจะ
แนะนำวิชาไฮเปอร์จีโนที่เขาต้องการตัวอื่นได้ไหม

คำตอบที่ห่านเซ็นได้รับจากเขานั้นก็น่าผิดหวังเช่นกัน วิชา
ไฮเปอร์จีโนที่ห่านเซ็นต้องการมีอยู่จริงๆ แต่มันก็แลกมาด้วย
ข้อเสียบางอย่าง

มันสามารถเพิ่มความจุของกระเพาะและทำให้เขาสามารถ
กินอาหารได้มากขึ้นกว่าเดิมถึง 10 เท่า แต่เขาก็ต้องคอยกิน
อาหารอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่อย่างนั้นเขาก็จะรู้สึกหิวอย่าง

มาก

แต่ถึงจะเป็นแบบนี้ ในตอนที่อยู่ในสหพันธ์มันก็ไม่ได้ขาดแคลนในเรื่องอาหาร เขาสามารถเติบโตเต็มกระเพาะของตัวเองได้ตลอด การที่จะต้องกินอาหารมากกว่าเดิมถึง 10 เท่า นั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไรสำหรับห่านเช่นถ้าเขายังอยู่ที่นี้

แต่ในตอนที่อยู่ในก๊อตแซงซ์วีร์มันต่างออกไป ที่นั่นเขาไม่สามารถกินอาหารได้ทุกเมื่อที่เขาต้องการ เพราะฉะนั้นมันจึงอาจจะเกิดปัญหาได้

และถึงเขาสามารถหาอาหารได้มากกว่าปกติถึง 10 เท่า แต่

การจะชนมันไปด้วยทุกทีก็เป็นอะไรที่ยุ่งยาก

แถมในตอนที่เราไม่พอ มันก็จะเป็นอันตราย
ต่อชีวิตของเขาด้วย เมื่อฝึกวิชาไฮเปอร์จีโนนี้ เขาจะอด
อาหารตายในเวลา 3 วัน ถ้าเขาไม่สามารถหาอาหารได้
อย่างเพียงพอ

ห่านเขินไม่คิดที่จะฝึกวิชาที่เต็มไปด้วยข้อเสียแบบนี้ ดังนั้น
สุดท้ายเขาก็กลับมาเลือกวิชาไฮเปอร์จีโนระดับ S ธรรมดาที่
มีชื่อว่า ‘บำรุงกระเพาะ’ มันช่วยให้เขาสามารถกินอาหารได้
มากกว่าปกติ 3 เท่าและยังช่วยเพิ่มความเร็วในการย่อย
อาหารของเขาด้วย

ถึงมันจะไม่ได้ดีอย่างที่ห่านเซ็นหวังเอาไว้ แต่มันก็ยังดีกว่า
ไม่มีอะไรเลย

ห่านเซ็นคิดว่าบางทีอาจจะหาอันที่ดีกว่าได้ในอนาคต เพราะ
ฉะนั้นตอนนี้เขาก็ใช้วิชาไฮเปอร์จีโนนี้ไปก่อน

เมื่อกลับมาที่ก๊อตแซงซ์วีร์ ห่านเซ็นก็พยายามคิดว่าจะหา
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดได้จากที่ไหน

ดินแดนแห่งนี้ไม่มีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอาศัยอยู่เลย หาน
เซ็นสันนิษฐานว่าคงจะเป็นเพราะมันอยู่ใกล้ดินแดนของจอม

มาร

‘ดูเหมือนเราคงจะต้องเดินทางแบบสุ่มๆไปสักทางหนึ่ง และ
เมื่อเราสามารถปลดล็อกขึ้นได้ถึงชั้นที่ 10 เมื่อไหร่ เราก็ค่อย
กลับมาฆ่าพญามารนั้น’ หานเซ็นคิด

หานเซ็นต้องการจะกลับไปเมืองใต้ดินของเขาจริงๆ เพราะ
มันมีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดหลายตัวที่อาศัยอยู่ในป่าขวาก
หนาม แต่เขาไม่รู้เลยว่ามันอยู่ที่ไหนหรือเขาจะเดินทางกลับ

ไปได้ยังง

แต่ทันใดนั้นควีนก็กลับมาที่เมือง ตัวของเธอเต็มไปด้วยเลือด

และบาดแผล

เมื่อควีนเห็นห่านเซ็น เธอก็กลับไป

ตอนที่ 1109 ไม่มีวันหยุด

ห่านเซ็นรีบวิ่งเข้าไปรับควินเอาไว้ และในขณะที่เขาพุงเธอ
เอาไว้ เขาก็ตรวจดูบาดแผลของเธออย่างรวดเร็วเพื่อจะดูว่า
เธอบาดเจ็บหนักแค่ไหน

เธอได้รับบาดเจ็บหนักมาก ชุดเกราะเลือดศักดิ์สิทธิ์ที่ห่าน
เซ็นให้กับเธอแทบจะถูกทำลาย มีเพียงแค่เศษเล็กเศษน้อย
ของมันเท่านั้นที่ยังคงเหลืออยู่ และมันก็เปื่อยกโหลไปด้วย
เลือดของเธอ

เสื้อผ้าที่เธอสวมใส่อยู่ในชุดเกราะก็ถูกฉีกขาดไปด้วย แม้ร่างกายของเธอเกือบจะเปลี่ยนเปล่าทั้งหมด แต่ก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ที่เขาจะรู้สึกอะไรเมื่อเห็นสภาพของเธอในตอนนี

ร่างกายของเธอเต็มไปด้วยบาดแผลทั่วตัว ซึ่งบาดแผลหลายแห่งก็เริ่มตกสะเก็ดแล้ว ส่วนบาดแผลที่ยังใหม่ๆ ก็มีเลือดไหลออกมา รอยแผลบางจุดนั้นลึกจนเห็นถึงกระดูก โดยเฉพาะบาดแผลบริเวณท้องของเธอ รอยแผลบริเวณนั้นลึกจนไส้ของเธอเกือบจะหลุดออกมา

‘เธอฝืนต่อสู้หนักจริงๆ’ หานเซ็นเชื่อว่าเขาเคยตกอยู่ในสภาพ

ที่บาดเจ็บอย่างหนักมาก่อน เนื่องจากเขาชอบฝึกตัวเองมาก
เกินไป แต่คือนั่นฝึกหนักยิ่งกว่าเขาเสียอีก

หานเซ็นใช้แสงศักดิ์สิทธิ์ในการรักษาร่างกายของเธอ ซึ่งมัน
ก็ได้ผลกับบาดแผลส่วนใหญ่ของเธอ แต่มันทำอะไรได้ไม่
มากนักกับบาดแผลที่ลึกเกินไป

“คุณต้องพยายามทนเจ็บเอาไว้หน่อยนะ โอเคไหม?” หลัง
จากนั้นหานเซ็นก็จำลองพลังของจิ้งจอกสี่เงินเพื่อรักษาให้
กับเธอ

“ตกลง”

ร่างกายของควีนถูกช็อตด้วยสายฟ้า ทำให้ร่างกายของเธอ
ชักกระตุกอย่างรุนแรง แต่เธอก็ไม่ได้ส่งเสียงร้องออกมาเลย
เธอทำเพียงแค่กัดฟันเอาไว้

“สายฟ้าพวกนี้สามารถรักษาบาดแผลได้ดีกว่าที่คุณคิด”
ห่านเซ็นพูดพลอบเธอ ขณะที่เขายังคงปล่อยสายฟ้าใส่ร่าง
กายของเธอต่อไป

ชุดเกราะที่เขาให้เธอนั้นถูกเผาเป็นเถ้าถ่านไป แต่บาดแผลที่
เธอได้รับก็ฟื้นฟูลุอย่างรวดเร็ว

ควีนเป็นผู้หญิงที่แข็งแกร่งที่สุดเท่าที่ห่านขึ้นเคยรู้จักมา ทุก
ครั้งที่เขาได้รับการรักษาจากจิ้งจอกสีเงิน เขาก็ต้องร้องออก
มาด้วยความเจ็บปวด แต่ควีนสามารถทนความเจ็บปวดได้
และไม่ส่งเสียงร้องออกมาแม้แต่นิดเดียว

ตอนนี้บาดแผลส่วนใหญ่ของเธอฟื้นฟูกลับมาแล้ว แต่บาด
แผลลึกบริเวณท้องของเธอยังต้องใช้เวลารักษาอีกมากกว่าที่
จะหายดี

หลังจากที่ถูกสายฟ้าช๊อตด้วยความเจ็บปวดไปหนึ่งชั่วโมง

หานเซ็นก็เริ่มจะรู้สึกผิดเกี่ยวกับวิธีรักษาที่เขาใช้ แต่ควีนเป็นเหมือนทหารผู้กล้าหาญ เธอไม่ส่งเสียงร้องหรือบ่นเลยแม้แต่ครั้งเดียว เธออดทนรับความเจ็บปวดได้ทั้งหมดอย่างเข้มแข็ง

“คุณควรจะกลับไปแช่ในบ่อน้ำฟื้นตัวในสหพันธ์ คุณน่าจะหายดีกลับมาในเวลาไม่กี่วัน” หานเซ็นรักษาบาดแผลหนักๆ ของเธอได้หมดแล้ว แต่เขาทนเห็นเธอรับความเจ็บปวดไม่ได้

อีกต่อไป

“รักษาต่อไป” ปากของควีนสั่นในขณะที่เธอพูดออกมา

“ตอนนี้ผลการรักษาของพลังที่ผมใช้กับการแช่น้ำในสหพันธ์
แทบไม่มีความแตกต่างกัน เกมคุณก็ไม่ต้องทนรับความเจ็บ
ปวดด้วย” หานเซ็นพูด

“แต่แบบนี้เร็วกว่า” ควินยืนกรานในความต้องการของเธอ

หานเซ็นส่ายหัวอย่างช่วยไม่ได้ แต่สุดท้ายเขาก็ทำตามที่เธอ
ขอ หลังจากนั้นเขาก็เริ่มซื้อตสายฟ้ารักษาให้เธออีกครั้ง

ครึ่งชั่วโมงต่อมา บาดแผลทั้งหมดของเธอก็ปิดลง เหลือไว้
เพียงร่องรอยแดงในบริเวณที่เคยมีบาดแผลอยู่เท่านั้น

ควินเรียกวิญญาณอสูรชุดเกราะออกมาและพูด “นายหายดี
แล้วหรือ?”

“ผมเกือบจะหายดีแล้ว” หานเซ็นได้แสดงให้เห็นแล้วว่า
เขาสามารถใช้พลังได้ ดังนั้นมันจึงไม่มีเหตุผลที่เขาต้องปิด
บังอีกแล้ว

เธอพยักหน้าและเตรียมจะเดินทางออกจากเมืองอีกครั้งหนึ่ง

แต่ห่านเซ็นหยุดเธอเอาไว้และพูด “อย่าเพิ่งไป มีบางเรื่องที่
ผมอยากจะบอกไว้ก่อน”

ควีนหยุดเดินและหันกลับมา

“ตอนนี้ผมเกือบจะหายดีแล้ว ฉะนั้นอีกไม่นานผมจะไปจาก
ที่นี่แล้ว ผมจะกลับไปเมืองเก่าของผม คุณอยากจะไปกับ
ผมไหม” ห่านเซ็นถาม

ควีนพยักหน้าและตอบ “แน่นอน”

ห่านเชื่อก็คงจะต้องอธิบายเพิ่มอีก แต่เขาก็ประหลาดใจที่
เห็นว่าเธอตอบตกลงอย่างรวดเร็ว

ห่านเชื่อกถามต่อ “ว่าแต่เกิดอะไรขึ้นกับคุณอย่างนั้นหรือ?
ทำไมคุณถึงได้รับบาดเจ็บขนาดนี้?”

ควีนพูด “ทางทิศตะวันตกของที่นี่ มีเมืองลี้ลับอีกเมืองอยู่ ฉัน
คิดจะไปใช้เครื่องเทเลพอร์ตที่นั่น แต่ฉันก็ถูกโจมตีซะก่อน”

เธอบอกรายละเอียดเพิ่มเติมกับเขา หลังจากที่ฟังคำอธิบาย
ของเธอ หานเซ็นก็ครุ่นคิดอะไรบางอย่าง

แม้เธอจะเพิ่งมาที่นี่ได้ไม่นาน แต่ควินก็เก็บสะสมจินตภาพได้
จำนวนมาก และด้วยการช่วยเหลือจากวิญญาณอสูรของ
หานเซ็น เธอสามารถเอาตัวรอดจากมอนสเตอร์เลือด
ศักดิ์สิทธิ์ตัวหนึ่งได้อย่างสบายๆ

แต่ฝูงมอนสเตอร์ที่เธอเจอสามารถทำให้เธอได้รับบาดเจ็บ

ขนาดนั้น มันก็บอกให้เขารู้ว่าอย่างน้อยๆพวกมันต้องเป็น
มอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ระดับสูงขึ้นไป หรืออาจจะมีตัวที่
เป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดอยู่

เธอพยายามที่จะหนี หลังจากได้เห็นพวกมัน แต่พวกมันตัว
หนึ่งก็โจมตีเธอได้สำเร็จในตอนที่ไม่ได้ตั้งตัว

โชคดีที่เธอถูกโจมตีโดยมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์เสียก่อน
ไม่อย่างนั้นเธออาจจะเผลอเข้าไปในเขตแดนของมอนสเตอร์
ขั้นสุดยอดได้

“พาผมไปที่เมืองนั้นหน่อย” ถ้ามีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอยู่ที่
นั่นจริง หานเซ็นก็คิดว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีอย่างมาก เมื่อเป่า
เอ๋อเห็นหานเซ็นเตรียมตัวเดินทางออกไปจากเมืองนี้ เธอก็
รีบป็นขึ้นมาบนหลังเขาอย่างรวดเร็ว

หานเซ็นอยู่ที่เมืองนี้มาเป็นเวลานาน ซึ่งทำให้ตอนนี้เป่าเอ๋อ
เบื่อที่นั่นเต็มที่แล้ว

ควีนนำทางหานเซ็นไปทิศตะวันตก และหลังจากเดินทางไป
ครึ่งชั่วโมง พวกเขาก็ไปเจอเข้ากับซากของมอนสเตอร์ที่ถูก
ฆ่า

มันเป็นตึกเตนที่ตัวใหญ่จนน่ากลัว มันมีขนาดพอๆกับหมา
ป่าที่ตัวเต็มวัย เปลือกของมันมีสีม่วง และแขน 2 ข้างของมัน
ก็ดูเหมือนกับเคียว

“นี่คือหนึ่งในมอนสเตอร์ที่คุณฆ่าใช่ไหม?” หานเซ็นถาม เขา
ได้ยืนยันว่าเธอฆ่าพวกมันไปส่วนหนึ่งขณะที่เธอหนีมา

ควินพูด “ใช่ มันคือตึกเตนโลหิตมาร พวกมันส่วนใหญ่เป็น
มอนสเตอร์ระดับโบราณ แต่ตัวนี้เป็นระดับกลางพันธุ์”

พวกเขาเดินทางต่อไป ด้วยความเร็วของโกลเด็นโกรวเลอร์

เขาก็มาถึงเมืองที่เธอพูดถึงโดยใช้เวลาเพียงแค่ 2 ชั่วโมงเท่านั้น ซึ่งมันก็เหมือนกับเมืองอื่นๆในบริเวณนี้ มันดูและทะเลไป

หมด

แต่มันไม่มีร่องรอยของพวกตึกเตตนเลย ดูเหมือนฝูงตึกเตตน
จะถอยกลับเข้าไปในเมืองหมดแล้ว

“รอผมอยู่ที่นี้ ผมจะเข้าไปดูใกล้ๆสักหน่อย” หานเซ็นบอก

เธอ

“ฉันจะไปกับนายด้วย” ควินพูด

“ตกลง” หานเชินรู้ว่าพูดค้านเธอไปก็ไม่มีประโยชน์ ดังนั้นเขา
จึงเรียกอัศวินผู้ไม่รักดีออกมา และให้มันเดินนำทางพวกเขา

ไป

ตอนที่ 1110 ระดับของห่านเซ็น

“นั่นคือวิญญาณอสูรสัตว์เลื้อยรูปร่างมนุษย์ใช่ไหม?” ควิน
ถามขณะที่มองอัศวินผู้ไม่รักดี

ห่านเซ็นพยักหน้า แต่ไม่ได้อธิบายอะไรเพิ่มเติม เขารู้ว่ายังไง
ชะเชอกก็จะได้เห็นพลังของมันในไม่ช้า

เมื่ออัศวินผู้ไม่รักดีเดินตรงไปที่ทางเข้าของเมือง ฟุ้งตกแต่น
สีม่วงก็เริ่มออกมาจากเมืองเพื่อโจมตีคนที่กำลังจะบุกเข้าไป

บางส่วนวิ่งออกมาทางประตู ส่วนที่เหลือก็กระโดดลงมาจาก
กำแพงเมือง พวกมันมีปีกที่สามารถใช้ล่องในอากาศได้ แต่
พวกมันไม่สามารถบินได้

ห่านเซ็นเคย์เจอมอนสเตอร์ประเภทตึกเตตนมาก่อน และเขา
ก็รู้ว่าแขนของพวกมันก็คือใบมีดดีๆนี่เอง

หนึ่งในตึกเตตนพวกนั้นตัวใหญ่ราวกับเสือโคร่ง เห็นได้ชัดว่า
มันเหนือกว่าตัวอื่นๆที่ออกมาโจมตีพวกเขา มันกระโดดเข้า
ใส่อัศวินผู้ไม่รักดี

“นั่นอาจจะเป็นตึกเตตนระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์” ควินพูด

ตึกเตนที่กระโดดเข้าใส่อัศวินผู้ไม่รักดีนั้นยกแขนที่เหมือนกับ
กับใบมีดขึ้นมาและแกว่งเข้าใส่บริเวณคอของอัศวินผู้ไม่รักดี

ปัง!

อัศวินผู้ไม่รักดีชกใส่ตึกเตนด้วยหมัดที่รวดเร็วยิ่งกว่าสาย
ฟ้า ทำให้มอนสเตอร์ตัวนี้กระเด็นไปชนกับกำแพงเมือง ขณะ
เดียวกันร่างกายของมันก็มีหลุมที่มีรูปร่างเหมือนกำปั้นปรากฏ
ภูขึ้น พร้อมกับมีเลือดไหลออกมาจากเปลือกของมัน

จากนั้นอัศวินผู้ไม่รักดีก็เริ่มใช้งานวงแหวนของมัน และเริ่ม

ลงมือสังหารฝูงตั๊กแตนที่บุกเข้ามาโดยการฆ่าพวกมันด้วย
หมัดเพียงหมัดเดียว

ห่านเช่นได้ยินเสียงประกาศดังขึ้นในหัวอย่างต่อเนื่อง

ควีนมองดูอัศวินผู้ไม่รักดีฆ่าตั๊กแตนที่อาศัยอยู่ในเมืองแห่งนี้
อย่างโหดเหี้ยม มันใช้เพียงแค่ 2 หมัดเท่านั้นสำหรับการ
จัดการกับมอนสเตอร์ระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์

“ตั๊กแตนโลหิตมารระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์ถูกฆ่า คุณได้รับ
วิญญาณอสูร เมื่อกินเนื้อของมัน คุณมีโอกาสดำเนิน 0-10 จี

โนพ้อยเลือดศักดิ์สิทธิ์”

ห่านเซ็นรู้สึกดีใจกับผลลัพธ์ เขาได้รับวิญญาณอสูรจากมอน
สเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ตัวแรกที่เขาฆ่าได้

อัศวินผู้ไม่รักดีสังหารหมู่พวกตึกเตนที่ออกมานอกเมืองจน
หมดและเริ่มเดินเข้าไปในเมือง หลังจากนั้นห่านเซ็นก็พูด
“มาเร็ว จัดการพวกมันข้างในให้หมดก่อน แล้วพวกเราค่อย
มาเก็บเนื้อของพวกมันทีหลัง”

ในตอนแรกควินซ็อคเมื่อเห็นวิญญาณอสูรที่ห่านเซ็นได้มอบ

ให้กับเธอในครั้งแรก แต่ตอนนี้เธอก็ซื้ออีกครึ่งหนึ่งเมื่อเห็น
ว่าอัศวินผู้ไม่รักดีของห่านเซ็นสามารถฆ่ามอนสเตอร์
ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างง่ายดาย

‘วิญญาณอสูรสัตว์เลื้อยนี้ หรือว่ามันจะเป็น...?’ เธอส่ายหัว
และสลัดความคิดนั้นทิ้งไป ถ้าสิ่งที่เธอคิดเป็นความจริง มัน
ก็เป็นอะไรที่น่าสะพรึงกลัวมาก

‘คนอื่นๆต่างเชื่อว่าตอนนี้ห่านเซ็นไม่มีพิษสงอะไร แต่พวก
เขาจะพูดว่าอะไรกัน ถ้าพวกเขาได้มาเห็นห่านเซ็นในตอนนี้’
ควินคิด

ห่านเชื้่นนั้นเข้ามำในก๊อตแข่งชั้วรีเขต 3 ได้ไม่ถึง 1 ปีก่อนที่
เขาจะได้รับบาดเจ็บ มันจึงเป็นอะไรที่บ้ามากที่จะคิดว่าเขา
สามารถมาถึงระดับนี้ได้ในเวลาเพียงแค่นั้น

ควินเองก็เป็นผู้เป็นเลิศที่มีร่างกายชั้นสุดยอดเหมือนกัน แต่
ถึงอย่างนั้นเธอก็รู้ดีว่ามันยากลำบากขนาดไหนในการล่า
มอนสเตอร์ที่นี้ ร่างกายชั้นสุดยอดก็ไม่ได้ช่วยอะไรมากนัก

ถ้าห่านเชื้่นไม่ได้ให้วิญญาณอสูร์กับเธอ มันก็คงใช้เวลานาน
มากกว่าที่เธอจะแข็งแกร่งพอที่จะล่ามอนสเตอร์ระดับกลาง
พันธุ์ได้สักตัวหนึ่ง

แต่ห่านเชื้่นกลับมาถึงระดับนี้ในเวลาไม่ถึง 1 ปีโดยไม่ได้รับ
ความช่วยเหลือหรือทรัพยากรอะไรเลย มันเป็นความสำเร็จที่
น่าทึ่งมาก ๆ และเป็นสิ่งที่ไม่มีใครเคยทำได้มาก่อน

‘คนอื่น ๆ คงจะคิดว่าพวกเขาจะเป็นได้อย่างห่านเชื้่นเพียงแค
่พวกเขามีร่างกายชั้นสุดยอด พวกเขาคงจะบ้ากันไปแล้ว
แน่ ๆ’ ควินคิดขณะที่มองห่านเชื้่นด้วยความชื่นชม

หลังจากห่านเชื้่นเข้าไปในเมืองเพียงไม่นาน ซากศพของ
ตั้กเตนนกั้นอนเกลื้่นไปหมด

ห่านเชินได้ยินเสียงประกาศดังขึ้นในหัวอย่างต่อเนื่อง ใน
เมืองเขาฆ่าตัวตายระดับโบราณไป 4 ตัว ระดับกลายพันธุ์ 1
ตัว และระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์อีก 1 ตัว

ห่านเชินดูวิญญาณอสูรที่เขาได้รับและสังเกตเห็นว่ามันเป็น
วิญญาณอสูรประเภทชุดเกราะ หลังจากนั้นเขาก็ส่งมันให้
กับควีนและพูด

“พวกเราต้องเดินทางอีกยาวไกล และมันจะปลอดภัยกว่าถ้า
คุณสวมมันเอาไว้ขณะเดินทาง”

ควีนไม่รู้จะพูดตอบอะไรดี เธอเพียงแค่รับมันเอาไว้และสวม
ใส่มัน

มันเป็นชุดเกราะสีม่วงที่ส่องประกายระยิบระยับ ซึ่งทำให้
เธอดูงดงามยิ่งกว่าเดิม

ชุดเกราะนั้นช่วยเน้นส่วนเว้าตามร่างกายของเธอ ความสวย
งามของเธอเหนือกว่าผู้หญิงไหนๆที่เขาเคยเห็น เธอดูสวย
บริสุทธิ์และตราตรึงใจ

ส่วนอื่นๆของชุดเกราะเองก็น่าประทับใจเช่นกัน ส่วนถุงมือ
นั้นมีใบมีดอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่เห็นได้ไม่บ่อยนักในบนชุดเกราะ
ทั่วไป

บริเวณขาและเข่าเองก็มีใบมีดอยู่เช่นกัน มันเป็นอะไรที่ยอด
เยี่ยมมากที่จะใช้จัดการกับศัตรูที่เข้ามาใกล้

“ชุดเกราะนี้มันสมบูรณ์แบบจริงๆ” หานเซ็นพูด

ควีนซัยบร่างกายเพื่อทำความคุ้นเคยกับมัน ชุดเกราะสวมใส่
ได้สบายและไม่ลดความคล่องแคล่วของเธอเลย แต่เธอคิด
ว่าตัวเองดูเหมือนกับมอนสเตอร์

ขณะที่ห่านเข็นขึ้นชมชุดเกราะใหม่ของเธออยู่ นั่น ทันใดนั้น
เขาก็ได้ยินเสียงร้องของอะไรบางอย่างดังขึ้น มันดับมาจาก
ด้านนอกของเมือง

อัศวินผู้ไม่รักดีกำลังต่อสู้อยู่กับตัวหนึ่งที่มีขนาดพอๆ
กับช้าง ความรุนแรงของการต่อสู้ที่สูงมาก ทำให้พื้นดิน
รอบๆ สั่นสะเทือน

“นั่นมันมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด?” ห่านเข็นหวังว่าจะได้เจอ
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดสักตัวหนึ่ง แต่เขาไม่คิดว่าจะได้เจอที่นี้
จริงๆ

อัศวินผู้ไม่รักดีกระหน่ำชกใส่แขนของตักแตนอย่างต่อเนื่อง
ทำให้เกิดแรงสั่นสะเทือนมากขึ้นไปอีก และเมืองที่ผู้พังแห่งนี้
ก็เริ่มจะพังทลายลงมา

“สัตว์เลื้อยขั้้นสุดยอด?!” ควินมองไปที่อัศวินผู้ไม่รักดีด้วย
ความซื่อค เธอคิดว่ามันน่าจะเป็นอย่างนั้น แต่นี่ก็เป็นเครื่อง
ยืนยันให้กับเธอ

ตอนที่ 1111 ชุดเกราะขั้นสุดยอด

ตอนนี้อัศวินผู้ไม่รักดีกำลังต่อสู้กับมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดอยู่
อาวุธที่ดีที่สุดของอัศวินผู้ไม่รักดีก็คือวงแหวน นั่นก็เป็น
เพราะว่ามันไม่มีอาวุธอะไรอย่างอื่นเลย

ถ้าเป็นการต่อสู้ระหว่างสองกองทัพใหญ่ๆ วงแหวนของ
อัศวินผู้ไม่รักดีก็สามารถทำให้ฝ่ายศัตรูทั้งหมดอ่อนแอลงไป
ได้ ความสามารถในการปล่อยสถานะด้านลบใส่ฝ่ายตรง
ข้ามนั้นเป็นอะไรที่ยอดเยี่ยมมากๆ แต่ประสิทธิภาพของมัน
จะด้อยลงเมื่อต่อสู้ตัวต่อตัว ถึงมันจะไม่ได้แย่มากจนถึงขั้น
แพ้ให้กับตัวกันดั้มขั้นสุดยอด แต่มันก็ไม่แข็งแกร่งพอที่จะฆ่า

อีกฝ่ายได้เช่นกัน

ขณะที่ทั้งคู่กำลังต่อสู้กันอยู่นั้น หานเซ็นก็สำรวจรอบๆเมือง
ด้วยดาบไทอาและดาบฟินิกซ์ เขาสามารถฆ่าตัวักแตนระดับ
โบราณและกลายพันธุ์ได้อย่างง่ายดาย

หานเซ็นต้องการจะดูด้วยว่ายังมีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดตัวอื่น
อยู่อีกหรือไม่ และทำไมมอนสเตอร์ฝูงใหญ่ขนาดนี้ถึงได้
มาอาศัยอยู่ที่เมืองแห่งนี้

เนื่องจากที่นี่อยู่ใกล้ดินแดนของจอมมาร ทำให้มอนสเตอร์

ส่วนใหญ่ไม่ค่อยกล้าเข้ามาในบริเวณนี้ ดังนั้นการที่มีมอนสเตอร์จำนวนมากอยู่ในที่แห่งนี้ หานเซ็นก็คิดว่าพวกมันต้องมีเหตุผลอะไรบางอย่างแน่ๆ

ขณะที่หานเซ็นไล่ฆ่าพวกมอนสเตอร์นั้น ตึกเตนระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์ก็ปรากฏตัวออกมา หานเซ็นวิ่งเข้าไปปะทะกับมันอย่างไม่เกรงกลัว คืบหน้าเพียงแค่นับมองเขาอยู่เฉยๆ เธออยาก
จะเห็นว่าเขาแข็งแกร่งถึงขนาดไหนแล้ว

หานเซ็นบินไปรอบๆตัวของตึกเตนโดยใช้เทคนิคของนกพิณิกซ์ที่เข้าได้เรียนรู้มาและฟันมันด้วยดาบทั้งสองของเขา ทำให้เกิดเป็นบาดแผลเครื่องหมายกากบาทบนตัวของมัน

ตึกเตนถูกฟันขาดเป็น 4 ส่วน

เมื่อควีนเห็นว่าหานเซ็นสามารถฆ่ามอนสเตอร์เลือด
ศักดิ์สิทธิ์ได้ในการโจมตีเพียงครั้งเดียว เธอก็ประหลาดใจ
อย่างมาก เธอคิดว่าหานเซ็นคงจะเป็นผู้เป็นเลิศที่แข็งแกร่งที่
สุดอย่างไม่ต้องสงสัย

‘ไม่ได้วิญญานอสูร’ หานเซ็นคิดกับตัวเอง

นอกจากฝูงตึกเตนที่อาศัยอยู่ในเมืองแห่งนี้แล้ว เถวนี่ก็ไม่มี

อะไรอย่างอื่นที่น่าสนใจ

หลังจากฆ่ามอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ไปอีก 3 ตัว ก็ไม่มี
ตัวไหนโผล่ออกมาโจมตีเขาอีกเลย

ที่ลานกว้างของเมือง หานเซ็นเหลือบไปเห็นต้นไม้ต้นหนึ่งที่ดู
เหมือนกับต้นพลัม ในตอนที่เห็นครั้งแรกเขาเกือบจะเข้าใจ
ผิดว่ามันคือเห็ดขนาดใหญ่

แต่ละอองของมันมีผลไม้ติดอยู่ ซึ่งผลไม้นั้นดูเหมือนกับไข่สี

แดง ดูเหมือนว่าผลไม้พวกนี้จะสุกแล้วด้วย

นอกจากนั้นยังมีตึกเตนหลายตัวยื่นเฝ้าต้นไม้อยู่ พวกมันยืน
นิ่งอยู่กับที่เพื่อคอยปกป้องต้นไม้เอาไว้

“ต้นไม้จิโน” เมื่อสัมผัสถึงพลังชีวิตของต้นไม้แล้ว หานเซ็นก็
คิดว่ามันต้องไม่ผิดแน่ๆ

หานเซ็นไม่รู้ว่าผลไม้พวกนี้มีผลอะไร แต่เมื่อเห็นตึกเตน
หลายตัวยืนป้องกันมันอยู่ เขาก็รู้ว่ามันต้องมีประโยชน์อะไร

สักอย่าง

ห่านเซ็นวิ่งตรงเข้าไปที่ลานกลาง เมื่อเห็นห่านเซ็นเข้ามาใกล้
ตักแต่นทั้งหมดก็รีบเข้ามาโจมตีผู้บุกรุกทันที ด้วยพลังของ
ห่านเซ็นและควีน เป็นเรื่องง่ายที่พวกเขาจะฆ่ามอนสเตอร์
ระดับโบราณและกลายพันธุ์พวกนี้

แต่ควีนไม่ได้สนใจต้นไม้เหมือนกับห่านเซ็น เธอให้ความ
สนใจไปกับการสังเกตความสามารถของห่านเซ็น

เธอเพียงแค่สอนหากล่อมสวรรค์นิดหน่อยให้กับเขาเมื่อ

นานมาแล้ว แต่ตอนนี้เขาใช้มันได้ยอดเยี่ยมยิ่งกว่าเธอซะอีก
นี่เป็นวิชาประจำตัวของเธอ แต่หานเซ็นกลับสามารถก้าว
ข้ามวิชาที่เธอถนัดไปได้

ควินฝึกแค่วิชาหมากล้อมสวรรค์เท่านั้น แต่หานเซ็นได้รวม
วิชาและเทคนิคอื่นๆเข้าไปด้วย สิ่งที่ควินเห็นนั้นจริงๆแล้ว
เป็นวิชาที่ผสมกันระหว่างหมากล้อมสวรรค์ เซว่นทวิสต์และ
เทคนิคฟินิกซ์

แน่นอนว่าพวกมันเป็นแค่ส่วนเสริมเข้าไปเท่านั้น เพราะยังไ
หานเซ็นก็ยังพึ่งพาวิชาหมากล้อมสวรรค์เป็นแกนหลักอยู่

สายตาที่ควีนมองหานั้นเขินราวกับว่าเธอกำลังมองดูเทพใน
สรวงสวรรค์ แต่ละก้าวของหานเขินนั้นงดงามไร้ที่ติ
ตึกเตนชั้นสูงสุดยอดนั้นส่งเสียงร้องที่ทำให้หนาวถึงกระดูก
ออกมา มันลึ้มความตั้งใจที่จะต่อสู้กับอัศวินผู้ไม่รักดีและรีบ
ตรงมาที่ต้นไม้ทันที เห็นได้ชัดว่าต้นไม้สำคัญต่อมันมาก

“ระวัง!” ควีนตะโกน ตอนนี้ตึกเตนชั้นสูงสุดยอดอยู่เหนือหัว
ของหานเขินแล้ว

เปลวไฟสีแดงลุกขึ้นในดวงตาของหานเขิน หลังจากนั้นไฟที่

ดวงตาของเขาก็ห่อหุ้มไปทั่วร่างกาย เขาเปลี่ยนร่างไปเป็น
นกกาเหว่าทองและกางปีกออกมา

ปัง!

ควินไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่เห็น เธอมองดูเขาพร้อมกับถาม
ตัวเอง ‘นั่นมันวิญญาณอสูรเปลี่ยนร่างขั้นสุดยอดหรือ?’

เธอไม่แน่ใจว่ามาถึงตอนนี้แล้วเธอควรจะประหลาดใจกับมัน
อีกไหม วิญญาณอสูรดวงล่าสุดของห่านเขินทำให้เธอรู้สึก
ประหลาดใจ แต่เธอก็เริ่มจะชินกับความประหลาดใจพวกนี้
แล้ว ไม่ว่าเมื่อไหร่ห่านเขินก็มักจะทำเรื่องเหนือความคาด
หมายของเธออยู่เสมอ

‘แม้เขาจะบาดเจ็บและนั่งเล่นอยู่บ้านไปอีกสัปดาห์ ก็คงจะไม่
มีใครเทียบชั้นกับเขาได้อยู่ดี’ ควินคิด

สำหรับมนุษย์แล้วการครอบครองวิญญาณอสูรชั้นสุดยอด
ในก๊อตแซงซ์วีเขต 3 นั้นเป็นเรื่องที่ไม่เคยมีมาก่อน มันเป็น
อะไรที่หาได้ยากมากๆแล้วที่จะมีคนที่มีวิญญาณอสูรชั้นสุด
ยอดสักดวงในก๊อตแซงซ์วีเขต 2

อัศวินผู้ไม่รักดีบินตามตึกเตนมาจากด้านหลังและเริ่มต่อสู้
กับมันอีกครั้งร่วมกับหานเซิน ตึกเตนตกอยู่ในสภาพที่เสีย

เปรียบอย่างหนัก และเห็นได้ชัดว่ามันกำลังจะพ่ายแพ้ในการ
ต่อสู้ครั้งนี้

กรงเล็บเพลิงของนกกาเหว่าทองเนียนเข้าไปที่เปลือกของ
ตุ๊กแตน เลือดของตุ๊กแตนชั้นสุดยอดพุ่งออกมาจากบาดแผล
ราวกับน้ำพุ ตุ๊กแตนอ่อนแอลงจากผลของวงแหวนของ
อศวินผู้ไม่ภักดี เมื่อรู้ตัวว่าต้องเป็นฝ่ายพ่ายแพ้แน่ๆ ตอนนี้
มันก็ต้องการที่จะบินหนีไป

แต่ห่านเขินไม่ยอมที่จะให้มันบินหนีไปได้ เขาไล่ตามมันไป
และในที่สุดเขาก็ใช้กรงเล็บเจาะทะลุเข้าไปที่อกของมันได้
สำเร็จ

“ตึกเตนโลहितมารชั้นสุดยอดถูกฆ่า คุณได้รับวิญญาณอสูร
เนื้อไม่สามารถกินได้ เมื่อดูดซับผลึกพลังชีวิต คุณมีโอกา
สได้รับ 0-10 จีโนพ้อยชั้นสุดยอด”

ห่านชื่นดีใจอย่างมากที่ได้รับวิญญาณอสูรชุดเกราะชั้นสุด
ยอดในก๊อตแชนซ์วีเขต 3 เมื่อร่างกายของมอนสเตอร์เริ่มจะ
สลายไปแล้ว ห่านชื่นก็รีบหยิบผลึกพลังชีวิตขึ้นมาและเก็บ
มันเข้ากระเป๋าไป

ผลึกพลังชีวิตก่อนหน้านี้ห่านชื่นยังไม่ได้ดูดซับเข้าไปเลย
เนื่องจากอาการบาดเจ็บของเขา ดังนั้นเขาไม่แน่ใจว่าอีก

นานแค่ไหนกว่าที่เขาจะได้ดูฉบับผลึกพลังชีวิตทั้ง 2 ฉบับนี้

ตอนที่ 1112 เสี่ยงโชคกับไขวิญญานอสูร

เมื่อตักแตนชั้นสุดยอดตาย ตักแตนตัวอื่นๆก็วิ่งหนีกระจัด
กระจายกันไป หานเซ็นกลับมาที่ลานกว้างและตรวจสอบ
ต้นไม้จิโนที่มีผลเหมือนกับไขสีแดง

หานเซ็นไม่แน่ใจว่าผลไม้พวกนี้สุกแล้วหรือยัง เนื่องจากเขา
ไม่เคยเห็นต้นไม้พวกนี้มาก่อน เขาเชื่อว่าผลไม้ขนาดเท่า
กำปั้นนี้จะผลิตอะไรบางอย่างออกมา และมันไม่ได้มีไว้
สำหรับกิน

ห่านเห็นเด็ดผลไม้ออกมาลูกหนึ่งและบีบมัน

นี่คือสิ่งที่เขาทำตอนที่ได้รับผลโลหิตมังกรมา และนั่นก็คือวิธี
ที่เขาได้รับอสรพิษโลหิตมังกรมา วิธีเดียวกันนี้ก็น่าจะใช้กับ
ผลไม้พวกนี้เหมือนกัน แต่เขาไม่รู้ว่าวิญญานอสูรแบบไหน
กันที่เขาจะได้รับจากต้นไม้ต้นนี้

ไขสีแดงพวกนี้ดูเหมือนกับไขปกติทั่วไป และเมื่อเขาบีบมัน
แสงสีแดงก็พุ่งออกมา

แสงสีแดงรวมตัวกันเป็นรูปร่างของสิ่งที่มีปีก แต่ไม่นานนัก
มันก็หายไป

“ผลโหลิตมารยังไม่สุก การผลิตวิญญาณอสูรยังไม่เสร็จ
สมบูรณ์”

ห่านเขินได้ยินเสียงประกาศ เขาคิดกับตัวเอง ‘มันคือต้นไม้จิ
โนที่ให้วิญญาณอสูรนี้เอง สงสัยจริงๆว่ามันจะเติบโตเต็มที่
ตอนไหน?’

ห่านเชื้่นนั้นต่างจากพวกตักเต้น เขาไม่จำเป็นต้องอยู่ที่นี่
เพื่อรอให้ต้นไม้เติบโตเต็มที่ ที่เขาต้องทำก็แค่ให้หยดน้ำกับ
มัน

แต่น่าเสียดายที่ เขาให้หยดน้ำส่วนใหญ่มากับซีโร่ไป เพื่อที่เธอ
จะได้สามารถให้มันกับเห็ดเหินฟ้าในทุกๆวัน ห่านเชื้่นไม่ได้
เข้ามาในก๊อตแซงส์วีเป็นเวลา 3 ปี และในเวลานั้นหยดน้ำก็
คงจะถูกใช้อยู่ทุกวัน ดังนั้นถ้าเขากลับไปที่เมืองตอนนี้เขาก็
คงจะกินมันได้ไม่ช้าก็เร็ว

หลังจากนั้นห่านเชื้่นก็ล้มเลิกแผนการที่จะเดินทางกลับเมือง
ใต้ดินไปก่อน และตัดสินใจอยู่ที่เมืองแห่งนี้สักพัก เพื่อที่เขา
จะสามารถให้หยดน้ำกับต้นไม้พวกนี้

หลังจากผ่านไป 8 วัน ต้นไม้ก็โตเต็มที่ หลังจากนั้นผลไม้
เป็นไขก็หล่นลงมาจากกิ่งของต้นไม้

หลังจากนั้นต้นไม้ก็แห้งเหี่ยวไป ในเวลาเพียงชั่วข้ามคืนมัน
กลายเป็นต้นไม้ที่เน่าเปื่อยที่แทบจะไม่สามารถเอามาทำฟืน
ได้ด้วยซ้ำ

หานเชินนับจำนวนผลโลหิตमारพวกนี้ได้ทั้งหมด 71 ลูก

เขานำพวกมันทั้งหมดมากองรวมกันบนพื้น จากนั้นเขา ควิน
และเป่าเอ๋อก็นั่งล้อมพวกมันเอาไว้

“มาบีบพวกมันกันเถอะ นี่ของคุณ นี่ของผม และนี่ของเป่า
เอ๋อ” หลังจากแบ่งของทุกคนแล้ว หานเฉินก็เริ่มบีบไขที่ละ
ฟอง

หลังจากที่บีบไขไปฟองหนึ่ง แสงสีแดงก็ปรากฏออกมาและ
ก่อตัวเป็นรูปของหิงห้อย จากนั้นมันก็พุ่งเข้าไปภายในจิต
ของเขา

“คุณได้รับวิญญาณอสุรหิงห้อยโลहितสามัญ”

ห่านเซ็นประหลาดใจจนอ้าปากค้าง เขาคิด ‘นี่มันอะไรกัน
คิดว่ามันจะเป็นลิงมีปีกซะอีก แล้วทำไมมันถึงได้เป็น
วิญญาณอสุรหิงห้อยระดับสามัญ?’

หลังจากตรวจดูวิญญาณอสุรที่เขาได้รับแล้ว ห่านเซ็นก็พบว่ามันเป็นวิญญาณอสุรประเภทสัตว์เลี้ยงที่ปลดปล่อยคยีนได้
เพียงชั้นเดียว พุดง่ายๆก็คือมันไร้ประโยชน์

เป่าเอ้อหยิบผลไม้ขึ้นมาและบีบมัน รูปของยูนิคอร์นสีแดง
ปรากฏออกมาหลังจากนั้นมันก็หายเข้าไปในหน้าผากของ
เธอ

ห่านเซ็นช็อคกับสิ่งที่เห็น เขาแค่ต้องการจะให้เธอเล่นสนุก
เท่านั้น เพราะนอกจากมนุษย์แล้ว มีเพียงสปีริตที่เป็นค่ารับ
ใช้ของมนุษย์เท่านั้นที่สามารถครอบครองวิญญาณอสูรและ
ใช้งานพวกมันได้

ถ้าเป่าเอ้อสามารถรับวิญญาณอสูรเข้าไปได้ ก็หมายความว่า
ว่าเธอเป็นมนุษย์?

ควีนมองเป่าเอ๋อด้วยสายตาแปลกๆหลังจากเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น
แต่เธอไม่ได้พูดอะไร

ควีนหยิบผลไม้โลหิตมารชิ้นมาและบีบมัน จากนั้นก็มีรูปของ
เสื้อสีปีกปรากฏขึ้นมา

“เออละ พวกเธอทำอะไรกันบ้าง?” หานเซ็นถามควีนและเป่า
เอ๋อ

เป่าเอ๋อไม่ตอบ ส่วนควีนบอกหานเซ็นว่า “ฉันได้รับวิญญาณ
อสูรประเภทปีกระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์”

หลังจากนั้นควีนก็เรียกปีศาจแดงออกมา มันดูงดงามเมื่ออยู่
บนหลังของเธอ

หานเซ็นไม่ได้บอกเธอว่าเขาได้อะไร เขาพยายามจะซ่อน
ความอิจฉาเอาไว้และรีบบีบไซ์ฟองต่อไปทันที

ห่านเชิ่่นรู้ว่่าไข่พวกนี้เหมือนกั้บกล่่องกาชาดี๊ๆนี้เอง ซึ่งสิ่งที
เขาจะได้รับนั้นก็ขึ้นอยู่กั้บดวงลั้วนนๆ

ห่านเชิ่่นสงสัยว่่าจะมีวิญญูณาณอสุรชั้นสุดยอดในหมู่ไข่พวกนี้
หรือเปล่่า แต่เขาก็ยังไม้รู้ยู่ดีว่่าทำไมพวกตั้กแต่นถึงตั้ต้อง
การผลไม้พวกนี้ขนาดนั้น

เปลื่อกไข่แตกกระจายในมือของเขา และแสงสีแดงก็ก่อตั้
เป็นรูปของมด หลังจากนั้นมันก็ฟุ้งเข้าไปภายในจิตของเขา

ห่านเชิ่่นคิด ‘วิญญูณาณอสุรของมดก็ไม้ได้แย่อะไร ถ้ามันเป็น

ชุดเกราะชั้นสุดยอดล่ะก็ มันก็จะเป็นอะไรที่วิเศษมากๆ’

“คุณได้รับวิญญาณอสูรมดโลหิตระดับโบราณ”

ห่านเซ็นไม่แม้แต่จะมัวเสียเวลาดูข้อมูล เขารีบหยิบไข่อีก
ฟองขึ้นมาและบีบมัน

“คุณได้รับวิญญาณอสูรแมงมุมโลหิตระดับสามัญ”

ห่านเซ็นบีบไข่อีก 8 ฟอง แต่วิญญาณอสูรทุกดวงที่เขาได้

รับก็เป็นแค่ระดับสามัญกับระดับโบราณเท่านั้น

‘นี่มันเรื่องบ้าอะไรกันวะเนี่ย? ทำไมเราถึงได้ช่วยขนาดนี้?’

ห่านเซ็นรู้สึกอารมณ์เสียขึ้นมาทันที

เป่าเอ๋อบีบไซฟองที่ 2 ของเธอ ห่านเซ็นมองดูมังกรสีเลือด
ปรากฏขึ้นมาในอากาศ มันคำรามออกมาและบินเข้าไปใน
หน้าผากของเธอ

ห่านเซ็นรู้ว่ำนั่นต้องไม่ใช่วิญญาณอสูรระดับสามัญหรือ
ระดับโบราณแน่ๆ เห็นได้ชัดว่ามันดีกว่าวิญญาณอสูรทุกดวง

ที่เขาได้รับ

“เป่าเอ๋อ หนูได้อะไร?” หานเซ็นถามขณะมองไปที่เป่าเอ๋อ

เป่าเอ๋อมองหานเซ็นด้วยสายตาที่บอกว่าเธอไม่รู้ว่าเขากำลัง
พูดถึงเรื่องอะไร

ควีนบีบผลไม้ 3 ลูกติดต่อกัน หลังจากนั้นเธอก็บอกหานเซ็น
ว่าเธอได้รับวิญญาณอสูรอะไรบ้าง

“ฉันได้รับวิญญานอสูรหมาป่าโลหิตระดับกลางพันธุ์
วิญญานอสูรอสรพิษสามตาระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์ และ
วิญญานอสูรนกเพลิงระดับกลางพันธุ์”

‘ฉันไม่เชื่อหรือกว่าดวงฉันจะช่วยขนาดนั้น’ หานเซ็นบิปปะ
อึกฟอง

“คุณได้รับวิญญานอสูรเต่าโลหิตระดับสามัญ”

ตอนนี้ห่านเซ็นทั้งรู้สึกดหู่และโกรธไปพร้อมๆกัน ควินพอจะ
รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขา เธอแทบจะกั๊กหัวเราะเอาไว้ไม่ไหว
เป่าเอ๋อบีบผลไม้อีกลูก และหมีตัวใหญ่ก็คำรามออกมา ก่อน
ที่พุ่งเข้าไปในหน้าผากของเธอ

“เป่าเอ๋อเด็กดี พวกเรามาแลกกันหน่อยดีไหม?” หลังจากนั้น
ห่านเซ็นก็แลกผลไม้บางส่วนกับผลไม้ในกองของเป่าเอ๋อ

ตอนที่ 1113 ความโชคดีของเป่าเอ๋อ

ความมั่นใจของหานเชินกลับมาใหม่อีกครั้ง หลังจากที่แลก
ไข่บางส่วนกับเป่าเอ๋อ และในขณะที่เขากำลังบีบมันนั้น เขา
ก็ตะโกนขึ้นฟ้า

“นี่มันต้องได้ผล เทพเจ้าทั้งหลายได้โปรด ได้โปรด ได้โปรด
อวยพรให้ผมโชคดี ในขณะที่ผมกำลังเดินอยู่ท่ามกลางหุบ
เขาแห่งผลกาชาพวกนี้ด้วยเถอะ!”

ห่านเซ็นบิบไซ้ และมองดูแสงสีแดงไหลออกมาจากไซ้ เขา
จ้องมองมันตาไม่กระพริบ ขณะที่เขากำลังรอดูว่ามันจะรวม
ตัวกันเป็นรูปอะไร ทันใดนั้นแมลงวันสีแดงก็พุ่งเข้าไปภายใน
จิตของเขา

ห่านเซ็นรู้สึกกราวกับว่าหัวใจของเขาถูกบดขยี้ ตอนนี้เขารู้สึก
หดหู่ยิ่งกว่าเดิม เขาบิบไซ้ที่อยู่ตรงหน้าต่อไปเรื่อยๆ แต่เขาก็
ได้รับแค่วิญญานอสูรระดับสามัญกับวิญญานอสูรระดับ
โบราณเท่านั้น

แต่ทางด้านควินนั้นได้รับวิญญานอสูรระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์
ถึง 4 ดวง และเธอก็ยังไม่เคยได้วิญญานอสูรที่ระดับต่ำกว่า

กลายเป็นผู้เลยสักครั้ง

แม่เป่าเอ๋อจะไม่พูดอะไร และหานเซ็นก็ไม่สามารถบอกได้ว่า
วิญญาณอสฺฐที่เธอได้รับเป็นระดับไหน แต่ก็ดูเหมือนว่าเธอ
คงจะโชคดีต่อไป วิญญาณอสฺฐแต่ละดวงที่ออกมาจากไข่ที่
เธอปีบนั้นมีแต่มอนสเตอร์ที่ตัวใหญ่และดูทรงพลังทั้งนั้น

ตอนนี้หานเซ็นเหลือผลไม้เพียงแค่ลูกเดียวแล้ว เขาลังเลว่า
จะปีบนันต์ไหม แต่สุดท้ายเขาก็ตัดสินใจที่จะไม่ปีบนันต์และ
วางมันลงไป

หานเซ็นประสบกับเหตุการณ์โชคร้ายที่คล้ายๆ กันนี้ในตอน

เขาบีบผลไม้โลหิตมังกรที่เมืองใต้ดิน ในตอนนั้นเขาได้ให้ซีโร่
บีบผลไม้ลูกสุดท้ายให้ ซึ่งเธอก็ได้รับอสรพิษโลหิตมังกรที่
ยอดเยี่ยม

“เป่าเอ๋อ หนูไม่จำเป็นต้องใช้วิญญาณอสูรพวกนั้น งั้นหนูให้
มันกับพ่อได้ไหม?” หานเซ็นยิ้มอย่างน่าขนลุกออกมาขณะที่
มองเป่าเอ๋อ หลังจากนั้นเขาก็อุ้มเธอขึ้นมา

“อันเดียว” เป่าเอ๋อตอบพร้อมกับชูนิ้วหนึ่งนิ้วขึ้นมา

“ไม่เอาน่า หนูรักพ่อไม่ใช่หรือ? ทั้งหมดเลยได้ไหม?” หาน

เซ็นอ่อนวอนอย่างน่าสมเพช

“อันเดียว” เป้าเอ๋อยื่นกราน

หลังจากนั้นหันเซ็นก็พูดขึ้นมา “โอ้ พ่อเกือบจะลืมไปเลย
พ่อได้ยินว่ามีไอศกรีมรสใหม่ มันเป็นไอศกรีมอันใหญ่
พิเศษด้วย อันใหญ่มากๆ”

เป้าเอ๋อไม่สามารถทนต่อไอศกรีมอันใหญ่พิเศษได้ เธอพูด
“หนึ่งอันต่อไอศกรีมอันใหญ่พิเศษ”

“ตกลง” หลังจากนั้นห่านเซ็นก็เกี่ยวก้อยสัญญากับเธอ

เป่าเอ๋อให้วิญญาณอสูรทั้งหมดที่เธอได้รับกับห่านเซ็น ซึ่ง
ห่านเซ็นก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ ขณะที่เธอส่งพวกมันให้กับ

เขา

พวกมันเป็นวิญญาณอสูรเลือดศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด ยกเว้นหนึ่ง
ดวงซึ่งเป็นวิญญาณอสูรชั้นสุดยอด วิญญาณอสูรชั้นสุดยอด
นั่นก็คือมังกรที่ดูร้ายที่เขาเห็นก่อนหน้านี้

วิญญานอสูรมังกรโลหิตมาร : ประเภทปีก

“ฮ่าๆ! มันเป็นวิญญานอสูรชั้นสุดยอดประเภทปีก พ่อรักหนู
จริงๆ เป่าเอ้อ!” หานเซ็นหอมแก้มเธอซ้ำหลายครั้ง

หานเซ็นกลับมาอารมณ์ดีอีกครั้ง ดียิ่งกว่าเดิมซะอีก ตอนนี้
เขาได้รับวิญญานอสูรชั้นสุดยอดถึง 2 ดวงตั้งแต่ออกจาก
เมืองมา ดวงแรกเป็นวิญญานอสูรชุดเกราะที่เขาได้รับมา
จากตึกเตนชั้นสุดยอดก่อนหน้านี้ และตอนนี้เขาก็ได้รับ

วิญญาณอสูรชั้นสุดยอดประเภทปีกอีกดวง

ด้วยปีกนี้ห่านเซ็นสามารถใช้เทคนิคฟินิกซ์ในขณะที่เขาอยู่
ร่างมนุษย์ได้ แกรมปีกมังกรโลหิตมารก็เพิ่มความเร็วและพลัง
กำลังให้กับเขาอีกด้วย ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ห่านเซ็นถูกใจ
อย่างมาก

ห่านเซ็นลองเรียกมันออกมา และปีกมังกรขนาดใหญ่ก็
ปรากฏขึ้นด้านหลังของเขา เขาลองใช้มันบินดู ซึ่งเขาก็รู้สึกมี
ความสุขที่สามารถบินได้เร็วกว่าตึกแตนชั้นสุดยอดซะอีก

ความเร็วของการบินนั้นขึ้นอยู่กับวิญญานอสุรเพียงแค
อย่างเดียว แม้ห่านเขินจะไม่ได้แข็งแกร่งเท่ามอนสเตอร์ชั้น
สุดยอด แต่อย่างน้อยตอนนี้เขาก็มีความเร็วที่สามารถเทียบ
กับมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดได้

ควีนคิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่าขำสิ้นดี ที่ห่านเขินได้รับวิญญาน
อสุรชั้นสุดยอดอีกดวง แถมวิธีที่เขาได้มันมายังมาจากการ
เอาเงินฟาดหัวเป่าเอ้ออีก

หลังจากนั้นเธอก็มีแผนที่จะให้วิญญานอสุรที่ได้กับเขา เธอ
ไม่ต้องการจะเก็บพวกมันไว้

“เก็บพวกมันไว้เถอะ ผมไม่จำเป็นต้องใช้พวกมัน”

ห่านเซ็นบอกเธอ และเขายังให้วิญญาณอสูรเลือดศักดิ์สิทธิ์
ที่เขาไม่จำเป็นต้องใช้กับเธอเพิ่มไปอีก “คุณอาจจะจำเป็นต้อง
ใช้พวกมันในการป้องกันตัว”

ควีนไม่พูดอะไร เธอรู้ว่าตัวเองยังอ่อนแอและไม่สามารถต่อสู้
เคียงข้างห่านเซ็นได้เหมือนเมื่อก่อน

หลังจากนั้นห่านเซ็นก็มีความคิดอีกอย่างขึ้นมา เขาตัดสินใจ
ให้วิญญาณอสูรชั้นสุดยอดแกะเขาปีศาจที่ปนเปื้อนซึ่งเป็น
ดาบโค้งสั้นๆกับเธอ ขณะที่ส่งให้กับเธอ เขาก็พูด “เอานี้ไป

ด้วย ผมไม่จำเป็นต้องใช้มัน”

หานเซ็นรู้ว่ามีมอนสเตอร์ในก๊อตแชนจ์ซัวร์เขต 3 นั้นแข็งแกร่ง
และสปิริตจักรพรรดิเองก็มีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดและสปิริต
อยู่ได้บังคับบัญชามากมาย เขาอาจจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือ
เหลือจากเธอ เพราะหนทางข้างหน้าเขาอาจจะไม่สามารถ
ทำได้ด้วยตัวคนเดียว

เพราะยังงั้นหานเซ็นก็ไม่จำเป็นต้องใช้วิญญาณอสถูรพวกนี้อยู่
แล้ว มันจะเป็นเรื่องที่ดีกว่าถ้ามีคู่หูที่แข็งแกร่งติดตามเขา

ควีนรับดาบไปโดยไม่ได้พูดอะไร

“ปลอดภัยไว้ก่อนดีกว่า ถ้าเกิดอะไรขึ้นกับผม ชีวิตของผม
อาจจะขึ้นอยู่กับฝีมือของคุณก็ได้ ของพวกนี้จะช่วยคุณได้
มาก” หานเซ็นพูด

ควินกดดันตัวเองหนักเกินไป แม้แต่หานเซ็นเองก็คิดว่าบาด
แผลที่เธอได้รับก่อนหน้านี้ดูน่าอนาถเกินไป เขาไม่ต้องการ
เห็นเธออยู่ในสภาพแบบนี้

ควินหน้าแดงและรีบเดินกลับไปเครื่องเทเลพอร์ตเพื่อกลับ
ไปที่สหพันธ์ดวงดาว

ห่านเซ็นก็เดินไปที่เครื่องเทเลพอร์ตเหมือนกัน โดยอุ้มเป่า
เอ๋อไปด้วย เขาต้องทำตามข้อตกลงที่สัญญาไว้ และ
ขอนมให้เธอเยอะๆ

ดวงของเป่าเอ๋อดีไม่ต่างจากซีโร่ ตอนนี้ห่านเซ็นเห็นชัดแล้ว
ว่าเขาไม่สามารถหวังที่จะได้รับผลลัพธ์ดีๆด้วยตัวเอง ดู
เหมือนเขาจะต้องพึ่งเป่าเอ๋อไปก่อนในตอนนี้

2 วันต่อมา ห่านเซ็นวางแผนเส้นทางที่จะใช้เดินทางออกจาก
ดินแดนแห่งนี้

แต่ก่อนที่ห่านเซ็นจะออกเดินทาง ไปอีสานก็ได้โทรมาหาเขา
และบอกให้เขาไปหาที่สถาบันเซนต์

ในตอนโทรมานั้น ไปอีสานไม่ได้บอกว่าเขาต้องการจะพูด
เรื่องอะไรกับห่านเซ็น แต่มันฟังดูเป็นเรื่องสำคัญ เขาบอกแค่
ว่าให้ห่านเซ็นไปหาเขาที่สถาบันเซนต์

ไปอีสานปฏิบัติกับห่านเซ็นเหมือนกับเป็นลูกศิษย์คนหนึ่ง ซึ่ง
มันก็เป็นสิ่งที่ห่านเซ็นรู้สึกขอบคุณ ดังนั้นห่านเซ็นจึงไม่มี
ปัญหาอะไรที่จะไปที่พบเขาที่สถาบันเซนต์

นี่เป็นครั้งแรกที่ห่านเซ็นได้มาที่สำนักงานใหญ่ โดยปกติแล้ว
คนทั่วไปจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในนี้ แต่เนื่องจากห่าน
เซ็นไม่ใช่ลูกศิษย์อย่างเป็นทางการของไป่อี้ซาน ดังนั้นเขาจึง
ต้องรออยู่ด้านนอก

“ห่านเซ็น ทำไมเมานายถึงมาอยู่ที่นี่?” ใครบางคนถามขึ้นมา

ตอนที่ 1114 โลहितเร้นลับ

ห่านเซ็นหันกลับไป และเห็นชายคนหนึ่งเดินเข้ามาหาเขา
ชายคนนั้นก็คือเพื่อนร่วมชั้นของเขา ลู่เหมินจากโรงเรียน
ทหารเหยี่ยวดำ

“ฉันมาพบศาสตราจารย์ไป นายละมาทำไมที่นี่? ฉันคิดว่า
นายเป็นรองกัปตันของยานเฮเว่นแมชชีนซะอีก” ห่านเซ็น
ถามเมื่อเห็นลู่เหมินสวมใส่ชุดยูนิฟอร์มของสถาบันเซนต์

เพื่อนร่วมห้อง 304 ยังคงติดต่อกันอยู่ พวกเขาไม่ได้พบกัน
บ่อยนัก แต่พวกเขาก็รู้ว่าแต่ละคนทำอะไรรออยู่ ซึ่งอย่างไรก็
ตามหานเซ็นไม่ได้คาดคิดว่าจะได้พบกับลู่เหมินที่สถาบัน
เซนท์

“เฮเว่นแมชชีนถูกพวกซุร่ายิงล่่วง ฉันก็เลยถูกส่งไปทำงานที่
ยานอื่กล่า แต่แม่ของฉันห้ามไม่ให้ฉันไป ฉันก็เลยตัดสินใจ
มาเป็นนักวิจัยที่สถาบันเซนท์แทน” ลู่เหมินมีความเป็น
ผู้ใหญ่ขึ้นมาก เขาดูแตกต่างจากตอนที่หานเซ็นเคยรู้จัก

“มีเรื่องแบบนั้นเกิดขึ้นด้วยหรือ? ทำไมนายไม่เห็นบอกอะไร
พวกเราเลย?” หานเซ็นดูซื่อก

“ถ้าฉันตาย นายก็คงได้รับข่าวแน่ แต่ฉันรอดมาได้ ดังนั้น
จึงไม่มีประโยชน์อะไรที่จะไปทำให้คนอื่นเป็นห่วง” ลู่เหมิ
นยิ้มอ่อนๆ หลังจากนั้นเขาก็พูดต่อ

“แต่ฉันได้ยินมาว่านายได้รับบาดเจ็บหนัก ตอนนี้นายเป็นยังไง
บ้าง?”

“ดีขึ้นเยอะเลย” หานเฉินพูด เขาสนทนากับลู่เหมินอย่าง
เพลิดเพลิน

หลังจากนั้นพวกเขาก็พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่นานมานี้
และพวกเขาก็คุยกันถึงเรื่องเก่าๆด้วย มันเป็นความทรงจำที่

นำคิดถึง พวกเขาพูดกันเกี่ยวกับจางหยาง, ชื่อจื่อคัง หวังเห
มี่ยนเหมี่ยน ปรธาณอ้วนและถึงผมว่าตอนนี้พวกเขาแต่ละ
คนเป็นยังไงกันบ้าง

ไปอีสานมาถึงหน้าลือบปี ซึ่งก็เป็นจุดสิ้นสุดการสนทนาของ
พวกเขา

“หานเฉิน มาที่ห้องทำงานของฉัน” ไปอีสานสั่งอย่างรวดเร็ว
เมื่อเขาเห็นหน้าของคนี่หานเฉินคุยอยู่ เขาก็ถาม “พวกนาย
ทั้งคู่รู้จักกันหรือ?”

“ครั้งหนึ่งลู่เหมินเคยเป็นเพื่อนร่วมห้องของผม และเขาก็เป็น
เพื่อนที่ดีด้วย ถึงเขาจะเป็นพวกชอบรังแกคนอื่นๆในช่วงที่
เรียนอยู่ก็เถอะ คุณต้องคอยดูหมอนี่เอาไว้ดีๆ” หานเซ็นพูด
ติดตลก

ไปอีสานมองบัตรพนักงานของลู่เหมินและพูด “นายเป็นเด็ก
ฝึกงานหนิ มาที่ห้องแล็บของฉันวันพรุ่งนี้ หากุณหลิแล้วเขา
จะหางานให้กับนาย”

ดูเหมือนไปอีสานกำลังเร่งรีบอยู่ เขารีบพูดต่อ “หานเซ็นมา
เร็ว มันมีปัญหบางอย่าง”

“ไว้ค่อยคุยกันต่อทีหลัง” หานเซ็นเดินตามไปอีชันไป เขา กำลังคิดว่าปัญหาอะไรกันที่ทำให้ไปอีชันรึร้อนแบบนั้น

ลูเหมินขยิบตาให้หานเซ็นและมองเขาเดินจากไป มันเป็น อะไรที่หาได้ยากที่จะมีคนทำงานร่วมกับไปอีชันในห้องแล็บ ของเขา แม้แต่นักวิจัยที่มีประสบการณ์สูงก็ไม่สามารถเข้าไป ในนั้นได้ ถ้าไปอีชันไม่ต้องการให้พวกเขาเข้าไป

มันเป็นเรื่องที่ถือเป็นโชคดีอย่างมากที่ถูกเชิญเข้าไปในห้อง แล็บของไปอีชัน แต่เขารู้ว่าถ้าทำตามคำเชิญ เขาก็ต้องอยู่ ในสภาพที่พร้อม ถ้าเขาไม่มีความสามารถเพียงพอ เขาก็

สามารถถูกถอดจากห้องแล็บได้เพียงแค่อีกฝ่ายกระตือรือร้น
เท่านั้น

แต่คำเชิญนั้นก็มีความหมายอย่างหนึ่ง ซึ่งก็คือไปอีสานนั้น
ขึ้นขอบและนับถือทานเซ็น โดยปกติแล้วนักวิจัยจะต้องเข้า
รับการทดสอบที่เข้มงวด ก่อนที่จะสามารถเข้าไปในห้องแล็บ
ของศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียงได้ ดูเหมือนความสัมพันธ์
ระหว่างไปอีสานกับทานเซ็นจะช่วยให้เขาข้ามขั้นตอนนั้นไป
ได้

ไปอีสานพาทานเซ็นไปที่ห้องทำงานและยื่นเอกสารชุดหนึ่ง
ให้เขาดู

“สถาบันเซนต์มีกฏอยู่ นี่ก็คือกฎทั้งหมดที่พวกเราต้องปฏิบัติ
ตาม เห็นชื่อในเอกสารนี้ และนายจะเป็นสมาชิกของ
โครงการนี้ นายรู้ว่าเป็นความลับสุดยอดใช่ไหม?” ไปอีซาน

พูด

หานเซ็นอ่านเอกสารตรงหน้า หลังจากนั้นเขาก็เซ็นชื่อลงไป

“แล้วโครงการนี้คืออะไรกันแน่? ทำไมมันถึงได้มีความลับ
มากมายขนาดนี้?” หานเซ็นถามขณะที่เซ็นชื่อลงไป

ไปอีซานนำเอกสารไปส่งก่อนที่จะพูดอะไร เขาติดต่อใครบาง
คนเพื่อยืนยันตัวตนของหานเซ็นและพูด “มาที่แล็บของฉัน

พวกเราจะคุยกันที่นั่น”

ไปอีสานปรี้นบัตรพนักงานให้ห่านเซ็นเอาไปติดไว้ที่หน้าอก
ของเขา

ดูเหมือนไปอีสานจะเร่งรีบอย่างมาก เขาดูลุกลี้ลุกลน แม้แต่
วิธีพูดของเขาก็เร็วกว่าปกติ เขาพูดต่อ “นายเคยถามฉันถึงวิ
ชาไฮเปอร์จีนที่สามารถเพิ่มความแข็งแกร่งของกระเพาะไส้
ไหม?”

“คุณคิดค้นมันให้ผมแล้วหรือ?” ห่านเซ็นประหลาดใจ เขา

ประสานสองมือเข้าด้วยกันและทำท่าทางซาบซึ้ง

ไปอีสานกลอกตาและพูด “นายไม่ใช่ลูกชายของฉันสักหน่อย
ใครมันจะไปทำดีกับนายขนาดนั้น”

ห่านเช็นดูผิดหวังขึ้นมาทันที “ถ้าอย่างนั้นที่คุณเรียกผมมา มี
เรื่องใหญ่อะไรกันแน่?”

“ฉันกำลังวิจัยวิชาไฮเปอร์จีโนที่ชื่อว่า ‘โลหิตเร้นลับ’ อยู่ซึ่ง
มันอาจจะเป็นสิ่งที่นายสนใจก็ได้” ไปอีสานอธิบาย

“โลहितเร้นลับ? มันทำให้หัวใจแข็งแกร่งขึ้นอย่างนั้นหรือ?”
ห่านเซ็นผิดหวัง ตอนนี้เขามีมนตรานอกกริตอยู่แล้ว ดังนั้นมัน
จึงไม่มีความจำเป็นที่เขาต้องฝึกวิชาอื่นอีก

แต่ไปอีสานสายหัวและพูด “มันไม่ได้มีผลกับหัวใจของนาย
แต่เป็นม้ามต่างหาก”

“ม้าม?” ถึงห่านเซ็นจะรู้จัก แต่เขาก็ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับมัน
มากนัก ทั้งหมดที่เขาพอจะนึกออกก็คือมันเป็นอวัยวะที่ใช้
กรองเลือดหรืออะไรสักอย่างนี้แหละ

ไปอีสานอธิบายให้เขาฟัง “ม៉ามนั่นสามารถกรองเลือดและ
ผลิตเลือดขึ้นมาได้”

ห่านเซ็นฟังสิ่งที่ไปอีสานพูดด้วยความสนใจ ขณะที่พวกเขา
เดินคู่กันไป ห่านเซ็นก็เข้าใจบางส่วนที่เขาพูด แต่ห่านเซ็น
นั้นสนใจวิชาเซฟวิ่งมันนี้มากกว่า เขาไม่ได้สนใจเกี่ยวกับวิชา
ไฮเปอร์จีนที่มีผลกับอวัยวะภายในมากนัก

แต่ถึงจะพูดแบบนั้น ห่านเซ็นก็ประหลาดใจที่พบว่าตัวเอง
เริ่มสนใจในโลหิตเร้นลับ หลังจากที่ได้ฟังไปอีสานอธิบาย ถ้า
ที่ไปอีสานพูดมาเป็นความจริงล่ะก็ มันก็เป็นวิชาไฮเปอร์จีน

ที่ทรงพลัง และมันก็เป็นอะไรที่มีประโยชน์กับห่านเซ็นอย่าง
มาก

เมื่อพวกเขามาถึงห้องแล็บ ห่านเซ็นก็ประหลาดใจ มันใหญ่
ยิ่งกว่าสนามฟุตบอลเสียอีก นอกจากบริเวณที่ปิดล้อมเอาไว้
แล้ว ห้องแล็บส่วนใหญ่แบ่งเป็นชั้นๆด้วยแผ่นกระจกใสที่
สามารถมองเห็นนักวิจัยที่ทำงานอยู่ข้างในได้

“แต่มันมีปัญหายุ่งอย่างหนึ่ง ฉันหวังว่านายจะสามารถช่วย
พวกเราแก้ปัญหานี้ได้” ไปอีธานพูด ขณะที่พวกเขาเข้าไปใน
ห้องส่วนตัว

“เรื่องที่ให้ช่วยนี่ เรื่องอะไรล่ะ?” หานเซ็นถามอย่างแคลงใจ
ขณะที่มองไปอีสานที่ตอนนี้อยู่อย่างมีพิรุณ รวากับจิ้งจอกที่
ชั่วร้าย

ตอนที่ 1115 ม้าม

ไปอีสานพูดตอบ “โลหิตเร้นลับเป็นเพียงชื่อที่พวกเราตั้งให้
กับมันเท่านั้น แต่จริงๆ แล้วมันคือวิชาโบราณที่ถูกพัฒนาโดย
ลัทธิหนึ่ง ชื่อดั้งเดิมของมันคือโลหิตมายา และฉันบอกได้แค่
ว่าครั้งหนึ่งมันเคยถูกกล่าวขานว่าเป็นวิชาที่ชั่วร้าย”

“แต่ยุคสมัยที่จะแบ่งแยกว่าวิชาไหนดีวิชาไหนชั่วนั้นเป็น
อดีตไปแล้ว แม้แต่วิชาที่ดูชั่วร้ายก็กลายเป็นวิชาที่ดีได้ สิ่ง
สำคัญจริงๆ คือการนำไปใช้ต่างหาก ซึ่งกรณีของโลหิตเร้นลับ
ก็เหมือนกัน ฉันได้วิจัยวิชานี้มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว และฉัน

ก็คิดว่ามันถึงเวลาที่ต้องนำสิ่งที่วิจัยมาใช้จริงสักที”

หานเห็นค่อนข้างข้องกับคำอธิบายของไป๋อี้ซาน แต่เขาก็
ต้องการจะรู้มากกว่านี้ เขาถามต่อ “คุณหมายความว่า
อะไร?”

ไป๋อี้ซานพูด “โลหิตร้อนลับเพิ่มความแข็งแรงให้กับกล้ามเนื้อของผู้
ฝึก และมันยังทำให้เลือดของผู้ฝึกแข็งแกร่งขึ้นด้วย ซึ่งเมื่อ
นายฝึกมัน นายก็จะสามารถรู้สึกได้ถึงพลังงานที่มากขึ้นใน
เลือดที่สูบฉีดออกมา”

“แล้วมันดียังไง?” หานเฉินถาม

“มันจะกรองของเสียออกจากเลือดของนาย และทำให้เลือด
เข้มข้นขึ้น ลองคิดว่ามันเป็นเชื้อเพลิงสำหรับยานอวกาศดูสิ
สมมุติว่าเชื้อเพลิงหนึ่งลิตรสามารถทำให้นานอวกาศบินไป
ได้ไกล 6742 ไมล์ แต่ถ้ายานอวกาศสามารถฝึกวิชาโลหิต
เร้นลับล่ะก็ ด้วยเชื้อเพลิงที่เท่ากันมันก็จะสามารถบินได้ไกล
หลายพันไมล์ หรือก็หมายความว่านายจะสามารถเก็บ
พลังงานไว้ในร่างได้มากขึ้นกว่าเดิม” ไปอี้ซานดูตื่นเต้นอย่าง
มาก ขณะอธิบายวิชาโลหิตเร้นลับให้หานเฉินฟัง

ไปอี้ซานพูดต่อด้วยท่าทางที่เสียใจ “แต่พวกเราเจอกับ
ปัญหาอยู่อย่างหนึ่ง คนธรรมดาไม่สามารถรับมือกับเลือดที่
เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังงานได้ หรือจะให้เจาะจงก็คือหัวใจของ

พวกเขาไม่สามารถรับมือกับมันได้ เพราะถึงยังไ้ร่างกาย
ของพวกเขา ก็ถูกออกแบบมาสำหรับเลือดปกติ”

“คุณต้องการให้ผมเป็นหนูทดลองให้คุณอย่างนั้นหรือ?”

ห่านเซ็นคาเดา

ไปอีสานมองห่านเซ็นและพูด “ก็นายมีมนตรานอกกรีตอยู่
หัวใจและหลอดเลือดของนายแข็งแกร่งกว่าคนธรรมดาทั่วไป
และด้วยระดับความแข็งแกร่งของนาย นายน่าจะสามาร
ฝึกโลหิตเร้นลับได้อย่างไม่มีปัญหาอะไร”

“ไม่มีทาง” หานเซ็นคิดว่ามันเป็นความเสี่ยงที่ไม่จำเป็น ถ้า
ลองฝึกมันเขาเกรงว่าจะได้ไม่คุ้มเสีย

“ลองคิดดูดีๆก่อน เครื่องไฟฟ้าก็ยังจำเป็นต้องมีเชื่อเพลิงดีๆ
นายมีหัวใจที่แข็งแกร่ง แต่เลือดของนายนั้นธรรมดา นายไม่
คิดว่านั้นเป็นเรื่องที่น่าเสียดายหรือ?” ไป่อี้ซานพูด

หานเซ็นตอบ “ที่คุณพูดมามันก็ถูก แต่จะให้เป็นหนู
ทดลอง...”

ไป่อี้ซานพูดต่อ “พวกเราได้ทำการทดลองดูแล้ว แต่วิชา

โลहितมาชานันนั้นไม่สามารถควบคุมได้ ถ้าให้พูดละก็มันเป็น
เหมือนกับยาเสพติด เมื่อนายเริ่มฝึกมันแล้ว นายก็ไม่สามารถหยุดได้ แต่นั่นเป็นวิชาฉบับดั้งเดิม พวกเราได้ดัดแปลงและแก้ปัญหานี้แล้ว นายสามารถเลิกฝึกมันเมื่อไหร่ก็ได้ นอกจากนั้นพวกเรายังพัฒนายาที่สามารถเปลี่ยนเลือดของนายให้กลับสู่สภาพเดิมได้”

หานเซ็นเริ่มดูจะตื่นเต้นกับข้อเสนอนี้ เขาถามต่อ “วิชานี้คงจะถูกสั่งห้ามเร็วๆนี้ใช่ไหม?”

ไป๋อู๋ซานพูดยอมรับด้วยสีหน้าที่อึดอัดใจ “ก๊กฏและข้อห้ามของสหพันธ์มันเข้มงวดเกินไป”

หวนคิดถึงกับตัวเอง ‘มันไม่ได้เป็นที่กฎหรือก่อกับคุณไป ก็
คุณเอาแต่วิจัยวิชาที่ชั่วร้ายเอง’

“แต่อย่าได้กังวลไป พรสวรรค์ของนายอยู่ราวๆ 30
เปอร์เซ็นต์ของฉัน ดังนั้นคงจะไม่มีปัญหาอะไร แต่ก็อย่างที่
พูดไป นายสามารถหยุดฝึกมันเมื่อไหร่ก็ได้ตามที่นายต้อง
การ” ไปอีธานพูด

หลังจากนั้นไปอีธานก็พูดต่อ “ถ้านายช่วยฉันเรื่องนี้ล่ะก็ ฉัน
จะช่วยวิจัยวิชาไฮเปอร์จีโนที่เสริมความแข็งแกร่ง
ของกระเพาะให้กับนาย ฟังดูเป็นยังไง?”

“เพื่ออนาคตของมนุษยชาติ เพื่อความก้าวหน้าและสันติสุข
ของกาแล็คซี่ ผมหานเซ็นจะยอมเป็นหนูทดลองให้กับคุณ นี่
คือเส้นทางที่ผมเลือกเอง และผมจะไม่เสียใจกับมัน” หาน
เซ็นตอบตกลง

เขาไม่ชอบวิชาไฮเพอร์จีโนเสริมความแข็งแกร่งของกระเพาะ
ที่เขาใช้อยู่ ดังนั้นถ้าไปอู่ยานยอมคิดค้นวิชาที่ดีกว่าให้เขาละ
ก็ มันก็เป็นข้อตกลงที่คุ้มค่า

หานเซ็นเองก็คิดว่าไปอู่ยานนั้นพูดถูกเช่นกัน หัวใจของเขา

แข็งแกร่งจริงๆ และมันก็จะเป็นเรื่องดี ถ้ามีเลือดที่ดีไหลผ่าน
มันด้วย หานเซ็นยังมั่นใจความสามารถในการควบคุมวิชา
เช่นกัน หานเซ็นมั่นใจว่าตัวเองสามารถหยุดฝึกเมื่อไหร่ก็ได้
ตามที่เขาต้องการ

ไปอีสานยื่นข้อมูลของโลหิตเร้นลับและยาปรับปรุงพันธุกรรม
ให้กับหานเซ็น เขานั้นยังนับถือหานเซ็น ดังนั้นเขาต้องการที่
จะทบทวนให้หานเซ็นก่อนว่าต้องรู้เรื่องอะไรบ้างก่อนที่จะ
เริ่มฝึกมัน

การฝึกวิชานี้ยังมีความเสี่ยงอีกด้วย ดังนั้นตลอดช่วงเวลาที่
เริ่มฝึกมัน เขาต้องอยู่ที่นี้และถูกจับตามองตลอด

ไปอีสานได้จัดเตรียมและทำทุกอย่างด้วยตัวเอง แม้แต่เอกสารที่เป็นความลับสำหรับห่านเซ็นเองเขาก็เป็นคนจัดการ ไม่มีใครต้องการให้ข้อมูลรั่วไหลออกไป รวมถึงเรื่องที่ห่านเซ็นหายดีจากการที่อวัยวะภายในเป็นคริสตัลด้วย

แต่ห่านเซ็นได้เตรียมตัวสำหรับเรื่องนี้เอาไว้แล้ว แม้ว่าความลับจะแตกก็ตาม ยังไงมันก็ไม่ใช่ความลับที่ยิ่งใหญ่อะไร และมันก็ไม่ได้มีผลเสียอะไรถ้าคนอื่นจะรู้เรื่องที่เขาหายดีแล้ว

“ห่านเซ็น นายแข็งแรงแรงจริงๆ ฉันไม่เคยเห็นผู้เป็นเลิศที่แข็ง

แกร่งอย่างนายมาก่อนเลย โดยเฉพาะหัวใจและหลอดเลือด
ของนาย ฉันกล้าพูดได้เลยว่านายเกิดมาเพื่อฝึกวิชานี้จริงๆ
หนุ่มน้อย นายเกิดมาเพื่อเรียนมัน!”

ไปอีสานพูดชื่นชมเขาอย่างต่อเนื่อง จนห่านเซ็นเริ่มจะสะอิด
สะเอียนแล้ว

ตอนนี้เขาล้มเลิกความคิดที่จะเดินทางออกจากดินแดนที่อยู่
ไปก่อน สำหรับตอนนี้เขาตัดสินใจที่จะอยู่ห้องลับเพื่อฝึก
วิชาโลหิตไร้้นลับ

ห่านเซ็นรู้สึกดีเมื่อเริ่มฝึกมัน เขาเคยเชื่อว่าเลือดของเขา
บริสุทธิ์มาก่อน แต่หลังจากที่เขาได้ฝึกวิชานี้ เขาก็รู้สึกแข็ง

แกร่งขึ้นกว่าเดิม ตอนนี้น้ำมของเขามืออนกับโรงงานผลิต
พลังสะอาดที่สามารถผลิตเลือดที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังงาน

ตอนที่ 1116 ตั้งหัวข้อ

การฝึกวิชาโลหิตเร้นลับของหานเฉินเป็นไปได้ด้วยความราบรื่น
หานเฉินสามารถต้านทานเลือดพลังงานสูงที่ม้ามผลิตออก
มาได้

หลังจากผ่านไป 15 วัน หานเฉินก็อยู่ในขั้นที่สามารถเรียกได้
ว่าเป็นผู้ฝึกหัดแล้ว ตอนนี้พลังงานในเลือดของเขาเพิ่มขึ้น
เป็น 2 เท่า ตอนนี้เขาพอมีเวลาที่จะเข้าไปในก๊อตแข่งชั่วคราว
และดูระดับผลึกพลังชีวิตทั้งสองของเขา

ไปอีสานรู้สึกพึงพอใจกับผลลัพธ์ที่ได้เช่นกัน เขาเก็บข้อมูล
และประสบการณ์ในการฝึกของห่านเขินเอาไว้

แน่นอนว่าประสบการณ์ของห่านเขินเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งที่
เขาต้องเก็บข้อมูล ดังนั้นมันยังไม่เพียงพอที่จะทำให้
โครงการนี้เสร็จสมบูรณ์ ไปอีสานจะไปหาห่านเขินและถาม
ห่านเขินว่าเจอปัญหาอะไรเกี่ยวกับหัวใจระหว่างที่ฝึกวิชา
ไฮเปอร์จีนี่หรือไม่ ถ้ามีพวกเขาก็จะได้สามารถหาทาง
แก้ไข

คนปกติไม่สามารถฝึกมนตรานอกกริตได้ แต่มันก็มีวิชา

ไฮเปอร์จีโนอย่างอื่นที่สามารถเสริมความแข็งแกร่งให้กับ
หัวใจเหมือนกัน ถึงแม้ประสิทธิภาพของพวกมันจะไม่ได้
ครึ่งของมนตรานอกกรีตก็ตาม

ห่านเซ็นได้เรียนรู้อะไรมากมายในช่วงเวลาที่เขาฝึกวิชา
โลหิตเร้นลับ ในอดีตไป้อีซานจะให้ข้อมูลกับห่านเซ็นเฉพาะ
ข้อมูลที่เขาได้ในอินเทอร์เน็ตเท่านั้น แต่ตอนนี้เขาสามารถ
เรียนรู้ได้จากไป้อีซานโดยตรง มันเป็นอะไรที่ยอดเยี่ยม แถม
ช่วงเวลาที่เขาอยู่ในห้องลับ เขาก็ได้รับอนุญาตให้ดูการ
ทดลองของนักวิจัยคนอื่นๆได้

มีนักวิจัยอยู่ที่นี่กว่า 200 คนที่กำลังทำการทดลองของแต่ละ
คนอยู่ ไป้อีซานนั้นรับผิดชอบวิชาโลหิตเร้นลับ เพราะนี่เป็น
โครงการส่วนตัวของเขา ส่วนโครงการอื่นๆก็ถูกรับผิดชอบ

โดยคนอื่นได้บังคับบัญชาของเขา

ห่านเชื้่นจ่ดจ่ออยู่กับการทดลองต่างๆอย่างมาก โดยเฉพาะ
วันนี้เขาดูการทดลองเพลินจนลื้่มกินข้าวเย็นไปเลย ยังโชคดี
ที่มีตู้ขายของอัตโนมัติอยู่ด้วย เขาซื้อพวกขนมมานั่งกินอยู่ที่
โรงอาหาร

ตั้งแต่ที่เขาฝึกวิชาไฮเปอร์จีนที่เสริมความแข็งแกร่ง
ของกระเพาะไป เขาก็จำเป็นต้องกินอาหารมากกว่าเดิม

ขณะที่ห่านเชื้่นกินอยู่นั้น กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งก็เดินเข้ามาในโรง

อาหาร

มันเลยช่วงเวลาอาหารเย็นมาแล้ว แต่พวกเขาก็ยังเข้ามา
หนึ่งในกลุ่มของพวกเขาหัวเราะเสียงดัง แต่เมื่อเขาเห็นห่าน
เข็น เขาก็หยุดลง เมื่อคนอื่นๆเห็นว่าเขาจู่ๆก็หยุดไปอย่าง
กะทันหัน พวกเขา ก็หันไปมองยังทิศทางที่ทำให้เขาวิ่งไป
หลังจากนั้นพวกเขาก็เห็นห่านเข็นนั่งอยู่

ห่านเข็นเหลือบไปเห็นว่าคนๆนั้นคือหวังหลิง ซึ่งก็คือคนที่
ห่านเข็นทำให้อับอายขายหน้าในตอนที่อยู่ใต้ดาวของตระกูล
เสวีย

ห่านเซ็นยังคงกินต่อไปโดยไม่สนใจชายคนนี้ เขาเป็นเพื่อน
กับหวังเหมียนเหมียนและหวังอวิฮัง ดังนั้นเขาไม่อยากที่จะ
ไปเป็นศัตรูกับคนที่มาจากตระกูลของพวกเขา

หวังหลิงกลับไปพูดคุยกับคนอื่นๆ ที่มากับเขา แต่โชคร้าย
สำหรับเขา ที่หูของห่านเซ็นนั้นดีเกินไป เขาสามารถได้ยินทุก
คำพูดที่หวังหลิงพูดออกมา

หวังหลิงพูดบอกคนอื่นๆ ถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในการประชุมที่
ดาวของตระกูลเสวีย แต่บทบาทของพวกเขานั้นก็กลับกันโดย

สิ้นเชิง หานเซ็นพูดเยอะเย้ยหวังหลิงและบอกว่าเขาเป็นลูกศิษย์ที่ทำให้ศาสตราจารย์หลี่อับอายขายหน้า แต่หวังหลิงพูดบอกคนอื่นๆว่าหานเซ็นพูดจาดูถูกศาสตราจารย์หลี่ และเขาก็ก้าวออกมาเพื่อปกป้องชื่อเสียงให้อาจารย์ของเขา

หลี่ชิงฮว่าเองก็อยู่ในโรงอาหารกับพวกเขาด้วย แม้หานเซ็นจะไม่เคยพบกับเขามาก่อน แต่หานเซ็นก็รู้ว่าเขาเป็นใคร เขาแตกต่างจากคนอื่นๆอย่างเห็นได้ชัด

แต่ระดับความแข็งแกร่งของเขาไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไร ที่นี่คือสถาบันเซนท์ เขาไม่สามารถทำอะไรหานเซ็นได้ ถึงแม้เขาจะเชื่อคำพูดของลูกศิษย์ตัวเองก็ตาม

นักวิจัยคนอื่นๆที่ได้ยินสิ่งที่หวังหลังพูดต่างก็มองมาที่หาน
เห็นด้วยความโกรธ

แต่หานเห็นก็ไม่ได้โทษอะไรพวกเขา เพราะเขาเองก็คงโกรธ
เหมือนกัน ถ้ารู้ว่าคนอื่นพูดจาดูถูกไปอีซ่าน

หนึ่งในนักวิจัยที่โกรธเดินเข้ามาหาหานเห็น

“นายพูดว่าศาสตราจารย์ไม่รู้วิธีการสอนลูกศิษย์อย่างงั้น
หรือ?” ชายคนนั้นถาม

หานเซ็นไม่สามารถพูดปฏิเสธได้ เพราะเขาพูดแบบนี้จริงๆ
แต่ด้วยจุดประสงค์ก็เพื่อจะเยาะเย้ยหวังหลังที่พูดจาดูถูกเขา
ก่อน

ถ้าคนอื่นๆอยู่ที่นั่นด้วยละก็ พวกเขาก็จะรู้ว่าหานเซ็นไม่มี
เจตนาดูถูกอะไรศาสตราจารย์หลี่ แต่หลังจากที่พวกเขาได้
ยินสิ่งที่หวังหลังบอก มันก็เห็นได้ชัดว่าพวกเขาต้องเชื่อเพื่อน
ร่วมงานของตัวเองมากกว่า

“ฉันพูดแบบนี้จริงๆ” หานเซ็นยอมรับ

นักวิจัยคนนี้ดูโกรธจัด “ขอโทษมาเดี๋ยวนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นละก็
อย่าโทษสิ่งที่ฉันจะทำต่อไปก็ละกัน”

“ถ้าหนึ่งในลูกศิษย์ของเขาสามารถเอาชนะฉัน และแสดงให้เห็น
เห็นว่าฉันเป็นฝ่ายผิดละก็ ฉันจะยอมพูดขอโทษ” หานเซ็น

พูด

“ยังไง? ผ่านการต่อสู้ใช่ไหม? ฉันคิดว่านายอยู่ในสภาพที่สู้
ไม่ได้ซะอีก” ดูเหมือนชายคนนี้จะซื่อคที่ได้ยินคำพูดของหาน

เซ็น

หานเซ็นเพียงแค่มือกออกมาและพูด “พวกเราเป็นนักวิจัย
เหมือนกัน ในหัวของนายมีแต่เรื่องฆ่าฟันกันรึไง?”

“ถ้าอย่างนั้นนายแนะนำอะไรล่ะ? พวกเราจะประลองกันยัง
ไง?” ชายคนนั้นถามพร้อมกับขมวดคิ้ว

ทุกคนวิจัยกันคนละเรื่อง ดังนั้นมันจึงเป็นยากที่จะหาหัวข้อที่
เป็นกลางระหว่างทั้งสองฝ่าย และมันจะเป็นอะไรที่ไม่
ยุติธรรม ถ้าหานเซ็นเลือกอะไรบางอย่างที่เขารู้อยู่แล้ว

หานเซ็นยิ้มและเดินมาข้างหน้าของหลี่ชิงฮว่า

“หานเซ็น นายกำลังจะทำอะไร?” นักวิจัยคนหนึ่งเดินมา
ขวางเขาเอาไว้

หานเซ็นโค้งคำนับหลี่ชิงฮว่าและพูด “ศาสตราจารย์หลี่
ทำไมคุณไม่เลือกหัวข้อวิจัยให้พวกเราทั้งคู่ล่ะ ถ้าพวกเขา
วิจัยได้เร็วกว่าถือว่าผมเป็นฝ่ายแพ้ และกลับกันถ้าผมวิจัยได้
เร็วกว่า ผมก็จะเป็นฝ่ายชนะ”

ทุกคนคิดว่าหานเซ็นนั้นบ้าไปแล้ว นักวิจัยแต่ละคนถนัดเรื่อง

ที่แตกต่างกัน ดังนั้นถ้าหลี่ชิงฮว่าเลือกหัวข้อที่หานเฉินไม่รู้
ล่ะก็ เขาก็อยู่ในสภาพที่เสียเปรียบในทันที

หลี่ชิงฮว่าเป็นอาจารย์ของพวกเขา ถ้าเขาเลือกหัวข้อที่ลูก
ศิษย์เขาารู้อยู่แล้ว โอกาสที่หานเฉินจะแพ้ก็มีสูงมาก

หลี่ชิงฮว่ายิ้มและพูด “ไปอีสานมีลูกศิษย์ที่ดีจริงๆ”

ตอนที่ 1117 ทฤษฎีการไหลเวียนของกระแสพลัง

ท่าทางของห่านเชินดูเหมือนว่าเขาจะมั่นใจในตัวเองมาก ซึ่ง
มันก็ทำให้หวังหลิงมีสิ่งที่จะใช้พูดโจมตีห่านเชินมากขึ้น

หลี่ชิงฮว่านั้นมีชื่อเสียงโด่งดังในสถาบันเซนท์ ดังนั้นถ้าเขา
เลือกหัวข้อที่ทำให้ห่านเชินต้องอับอายและพ่ายแพ้ไปละก็
มันก็จะทำให้เขาดูไม่ดี เพราะฉะนั้นคนอย่างหลี่ชิงฮว่าจะไม่
มีทางให้ความได้เปรียบกับลูกศิษย์ของตัวเองเด็ดขาด

แต่ถ้าหลี่ชิงฮว่าเลือกหัวข้อและหานเซินเป็นฝ่ายชนะ มันก็
จะหมายความว่าหวังหลิงและเพื่อนร่วมงานของเขาโง่เอง
มันไม่ได้ส่งผลกระทบกับตัวของหลี่ชิงฮว่า

มันไม่มีความบาดหมางอะไรระหว่างศาสตราจารย์หลี่กับ
หานเซิน และศาสตราจารย์หลี่ก็คงไม่คิดจะสร้างศัตรูเพิ่ม
เพียงเพราะคำพูดของหวังหลิงอย่างแน่อน

หานเซินได้คิดทั้งหมดนี้เอาไว้แล้ว ดังนั้นเขาจึงยินดีที่จะให้
หลี่ชิงฮว่าเป็นคนเลือกหัวข้อให้ ส่วนมุมมองและความคิด
ของหวังหลิงนั้นไม่ได้ล้าลึกอย่างหานเซิน เขาแค่เชื่อว่าหาน
เซินนั้นไร้เดียงสาเกินไปที่ขอให้หลี่ชิงฮว่าเป็นคนเลือกหัวข้อ

“อาจารย์ ให้หัวข้อกับพวกเราเถอะ พวกเราจะไม่ทำให้คุณ
ผิดหวัง” ชายที่โกธรจัดพูด

หวังหลิงพูดได้อย่างรวดเร็ว “อาจารย์ ถ้าเขาแพ้ละก็ เขาก็จะ
พูดว่ามันเป็นเพราะหัวข้อที่คุณเลือกเป็นหัวข้อที่เคย
สอนพวกเรามาก่อน”

หวังหลิงยังคงไม่รู้ว่าหานเซินมีแผนอะไรกันแน่

หลี่ชิงฮว่าเพียงแค่ยิ้มออกมาและพูด “ถ้าเธอต้องการให้ฉัน

กำหนดหัวข้อล่ะก็ ฉันก็จะกำหนดให้เอง”

หลี่ชิงฮว่าหยิบคอมพิวเตอร์พกพาของเขาขึ้นมา และส่ง
ข้อมูลให้กับหานเฉินและหวังหลิง “นี่คือสิ่งที่ฉันวิจัยในช่วงที่
มีเวลาว่าง มาหาฉันถ้าพวกเธอหาคำตอบที่ฉันต้องการได้
แล้ว”

หลังจากนั้นหลี่ชิงฮว่าก็จากไป หวังหลิงและเพื่อนๆ ของเขาก็
เดินตามไปเช่นกัน

หานเฉินอ่านข้อมูลที่เพิ่งได้รับมา พร้อมกับกินขนมไปด้วย

มันดูเหมือนว่าจะเป็นหัวข้อที่ง่าย

ความจริงแล้วมันเป็นอะไรที่พื้นๆเลย หัวข้อการวิจัยที่

กำหนดก็คือการไหลเวียนของกระแสพลัง

ห่านเขินคิดว่ามันง่ายก็เพราะเขามีประสบการณ์มากมาย
เกี่ยวกับกระแสพลัง โดยการใช้ศาสตร์ตงเสวียน เขาสามารถ

จำลองกระแสพลังได้พร้อมกัน 3 ถึง 4 แบบ

แต่ข้อมูลที่เขาได้รับมานั้นมีอะไรแตกต่างกันอยู่เล็กน้อย

หลักฐานที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการทำให้กระแสพลัง 2 อย่างไหล
เวียนในร่างกายพร้อมๆกัน โดยที่กระแสพลังทั้ง 2 ไม่ส่งผล
กระทบต่อกัน

นี้เทียบได้กับการฝึกวิชาไฮเปอร์จีโน 2 อย่าง โดยที่พลังภายใน
ของ 2 วิชาไม่สัมผัสกันเลย

ห่านเซ็นไม่คิดว่าเรื่องแบบนั้นจะเป็นไปได้ เนื่องจากชีพจร
ของคนติดต่อกันทั่วทั้งร่าง ทุกกระแสพลังภายในต้องไหล
ผ่านที่ชีพจร และพวกมันก็ไม่สามารถทับซ้อนกันได้

หลี่ชิงฮว่าได้ทำการทดลองหลายๆอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขา
ได้ลองใช้วิชาไฮเปอร์จีในหลายอย่างในการทำการทดลอง
แต่ผลลัพธ์ก็เป็นเหมือนเดิมอยู่เสมอ ซึ่งก็คือพวกมันทับซ้อน
กัน

ห่านเชื่อกันว่ามันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ในตอนที่เขาฝึก
ศาสตร์ตงเสวียนนั้น เขาก็สามารถฝึกได้แค่เพียงศาสตร์ตง
เสวียนอย่างเดียว เขาไม่สามารถฝึกศาสตร์ตงเสวียนไป
พร้อมๆกับการฝึกโลหิตชีพจรได้ ถ้ามีกระแสพลัง 2 อย่าง
ไหลเวียนในร่างกายพร้อมๆ มันก็โหดดีมากแล้วถ้าตัวเขาไม่
ระเบิดออกมา

ซึ่งตอนนี้หานเซ็นก็ได้เข้าใจเหตุผลที่แท้จริงของหัวข้อที่ถูก
เลือก มันเป็นคำถามที่ไม่สามารถหาคำตอบได้ ที่
ศาสตราจารย์หลี่เลือกหัวข้อนี้ก็เพื่อให้เขาและหวังหลิงหยุด
คิดที่จะต่อสู้กัน

หลังจากกลับมาที่ห้องลับ ไปอี้ซานก็เรียกหาเขา

“นายไปมีปากเสียงกับศาสตราจารย์หลี่นั้นหรือ? ฉันได้ยิน
ข่าวมาอย่างนั้น” ไปอี้ซานถาม

“จริงๆ แล้วมันไม่มีอะไรมาก” หลังจากนั้นห่านเซ็นก็เล่าเรื่อง
ราวที่เกิดขึ้นให้ไป๋ฮั่นฟัง

“ขอฉันดูหน่อยได้ไหม?” ไป๋ฮั่นถาม

ห่านเซ็นคิดว่าถึงเอาให้ไป๋ฮั่นดูก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร
เพราะยังไม่งการหาคำตอบมันก็เป็นไปไม่ได้อยู่แล้ว

ไปอีสานดูต้นเต็งกับสิ่งที่ห่านเขินส่งให้เขาดู เขาพูดออกมา

“ยอดเยี่ยมจริงๆ! สมแล้วที่เป็นหลักฐานว่า และนั่นก็เป็น
เหตุผลที่เขาเป็นคู่แข่งอันดับหนึ่งของฉัน ทฤษฎีนี้เป็นอะไรที่
น่าสนใจมาก”

ห่านเขินอิงกับสิ่งที่ได้ยิน เขาริบบาม “แต่ทฤษฎีนี้มันไม่มีทาง
เป็นไปได้ไม่ใช่หรือ?”

“ก็จริงที่มันเป็นไปไม่ได้ที่จะหาทางแก้ปัญหานี้ และมันก็ไม่
ใช่แค่เขาคนเดียวที่วิจัยเรื่องนี้ หลายคนก็พยายามจะวิจัย
เรื่องนี้เช่นกัน”

ไปอีสานยังคงพูดต่อ “ความคิดและข้อเสนอแนะของหลี่ชิงฮว่า
นั้นทำให้คนอื่นๆ ต้องคิดตาม เขาสร้างแรงบันดาลใจให้ฉัน
มากเลยทีเดียว”

“แต่ยังไงคุณก็ไม่สามารถหาคำตอบได้อยู่ดี” หานเฉินพูด

“การวิจัยไม่จำเป็นต้องได้คำตอบเสมอไป ไม่ใช่ทุกสิ่งใน
จักรวาลนี้ที่จะสามารถหาคำตอบได้ และนั่นก็เป็นเสน่ห์ของ
การวิจัย ซึ่งบ่อยครั้งผลลัพธ์จะถูกมองว่ามีคุณค่ามากกว่า
ตัวหัวข้อ แต่การวิจัยนั้นประกอบไปด้วยทฤษฎี ความคิด
และความเข้าใจ การที่เขายอมให้นายเห็นสิ่งนี้เป็นอะไรที่
วิเศษมาก”

ไปอีสานบอกห่านเซ็นต่อ “อ่านข้อมูลพวกนี้ ถ้านายเข้าใจสิ่ง
ที่เขาเขียนทั้งหมดละก็ มันก็จะเป็นผลดีต่อตัวนายอย่าง
มาก”

ห่านเซ็นซื่อค เขาไม่รู้ว่าทำไมปัญหาเล็กๆที่ไม่สามารถหา
ทางแก้ได้นี้ถึงทำให้ไปอีสานหลงใหลนัก ตอนนี้ห่านเซ็น
สังเกตเห็นแล้วว่าสิ่งที่เขาได้มานั้นมีคุณค่ากว่าที่เขาคิดเอา
ไว้

ห่านเซ็นอ่านมันต่อไป มีหลายส่วนที่เขายังไม่เข้าใจ เขาเลย

ต้องขอให้ไปอีสานอธิบายให้ฟัง

ห่านเซ็นรู้ว่าหลี่ชิงฮว่าไม่ได้ต้องการแค่คลายความตึงเครียด
ของทั้งสองฝ่ายเท่านั้น เขายังต้องการให้ทั้งคู่เรียนรู้มากขึ้น
และกลายเป็นอะไรมากกว่าเด็ก 2 คนที่ทะเลาะกันในโรง

อาหาร

‘ศาสตราจารย์หลี่ คุณนี่จิตใจดีจริงๆ’ ห่านเซ็นขอคำปรึกษา
จากไปอีสานอยู่บ่อยๆ แต่มันก็มีอะไรหลายอย่างที่แม้แต่ไป
อีสานเองก็ไม่เข้าใจ

น่าประหลาดใจที่ไปอีสานแนะนำให้ห่านขึ้นไปถามหลี่ซิง
ฮว่าโดยตรง

“มันจะเหมาะสมหรือ?” ห่านขึ้นถาม ทุกคนรู้ว่าไปอีสาน
และหลี่ซิงฮว่าป็นคู่แข่งกัน ดังนั้นนี่จึงทำให้เขาประหลาดใจ
ไม่น้อย

“พวกเรามีความเห็นที่ขัดแย้งกันในเรื่องงานที่พวกเราต่างก็
รัก แต่มันไม่ได้มีความบาดหมางอะไรระหว่างพวกเราเป็น
การส่วนตัว นายสามารถถามคำถามเขาเมื่อไหร่ก็ได้ที่นาย
ต้องการ” ไปอีสานพูด

ตอนที่ 1118 ปลาในกระแสน้ำ

สุดท้ายแล้วหานเซ็นก็ไม่ได้ไปหาหลีซิงฮว่าตรงๆ แต่เขา
ตัดสินใจส่งข้อความไปหาหลีซิงฮว่าแทน ด้วยวิธีนี้เขาจะ
สามารถถามคำถามทั้งหมดที่เขาต้องการได้

หานเซ็นไม่ได้คาดหวังว่าจะได้รับการตอบกลับจริงๆ แต่คิน
นั้นหลีซิงฮว่าก็ส่งข้อความตอบกลับแต่ละคำถามของหาน
เซ็น พร้อมกับลงรายละเอียดแบบเจาะลึก เขายังส่งลิงก์
ข้อมูลให้หานเซ็นไปอ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

เมื่อห่านเซ็นเห็นข้อความตอบกลับ แม้เขาจะได้รับคำตอบ
หลายอย่าง แต่คำตอบเหล่านั้นก็นำเขาไปสู่คำถามที่มากขึ้น

ห่านเซ็นยังคงส่งข้อความไปถามหลี่ชิงฮว่าอยู่เป็นครั้งคราว
และแต่ละครั้งหลี่ชิงฮว่าก็จะตอบกลับใน 1 ถึง 2 วัน

ตอนนี้ห่านเซ็นเข้าใจแล้วว่าทำไมไปอีสานกับหลี่ชิงฮว่าถึงไม่
ลงรอยกัน ขณะนี้เขาสามารถเห็นแล้วว่ามันเป็นเพราะความ
แตกต่างของวิธีการวิจัยของพวกเขา

หลี่ชิงฮว่า จะมองของแต่ละอย่างด้วยมุมมองที่กว้างและ

ครอบคลุม ส่วนไปอีสานนั้นจะมองอะไรด้วยมุมแคบๆ แต่
เขาจะเน้นความสนใจไปที่รายละเอียด วิธีการของพวกเขา
ตรงกันข้ามกันโดยสิ้นเชิง

หานเซ็นได้เรียนรู้อะไรมากมายจากหลี่ชิงฮว่า

1 เดือนต่อมา หานเซ็นก็สำเร็จขั้นที่ 2 ของฝึกวิชาโลหิตเร้น
ลับ ม้ามของเขาแข็งแกร่งขึ้นอย่างมาก และเลือดของเขาก็
เข้มข้นขึ้นเป็น 2 เท่าด้วย หัวใจของเขาเต็มไปด้วยพลังงาน

วิชานี้ไม่ได้ผลกับคนอื่นๆ เพราะหัวใจของมนุษย์ทั่วไปไม่

แข็งแรงแฝงเพียงพอ ซึ่งมันก็เป็นปัญหาหลักที่ไปอีสานต้องการ
จะแก้มัน

เมื่อห่านเซ็นทำการทดลองเสร็จแล้ว เขาก็ตัดสินใจกลับบ้าน

การเดินทางไปสถาบันเซนต์ครั้งนี้ทำให้เขาได้รับอะไรมาก
มาย วิชาโลหิตเร้นลับนั้นเป็นอะไรที่มหัศจรรย์ และเขาก็ได้
ใช้เวลาที่เหลืออยู่ในห้องแล็บเพื่อพูดคุยและวิจัยทฤษฎีต่างๆ
เขาจากไปโดยหลงใหลกับมันยิ่งไปกว่าเดิม

“ถ้าเราสามารถวิจัยหัวข้อการไหลเวียนของกระแสพลัง 2

สายของหลี่ชิงฮว่าได้เมื่อไหร่ล่ะก็ ผลลัพธ์ของมันก็น่าจะทำให้
ให้เราฝึกวิชาไฮเปอร์จีน 2 อย่างได้ในเวลาเดียวกัน”

แต่หานเซ็นรู้ว่ามันไม่มีคำตอบ แต่ผลลัพธ์ของมันก็เป็นอะไร
ที่น่าดึงดูดมากสำหรับเขา แต่ก็ไม่มีใครสามารถแก้ปัญหานี้
ได้ในเร็วๆนี้แน่

ในการวิจัยเกี่ยวกับการไหลเวียนของกระแสพลัง 2 สายนั้น
ทำให้หานเซ็นเกิดแรงบันดาลใจสำหรับวิชาดาบคู่ของเขา

มันเป็นวิชาที่ทั้งสองมือใช้กระแสพลังเหมือนกัน แต่ตอนนี้
หานเซ็นสงสัยว่าเขาจะสามารถใช้วิชาสองอย่างในมือแต่ละ

ข้างโดยที่ 2 วิชานี้ไม่ส่งผลกระทบต่อกันได้ไหม

มันไม่ได้เหมือนกับหัวข้อการไหลเวียนของกระแสพลัง 2
สายชะที่เดียว แต่มันก็ถือเป็นจุดเริ่มต้น กระแสพลังยังคงมี
ความเกี่ยวข้องกันอยู่ เหมือนอย่างคลื่นหยินหยาง หานเซ็น
ไม่คิดที่จะยอมแพ้เพียงเพราะว่าหัวข้อวิจัยดูจะเป็นไปไม่ได้
เขาหวังว่าวันหนึ่งจะสามารถหาคำตอบได้

และจากวันนั้นเป็นต้นมา เมื่อหานเซ็นมีคำถามเมื่อไหร่ เขาก็
จะส่งข้อความไปขอคำแนะนำจากหลี่ชิงฮว่า การติดต่อกัน
ระหว่างพวกเขาดำเนินต่อไปเป็นเวลานาน

วันนี้หลี่ชิงฮว่ายุ่งกับงานวิจัยของตัวเอง และเขาก็หยุดพักชั่วคราวเพื่อมาตอบคำถามของหานเซิน เมื่อตอบเสร็จ เขาก็ถอนหายใจออกมา

ที่โรงอาหารในวันนั้น เขาได้ให้หัวข้อวิจัยนี้กับคน 2 คน แต่มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่กลับมาถามคำถามกับเขา

ลูกศิษย์ของเขาฉลาด และรู้ว่ามันไม่มีคำตอบที่จะหาเจอได้ในหัวข้อนี้ ซึ่งเมื่อเจอเข้ากับทางตัน พวกเขา ก็รีบหยุดเร็วเกินไป พวกเขาไม่คิดที่จะพยายามทำการวิจัยต่อไปเหมือนกับหานเซิน ถึงแม้ว่ามันจะดูเป็นความพยายามที่เปล่า

ประโยชน์ก็ตาม

ครั้งหนึ่งเคยมีคนสองคนมาถามคำถามกับหลี่ชิงฮว่า แต่
เนื่องจากว่ามันมีข้อมูลมากเกินไปที่ต้องคิดวิเคราะห์ พวก
เขาเลยยอมแพ้ไป มีเพียงหานเฉินเท่านั้นที่ยังพยายาม
วิเคราะห์ข้อมูลพวกนั้นต่อไป และพยายามที่จะประติดประ
ต่อพวกมันให้ได้ทั้งหมด

หลี่ชิงฮว่ารู้ว่าหานเฉินจริงจังกับหัวข้อนี้ เมื่อดูจากคำถามที่
หานเฉินถามเข้ามา

เริ่มแรก คำถามของหานเชินดูพื้นๆและเกือบจะดูโง่เขลาด้วย
ซ้ำ แต่เมื่อเวลาผ่านไปมันก็พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งมันแสดงให้เห็น
เห็นว่าหานเชินมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนี้อย่างแท้จริง

ในตอนที่เราบางคนยังไม่เข้าใจอะไรบางอย่าง มันเป็นเรื่อง
ปกติที่พวกเขาจะทำผิดพลาดไป แต่การแก้ไขผิดพลาดนั้น
เป็นอะไรที่กล้าหาญ เมื่อเจอกับข้อผิดพลาด คนเราถึง
สามารถพัฒนาความเข้าใจถึงปมของปัญหาได้

หลี่ชิงฮว่าประทับใจกับความเร็วในการเรียนรู้ของหานเชิน
และเขาก็นับถือความมุ่งมั่นของหานเชินจากใจจริง

“ไปอีสานมีลูกศิษย์ที่ดีจริงๆ” หลี่ชิงฮว่ารู้สึกอิจฉาเล็กน้อย
คนฉลาดนั้นมีอยู่มากมายทุกหนทุกแห่ง หลายคนเกิดมา
เป็นแบบนี้ แต่ความหลงใหลนั้นคือสิ่งที่หลี่ชิงฮว่าเห็นว่ามี
คุณค่าเหนือสิ่งอื่นใด และหานเซินก็เป็นอย่างนั้น ยิ่งไม่ต้อง
พูดถึงความขยันหมั่นเพียรและความอดทนของเขา

เมื่อกลับมาที่ก๊อตแซงฮั่วรี หานเซินก็เตรียมตัวที่จะออกเดิน
ทางอีกครั้ง ควินนั้นแข็งแรงแรงขึ้นมากในช่วงหนึ่งเดือนที่เขา
ไม่อยู่ และเธอก็ได้รับบาดเจ็บหลายแห่งเช่นกัน

หานเซินสงสัยว่าร่างกายชั้นสุดยอดของเธอคืออะไรและ
อยากที่จะถามเธอ แต่ทุกคนนั้นปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับร่าง
กายชั้นสุดของตัวเองเป็นความลับ ดังนั้นเขาคิดว่ามันเป็น

อะไรที่ดูเสียมารยาทถ้าเขาถามเธอไปตรงๆ

มีเพียงจีซิงและคนอื่นๆอีกไม่กี่คนเท่านั้นที่ประกาศว่าร่าง
กายชั้นสุดยอดของพวกเขาคืออะไร แต่มันก็เป็นเพียงแค่ชื่อ
เท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าจริงๆแล้วร่างกายชั้นสุดยอดของพวกเขา
ทำอะไรได้กันแน่

หานเซ็นอุ้มเป่าเอ๋อขึ้นมา และเลือกเส้นทางที่เขาคิดว่าน่าจะ
มีโอกาสนำเขากลับไปที่ป่าขวากหนามมากที่สุด

ถึงพวกเขาจะเกิดหลงทางขึ้นมา มันก็ไม่ได้ทำให้หานเซ็น
กังวลอะไร เพราะยังงี้เป้าหมายหลักของเขาก็คือการสังหาร

มอนสเตอร์ชั้นสุดยอด ซึ่งถ้าพวกเขาหลงทางและเข้าไปใน
ดินแดนที่ไม่รู้จักขึ้นมา เขาก็อาจจะสามารถฆ่ามอนสเตอร์ที่
เขาต้องการได้มากขึ้นก็ได้

ควีนฆ่ามอนสเตอร์ส่วนใหญ่ไปตลอดทาง ด้วยอาวุธชั้นสุด
ยอดและชุดเกราะเลือดศักดิ์สิทธิ์ของเธอ ก็ทำให้เธอกลายเป็น
เป็นคู่หูที่คู่ควรร่วมเดินทางไปกับหานเซ็น ตอนนี้เธอสามารถ
ติดตามเขาไปในการออกล่ามอนสเตอร์ชั้นสุดยอดได้อย่าง
แน่นอน

หลังจากที่เดินทางออกมาจากดินแดนที่ถูกทิ้งร้างแล้ว พวก
เขาก็มาเจอกับดินแดนที่เต็มไปด้วยแม่น้ำจำนวนนับไม่ถ้วน

และกระแสน้ำของแม่น้ำแต่ละสายก็ไหลเชี่ยวอย่างมาก

ในน้ำมีปลาจำนวนมากว่ายไปมาอยู่ ปลาพวกนี้มีลำตัวสีแดง และคลีบของมันก็มีรูปร่างคล้ายปีก ซึ่งมีความยาวประมาณ 1 เมตรโดยเฉลี่ย

ในหมู่ปลาที่มาจับกลุ่มกันนี้ ก็มีปลาตัวหนึ่งที่ยาวกว่า 10 เมตร เกล็ดสีแดงของมันส่องสว่างภายใต้แสงอาทิตย์

ปลาตัวนี้กระโดดขึ้นมาเหนือน้ำครั้งแล้วครั้งเล่า ขณะที่ปลา

ตัวอื่นๆก็ว่ายน้ำตามมันไป

“มอนสเตอร์ชั้นสุดยอด?” หานเซ็นรู้สึกหนาวขึ้นมาทันทีเมื่อ
เห็นมัน เขาจับควีนเอาไว้เพื่อไม่ให้เธอก้าวต่อไปข้างหน้าแม้
แต่ก้าวเดียว

มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดตัวนี้ดูแตกต่างจากตัวอื่น ซึ่งนั่นก็เป็น
เหตุผลที่หานเซ็นต้องระมัดระวังตัว ถ้ามันเป็นมอนสเตอร์ชั้น
สุดยอดธรรมดาทั่วไปละก็ เขาคงจะไม่ระมัดระวังตัวขนาดนี้

ตอนที่ 1119 ปลาสีแดง

พลังชีวิตของปลาประหลาดตัวนี้ทรงพลังอย่างมาก ซึ่งไม่เหมือนกับตัวอื่นๆที่ห่านเซ็นเคยเห็นมาก่อน เขาได้เห็นอะไรมามากในก๊อตแซงซ์วีเขต 3 แต่ก็ไม่มีอะไรที่สามารถเทียบ กับมอนสเตอร์ในน้ำตัวนี้ได้

ห่านเซ็นจับควีนเอาไว้และไม่ขยับเขยื้อนแม้แต่นิดเดียว ปลาข้างหน้าของพวกเขาตอนนี้อาจจะปลดล็อกคีย์ได้ถึงขั้นที่ 10 ดังนั้นห่านเซ็นจึงไม่ต้องการที่จะไปเสี่ยงยั่วให้มันโกรธ

นอกจากนั้นฝูงปลาที่ว่ายตามมันก็เป็นระดับเลือดศกดิ์สิทธิ์
เป็นอย่างน้อย แค่จำนวนของพวกมันเพียงอย่างเดียวก็น่า
กลัวมากพอแล้ว

ควีนไม่รู้ว่าปลาพวกนี้แข็งแรงขนาดไหน แต่เธอรู้จักหน
เขินดี เขาไม่มีทางจะระมัดระวังขนาดนี้ถ้าพวกเขาไม่ได้เจอ
กับอะไรที่อันตรายจริงๆ ดังนั้นเธอจึงทำตามความต้องการ
ของเขาและอยู่นิ่งๆ

ราชาปลา ยังคงจะไม่สังเกตเห็นพวกเขาทั้งคู่ พวกมันยังคง
ว่ายทวนกระแสน้ำต่อไปอย่างร่าเริง

ห่านเชื้่นถอนหายใจออกมา เขาจะเคลื้ื่อนไหวก็ต่อเมื่อพวก
ปลาไปแล้่ว แต่พวกมันมีจำนวนมากเกินไป พวกปลาวายขึ้น
ลงอยู่เต็มแม่น้ำที่พวกเขาจำเป็นต้องข้ามไป

หลังจากรอคอยอยู่สักพัก พระอาทิตย์ก็เริ่มจะลับขอบฟ้า

แม่น้ำส่องสว่างภายใต้แสงจันทร์ และปลาทุกตัวก็ส่องแสงสี
แดงออกมา แสงของพวกมันส่องสว่างภายใต้แม่น้ำซึ่งเป็น
ภาพที่สวยงาม พวกมันทุกตัวยังคงว่ายตามราชาปลา
จำนวนของปลาที่ว่ายผ่านไปทั้งหมดนั้นมากมายอย่างไม่น่า
เชื่อ

เป่าเอ๋เองก็หลงรักภาพอันสวยงามตรงหน้า และเหมือนทุก
ครั้ง เธอต้องการที่จะเข้าไปดูใกล้ๆ เธอปีนขึ้นไปบนไหล่ของ
ห่านเซ็น จากนั้นเธอก็กระโดดตรงไปที่แม่น้ำ

ปลาพวกนี้ไม่ได้หวาดกลัวอะไรเธอ เป่าเอ๋เกาะหลังปลาตัว
หนึ่งเอาไว้และขี่หลังมันไป

ปลาไม่ได้โกรธหรือรำคาญอะไรเลย มันพาเป่าเอ๋ร่วมทาง
ไปกับพวกมันด้วย ในจังหวะหนึ่งมันจะกระโดดขึ้นมาใน
อากาศ และจังหวะต่อไปมันก็จะหมุนตัวอยู่ได้น้ำ เป่าเอ๋อดูมี

ความสุขในขณะที่ขี่หลังพวกมัน

“นี่มันไม่ปกติ ดูเหมือนว่าจะมีอะไรไม่ชอบมาพากลอยู่ พวก
เราไปใกล้ๆกันเถอะ”

เมื่อเห็นเป่าเอ่อขี่หลังปลา หานเซ็นก็สงสัยว่าปลาพวกนั้น
กำลังจะทำอะไรกันแน่ เขาเรียกโกลเดินโกรวเลอร์ออกมา
และขี่ตามเป่าเอ่อไปพร้อมกับควีน

ทั้งแม่น้ำเป็นสีแดงจากแสงสว่างที่ส่องออกมาจากตัวของ
พวกมัน หานเซ็นคิดว่าอย่างน้อยๆพวกมันก็มีกันประมาณ
1,000,000 ตัว

แต่ไม่มีปลาตัวไหนที่ดูดุร้าย และพวกก็ไม่ได้สนใจมอน
สเตอร์ตัวอื่นๆที่พวกมันเห็นระหว่างว่ายน้ำอยู่เช่นกัน

เป่าเอ่อกระโดดไปมาด้วยความเพลิดเพลิน เธอใช้ปลาแต่ละ
ตัวเป็นเหมือนกับแท่นเหยียบ แต่พวกมันก็ยังดูเชื่องอยู่ ไม่มี
ตัวไหนที่ต้องการจะทำร้ายเธอเลย

เป่าเอ่อกล้าขึ้นเรื่อยๆ เมื่อพวกมันว่ายเข้าไปใกล้ราชาปลา
เธอก็กระโดดขึ้นไปบนหัวของมัน

ห่านขึ้นเหี่ยวตากับสิ่งที่เห็น แม้มันจะดูเชื่องและไม่มีจิตมุ่ง
ร้ายอะไร แต่มันก็เป็นสามัญสำนึกทั่วไปที่ไม่ควรไปรบกวน
มอนสเตอร์ที่แข็งแกร่งขนาดนั้น มันไม่มีคำว่าระวังตัวเกินไป
เมื่ออยู่กับมอนสเตอร์แบบนี้ และการทำในสิ่งที่อาจจะทำให้
มันโกรธได้ก็เป็นอะไรที่สิ้นคิดมากๆ

แต่ก็เหมือนกับปลาตัวอื่น มันไม่ได้สนใจอะไรเธอ มันยังคง
ว่ายทวนกระแสน้ำต่อไป

ยิ่งพวกมันว่ายทวนกระแสน้ำไปมากเท่านั้น แม่น้ำก็เริ่มชัน

ขึ้นไปเรื่อยๆ และในที่สุดพวกมันก็มาถึงภูเขาขนาดมหึมาลูก
หนึ่ง เนินเขานั้นลาดชันอย่างมากจนไกลเดินโกรวเลอร์แทบ
จะวิ่งตามขึ้นไปไม่ได้

มีมอนสเตอร์หลายตัวที่สามารถเห็นได้ตลอดสองฝั่งแม่น้ำ
แต่พวกมันทุกตัวก็ถอยออกไปเมื่อปลาตัวนี้ว่ายผ่าน ดู
เหมือนพวกมันไม่ต้องการจะยุ่งอะไรกับปลาฝูงนี้

มอนสเตอร์ทุกตัวมีเขตแดนของตัวเอง ซึ่งเป็นดินแดนที่พวก
มันปกครอง แต่มอนสเตอร์ทุกตัวก็ยอมให้ปลาพวกนี้ผ่านไป
โดยไม่กีดขวางอะไร ซึ่งมันเป็นเหตุการณ์ที่แปลกมากสำหรับ
หรรษาเหิน

ในที่สุดห่านเข็นก็มาหยุดอยู่ที่ยอดเขาสูงหนึ่ง ในระยะที่ไกล
ออกไป เขาเห็นงูน้ำที่มีความยาวกว่า 100 เมตรเปิดทางให้
ปลาพวกนี้ผ่านไป

และระหว่างทางยังมีกระแซะที่ยาวกว่า 10 เมตรอีกตัวหนึ่ง
ด้วย แม้แต่มังกรสมุทรและคางคกที่ถูกปกคลุมด้วยพิษก็ยัง
มี พวกมันหลีกเลี่ยงจากแม่น้ำอย่างอ่อนน้อมเพื่อเปิด
ทางให้ปลาพวกนี้ว่ายผ่านไป

“ปลาพวกนี้มันแข็งแรงจริงๆ” ห่านเข็นชื่นใจในความเคารพที่ปลา
พวกนี้ได้รับ

เมื่อเห็นความเชื่อของราชาปลาตัวนี้ ถึงแม่เปาเอ๋อจะชี้หัว
ของมันอยู่ก็ตาม หานเซ็นก็เกิดอยากที่จะชี้ปลาพวกนี้ดูบ้าง

แต่เขาไม่ใช่เปาเอ๋อ ดังนั้นเขาไม่แน่ใจว่าจะสามารถทำแบบ
นั้นได้ มอนสเตอร์มักจะโจมตีหานเซ็น แต่ดูเหมือนว่าพวก
มันไม่เคยทำอะไรเปาเอ๋อเลย ถ้าหานเซ็นกระโดดขึ้นไปบน
หลังปลาตัวใดตัวหนึ่งละก็ พวกมันอาจจะฆ่าเขาเลยก็ได้

“ปลาพวกนี้กำลังจะไปที่ไหนกันแน่?” พวกเขาเดินทางตาม
แม่น้ำพร้อมปลาพวกนี้มาหลายวันแล้ว แต่ถึงอย่างนั้นพวก

เขากียังไม่เห็นปลายทางสักที แต่ราชาปลาที่เริ่มที่จะว่ายเร็ว
ขึ้นไปอีกอย่างน่าแปลกใจ

ปลาตัวอื่นๆก็หยุดทำเป็นเล่นและเริ่มว่ายตามราชาของพวกเขา
มันอย่างจริงจัง เมื่อราชาปลาเร่งความเร็วขึ้น ปลาตัวเล็กๆ
หลายตัวก็เริ่มถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

สุดท้ายแล้วแม้แต่โกลเด้นโกรวเลอร์เองก็ไม่สามารถตามมัน
ได้ทัน และนั่นก็เป็นความเร็วเต็มที่แล้ว โกลเด้นโกรวเลอร์นั้น
แข็งแกร่ง แต่มันปลดปล่อยได้แค่นี้เดียว ถึงมันจะมีความ
เร็วที่ดี แต่เมื่อเทียบกับราชาปลาแล้วมันก็ยังช้ากว่ามาก

ห่านเซ็นพยายามจะขอให้เป่าเอ๋อลงมาจากหัวของราชาปลา
และกลับมาหาเขา แต่เธอส่ายหัวและอยู่บนตัวของราชา
ปลาต่อไป

ห่านเซ็นรู้ว่ากำลังจะมีเรื่องใหญ่อะไรบางอย่างเกิดขึ้นแน่ แต่
ตอนนี้โกลเด็นโกรวเลอร์เริ่มจะถูกทิ้งห่างเหมือนกับปลาตัว
อื่นๆแล้ว

ห่านเซ็นบอกควีน “ผมจะล่วงหน้าไปก่อน ส่วนคุณตามแม่
น้ำนี้ไปพร้อมกับโกลเด็นโกรวเลอร์”

ห่านเชื้่นเรียกปีกม้งกรโลหิตมารออกมา และด้วยเทคนิค
ฟินิกซ์ เขาก็สามารถบินตามราชาปลาไปด้วยความเร็ว
การรวมพลังของมันทำให้ห่านเชื้่นสามารถตามราชาปลาได้
ทัน

ตอนที่ 1120 เถาวัลย์สีม่วง

สุดท้ายแล้วราชาปลา ก็ว่ายไปแค่ตัวเดียว เพราะมันว่ายเร็วเกินไป ไม่มีปลาตัวไหนที่ตามมันได้ทัน มีแค่ห่านเซินเท่านั้น ที่ตามความเร็วของมันทัน ส่วนเป่าเอ๋อก็ยังคงนั่งอยู่บนตัว
ของราชาปลา พร้อมกับทำสีหน้าที่ดูจริงจัง

ห่านเซินบินตามราชาปลาด้วยความเร็วที่สูงมากเป็นเวลา 2 วันเต็มๆ โชคดีที่ปีกของเขาเป็นวิญญานอสสุร ถ้าเขาต้องใช้พลังงานของตัวเองในการบินล่ะก็ เขาก็คงจะหมดแรงไป
นานแล้ว

แต่ในที่สุดหวนคืนก็เห็นปลายทางของแม่น้ำสายนี้ ซึ่งมันนำไปสู่ภูเขาสูงใหญ่ลูกหนึ่ง ยอดของมันสูงขึ้นไปในก้อนเมฆ ความสูงโดยประมาณของมันไม่สามารถจะคาดเดาได้

แถมมันยังมีน้ำตกขนาดใหญ่อยู่บนภูเขาอีกด้วย มันไหลลงมาจากที่ไหนสักแห่งเหนือก้อนเมฆนั้น รวากับว่าน้ำตกนี้เป็นเชือกที่ล่ามท้องฟ้าและก้อนเมฆเอาไว้

มันเป็นภาพที่งดงาม ซึ่งต่อหน้าน้ำตกอันยิ่งใหญ่นี้ แม้แต่ราชาปลาเองก็ดูเล็กลงเลย

น้ำตกไหลลงมายังทะเลสาบที่อยู่ด้านล่าง เมื่อราชาปลา
มาถึงทะเลสาบนี้แล้ว มันก็เริ่มว่ายทวนน้ำตกขึ้นไปสู่ท้องฟ้า
เป่าเอ่อจับราชาปลาเอาไว้แน่นและขึ้นไปสู่ยอดเขาพร้อมกับ
มัน

ห่านเซ็นตะโกนเรียกเธอ แต่เป่าเอ่อไม่สนใจเขา เธอยังคง
จ้องมองไปที่ยอดภูเขา

ห่านเซ็นสามารถตามราชาปลาขึ้นไปได้ แต่เขาเลือกที่จะไม่
ทำในตอนนี้อยู่ ขณะที่ห่านเซ็นกำลังครุ่นคิดถึงสถานที่ที่เขา
ถึงนั้น ก็มีบางสิ่งโผล่ออกมาจากก้อนเมฆด้านบน

ห่านเข็นยี่นดูอยู่ที่ริมทะเลสาป และเขาก็ได้เห็นเถาว์วัลย์สี
ม่วงพุ่งลงมาจากด้านบน มันพยายามจะฟาดใส่ราชาปลา
รากับว่ามันเป็นแล้ว

ราชาปลาทำให้ตัวเองพองขึ้นและรับการโจมตีรากับพระ
อาทิตย์สีแดง

ปัง!

ราชาปลาถูกเถาว์วัลย์ฟาดใส่ ทำให้เลือดของมันไหลออกมา
เป็นจำนวนมากจนถึงขนาดที่ทำให้น้ำตกและทะเลสาบด้าน

ล่างถูกย้อมเป็นสีแดง

ราชาปลายังคงไม่ลดละความพยายามที่จะว่ายขึ้นไปบน
น้ำตก

ปัง!

แถววัลย์ก็ยังคงอยู่ตรงนั้นและฟาดใส่ราชาปลาอีกครั้ง ทำให้
เกล็ดหลายอันของมันหลุดออกมาจากร่างกาย

หวนขึ้นอิงกับภาพอันน่ากลัวที่เห็น ราชาปลาแข็งเกร่งอย่าง

ไม่น่าเชื่อ แต่เถาวัลย์สีม่วงนี้กลับเกือบจะจัดการมันได้ใน
การโจมตีเพียงแค่ครั้งเดียว

“มันเป็นอะไร? พืชนั้นหรือ?! หรือว่ามันคืออาวุธจิโน?! มีใคร
บางคนควบคุมมันอยู่หรือยัง?” หานเซ็นสงสัยพร้อมกับตก
ตะลึงกับพลังของเถาวัลย์นี้

ออร์บศาสตร์ต่งเสวียนของเขามีระยะไม่มากพอที่จะทำให้
เขาสัมผัสถึงสิ่งที่ซ่อนอยู่ในก้อนเมฆพวกนั้นได้

แต่สิ่งที่หานเซ็นไม่เข้าใจมากที่สุดก็คือ ทำไมเป่าเอ๋อถึงทำ

แบบนี้ เธอมุ่งมั่นที่จะอยู่บนตัวของราชาปลา และสีหน้าของ
เธอก็ดูจริงจังมากด้วย หานเซ็นไม่เคยเห็นเธอมีท่าทางแบบนี้
มาก่อน

‘เธอรู้หรือว่าข้างบนนั้นมีอะไร?’ หานเซ็นคิด

แต่มันไม่น่าที่จะเป็นไปได้ เธอไม่เคยมาที่นี่มาก่อน ดังนั้น
เธอจะรู้ได้อย่างไร?

แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม อย่างหนึ่งที่แน่ใจก็คือเธอ
ต้องการอะไรบางอย่าง มันจะต้องมีอะไรบางอย่างบนนั้น

และเธอก็ต้องการมัน

ปัง!

ราชาปลาไม่สามารถทนต่อการโจมตีครั้งนี้ได้ และมันก็ไม่สามารถว่ายน้ำขึ้นไปได้อีก มันล่องกลับลงมาที่ทะเลสาบ
ด้านล่างทำให้เกิดเป็นคลื่นขนาดใหญ่

ห่านเชื่อกันว่าราชาปลาตัวนี้สามารถบินได้ แต่มันคงจะอ่อนแอเกินไป หลังจากที่ถูกการโจมตีครั้งสุดท้ายเข้า

แต่ราชาปลา ยังไม่ได้ยอมแพ้ มันส่องแสงออกมาและว่ายนํ้า
วนเป็นวงกลม ก่อนที่จะบินกลับขึ้นไปด้านบนอีกครั้ง

ตอนที่หัวของราชาปลา มีเขาสีทองงอกออกมา ในจังหวะที่
เถาวัลย์ฟาดลงมา ราชาปลาก็ใช้เขาของมันเสียบเถาวัลย์
เอาไว้

แต่เถาวัลย์สีม่วงก็ยังสามารถขยับเขยื้อนได้ และฟาดใส่ไปที่
เขาของราชาปลา

ปัง!

เขาสีทองแตกสลายไป และราชาปลาก็ล่องลงมาที่ทะเลสาบ
ด้านล่างอีกครั้ง

แต่ราชาปลาก็ยังไม่คิดที่จะยอมแพ้ มันส่องสว่างมากขึ้นยิ่ง
กว่าเดิม มันสว่างชะจนห่านเหินไม่สามารถมองต่อได้

ห่านเหินใช้ออราศาสตร์ตงเสวียนเพื่อที่จะตรวจดูราชาปลา
และเขาก็เห็นว่ามันกำลังฟื้นฟูกลับมา เกือบรอบๆตัวของมัน
ก็กลับมาเป็นปกติแล้ว

มันพุ่งตัวออกจากน้ำและบินขึ้นไปราวกับจรวด

เถาวัลย์สีม่วงก็ฟาดใส่ราชาปลาอีก แต่ครั้งนี้ราชาปลาไม่
ยอมแพ้ให้กับแรงโน้มถ่วง มันคงพุ่งขึ้นไปด้านบน และขณะ
ที่มันขึ้นไป เกล็ดที่ถูกฟาดจนหลุดออกมา ก็เป็นเหมือนกับ
ละอองดาวสีทองที่ร่วงลงมา

ครั้งนี้เถาวัลย์ไม่สามารถหยุดราชาปลาเอาไว้ได้ แต่ดูเหมือน
ว่าชัยชนะของมันจะเป็นแค่ช่วงสั้นๆเท่านั้น ภาพลวงตาแห่ง
ความสำเร็จพังทลายลงมา เมื่อเถาวัลย์อีกอันปรากฏออกมา

แต่ราชาปลายังคงมุ่งหน้าต่อไป โดยเร่งความเร็วเพิ่มขึ้นอีก
แม้มันจะต้องสูญเสียเกล็ดของมันไป

มันรวดเร็วมากจนขนาดที่เกาวัลย์เส้นที่สองไม่สามารถทำ
อะไรมันได้ และเมื่อเห็นว่าความพยายามที่จะหยุดราชาปลา
ไม่ให้ขึ้นไปนั้นล้มเหลว เกาวัลย์ก็ถอยกลับขึ้นไปบนก้อนเมฆ

สีหน้าของเปาเอ๋อดูจริงจังยิ่งกว่าเดิม ตอนนี้เธอถือผลน้ำเต้า
เอาไว้ในมือขณะที่จ้องไปยังก้อนเมฆที่เธอกำลังเข้าไปใกล้
ด้วยความรวดเร็ว

ห่านเฒ่ามองดูราชาปลาฟุ้งทะเลผ่านก้อนเมฆขึ้นไป และหลังจากนั้นเสียงของฟ้าผ่าก็ดังขึ้น แสงสีม่วงปรากฏขึ้นบนท้องฟ้า

ก้อนเมฆถูกฉีกกระจายออกไป ขณะที่ราชาปลาก็กลายเป็นปลาที่เต็มไปด้วยเลือดทั้งตัว และเกล็ดของมันก็หลุดออกไปทั้งหมด

ในจังหวะที่ก้อนเมฆถูกฉีกกระจายออกไปนั้น ห่านเฒ่าก็มองเห็นยอดของภูเขา บนยอดนั้นมีเกาะวัลย์เก่าแก่อยู่ เกาะวัลย์ 2

เส้นที่โจมตีราชาปลาก่อนหน้านี้เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของมัน
เท่านั้น

และแสงสีม่วงที่พุ่งลงมาจากท้องฟ้านั้นก็ถูกปล่อยออกมา
โดยเถาวัลย์เก่าแก่นั้น

“มันคืออะไรกัน?” หานชื่นมองดูมันด้วยความประหลาดใจ

ตอนที่ 1121 อสูรเถาวัลย์

ก่อนเมฆนั้นแยกออกเพียงแค่วินาทีเดียวเท่านั้น แต่ในช่วงเวลานั้นห่านเซินก็เห็นว่าเถาวัลย์ไม่ได้พุ่งออกมาจากยอดของภูเขา ดูเหมือนว่ามันจะเป็นเพียงแค่อวัยวะของมอนสเตอร์ตัวหนึ่งเท่านั้น

ในช่วงเวลาสั้นๆ ภาพของมอนสเตอร์ตัวนี้ก็เข้าไปในหัวของห่านเซิน เถาวัลย์พวกนี้มีจิตใจเป็นของตัวเอง แต่พวกมันงอกออกมาจากมอนสเตอร์ที่มีชีวิต นี่เป็นสิ่งที่ห่านเซินเคยเห็นมาก่อน

ผลน้ำเต้าที่เป่าเอ่อเกิดมาก็มาจากเถาวัลย์ที่พันอยู่รอบๆ
โครงกระดูกของมอนสเตอร์ในตำนานตัวหนึ่ง ซึ่งเถาวัลย์
พวกนี้เกือบจะเหมือนกับเถาวัลย์นั้นเลย

สิ่งเดียวที่แตกต่างก็คือมันไม่มีผลน้ำเต้าติดอยู่ที่เถาวัลย์

“เถาวัลย์พวกนี้คงจะไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับเป่าเอ่อหรอกใช่
ไหม?” หานเซ็นไม่แน่ใจว่าเถาวัลย์พวกนี้สามารถให้กำเนิด
ผลน้ำเต้าออกมาได้ไหม แต่บางทีวันหนึ่งอาจจะมีผลน้ำเต้า
งอกออกมาก็ได้

แต่มันจะต้องมีความเกี่ยวของอะไรบางอย่างระหว่าง
เถาวัลย์พวกนี้และเป่าเอ๋อแน่ เพราะถ้ามันไม่มีอะไร เธอคง
จะไม่มีท่าทางอย่างที่เป็นอยู่ในตอนนี้แน่

ขณะที่หานเซ็นกำลังครุ่นคิดอยู่นั้น ราชาปลาก็ทนต่อความ
เจ็บปวดที่ได้รับและบินผ่านก้อนเมฆขึ้นไป ซึ่งเมื่อมันผ่านไป
ได้แล้ว มันก็พุ่งไปหาเถาวัลย์

แสงสีม่วงส่องสว่างขึ้นมาอีกครั้ง แต่มันไม่เหมือนกับครั้ง
ก่อน มันสร้างฝูงผึ้งสีม่วงจำนวนมากออกมา และพวกมันก็
บินมาล้อมราชาปลาเอาไว้อย่างรวดเร็ว

ในที่สุดเป่าเอ๋อก็เริ่มเคลื่อนไหว เธอตกลงที่ผืนน้ำเต้าของเธอ
ซึ่งทำให้มันดูดกลืนฝั่งสีม่วงทุกตัวเข้าไป

ปัง!

ราชาปลาถูกส่งลงไปที่ทะเลสาบด้านล่างอีกครั้ง แต่มันก็ไม่
คิดที่จะอยู่ตรงนี้ มันพุ่งขึ้นไปหาถ้ำวัลย์อีกครั้ง รวากับว่ามัน
กำลังเร่งรีบอย่างไม่คิดชีวิต

ดูเหมือนว่าราชาปลาตัวนี้จะหิวกระหายและต้องการจะกิน
ถ้ำวัลย์ แต่ก่อนที่มันจะทำได้ มอนสเตอร์ตัวนั้นก็ลุกขึ้นมา

จากนั้นมันก็ใช้หัวที่ดูน่าสยดสยองกระแทกราชาปลา
กระเด็นออกไป

เสียงคำราม!

มอนสเตอร์ตัวนี้ส่งเสียงคำรามอันน่ากลัวออกมา ขณะที่วิ่ง
เข้าหาราชาปลา พร้อมกับเถาว์ลึบบนตัวของมันที่สับตัดไป
มาอย่างบ้าคลั่ง

ราชาปลาส่องแสงสีทองออกมา และพุ่งเข้าไปปะทะกับอสูร
กายตัวนี้โดยไม่เกรงกลัวเลย

แสงสีม่วงและแสงสีทองผสมผสานกันกลางอากาศ

ห่านเซ็นบินขึ้นไปเหนือก้อนเมฆเพื่อดูการต่อสู้ที่เกิดขึ้น แม้
แต่โหมดราชาสปีริตชั้นสูงสุดยอด ห่านเซ็นก็ไม่คิดว่าจะ
สามารถต่อสู้กับมอนสเตอร์ตัวใดตัวหนึ่งในสองตัวนี้ได้ ตอน
นี้ห่านเซ็นพอใจแล้วแค่ได้ดูพวกมันต่อสู้อย่างเดียว

ห่านเซ็นสังเกตเห็นว่ามอนสเตอร์ตัวนี้ดูแตกต่างจากโครง
กระดูกที่เขาเห็นในก๊อตแซงซ์วีเขต 2 ถึงแม้ว่ามันจะเป็นแค่
โครงกระดูกเท่านั้น แต่เขาก็สามารถบอกได้ในทันที

มอนสเตอร์ตัวนี้เหมือนกับบอสรุกายที่มีเขา หานเซ็นสามารถ
บอกได้ว่าร่างกายของมันแตกต่างจากโครงกระดูกที่เขาเห็น
ในก๊อตแซงซ์วีเขต 2

“เป่าเอ๋อมีความเกี่ยวข้องกับเถาวัลย์พวกนี้ใช่มั้ยหรอ?”
หานเซ็นมองเถาวัลย์อย่างตั้งใจ เถาวัลย์พวกนี้น่ากลัวเลยที่
เดียว พวกมันเหมือนกับหนวดที่งอกออกมาจากมอนสเตอร์
ที่กำลังต่อสู้อยู่กับราชาปลา แต่หานเซ็นไม่สามารถมองเห็น
ผลไม้หรือผลน้ำเต้างอกออกมาจากพวกมัน

บางที่เถาวัลย์พวกนี้คงจะป้อนพลังงานให้กับมอนสเตอร์

หรือไม่ก็เสริมพลังให้กับมัน ถ้าแค่มอนสเตอร์อย่างเดียวที่
ต่อสู้กับราชาปลาละก็ มันก็คงจะถูกฆ่าไปแล้ว

แถววัลย์ของมอนสเตอร์ตัวนี้ยังฟาดใส่ราชาปลาอย่างต่อเนื่อง พลังอันมหาศาลของมันดูเหมือนจะมากเกินไปที่
ราชาปลาจะรับมือได้ เห็นได้ชัดว่ามันกำลังจะพ่ายแพ้การ
ต่อสู้ครั้งนี้ ถึงแม้มันจะสะบัดสะบอมและมีเลือดไหลออกมา
จำนวนมาก แต่ราชาปลาก็ยังไม่ยอมแพ้ มันยังคงต่อสู้ต่อไป
อย่างไม่ลดละ

ราชาปลาอ่อนแอลงเรื่อยๆ และในที่สุดแถววัลย์ก็จับมันเอาไว้
ได้สำเร็จ ราชาปลาไม่สามารถขยับเขยื้อนได้

อสุรกายใช้เขาเสียบเข้าที่ตัวของราชาปลา หลังจากนั้นมันก็
โยนราชาปลาลงมาที่ทะเลสาบด้านล่าง

หลังจากการโจมตีนี้ทะเลสาบก็เปลี่ยนเป็นสีแดงโดย
สมบูรณ์ และราชาปลาก็ไม่ได้พุ่งกลับขึ้นไปอีกครั้ง หลังจาก
ผ่านไปสักพัก ราชาปลาก็ลอยกลับขึ้นมาที่ผิวน้ำอย่างช้าๆ

แต่มันยังไม่ตาย แสงสว่างของมันเลือนรางมากๆ เท่านั้น
บาดแผลตามร่างกายของมันใหญ่โตมากๆ เกล็ดและเนื้อหนัง

ของมันก็หลุดออกเกือบหมดเผยให้เห็นโครงกระดูกส่วนใหญ่
ของมัน ราชาลาพยายามจะพุ่งกลับขึ้นไปอีก แต่มันก็ไปได้
ไม่เกิน 10 เมตร ก่อนที่จะล่องกลับลงมา

เป่าเอ๋อมองขึ้นไปบนท้องฟ้า เหมือนกับว่าเธอยังไม่ต้องการ
ที่จะยอมแพ้เพียงแค่นี้

เมื่อหันขึ้นเห็นราชาลากำลังจะตาย เขาก็บินไปอุ้มเป่า
เอ๋อขึ้นมา

หลังจากการต่อสู้นั้น เป่าเอ๋อดูเหมือนจะไม่ได้รับรอยขีด

ข่วนอะไร บางทีเถาวัลย์พวกนั้นคงจะไม่ต้องการทำร้ายเธอ
แต่จะด้วยเหตุผลอะไรนั้นห่านเซ็นก็อาจจะรู้ได้

“เป่าเอ้อ หนูต้องการอะไรข้างบนนั้น?” ห่านเซ็นหวังว่าเธอ
จะตอบคำถามของเขา

เป่าเอ้อยังคงมองขึ้นไปบนยอดเขาและพูด “พ่อ หนูต้องการ
เถาวัลย์”

“เถาวัลย์พวกนั้นมันมีประโยชน์ยังไงหรือ?” ห่านเซ็นถาม

“หนูแค่ต้องการมัน” เป้าเอ๋อพูด

ห่านเซ็นถามต่อไปเพื่อจะได้รายละเอียดเพิ่มเติม แต่เป้าเอ๋อ
ไม่ได้อธิบายอะไร ห่านเซ็นสงสัยว่าแม้แต่เธอเองก็คงไม่รู้
เหมือนกัน แต่มันคงมีแรงกระตุ้นอะไรบางอย่างทำให้เธอ

ต้องการมัน

ห่านเซ็นหยุดถามแค่นั้นและตั้งใจที่จะปิดชีวิตของราชาปลา
เขาถือดาบฟินิกซ์เอาไว้ในมือและเตรียมตัวที่จะฟันเข้าไปที่
บาดแผลของมอนสเตอร์ตัวนี้ มันเป็นถึงมอนสเตอร์ขั้นสุด

ยอดที่อาจจะปลดล็อกขึ้นได้ถึงขั้นที่ 10

มันกำลังจะตายและตอนนี้ก็เป็นโอกาสของเขา

“อย่าฆ่ามัน” เป่าเอ๋อพูด

“ทำไม?” หานเฉินสับสน เธอไม่เคยหยุดเขาแบบนี้มาก่อน

เป่าเอ๋อมองกลับขึ้นไปที่ยอดเขาและพูด “มันไม่ใช่ศัตรูของ

พวกเรา พวกเราจำเป็นต้องให้มันช่วย”

ตอนที่ 1122 ป่า 1000 แมลง

“เจ้านี่นะหรอ?” หานเซ็นประหลาดใจ ดูเหมือนเป่าเอ๋อจะ
ต้องการเกววัลย์มากกว่าที่เขาคิดเอาไว้

สุดท้ายหานเซ็นก็ตัดสินใจไม่ปิดชีวิตของราชาปลา การฆ่า
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดนั้นไม่ใช่เรื่องยากสำหรับเขามากต่อไป
แล้ว ดังนั้นมันจึงคุ้มค่าที่จะปล่อยราชาปลาตัวนี้ไป ถ้ามันทำ
ให้เป่าเอ๋อมีความสุข

ซึ่งห่านเชื้่นเองก็สนใจมอนสเตอร์ที่มีเถาว์ลย้งอกออกมาด้วย
เชื้่นกัน ถ้าราชาปลาตัวนี้สามารถช่วยเหลือเขาได้ มันก็คู้้่มที่
จะไว้ชีวิตมัน

ห่านเชื้่นจำลองสายฟ้าของจิ้งจอกสี่เงินและพยายามที่จะ
รักษาให้กับราชาปลา

แต่ศาสตร์ตงเสวียนของห่านเชื้่นปลดล๊อคยึ้นได้ไม่มากพอ
ทำให้พลังในการรักษาของเขาเกือบจะไร้ประโยชน์เมื่อใช้กับ
มอนสเตอร์ขั้นสุดยอด สายฟ้าของเขาได้ผลน้อยมากกับ
มอนสเตอร์ที่แข็งแกร่งขนาดนี้

หลังจากรักษาอยู่ครึ่งวัน หานเซ็นก็เริ่มหมดแรง แต่ถึงเขาจะ
พยายามขนาดนั้น ราชาปลา ก็ฟื้นฟูกลับมาเพียงนิดเดียวเท่า
นั้น

“มันจะต้องเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กแน่ๆ” เมื่อได้
เข้ามาดูราชาปลาใกล้ๆแล้ว ตอนนี้หานเซ็นก็สามารถสัมผัส
ได้ถึงความแข็งแกร่งที่แท้จริงของราชาปลาว่ามันทรงพลัง
ขนาดไหน มันน่าจะเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก

แต่ราชาปลาก็ดูดีขึ้นมาน้อยแล้ว ตอนนี้มันสามารถเคลื่อนไหว
ไหวได้ มันหันไปมองที่ยอดเขา และดูเหมือนว่ามันต้องการ
จะกลับขึ้นไปด้านบน แต่มันไม่สามารถทำได้ และมันก็ดู

เสียใจเมื่อรู้อย่างนั้น มันหันหน้ากลับและว่ายตามกระแสน้ำ
ไป

เป่าเอ๋อดูผิดหวัง ตอนนี้น้หานขึ้นยืนอยู่บนหลังของราชาปลา
ขณะที่อุ้มเป่าเอ๋อเอาไว้ในอ้อมแขนของเขา พร้อมกับครุ่นคิด
ถึงเรื่องความเกี่ยวข้องระหว่างเป่าเอ๋อและเกาวัลย์นั้น

ราชาปลาวายน้ำไปครึ่งวัน และในที่สุดพวกเขาก็พบกับควีน
ควีนซีคเมื่อได้เห็นสภาพของราชาปลา เกล็ดของมันหลุด
ออกไปจนหมด

ห่านเซ็นเรียกโกลเด้นโกรวเลอร์กลับมาและให้เธอขึ้นมานั่ง
บนหลังของราชาปลาพร้อมกับเขาด้วย ห่านเซ็นบอกสิ่งที่เกิด
ขึ้นในช่วงที่เขาจากไปกับเธอ แต่เขาไม่ได้บอกอะไรเกี่ยวกับ
เรื่องที่มีมันอาจจะมีความเกี่ยวข้องกับเปาเอ๋อ

“สรุปก็คือสิ่งที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่่นั้นเป็นปริศนา ไม่สามารถ
อธิบายได้ แต่ถ้าราชาปลาถึงขนาดยอมตายเพื่อมัน นั่นก็
หมายความว่าเถาวัลย์พวกนั้นต้องเป็นอะไรที่มีค่ามากแน่”

ควีนพูด

ห่านเซ็นพยักหน้า เขาก็ต้องการจะรู้เหมือนกัน แต่เขารู้ตัวว่า
ตัวเองยังอ่อนแอเกินไปในตอนนี้อยู่ เขาหวังว่าสักวันหนึ่งจะทำ

ให้ราชาปลากลับมาต่อสู้อย่างกล้าหาญและเอาชนะเถาวัลย์นั้น

หลังจากเดินทางไปสักพักหนึ่ง ราชาปลาก็พบกับฝูงปลา
เมื่อราชาปลามาถึง พวกมันก็ว่ายมารอบๆและจูบขาดแผล
ของราชาปลา

การจูบของปลาแต่ละตัวนั้นจะมีแสงสว่างออกมาจากริม
ฝีปากของพวกมัน และซึมเข้าไปในร่างกายของราชาปลา
หลังจากนั้นพลังชีวิตของราชาปลาก็จะเริ่มกลับมาอย่างน่า
อัศจรรย์

พวกปลาผลัดกันมามอบแสงสว่างให้กับราชาปลาเรื่อยๆ ซึ่ง
ขณะที่พวกมันทำแบบนี้ เกล็ดของราชาปลาก็เริ่มกลับมา
อีกครั้งหนึ่ง

หลังจากเห็นอย่างนี้ หานเซ็นก็เตรียมตัวออกเดินทางไปตาม
ทางของเขา แต่เป่าเอ๋อหยุดเขาเอาไว้และพูด “พ่อ มันจะพา
พวกเราไป”

“พาพวกเราไป? พาพวกเราไปไหนล่ะ?” หานเซ็นถาม

“มันบอกว่า มันเห็นบางอย่างที่ดูเหมือนกับพวกเรา” เป่าเอ๋อ
พูด

ห่านเขินมองหน้าควีน ถ้าราชาปลาเคยเห็นมนุษย์คนอื่นๆละ
ก็ มันก็หมายความว่าที่ที่พวกเขาจะถูกพาไปอาจจะเป็น
เมืองของมนุษย์ก็ได้ ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นจริง มันก็เป็นข่าวดี
มากๆ

ราชาปลาค่อยๆฟื้นตัวกลับมา และว่ายน้ำตามกระแสน้ำไป
อย่างรวดเร็ว

หลังจากเดินทางเพียงแค่วันเดียว ราชาปลาก็มาหยุดอยู่ที่ริม
แม่น้ำแห่งหนึ่ง

เมื่อห่านเข็นมองไปรอบๆที่พวกเขาถูกพามา เขาก็อึ้ง มันมี
เถาวัลย์ที่มีหนามเลื้อยพันอยู่รอบๆป่าโดยทั่ว ไม่ว่าเขาจะถูก
พามาที่ไหนก็ตาม แต่พวกเขาก็คงอยู่ไม่ไกลไปจากป่าชวาก

หนามมากนัก

พวกเขาลงจากหลังราชาปลาและหันกลับไปมองมัน ราชา
ปลาส่ายหางของมันราวกับว่าโบกมือบอกลา หลังจากนั้น

มันก็ว่ายน้ำออกไป

“เป่าเอ้อ พวกเราจะหาปลาตัวนี้เจออีกได้ยังไง?” ห่านเข็น
พูดขณะที่มองไปที่แม่น้ำ แม่น้ำนี้เป็นแม่น้ำที่กว้างใหญ่ ถึง
แม่น้ำไม่ได้กว้างใหญ่เมื่อเทียบกับผืนดิน แต่การจะตามหา

พวกมันคงไม่ใช่เรื่องง่ายๆ แน่

“มันจะไปที่นั่น” เป้าเอ่อพูด ขณะที่มองออกไปยังทิศทางของ
ภูเขາ

สำหรับตอนนี้ไม่มีอะไรที่ห่านเขินสามารถทำได้ ถึงจะใช้
โหมดราชาสปีริตขั้นสุดยอด เขาก็ไม่สามารถต่อสู้กับอสูร
เถาวัลย์นั้นได้

แต่โชคดีที่อสูรเถาวัลย์นั้นดูเหมือนจะมีข้อจำกัดอยู่ ดูเหมือน
ว่ามันจะไม่เคยลงมาจากยอดภูเขาละเลย ถ้ามันหวาดกลัวที่จะ

ลงมา นั่นก็เป็นเรื่องดีสำหรับพวกเขา หานเซ็นตัวสั้นเมื่อคิด
ว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้ามันตามพวกเขาลงมา

‘เมื่อเราแข็งแกร่งกว่านี้เมื่อไหร่ เราควรจะกลับไปหาเถาวัลย์
นั่น’ หานเซ็นคิดขณะที่เดินเข้าไปในป่า

ในที่สุดพวกเขาก็เจอกับรอยเท้าของมนุษย์ นี่บอกให้หาน
เซ็นรู้ว่ามียักษ์อยู่แถวๆนี้ หลังจากเดินไป 10 ไมล์ ทั้งสาม
คนก็มาเจอกับปราสาทที่ตั้งอยู่ระหว่างต้นไม้จำนวนมาก ซึ่ง
ที่นั่นหานเซ็นก็เห็นมนุษย์กำลังต่อสู้กับมอนสเตอร์อยู่

“เพื่อน พวกนายมาจากที่ไหนกัน?” ใครบางคนถามหานเซ็น
และควีน

“เมืองของพวกเราอยู่ที่ไหนสักแห่งใกล้ๆนี้ แต่พวกเราหลง
ทาง”

หานเซ็นตอบอย่างคลุมเครือ เขายังไม่รู้ข้อมูลอะไร เขาเลย
ต้องตอบลองเชิงไปก่อน

“ถ้าอย่างนั้นนายก็โชคดีแล้ว การเดินทางผ่านป่าอันชั่วร้ายนี้
ตามลำพังไม่ใช่เรื่องง่ายๆ นายโชคดีที่ยังหายใจอยู่ได้!” ชาย
คนนั้นพูดด้วยความประหลาดใจ

ห่านเซ็นดีใจที่เมื่อได้ยินคำพูดของเขา เพราะนั่นหมายความว่า
ว่าป่าขวากหนามน่าจะอยู่แถวๆนี้

ห่านเซ็นได้รู้ว่าป่าที่พวกเขาอยู่ในตอนนี้เรียกว่าป่าพันแมลง
มันเป็นป่าที่อยู่ข้างเคียงกับป่าขวากหนาม มีแม่น้ำขนาด
ใหญ่ล้อมรอบป่าแห่งนี้เอาไว้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่ที่ดียิ่ง
กว่านั้นก็คือมีเมืองระดับขุนนางอยู่ในดินแดนแห่งนี้ด้วย
มนุษย์หลายคนอาศัยอยู่ที่นั่น แต่ห่านเซ็นไม่สามารถคาด
เดาได้ว่าทำไมมันถึงถูกทิ้งให้ว่างเปล่าตอนที่มนุษย์คนอื่นๆ
ไปพบมันเข้า

ป่าขวากหนามและแม่น้ำรอบๆนั้นถูกมองว่าเป็นสถานที่ที่

อันตราย แต่ป่าพันแมลงไม่ใช่อย่างนั้น มอนสเตอร์หลักที่
อาศัยอยู่ในป่าแห่งนี้มีแค่ระดับสามัญ โบราณและกลาย
พันธุ์เท่านั้น มนุษย์ถือว่าโชคดีที่ได้อยู่ที่นี้

หลังจากที่ทั้งสามเข้าไปในเมือง พวกเขาก็ได้รับการต้อนรับ
อย่างอบอุ่น ดูเหมือนที่นี่มนุษย์จะอยู่อาศัยร่วมกันอย่างมี
ความสุข ทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ห่านเซ็นและควีนตัดสินใจอยู่ที่นี้สักพัก และในขณะนั้นห่าน
เซ็นก็กลับไปที่พักเพื่อหาตำแหน่งที่แน่นอนของเขา บาง
ทีมันอาจจะเป็นไปได้ที่ห่านเซ็นจะเคลื่อนเมืองใต้ดินมาหา
เลย

เนื่องจากว่าที่แห่งนี้ไม่ไกลจากแม่น้ำที่นำไปสู่อสุรเถาว์ลัย
มากนัก หานเซ็นจึงมีแผนที่จะอยู่ที่ป่าแห่งนี้ไปสักพัก

ตอนที่ 1123 เจอรั้งอีกครั้ง

ห่านเซ็นกลับมาที่สหพันธ์ และพยายามใช้ข้อมูลที่มีอยู่เล็กน้อยเพื่อหาว่าตอนนี้เขาอยู่ตำแหน่งไหนในก๊อตแซงซ์วีเซต

3

ห่านเซ็นพักอยู่ที่เมืองนั้นสักพัก และเมื่อเขารู้ตำแหน่งที่แน่นอนแล้ว เขาก็สั่งให้ราชินีชั่วคราวรีบตาเคื่อนเมืองใต้ดินมาหาพวกเขา แต่น่าเสียดายที่เมืองใต้ดินนั้นสามารถเคลื่อนที่ได้ในระยะที่จำกัดต่อวัน มันอาจจะต้องใช้เวลา 1 เดือนกว่ามันจะมาถึงตำแหน่งที่เขาอยู่

เมืองที่พวกเขาอยู่ในตอนนี้ถูกเรียกว่า'เนท' มีผู้คนอาศัยอยู่ที่นี่ประมาณ 40 คน ซึ่งประชากรของที่นี่นั้นกระจายหลายช่วงอายุ และคนที่อาวุโสที่สุดในหมู่พวกเขามีอายุมากกว่า 100 ปี

บริเวณรอบๆนี้ค่อนข้างปลอดภัย เมื่อผู้เป็นเลิศคนไหนถูกส่งมาที่นี่ก็รับประกันได้เลยว่าจะมีชีวิตที่ดี คนในเมืองบอกว่าตลอด 100 ปีที่ผ่านมามีคนเสียชีวิตไปเพียง 5 คนเท่านั้น

2 คนนั้นตายในขณะที่เข้าไปในรังของมอนสเตอร์ ส่วนที่

เหลือนั้นตายเพราะพยายามจะแสดงความกล้าโดยการไปที่
ป่าขวากหนามและแม่น้ำ

ห่านเซ็นประหลาดใจที่ได้รู้ว่ามีรังของมอนสเตอร์อยู่ที่นี้ด้วย
ชายที่ถูกเรียกว่า'ลุงแมลง'บอกกับเขาว่ารังนั้นอยู่ที่ใจกลาง
ของป่าแห่งนี้ ไม่มีใครกล้าเข้าไปที่นั่น แต่ก็มีบางโอกาสที่
พวกเขาเคยแอบเข้าไป แต่ปรากฏว่าไข่ข้างในนั้นแข็งเกิน
กว่าที่พวกเขาจะทำลายได้

ลุงแมลงคือผู้นำของเมืองแห่งนี้ เขาคือคนที่อาวุโสที่สุดที่นี่
และเขาก็คือคนๆแรกที่เจอที่นี่ ด้วยเหตุนี้เขาจึงมีอำนาจใน
การสั่งการ

แต่เขาก็ไม่ค่อยสนใจอะไรตัวเองมากนัก เขาหวังใยและช่วยเหลือคนอื่น ๆ อยู่เสมอๆ เมื่อใครก็ตามที่มาใหม่ เขาก็จะมอบวิญญานอสูร์ให้เป็นการตั้งต้นในการใช้ชีวิตในก๊อตแซงซ์วีรีเขต 3 แห่งนี้ การที่มีวิญญานอสูร์ที่เหมาะสมในการรับมือกับมอนสเตอร์ตั้งแต่แรกที่มาถึงนั้นเป็นอะไรที่ล้ำค่าอย่างมาก

ที่เขาถูกเรียกว่าลุนั้นก็เพราะคนอื่นนับถือเขา อายุของเขาไม่ได้มีความหมายอะไรสำหรับผู้คนในเมือง เขาเป็นชายที่ใจดี

เหตุผลที่เขาถูกเรียกว่า ‘แมลง’ นั้นก็เป็นเพราะวิญญาณอสฺสูร
ที่เขามักจะมอบให้ เขาชื่นชอบการให้วิญญาณอสฺสูรกับผู้อื่น
แต่พวกมันจะเป็นวิญญาณอสฺสูรพวกแมลงชนิดใดชนิดหนึ่ง
เสมอ และในชีวิตประจำวัน เขาก็มักจะมีวิญญาณอสฺสูรสาย
พันธุ์แมลงเป็นสิบๆดวงรอบตัวของเขาด้วย

สำหรับชื่อจริงๆของลุงแมลงนั้นไม่มีใครรู้

ผู้คนที่มาใหม่ที่เข้ามาในเมืองนั้นจะได้รับวิญญาณอสฺสูรสัตว์
เลี้ยวสายพันธุ์แมลงเสมอเพื่อเป็นการต้อนรับ พวกมันไม่ได้
แข็งแกร่งอะไร แต่พวกมันเป็นอะไรที่มีค่าสำหรับคนที่เข้ามา
ใหม่ในตอนที่พวกเขาไปล่ามอนสเตอร์ระดับสามัญ

เมื่อห่านเซ็นและลุงแมลงเจอหน้ากันครั้งแรก ลุงแมลงก็มอง
เขาด้วยสายตาแปลกๆ ห่านเซ็นความรู้สึกไวพอที่จะสังเกต
เห็นถึงมันได้ ซึ่งก็เป็นเพราะห่านเซ็นฝึกทั้งศาสตร์ตงเสวียน
และกายหยก

ในตอนแรกนั้นห่านเซ็นเชื่อว่าปฏิกิริยาแปลกๆของลุงแมลง
นั้นเป็นเพราะว่าเขาจำห่านเซ็นได้ เมื่อคำนึงถึงชื่อเสียงใน
อดีตของห่านเซ็น ยิ่งไงชะครั้งหนึ่งห่านเซ็นก็เคยมีชื่อเสียง
โด่งดังไปทั่วทั้งสหพันธ์ดวงดาว

แต่คนอื่นๆยังคงเชื่อว่าห่านเซ็นบาดเจ็บอยู่ ดังนั้นมันอาจจะ
ทำให้คนอื่นๆประหลาดใจที่ได้เห็นเขามาเดินอยู่ในป่าของก็

อตเชงชั่ววีเขต 3

ลุงแมลงนั้นใจดีมาก ๆ เขาพาห่านเซ็นและควินเดินชม
บริเวณรอบ ๆ เมืองและบอกข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับป่าแห่งนี้ให้
กับพวกเขา เมื่อเดินชมเสร็จแล้ว เขาก็มอบแมลงให้กับพวก
เขาทั้งคู่

เมื่อควินรู้ว่าห่านเซ็นตั้งใจจะอยู่ที่นี้สักพัก เธอจึงตัดสินใจ
ออกไปล่ามอนสเตอร์

ส่วนห่านเซ็นเองก็ตัดสินใจที่จะเข้าไปที่ใจกลางของป่าพัน

แมลง สำหรับผู้เป็นเลิศส่วนใหญ่ที่นั่นเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วย
ด้วยอันตราย แต่สำหรับห่านเขินแล้ว มันก็เหมือนกับชม
สมบัติที่ให้เราไปปล้นดี ๆ นี้เอง

ถ้าข้างในเขินนั้นมีมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอยู่ล่ะก็ มันก็จะเป็น
เรื่องที่ดีมากๆ

ตอนนี้ห่านเขินต้องการแค่จิ้งจอกชั้นสุดยอดเพียงอย่าง
เดียว เขาไม่ได้สนใจอะไรอย่างอื่นเป็นพิเศษ ดังนั้นเขาจึงบิน
ตรงไปที่ใจกลางของป่าในทันที

ขณะที่ห่านเข็นบินไปนั้น เขาก็มองเห็นยอดภูเขาในระยะที่
ไกลออกไป ลักษณะของมันดูเหมือนกับดอกบัวบาน และ
ด้านบนก็มีสิ่งที่ดูเหมือนกับถ้ำอยู่ ห่านเข็นเดาว่ามันคงจะ
เป็นทางเข้าของรัง

ห่านเข็นบินไปที่นั่นและเห็นแมลงจำนวนมาก พวกมันทุกตัว
มีเปลือกและเขาสีทองที่มันวาวเหมือนกับดวง ส่วนทรงเล็บ
ของพวกมันดูเหมือนกับใบเลื่อย แมลงพวกนี้มีจำนวนอย่าง
น้อยๆก็ 100 ตัวในบริเวณนี้

ตัวที่แข็งแกร่งที่สุดดูเหมือนจะเป็นแค่มอนสเตอร์ระดับกลาง
พันธุ์เท่านั้น ดังนั้นห่านเข็นจึงชี้แจงที่จะฆ่าพวกมัน เขาบิน

ตรงเข้าไปที่ใจกลางของภูเขาและพบกับถ้ำแห่งหนึ่งซึ่งเป็น
ทางเข้าของรัง

ห่านเข็นมองเข้าไปข้างใน แต่น่าแปลกที่เขาพบว่าข้างในไม่มี
ร่องรอยของพวกมอนสเตอร์เลย ห่านเข็นเรียกวิญญาณอสูร
ชุดเกราะชั้นสุดยอดและอัศวินผู้ไม่รักดีออกมา จากนั้นเขาก็
ให้อัศวินผู้ไม่รักดีเดินนำหน้าไป

พวกเขาเดินไปที่กำแพงคริสตัลสีเขียว และพวกเขาก็พบว่า
มันถูกทำลายไปเรียบร้อยแล้ว คงจะมีใครบางคนมาที่นี่ก่อน
หน้าพวกเขา

ห่านเขีนมองไปรอบๆ แต่เขาก็ไม่เห็นมอนสเตอร์แม้แต่ตัว
เดียวในบริเวณรอบๆนี้

ภายใต้แสงสีเขียวของกำแพงคริสตัลที่แตกกระจาย ห่านเขีน
ก็สังเกตเห็นเปลือกของแมลงที่ถูกทำลายจำนวนมาก พวก
มันต่างก็อยู่ในสภาพที่ไม่ดีนัก ดูเหมือนว่าเปลือกพวกนี้จะ
ถูกฉีกออกมาจากร่างกายของพวกมัน

บางอันใหญ่ราวกับรถไฟ ส่วนบางอันก็เล็กพอๆกับขนาดของ
กำปั้น พวกมันกระจัดกระจายอยู่เต็มไปหมดทั่วทั้งถ้ำ

‘ที่นี่แปลกจริงๆ มีใครบางคนมาที่นี่และฆ่ามอนสเตอร์ทั้ง
หมดอย่างนั้นหรือ?’ หานเซ็นคิด

คนที่เมืองบอกว่ามีคนเดียว 2 คนที่เข้ามาในที่แห่งนี้ก่อน
หน้าเขา คนหนึ่งตายอยู่ข้างใน ส่วนอีกคนหนีรอดกลับไปได้
แต่สุดท้ายก็ตายอยู่ดี

หานเซ็นไม่คิดว่าพวกเขาทั้งคู่จะมีความสามารถพอที่จะฆ่า
มอนสเตอร์ทั้งหมดนี้ บางทีอาจจะมีคนอื่นมาที่นี่ก่อนหน้านี้
เขา

ห่านเชื้รู้สึ่กผิดหวัง เขากลั้ว่าไข่ที่อยู่ข้างในนั้จะแตกไป
แล้ว ถ้าเป็นอย่างนั้ การเข้ามามีที่นี้ของเขาก็จะเป็นการเสีย
เวลาโดยเปล่าประโยชน์

แต่ไหนดก็มาถึงที่นี้แล้ว ห่านเชื้จึงเดินสำรวจต่อไป ซึ่งเขาก็
ไม่คิดจะหันหลังกลับจนกว่าจะยืนยันถึงสภาพของไข่ที่อยู่
ด้านในได้

เปลือกของแมลงนั้กระจัดกระจายอยู่ทุกที่ ช่วยไม่ได้ที่ห่าน
เชื้จะขมวดคิ้วเมื่อเห็นพวกมัน

ตอนที่ 1124 บัตร

เปลือกที่ถูกฉีกออกมานั้นเป็นอะไรที่แปลกตาสำหรับห่าน
เซ็น พวกมันดูไม่เหมือนกับถูกฉีกขาดด้วยอาวุธ ทั้งถ้าเต็มไปด้วย
ด้วยเปลือกของพวกเขาแมลง แต่กลับไม่มีสิ่งมีชีวิตอะไรเหลือให้
เห็นเลย

ห่านเซ็นเข้ามาถึงจุดที่ลึกที่สุดของถ้ำ แต่เขาก็ต้องผิดหวัง
เมื่อรู้ว่าไม่มีอะไรอยู่ที่นี่ ไม่มีทั้งไข่หรือมอนสเตอร์ ที่นี่ไม่มี
อะไรเลย

“ใครกันที่สามารถทำเรื่องแบบนี้ได้? นี่เป็นฝีมือของมนุษย์
หรือสปีริต?” หานเซ็นขมวดคิ้ว

แต่จะมัวคิดตอนนี้ก็ไร้ประโยชน์ ในขณะที่หานเซ็นเตรียมตัว
จะกลับนั้น จู่ๆเขาก็รู้สึกหนาวขึ้นมาทันที ซึ่งมันบอกให้เขา
ว่ากำลังตกอยู่ในอันตราย

หานเซ็นหันกลับและชักหมัดออกไปโดยไม่เสียเวลาคิด หมัด
ของเขาปะทะเข้ากับกรงเล็บสีเขียวเข้ม แรงจากปะทะทำให้
เขากระเด็นไปด้านหลังและชนเข้ากับกำแพงคริสตัลหลาย
อัน

อัศวินผู้ไม่รักดีวิ่งไปต่อสู้กับมอนสเตอร์ที่ปรากฏตัวออกมา
ทำให้ห่านเชื้่นมีเวลาลุกกลับขึ้นมา ตอนนี้เขารู้สึกเจ็บปวดไป
ทั้งตัว แต่เขารู้ว่าไม่มีเวลามาห่วงเรื่องนั้น

เมื่อเขามองไปข้างหน้า เขาก็ช้้ดคที่เห็นอัศวินผู้ไม่รักดีกำลัง
ต่อสู้อยู่กับแมงมุมสีเขียวเข้มที่มีขนาดพอๆกับห้องๆหนึ่ง

อัศวินผู้ไม่รักดีชกหมัดใส่มัน แต่ก่อนที่หมัดจะถูกอีกฝ่าย
แมงมุมก็ปล่อยใยออกมาเพื่อลดความเสียหายที่อาจจะเกิด
ขึ้น

อัศวินผู้ไม่รักดีนั้นแข็งแกร่ง แต่โยแมงมุมนี้เหนียวเกินไป
กว่าที่มันจะทำอะไรได้

แมงมุมยังคงพ่นใยออกมาเรื่อยๆ และในที่สุดอัศวินผู้ไม่รักดี
ก็มีสภาพไม่ต่างไปจากรังไหม เขาตกอยู่ในสภาพที่ไม่
สามารถขยับเขยื้อนได้

ปัง!

กรงเล็บที่เหมือนกับโลหะของแมงมุมกระแทกเข้าไปที่ชุด
เกราะของอัศวินผู้ไม่รักดี และทิ้งรอยข่วนลึกเอาไว้ที่อกของ
เขา

ขณะที่คู่ต่อสู้ไม่สามารถขยับเขยื้อนได้ แมงมุมก็ใช้จังหวะนี้
โจมตีอย่างต่อเนื่อง

ตอนนี้หนานเชินรู้แล้วว่าเปลือกคืออะไรกัน พวกมันก็คือ
เปลือกของแมลงที่ถูกแมงมุมตัวนี้ฆ่า

ส่วนเนื้อของเหยื่อคงจะถูกกินไปหมดแล้ว ทำให้เหลือแต่
ซากของเปลือกแมลงกระจัดกระจายไปทั่ว

“แมงมุมตัวนี้จะต้องเป็นมอนสเตอร์ที่เกิดออกมาจากไข่ที่อยู่
ที่นี้แน่ๆ มันเป็นมอนสเตอร์ที่น่ากลัวจริงๆ ถึงขนาดฆ่าและ
กินเหยื่อที่เคราะห์ร้ายตั้งมากมายขนาดนี้!” หานเซ็นรู้สึก
ตื่นเต้นกับเหตุการณ์นี้

ไข่ไม่ได้ถูกเอาไปไหน หรือถูกใครกินไป แต่มันกลายเป็นมอน
สเตอร์ขั้นสุดยอด

หานเซ็นเปลี่ยนร่างเป็นนกกาเหว่าทอง จากนั้นเขาก็เปิดใช้
งานการปลดปล่อยขั้นที่ 9 ของวิชาโลहितชีพจร

เมื่อแมงมุมเห็นห่านเดิน มันก็หันมาพ่นใยใส่เขาทันที แต่มัน
ไม่สามารถทำอะไรเขาได้ ใยแมงมุมพวกนี้ลวกไหม้ในทันทีที่
สัมผัสกับไฟของเขา

ห่านเดินโฉบเข้าไปหาแมงมุมพร้อมกับกรงเล็บของเขา เขา
ฉีกแมงมุมด้วยการโจมตีที่รุนแรง ทำให้แมงมุมเริ่มจะมี
เลือดสีแดงไหลออกมาในทันที หลังจากนั้นห่านเดินก็บินไป
รอบๆ พร้อมกับปล่อยเปลวเพลิงเข้าใส่อัศวินผู้ไม่รักดีเพื่อที่
จะปลดปล่อยเขาให้เป็นอิสระ

ใยแมงมุมที่กักขังอัศวินผู้ไม่รักดีเอาไว้ถูกเผาไหม้ไปทั้งหมด
ทำให้อัศวินผู้ไม่รักดีกลับมาต่อสู้อีกครั้งหนึ่ง

หลังจากนั้นห่านเซ็นและอัศวินผู้ไม่รักดีก็ร่วมมือกันโจมตี
แมงมุม ด้วยวงแหวนของอัศวินผู้ไม่รักดีและพลังเพลิงของ
ห่านเซ็น แมงมุมก็ไม่มีโอกาสที่จะสู้ได้

ไม่มีที่ให้แมงมุมหนีหรือซ่อนตัวได้ในถ้ำแห่งนี้ หลังจากผ่านไป
ไปหนึ่งชั่วโมง ห่านเซ็นก็โจมตีปิดชีวิตแมงมุมได้สำเร็จด้วย
การบดขยี้สมองของมัน

“ราชาแมงมุมอำมหิตชั้นสุดยอดถูกฆ่า ไม่ได้รับวิญญาณ
อสูร เนื้อไม่สามารถกินได้ เมื่อดูดซับพลังชีวิตของมัน

คุณมีโอกาสได้รับ 0-10 จีโนฟ้อยชั้นสุดยอด”

แม้จะไม่ได้รับวิญญาณอสูร แต่ห่านเซินก็ยังพอใจกับ
ผลลัพธ์ที่ได้จากการเดินทางครั้งนี้ เขาไม่ได้คาดคิดว่าจะได้
รับผลึกพลังชีวิตอีกอันเร็วขนาดนี้

แต่เมื่อร่างกายของแมงมุมสลายไปนั้น ก็มีบางอย่างหลง
เหลือเอาไว้ ครั่งนี้ไม่ใช่แค่ผลึกพลังชีวิตเพียงอย่างเดียว

ห่านเซินช็อคกับสิ่งที่เห็น มันเป็นบัตรที่มีสัญลักษณ์แมวเก่า

ชีวิตประดับอยู่

บัตรใบนี้มีสีแดง และมีขนาดพอๆกับมือของมนุษย์ ที่ด้าน
หลังของมันมีตัวเลข 7 อยู่

ห่านเซ็นตรวจสอบมันใกล้ๆ แต่เขาก็ไม่สามารถรู้อะไรเพิ่มได้
เขาไม่รู้ว่าทำไมมันถึงมาอยู่ในห้องของแมงมุมตัวนี้ได้

ห่านเซ็นหยิบผลึกพลังชีวิตขึ้นมาและเดินไปรอบๆเพื่อจะดู
ให้แน่ใจว่าไม่ได้พลาดอะไรไป เมื่อห่านเซ็นกลับมาที่เมือง
เนท เขาก็ถามลุงแมลงสองสามคำถาม

แต่คำตอบที่เขาได้รับนั้นน่าผิดหวัง ที่ที่น่ากลัวที่สุดในดิน
แดนแห่งนี้ก็คือรังที่เขาเพิ่งจะไปมา

“นอกจากป้าชวากหนามและแม่น้ำแล้ว ยังมีที่ไหนที่แปลก
ประหลาดและอันตรายอีกไหม?” หานเฉินถาม

หานเฉินไม่ต้องการจะไปแม่น้ำ ครึ่งสุดท้ายที่เขาอยู่ที่นั่น
ราชาปลาได้ทำให้มอนสเตอร์ทุกตัวหนีไปหมดแล้ว ในตอนที่
เขาจำเป็นต้องกลับไปแม่น้ำนั้นอีกครั้งในอนาคต เขาไม่
ต้องการที่จะไปช่วยมอนสเตอร์ที่เคยหลีกทางให้กับเขาด้วย

ความเคารพ

ป่าขวากหนามนั้นเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยปริศนา เมื่อไม่มี
เมืองใต้ดินหวนคืนก็ไม่กล้าเข้าไปในนั้น

“ในป่าพันแมลงแห่งนี้ มันยังมีสถานที่แปลกๆอีกแห่งหนึ่ง”

ลุงแมลงพูด

“มันอยู่ที่ไหน?” หานเชินถาม

ลุงแมลงเงยบออยู่สักพัก ก่อนจะพูดขึ้นมา “มันมีเนินเขาเล็กๆ

3 ลูก ตรงเขตแดนของป่าขวากหนาม พวกมันมีความสูง

ประมาณ 500 เมตร และใจกลางของพวกมันก็มีหุบเขาที่ไร้
ซึ่งสิ่งมีชีวิตอยู่ มันเป็นจุดบอดเพียงจุดเดียวที่ล้อมไปด้วยพืช
พันธุ์ที่เห็นได้ทุกที่ในดินแดนแห่งนี้ มอนสเตอร์ที่เดินเข้าไป
ในนั้นล้วนไม่ได้กลับออกมา และบางครั้งพวกเราก็จะได้ยิน
เสียงที่เหมือนกับเสียงเด็กร้องไห้ดังมาจากข้างใน”

ลุงแมลงพูดต่อ “ถึงฉันจะอยู่ที่นี้มานานหลายปี แต่ก็ไม่มีแม่
แต่ครั้งเดียวที่ฉันต้องการจะย่างกรายเข้าไปที่นั่น นายจะไป
เจออะไรที่นั่นบ้าง ฉันเองก็ไมรู้อ แต่ฉันแนะนำว่านายอย่าไปที่
นั่นจะดีกว่า”

ห่านเซ็นแกลิ่งทำเป็นตอบตกลง แต่ในใจของเขานั้น ‘นี่แหละ

คืออะไรที่ฉันต้องการ!

หวนเขินถามว่าสถานที่นั้นอยู่ที่ไหน หลังจากนั้นเป้าหมาย
การเดินทางครั้งต่อไปของเขาก็ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว

ตอนที่ 1125 ศาสตร์ตงเสวียนชั้น 5

จนถึงตอนนี้หานเซ็นสะสมผลึกพลังชีวิตได้ 3 อันแล้ว แต่ไม่มีอันไหนเลยที่เขาควบคุมได้จนหมด

‘เราจำเป็นต้องเพิ่มระดับของศาสตร์ตงเสวียนชั้น 5 ไม่อย่างนั้นเราไม่มีทางควบคุมพวกมันได้หมดแน่’

หานเซ็นคิดที่จะซื้อจีโนฟลูอิดมาเพื่อช่วยเพิ่มความเร็วในการควบคุมผนึกพลังชีวิต เขารู้สึกว่ามันย่ำแย่เหลือเกิน แต่สุดท้าย

เขาก็ตัดสินใจที่จะไม่ทำ

อย่างแรกมันมีราคาที่สูงมากๆ อย่างที่สองเขาไม่รู้ว่ามันจะมี
ผลกระทบข้างเคียงอะไรหรือเปล่า

ก่อนที่จะไปหุบเขาประหลาด หานเซ็นตัดสินใจที่จะปลด
ล็อกขั้นที่ 5 ของศาสตร์ตงเสวียนให้ได้ก่อน เขาปลดล็อก
ขั้นที่ 4 ได้นานแล้ว แต่เขาหยุดฝึกมันเนื่องจากอาการ
บาดเจ็บที่ได้รับ

ครั้งหนึ่งศาสตร์ตงเสวียนของหานเซ็นเคยถูกปลดล็อกขั้น

ที่ 5 แล้วโดยพญามาร แต่เขาก็พบว่ามันถูกปิดไปแล้วด้วย

เหตุผลบางอย่าง

ดังนั้นสำหรับตอนนี้ห่านเช็นจะเน้นไปที่การฝึกศาสตร์ตง
เสวียน ระดับความแข็งแกร่งของเขาก็เพียงพอสำหรับการ
ปลดล็อกขั้นที่ 5 แล้ว นอกจากนั้นมันยังเคยถูกปลดล็อก
มาก่อนครั้งหนึ่ง มันจึงเป็นอะไรที่ง่ายและราบรื่นในการปลด
ล็อกมันขึ้นมาอีกครั้ง

ในจังหวะที่ห่านเช็นปลดล็อกขั้นที่ 5 ได้สำเร็จนั้น เขาก็
รู้สึกว่าการหัวของเขามีอะไรบางอย่างภายในที่เปลี่ยนไป

ระยะของออร์บิทัลตรงเส้นไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่เขารู้สึกว่า
มันต่างไปจากเดิม

ห่านเขินสามารถสัมผัสอะไรหลายๆอย่างด้วยออร์บิทัล
สัมผัสที่ 7 ของเขา แต่นั่นมันเมื่อก่อน ตอนนี้ประสาทสัมผัส
ของเขาพัฒนาขึ้นอีก

ตอนนี้เขามีประสาทสัมผัสที่ 8 แล้ว ในตอนที่เขาสะแกนใคร
สักคน เขาก็สามารถสัมผัสถึงสิ่งที่คนๆนั้นคิดได้

ห่านเขินลองใช้ออร์บิทัลตรงเส้นสะแกนบริเวณรอบๆตัว

เขา มีชายคนหนึ่งชื่อหวังหลินอยู่แถวนี้ ซึ่งเขากำลังยุ่งอยู่
กับการหั่นเนื้อของมอนสเตอร์อยู่

เขาไม่ได้พูดอะไรแม้แต่นิดเดียว แต่หานเซ็นก็สามารถสัมผัส
ได้ว่าเขากำลังพูดกับตัวเองในใจ ‘หลังจากที่ฉันกินเนื้อกลายเป็น
พันธุ์นี้แล้ว จีโนพ้อยของฉันก็จะถึง 76 พ้อยแล้ว’

หานเซ็นรู้ว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะคาดเดาจิตใจของ
ใครบางคนได้อย่างละเอียด หานเซ็นคิดว่าออร์่าศาสตร์ตรง
เสวียนคงจะส่งสัญญาณจากสมองของอีกฝ่ายมาให้เขา

ห่านเซ็นลองสแกนคนอื่นที่อยู่ใกล้ๆ และเขาก็รู้ว่าตัวเองเข้าใจถูกต้องแล้ว

‘ฉันควรจะไปล่ามอนสเตอร์ที่ไหนดี? จะไปล่าพวกหนอนก็อันตรายเกินไป แต่การจะไปล่าพวกแมลงก็เรียบง่ายและน่าเบื่อเกินไป’

‘ไอ้เวรนั้นมาหลอกฉันได้ ถ้าฉันเจอมันอีกเมื่อไหร่ละก็ ฉันจะเล่นงานมันให้ละเอียด’

เมื่อห่านเซ็นมุ่งสมาธิไปที่ใครคนใดคนหนึ่งที่อยู่ในระยะของออร่าศาสตร์ตงเสวียน เขาก็จะสามารถอ่านจิตใจของพวกเขาในขณะนั้นได้ทันที

นอกจากนั้นหานเซ็นยังสามารถสัมผัสได้ถึงความรู้สึกภายใน
ของคนๆนั้นด้วย

‘เราจะสามารถได้ยินความคิดของมอนสเตอร์ไหมนะ?’ หาน
เซ็นมุ่งสมาธิไปยังเปาเอ๋อที่ตอนนี้กำลังกินอาหารอยู่

แต่น่าเสียดายที่หานเซ็นไม่สามารถได้ยินอะไรสักอย่าง

ห่านเซ็นเปลี่ยนความสนใจของเขามายังนกที่นั่งอยู่บนไหล่
ของเป่าเอ๋อแทน ซึ่งเขาก็สามารถสัมผัสถึงความคิดของมัน
ได้

‘ผู้หญิงคนนี่ไม่ค่อยแบ่งอาหารอะไรให้กับฉันเลย อีดอกนี่’

ห่านเซ็นรู้สึกตื่นเต้นอย่างมากกับความสามารใหม่ และเขาก็
ทดลองใช้มันกับทุกสิ่งที่เขาสามารถทำได้ เขาวิ่งออกไปในป่า
เพื่อจะฟังเสียงของมอนสเตอร์ให้มากที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้

‘กิน กิน กิน หิว หิว หิว’

ห่านเซ็นสังเกตว่ามอนสเตอร์ส่วนใหญ่ล้วนมีความคิดที่เรียบ

ง่าย

ตอนนี้ห่านเซ็นเข้าใจถึงความสามารถของการปลดล็อกคีย์
ขั้นที่ 5 ของศาสตร์ตงเสวียนแล้ว เขาสามารถได้ยินสิ่งที่คน
อื่นกำลังคิดอยู่ แต่มันจะต้องเป็นความรู้สึกหรือสิ่งที่กำลังคิด
อยู่ในขณะนั้นเท่านั้น

และยิ่งความคิดแรงกล้าขึ้นเท่าไร ห่านเซ็นก็สามารถได้ยิน
มันชัดเจนขึ้นมากเท่านั้น

ห่านเซ็นคิดถึงประโยชน์ของพลังนี้ในการต่อสู้ แต่มอนสเตอร์

ขั้นสุดยอดส่วนใหญ่มีสัมผัสที่ 8 กันหมด หานเซ็นเลยไม่แน
ใจว่าจะอ่านใจของพวกมันได้ไหม

ในตอนนี้อาจจะยังไม่มีความชัดเจนที่ชัดเจน ดังนั้น
หานเซ็นยังไม่แนใจว่าจะประยุกต์ใช้มันยังดี

แต่ตอนนี้ความสามารถในการจำลองกระแสพลังของเขาก็มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นอย่างน้อยๆเขาก็สามารถ
ดูดซับผลึกพลังชีวิตได้รวดเร็วขึ้น

‘ถ้าเราปลดล็อคได้ถึงขั้นที่ 9 นั้นหมายความว่าเราสามารถ

อ่านใจของทุกคนได้อย่างชัดเจนเลยรีเปอ่านะ?’ หานเซ็นคิด

ศาสตร์ตงเสวียนนั้นมุ่งไปที่การมองเห็นถึงสิ่งต่างๆ ถึงขนาด
สรวงสวรรค์เองก็ไม่เว้น ดังนั้นจิตใจของมนุษย์ทุกคนจึง
สามารถถูกอ่านได้อย่างแน่นอน

หานเซ็นอยากที่จะปลดล็อกคืนศาสตร์ตงเสวียนให้ถึงขั้นที่ 9
ชะตอนนี้เลย แต่มันไม่มีทางลัดอยู่

หานเซ็นกลับเข้ามาในเมืองและเดินผ่านลู่แมลงไป

ในจังหวะนั้นห่านเซ็นก็มุ่งสมาธิไปที่เขา และก็ได้ยินเสียงที่
อยู่ในหัวของเขา

‘ไม่มีทางที่เขาจะเป็นทายาทของห่านจิงจื่อ! แต่ทำไมเขาถึง
บอกว่าปู่ทวดของเขาชื่อห่านจิงจื่อล่ะ? แล้วทำไมเขาถึงได้มี
แมวเก้าชีวิตอยู่กับตัว?’

เมื่อห่านเซ็นได้ยินแบบนี้ เขาก็รู้สึกหนาวๆ ขึ้นมาทันที ลุง
แมลงรู้เกี่ยวกับตระกูลของเขา

ถ้าลุงแมลงทำการตรวจสอบภูมิหลังของหานเซ็นจากใน
สหพันธ์ล่ะก็ เขาก็อาจจะรู้ถึงชื่อพ่อและชื่อปู่ทวดของเขาได้
แต่ไม่มีทางเป็นไปได้ที่ลุงแมลงจะรู้เรื่องที่เขามีแมวก้าวชีวิต
อยู่

หานเซ็นนึกถึงตอนที่เขาพบหน้าลุงแมลงครั้งแรกขึ้นมา ลุง
แมลงนั้นมีท่าทางและสีหน้าแปลกๆ เมื่อมองมาที่เขา ลุง
แมลงอาจจะเห็นสร้อยคอของหานเซ็นในตอนนั้น

แต่หานเซ็นนั้นสวมใส่ชุดเกราะอยู่ ดังนั้นลุงแมลงจึงไม่น่าที่
จะมองเห็นหรือสัมผัสถึงการมีอยู่ของมันได้

‘หมอนี่จะต้องเกี่ยวข้องกับพยุหโลहितและหานจึงจื๊อแน่ๆ’
หานเชินอยากที่จะเปิดสมองของลุงแมลงออกมาดูว่ากำลัง
คิดอะไรอยู่กันแน่

ตอนที่ 1126 หุบเขาประหลาด

“ลุงแมลง คุณกำลังจะไปไหนหรือ?” หานเซ็นถาม ขณะมอง
ไปที่ลุงแมลง

“ฉันกำลังจะไปที่ทะเลสาบแมลงสีแดงเพื่อเก็บเนื้อมาเพิ่ม”
ลุงแมลงตอบ

“คุณนะแข็งแกร่ง และคุณก็มีอายุพอๆกับปู่ทวดของผมด้วย
บางทีคุณอาจจะเคยเจอกับเขามาก่อนหรือเปล่า? แต่มันน่า

เสียตายจริงๆที่ตอนนี้เขาตายไปแล้ว ชื่อของเขาคือหานจึง
จื่อ คุณเคยได้ยินชื่อของเขาบ้างไหม?” หานเซ็นถามลองเชิง
อีกฝ่าย

ลุงแมลงมองหานเซ็นด้วยสายตาแปลกๆ ก่อนที่เขาจะยิ้ม
ออกมาและพูด “ชื่อนั้นไม่คุ้นหูของฉันเลย ขอโทษด้วยนะ!”

หานเซ็นต้องการจะพูดต่ออีกหน่อย แต่ลุงแมลงโบกมืออย่าง
เร่งรีบพร้อมกับพูด “ฉันจำเป็นต้องไปที่ทะเลสาบแมลงสีแดง
แล้ว ไว้คุยกันคราวหลังนะ”

หานเซ็นยืนมองดูลุงแมลงเดินจากไป เขารู้ว่าเขาทำให้อีก

ฝ่ายตกใจกับคำถามของเขา เห็นได้จากการที่ลุงแมลงดู
กังวลใจในตอน πουตอบกลับมา หานเซ็นนั้นนอยากที่จะรู้ถึง
เรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตมากกว่านี้ แต่ไม่มีใครที่ต้องการจะพูด
ถึงมัน แม้แต่ซันเซ็ทก็ยังไม่ยอมบอกรายละเอียดกับเขา

ถึงมันจะเป็นเรื่องบังเอิญ แต่ก็ยังเป็นโชคดีสำหรับหานเซ็นที่ได้
เจอกับลุงแมลง ซึ่งหานเซ็นเองก็ตั้งใจจะอยู่ที่นี้ไปสักพัก เขา
รู้ว่าไม่สามารถกดดันให้ชายแก่คนนั้นเผยข้อมูลมากเกินไป
ไป ยังไงซะตอนนี้ก็ยังไม่ถึงเวลา

‘เราจะทำยังไงให้ลุงแมลงเผยข้อมูลออกมามากกว่านี้ดี?’
หานเซ็นคิดวิธีหลายอย่างขึ้นมาในหัว แต่ไม่มีวิธีไหนที่ดูจะ

ได้ผลเลย

ดังนั้นหานเซ็นจึงตัดสินใจที่จะหาข้อมูลว่าลุงแมลงจริงๆแล้ว
เป็นใครซะก่อน คนอื่นๆรู้จักเขาเพียงแค่ชื่อเล่นประหลาดๆ
เท่านั้น ดังนั้นหานเซ็นจึงอยากที่จะหาข้อมูลโดยละเอียดของ
ชายที่ชื่อลุงแมลงนี้

หานเซ็นขอให้ใครบางคนเขียนภาพของลุงแมลงขึ้นมา และ
ด้วยภาพเหมือน หานเซ็นก็หาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตเพื่อจะ
หาถึงตัวจริงของลุงแมลง แต่น่าเสียดายที่หานเซ็นไม่
สามารถหาข้อมูลของชายคนนี้ได้เลย

ลุงแมลงทำให้ห่านเซ็นรู้สึกไม่ค่อยดี และออร่าที่เขาปล่อย
ออกมานั้นต่างจากคนอื่นๆที่ห่านเซ็นเคยเจอ

ห่านเซ็นจบการค้นหาคำจริงด้วยผลลัพธ์ที่น่าผิดหวัง เขา
ไม่ได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆเพิ่มเลย แม้แต่ชื่อจริงๆของลุงแมลง
เขาก็ไม่สามารถหาได้

ห่านเซ็นลองถามอาวุธใส่คนอื่นๆที่อยู่ในเมืองที่ดูสนิทสนมกับ
ลุงแมลง แต่ห่านเซ็นก็ไม่ได้รู้อะไรจากพวกเขาเช่นกัน พวกเขา
เขาพูดอะไรมากมาย แต่ก็ไม่ได้มีอะไรที่บ่งบอกถึงตัวจริง
ของลุงแมลงเลย

ตอนนี้ห่านเชิ่่นรู้ว่าชายคนนี้มีอะไรบางอย่างแปลกๆ แต่เขา
ไม่แน่ใจว่าจะทำให้อีกฝ่ายเปิดเผยความจริงออกมาได้ยังไง

หลังจากนั้นไม่ว่าห่านเชิ่่นจะถามยังไง ลุงแมลงก็ยังคงแกล้ง
ทำเป็นว่าเขาไม่รู้เรื่องอะไร ซึ่งทำให้ห่านเชิ่่นรู้สึกจนปัญญา
จริงๆ

ศาสตร์ตงเสวียนของห่านเชิ่่นไม่สามารถสัมผัสถึงสิ่งที่อยู่ลึก
ภายในจิตใจของอีกฝ่ายได้ ถ้ามันสามารถทำได้ละก็ เขาก็คง
ไม่ต้องลำบากพยายามหาทางอื่นแบบนี้

แต่ห่านเซ็นก็รู้ว่าควรจะระมัดระวังเอาไว้เพื่อไม่ให้ลุง
แมลงกลัวจนหนีไปซะก่อน ถ้าเขากดดันอีกฝ่ายมากเกินไป
โอกาสที่เขาจะได้ข้อมูลก็อาจจะน้อยไปกว่าเดิม นอกจากนั้น
ถ้าห่านเซ็นไปจากเมืองนี้เมื่อไหร่ เขาก็ไม่มีทางหาอีกฝ่าย
เจอในสหพันธ์ได้อีกแน่

ห่านเซ็นตัดสินใจที่จะพักการสืบหาความจริงเอาไว้แค่นี้ก่อน
และกลับไปทำตามแผนก่อนหน้านี้ ซึ่งก็คือมุ่งหน้าไปที่หุบ
เขาแปลกๆที่ลุงแมลงบอกกับเขาไว้ เขาออกเดินทางไปที่นั่น
พร้อมกับเป่าเอ๋อ

การจะหามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดในป่าพันแมลงนั้นเป็นเรื่องที่

เป็นไปได้ยากมากๆ ดินแดนแห่งนี้ค่อนข้างจะปลอดภัย เมื่อ
เทียบกับดินแดนอื่นๆ

ห่านขึ้นไปบริเวณที่ถูกทิ้งร้างและเนินเขา3ลูก ซึ่งเป็น
กำแพงกั้นระหว่างป่าพันแมลงและป่าขวากหนาม

เนินเขาไม่ได้สูงมากนัก พวกมันแต่ละลูกมีความสูงแค่
ราวๆ 500 เมตรเท่านั้น พวกมันทั้งโล่งและแห้งแล้ง

ห่านขึ้นบินขึ้นไปบนฟ้าเพื่อที่จะมองดูพื้นที่โดยรอบ ซึ่งมันก็
เหมือนกับที่เขาได้ยินมา มันเป็นหุบเขารูปตัว Y ที่ไร้ซึ่งสิ่งมี

ชีวิต มันเหมือนกับหุบเขาแห่งความตายที่ถูกปกคลุมด้วย
ทะเลทรายสีขาว

แต่อย่างไรก็ตามหันเหไม่เชื่อว่าพื้นที่นี้จะว่างเปล่าทั้งหมด
เขาลองสแกนบริเวณรอบๆดู และข้อสงสัยของเขาก็ถูกต้อง
เขาเจออะไรบางอย่างจริงๆ ในหุบเขานั้นมีหลุมอยู่จำนวน
มาก หลุมแต่ละหลุมมีขนาดพอๆกับกำปั้น ซึ่งดูเหมือนจะ
เป็นของตัวอะไรบางอย่าง

น่าเสียดายที่ออราศาสตร์ตงเสวียนไม่สามารถทะลุผ่าน
กำแพงหนาๆได้ ดังนั้นหันเหจึงไม่สามารถสัมผัสได้ว่ามี
อะไรอยู่ข้างใน แต่เขาก็ได้ยินเสียงอะไรบางอย่าง

เขาไม่ค่อยแน่ใจนักว่าเสียงนั้นคืออะไรกันแน่ แต่ห่านเขินก็
ยอมรับว่ามันไม่ได้แตกต่างไปจากเสียงร้องของเด็กทารกสัก
เท่าไร

ลุงแมลงบอกถึงเรื่องนี้กับห่านเขินแล้ว แต่ห่านเขินก็ยัง
ประหลาดใจอยู่ดีที่เสียงดังขึ้นตามที่ลุงแมลงบอกจริงๆ แถม
เขายังสามารถได้ยินมันจากระยะที่ไกลออกไปด้วย

‘ไม่ว่ามอนสเตอร์ที่ส่งเสียงออกมาจะเป็นตัวอะไรก็ตาม ดู
เหมือนว่ามันจะซ่อนตัวอยู่ใต้ดินของที่นี่ เราต้องทำอะไรสัก
อย่างเพื่อล่อมันออกมา’

ห่านเชื๑นคิ๑วิธีห๑นึ่งซึ๑นมาได๑ ด๑งนั๑นเข๑ากลับไปที่ป่าและจับ

แม๑ลงมา 2 ตัว

ห่านเชื๑นเจื๑นพว๑กมัน๑ทั้งส๑องตัว ก๑อนที่จ๑ะโย๑นพว๑กมัน๑เข๑าไป

ในหุ๑บเข๑า

แม๑ลงทั้ง 2 ตัวไม๑ได๑ถูกฆ่า พว๑กมัน๑แค๑บาดเจ็๑บหนักเท๑านั้น

พว๑กมัน๑ส๑งเสื๑ยร๑องออกม๑าด้วยค๑วามเจ็๑บป๑วด ขณะท๑ี

พ๑ย๑ยามจ๑ะหนีออกม๑าจากที่นั๑น

ขณะท๑ีเ๑นมองดูแม๑ลงพ๑ย๑ยามจ๑ะออกม๑าจากหุ๑บเข๑า ค๑วาม

คิดอีกอย่างหนึ่งก็ผุดขึ้นมาในหัวของหานเซ็น ‘มอนสเตอร์ที่
อยู่ที่นี่ไม่สนใจพวกแมลงอย่างงั้นหรือ?’

แต่ในขณะที่หานเซ็นกำลังคิดแบบนี้อยู่ ดูเหมือนว่าพวก
แมลงจะหนีออกไปจากที่นี่ได้สำเร็จ

ในตอนที่พวกแมลงอยู่ห่างจากทางออกเพียงแค่ 10 เมตรนั้น
จู่ๆพวกมันก็หายตัวไป เลือดของพวกมันที่ไหลไปตามทาง
เองก็หายไปเช่นกัน

แมลงทั้ง 2 ตัวหายไปต่อหน้าต่อตาของหานเซ็น โดยไม่มีร่อง

รอยอะไรเลยที่จะบ่งบอกได้ว่าพวกมันหายไปไหน

ห่านเชื้่นนั้นได้เปิดใช้ออราศาสตร์ตงเสวียนแล้ว ดังนั้นถ้ามี
อะไรบางอย่างเกิดขึ้น เขาก็ควรที่จะสังเกตเห็นได้ในทันที

แต่แมลงที่ได้รับบาดเจ็บทั้ง 2 ตัวประสบกับชะตากรรมที่ดูไม่
สมเหตุสมผล ห่านเชื้่นกัดฟันและบินกลับเข้าไปในป่าอีกครั้ง
เขาจับแมลงมาเพิ่ม จากนั้นก็เตือนให้มันบาดเจ็บ ก่อนที่จะ
โยนพวกมันเข้าไปในหุบเขา

ครั้งนี้ห่านเชื้่นจับจ้องพวกมันอย่างตั้งใจ เขาต้องการจะดูว่า
เกิดอะไรขึ้นกับพวกมันกันแน่

มอนสเตอร์ที่ห่านเชิญไปนั้นเป็นระดับสามัญและโบราณ
พวกมันดูตื่นตระหนกและพยายามที่จะวิ่งหนีออกจากหุบ
เขาอย่างเร่งรีบ

ตอนที่ 1127 แมงป่องหน้ามนุษย์

ม่านตาของห่านเขินหดเล็กลง ขณะที่เขาเห็นแมลงทั้ง 3 ตัว
หายไป

มันไม่มีร่องรอยหรือการเคลื่อนไหวที่ผิดปกติอะไรเลย พวก
มันหายตัวไปต่อหน้าต่อตาของเขา

แมลงที่เหลืออีก 2 ตัวพยายามจะวิ่งหนีไป แต่เพียงไม่
นานพวกมันก็หายตัวไปท่ามกลางพื้นทรายพวกนี้

“นี่มันอะไรกัน?” หานเห็นมองไปรอบๆ และพยายามจะ
สแกนบริเวณโดยรอบ แต่เขาก็ไม่สามารถสัมผัสอะไรได้เลย
แมลงทั้ง 5 ตัวหายไปอีกครั้งหนึ่ง

“หรือว่าที่นี่จะมีช่องว่างของมิติอยู่? หรือบางทีพวกมันอาจ
จะถูกดูดเข้าไปยังมิติอื่นหรืออะไรสักอย่างทำนองนั้น” หาน
เชื่อนซัดกับสิ่งที่เกิดขึ้น

เขารู้สึกดีที่ไม่ได้ลองเข้าไปในนั้นด้วยตัวเอง

หานเห็นต้องการจะดูชัดๆอีกครั้ง เขากลับไปเก็บพวกแมลง
มาเพิ่มอีก จากนั้นเขาก็โยนพวกมันลงไปยังพื้นทรายด้าน
ล่างอีกครั้งหนึ่ง

แต่ผลลัพธ์ที่ได้ก็ยิ่งเหมือนเดิม คราวนี้หานเห็นลองกระจาย
พวกแมลงไปยังตำแหน่งต่างๆ แต่พวกมันก็หายไปทั้งหมด
พวกมันสามารถหายตัวไปได้ทุกจุดของหุบเขา ไม่ใช่แค่จุดใด
จุดหนึ่ง

หานเห็นลองทดสอบอีกหลายครั้ง เขาโยนแมลงไปที่ละ
หลายสิบตัว แต่ไม่ว่าเขาจะพยายามหาความจริงของสิ่งที่
เกิดขึ้นยังไง เขาก็ยังไม่รู้อะไรเพิ่มเติม แต่ทฤษฎีที่ว่าอาจจะมี

ช่องว่างของมิตินั้นดูไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะพวกแมลงหาย
ตัวไปจากทุกหนทุกแห่งในหุบเขานี้ ถ้ามันมีจุดที่มิติจึกขาด
จริง มันก็น่าจะเกิดเป็นหลุมขนาดใหญ่แค่หลุมเดียว

แม้มันจะเป็นเรื่องยากที่จะสัมผัสถึงช่องว่างของมิติ แต่ด้วย
สายตาที่เป็นเลิศของห่านเซ็น เขาก็ควรที่จะสังเกตเห็นถึงสิ่ง
ผิดปกติแม้จะแค่เล็กน้อยก็ตาม แต่ด้วยการที่ไม่สามารถหา
คำอธิบายอื่นมาบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ความคิดนั้นก็ยังคง
วนเวียนอยู่ในจิตใจของเขา

ห่านเซ็นไม่กล้าที่จะลงไปในหุบเขาด้วยตัวเอง เขายังคงยืน
มองมันจากเนินเขาเพื่อความปลอดภัย

ในที่สุดดวงดาวก็ปรากฏขึ้นบนท้องฟ้า และพระจันทร์ก็ส่อง
แสงสว่างไสวเหนือพื้นที่แห่งนี้ แม้จะผ่านมาหลายชั่วโมง
แล้ว แต่หานเฉินก็ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ว่ามันเกิดอะไร
ขึ้นกันแน่

ดินแดนที่เขาอยู่ถูกความเงียบเข้าปกคลุม แต่เขาก็ยังคงไม่
ยอมแพ้และพยายามมองไปทุกซอกทุกมุม โดยหวังว่าจะหา
เบาะแสอะไรบางอย่างที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ประหลาดอย่าง
นี้ขึ้น แต่โชคร้ายที่เขาไม่ได้เรียนรู้อะไรเพิ่มเลย

ถ้ามันมีมอนสเตอร์ซ่อนตัวอยู่ใต้พื้นทรายจริง แล้วมัน
สามารถช่วงชิงแมลงพวกนี้ไปได้ยังไงโดยไม่ทิ้งร่องรอยอะไร
เอาไว้เลย?

ขณะที่ห่านเซ็นกำลังครุ่นคิดอยู่นั้น เสียงพลั่วไหวของต้นไม้ก็
ทำให้เขาสะดุ้งขึ้นมา

ห่านเซ็นมองเข้าไปในป่า และเขาก็เห็นชายคนหนึ่งปรากฏ
ตัวออกมา ซึ่งก็คือลุงแมลง

ห่านเซ็นซ็อก เขาไม่เคยคาดคิดว่าจะได้เห็นลุงแมลงเดินไปที่หุบ
เขาอย่างไร้ความระมัดระวังแบบนี้

‘ไหนเขาบอกว่ามันอันตรายที่จะเข้ามาที่นี่ไง เขายังเตือนให้
เราออกห่างจากมันอีก แล้วทำไมเขาถึงได้มาที่นี่ซะเองล่ะ?’

ห่านเซ็นชมวดคิ้ว

ลุงแมลงแบกกระสอบถุงหนึ่งมา และมีบางสิ่งบางอย่างดิน
อยู่ข้างในนั้น ห่านเซ็นพยายามที่จะสแกนสิ่งที่อยู่ข้างในนั้น
แต่ทั้งหมดที่เขาสามารถบอกได้ก็คือมันเป็นสิ่งมีชีวิตและมี

พลังชีวิตอยู่

ลุงแมลงเดินเข้าไปหยุดอยู่ที่ทางเข้าของหุบเขา เขามองไปที่

ทะเลทรายด้านหน้าและโยนกระสอบลงไปในพื้นทราย

เห็นได้ชัดว่าลูงแมลงนั้นแข็งแรงมาก กระสอบที่เขาโยนไป
นั้นมีขนาดใหญ่พอๆกับมนุษย์ แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็สามารถ
โยนมันออกไปไกลเป็นกิโล

อะไรก็ตามที่อยู่ในกระสอบดูเหมือนจะตื่นตกใจอยู่ มัน
พยายามจะดิ้นรนอย่างบ้าคลั่ง หลังจากที่มันถูกโยนลงบน
พื้น แต่น่าเสียดายที่มันถูกปิดไว้แน่นหนา ทำให้อะไรก็ตามที่
อยู่ข้างในไม่สามารถหนีออกมาได้

ห่านเข็นมองไปที่ถุงกระสอบนั้นและคิดกับตัวเอง ‘ข้างในนั้น

คืออะไรกัน? นี่เขากำลังทำเหมือนกับที่เราทำอยู่นั่นหรือ?
เขาพยายามจะเปิดเผยสิ่งที่ซ่อนตัวอยู่ในหุบเขานี้เหมือนกับ
เราใช่ไหม?’

ทันใดนั้นหนานเซินก็ได้ยินเสียงร้องของเด็กทารกดังขึ้นอีกครั้ง
หนึ่ง มันเป็นเสียงที่แหลมมากซึ่งเหมือนกับที่ลุงแมลงบอก
เขาเอาไว้

มันเป็นอะไรที่ทำให้ประสาทเสีย เสียงร้องของเด็กทารกนี้
เหมือนกับเด็กได้รับความบอบช้ำทางจิตใจ หลังจากนั้นหนาน
เซินก็รู้ตัวว่าเสียงนั้นดังขึ้นมาจากหลุมที่เขาตรวจสอบเจอ
ก่อนหน้านี้

ในหุบเขารูปตัว Y นั้น หลุมแต่ละหลุมก็ปล่อยเสียงร้องของ
เด็กออกมาราวกับเป็นลำโพง สิ่งเดียวที่ยังไม่แน่ชัดก็คือเสียง
นั้นมาจากอะไรกันแน่

แต่ไม่นานนานเท่าไรก็ได้รับคำตอบ หลังจากนั้นก็มีอะไร
บางอย่างที่น่าขนลุกเกิดขึ้น แมงป่องจำนวนนับไม่ถ้วนเริ่ม
ออกมาจากหลุมและมุ่งหน้าไปที่ถ้ำกระสอบ

แมงป่องนั้นมีขนาดพอๆกับกำปั้น พวกมันมีตัวสีดำ

บนหลังของพวกเขา มันมีรูปใบหน้าที่ของมนุษย์อยู่ มันดูเหมือน
กับใบหน้าที่ของเด็กที่ยิ้มอย่างชั่วร้ายและน่าขนลุก

ขณะที่แมงป่องพวกนั้นเคลื่อนไหว รอยยิ้มนั้นก็ดูเหมือนกับ
มีชีวิตและขยับได้ ทำให้ห่านเซ็นชิลูกจริงๆ

แมงป่องพวกนี้ดูไม่แข็งแกร่งอะไร แต่พวกมันก็ดูน่ากลัวพอที่
จะทำให้ห่านเซ็นรู้สึกหวาดกลัวได้

เมื่อห่านเซ็นรวบรวมความกล้าและสแกนพวกมันเสร็จ เขาก็

ได้รู้ว่าพวกมันเป็นแค่มอนสเตอร์ระดับกลางพันธุ์

แต่ถึงมันทั้งหมดจะเป็นมอนสเตอร์ระดับกลางพันธุ์ แต่ด้วย
จำนวนขนาดนี้มันก็ไม่ใช่งานที่กำลังที่ใครก็ตามจะไปยังได้

คำถามอย่างเดียวของหานเซ็นในตอนนี่ก็คือทำไมพวกมันถึง
ออกมาหาสิ่งที่ลุ่มแมลงโยนให้กับพวกมัน

“เขากำลังจะทำอะไร?” หานเซ็นมองดูแมงป่องด้วยความ
สงสัย

ในที่สุดแมงป่องใบหน้านมนุษย์ก็มาถึงถูกระสอบ หลังจาก
นั้นสิ่งที่อยู่ข้างในก็ออกมาได้สำเร็จ

ตอนที่ 1128 ชายที่อยากตาย

เมื่อห่านเซ็นเห็นสิ่งที่ออกมาจากถุกระสอบนั้น ร่างกายของ
เขาก็ขนลุกขึ้นมา

สิ่งที่ออกมาจากถุกระสอบนั้นเป็นผู้ชายคนหนึ่งที่มีผม
มากๆ และดูเหมือนจะมีอายุราวๆ 30 ปี

สิ่งที่ออกมานั้นเป็นคนที่มีชีวิต และห่านเซ็นก็สามารถมอง
เห็นสีหน้าที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัวของเขา

ก่อนที่ห่านเซ็นจะได้คิดอะไร แมงป่องก็ใช้หางของมันค่อย
เข้าไปที่ชายผู้นำสงสารคนนี้ ทำให้เขาต้องกลิ้งไปมาบนพื้น
ด้วยความเจ็บปวด พร้อมกับส่งเสียงกรีดร้องออกมา

“ทั้งหมดเป็นแค่กลอุบายหรอเนี่ย?! ทำไมลุงแมลงถึงได้
แกล้งทำเป็นว่าใจดีอยู่ได้ทุกวัน ในเมื่อเขาเป็นคนที่ชั่วร้าย
และทำสิ่งที่ผิดศีลธรรมแบบนี้ เขาคิดที่จะทรมานชายคน
นั้น?!” ห่านเซ็นรู้สึกหนาวสั่นไปทั้งตัว

แต่เมื่อห่านเซ็นมองไปที่ลุงแมลง เขาก็อึ้งไป

ลุงแมลงกำลังร้องให้อยู่ ขณะที่มองชายคนนั้นถูกต่อยเข้าไป
เข้ามา ดูเหมือนกับว่าเขากำลังรู้สึกเจ็บปวดอยู่ ท่ามกลาง
น้ำตาที่ไหลออกมา เขาก็ภาวนาให้กับชายคนนั้น

ตอนนั้นเองที่ทำให้ห่านเชินรู้ตัวว่าชายคนที่ถูกทรมานอยู่นั้น
คู่คุณๆ ชายคนนั้นเหมือนกับเป็นคนในเมืองที่เขาเคยเห็นมา
ก่อน

ลุงแมลงกำลังรู้สึกสะเทือนใจมากๆอยู่ ห่านเชินใช้ออร์
ศาสตร์ตงเสวียนเพื่ออ่านว่าเขากำลังรู้สึกยังไง แต่สิ่งที่ห่าน
เชินได้ยินนั้นก็คือเสียงร้องให้อย่างโศกเศร้าของเขา

แต่มีอยู่คำหนึ่งที่ห่านเซ็นสามารถได้ยินอย่างชัดเจน

“ลูก? นี่เขาพูดว่าลูกอย่างนั้นหรือ? นั่นไม่มีทางเป็นลูกชาย
ของเขาได้!”

ห่านเซ็นอุทานออกมา ขณะที่หันไปมองผู้ชายที่เปลือยเปล่า
คนนั้น เขาไม่อาจจะเข้าใจได้ว่าทำไมลุงแมลงถึงได้ปฏิบัติ
กับลูกชายของเขาแบบนี้

แต่มันไม่มีทางที่ใครจะพูดโกหกในสถานการณ์แบบนี้ เขาได้
ยินลุงแมลงร้องออกมาว่านั่นเป็นลูกชายของเขา ห่านเซ็นไม่

มีทางฝังไปได้

ตอนนี้ร่างกายของชายคนนั้นบวมไปหมดทั้งตัว ข้อ
สันนิษฐานโดยปกติก็คงจะคิดว่าเขาตายไปแล้ว หรือไม่ก็คง
จะตายในเร็วๆ นี้แน่เมื่ออยู่ในสภาพแบบนี้

ในตอนแรกหานเซ็นเห็นชายคนนั้นยังเป็นคนที่ยิ้มแย้ม
คนหนึ่ง แต่ตอนนี้ตัวของเขาบวมไปหมดราวกับคนอ้วน ชาย
คนนั้นไม่สามารถส่งเสียงกรีดร้องได้อีกแล้ว แต่กลัมน้ำ
ของเขาก็คงกระตุกด้วยความเจ็บปวด

ลุงแมลงยังคงภาวนา พร้อมกับมีน้ำตาไหลลงบนใบหน้าของ

เขา ในขณะที่เดียวกันเขาก็กั้ดพันด้วยความคับแค้นใจ

ห่านเซ็นไม่เคยเห็นอะไรที่แปลกประหลาด และน่าขน
ลุกอย่างนี้มาก่อน เขาไม่รู้ว่าตอนนี้เขาควรจะรู้สึกยังไงกับสิ่ง
ที่เกิดขึ้นดี

ขณะที่ห่านเซ็นคิดว่าชายคนนั้นต้องการเป็นอาหารของพวกเขา
แมงป่องแน่ๆ เขาก็ได้ยินเสียงร้องของเด็กทารกอีกครั้ง

มันไม่ได้แหลมเหมือนกับครั้งก่อน เสียงร้องครั้งนี้ฟังดูหยาบ

กระดัง

เมื่อเสียงร้องดังสนั่นไปทั่วหุบเขา แมงป่องทั้งหมดก็กลับไป
หลุมของพวกมัน

เพียงไม่นานก็เหลือเพียงแค่ชายที่ตัวบวมนอนอยู่บนพื้น

ลุงแมลงมองดูชายที่กำลังจะตายในหุบเขานั้น

หานเชินอยากรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่ และทำไมถึงเกิดเรื่อง
พวกนี้ขึ้นได้ เหตุการณ์ที่เขาเห็นนั้นมันแปลกประหลาดเกิน
ไป

เมื่อหานเชินมองไปที่ชายคนนั้น เขาก็สังเกตเห็นเงาของ
ชายคนนั้นดูใหญ่โตอย่างน่าประหลาด ถึงตอนนี้ชายคนนั้น
จะบวมไปทั้งตัวเหมือนกับหมู แต่ก็ไม่มีทางที่เงาของเขาจะ
สูงถึง 3 เมตรแน่

เงานั้นแปลกประหลาดมากๆ ครึ่งหนึ่งของมันเป็นมนุษย์
ส่วนอีกครึ่งนั้นดูเหมือนกับแมงป่อง

เงา'นั้นเริ่มมีชีวิตและเคลื่อนไหวขึ้นมา

มันมีผมยาวสีดำ และดวงตาของมันก็ดำราวกับถ่าน กล้ามเนื้อ
กายได้ชุดเกราะสีดำของมันดูหนาและเป็นมัดๆ

ส่วนล่างของมันเป็นแมงป่อง และบริเวณระหว่างส่วนที่เป็น
คนกับแมงป่องนั้นก็ไร้รอยต่อ หานเห็นมองดูมนุษย์แมงป่อง
และรู้สึกว่าการมีชีวิตของมันเหนือกว่าอัศวินผู้ไม่รักดีของเขา
ซะอีก

‘ทำไมเงาของหมอนี้ถึงได้เป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดได้?’

ห่านเห็นสงสัยขณะที่จ้องมองไปที่มนุษย์แมงป่อง

หลังจากนั้นมนุษย์แมงป่องก็ใช้หางของมันแทงเข้าไปที่อก
ของชายคนนั้นนอนอยู่บนพื้น ไม่นานร่างกายของเขาก็ผอมลง

ร่างของชายคนนั้นกลับมาเป็นเหมือนเดิมอีกครั้ง หลังจาก
นั้นชายคนนั้นก็ยืนขึ้นมา เขาดูเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังงาน

เมื่อชายคนนั้นยืนขึ้นมา เขาก็เดินเข้าไปหามนุษย์แมงป่อง
ด้วยความโกรธ

เมื่อชายคนนั้นอยู่ต่อหน้ามนุษย์แมงป่อง มันก็กลายเป็นเงา
ของชายคนนั้นอีกครั้งหนึ่ง

ชายคนนั้นล้มลงกับพื้นและชกไปที่เงาของตัวเอง มันดู
เหมือนกับว่าเขาต่อຍพื้นทรายอยู่เท่านั้น

มือของชายคนนั้นมีเลือดไหลออกมา ขณะที่เขาต่อຍลงกับ
พื้นทราย แต่ดูไม่เหมือนว่าเขาต้องการที่จะหยุด

“เหยียน!” ลุงแมลงวิ่งไปหาชายคนนั้น เขาต้องการที่จะถอด
อีกฝ่าย

แต่เมื่อชายคนนั้นหันมา ลุงแมลงก็หยุดวิ่งเข้าไป

“ผมจะเกลียดคุณไปชั่วชีวิต” ชายคนนั้นดูโกรธแค้นมาก

ชายคนนั้นยืนขึ้น พร้อมกับหยิบก้อนหินขึ้นมา และเขาก็
พยายามจะกระแทกมันใส่หัวของตัวเอง แต่ก่อนที่เขาจะทำ

อย่างนั้นได้ เมาของเขาก็ดื่มมาสัมผัสกับก้อนหิน และทำให้
มันแตกกระจาย เขาไม่สามารถฆ่าตัวตายได้

ตอนที่ 1129 ลุงแมลง

ชายคนนั้นพยายามที่จะฆ่าตัวตายอยู่หลายครั้ง แต่ทุกครั้ง
เงาก็จะเข้ามาหยุดเอาไว้ ลุงแมลงร้องให้ออกมาอีกครั้ง ไบ
หน้าของเขาเต็มไปด้วยความเสียใจและความเจ็บปวด

ชายคนนั้นได้รับความเจ็บปวดที่ทุกข์ทรมาน แต่เขาก็ไม่ได้
รับอนุญาตให้ฆ่าตัวตาย

“เหยียนน หยุดทำแบบนี้เถอะ!” ลุงแมลงขอร้องอย่างรู้สึกผิด

“พ่อคาดหวังอะไรล่ะ? นี่คือนสิ่งที่พ่อต้องการไม่ใช่หรือ?” ชาย
คนนั้นตอบด้วยความโกรธ

ลุงแมลงยังคงร้องไห้และพูด “พ่อไม่ได้ต้องการแบบนี้ แต่
ลูกป่วยอยู่ มันบอกว่าสามารถรักษาอาการป่วยให้ลูกได้ พ่อ
ไม่ได้คาดคิดว่ามันจะเป็นแบบนี้”

น้ำตาของลุงแมลงยังไหลออกมาไม่หยุด

“เขาก็คงรักทำให้ผมจริงๆ และผมก็ยังไม่ตาย” ชายคนนั้น
หัวเราะ แต่มันเป็นท่าทางหัวเราะของคนที่เป็นโรคจิต ฟังดู
แย่ยิ่งกว่าเขาร้องไห้เสียอีก

“พ่อขอโทษ” ลุงแมลงพูด

ชายคนนั้นหัวเราะอย่างกับคนบ้าและพูด “พ่อไม่ต้องมาขอ
โทษ! พ่อทำให้ผมต้องทนรับความเจ็บปวดที่เลวร้ายยิ่งกว่า
การถูกฆ่าซะอีก”

ลุงแมลงพูดออกมาขณะที่ยังร้องไห้ “ถ้าพ่อรู้ว่ามันจะเป็นอย่าง

นี่ พ่อก็คงจะไม่ทำ”

บทสนทนาของลุงแมลงเริ่มกลายเป็นการบ่นพิมพ์มาถึงอะไร
บางอย่างไป

ชายคนนั้นมองมาที่ลุงแมลงและพูด “นี่คือชีวิตของผม”

คำพูดของเขาเต็มไปด้วยความสิ้นหวังและโศกเศร้า หลังจาก
จากนั้นพระอาทิตย์ก็เริ่มจะโผล่ขึ้นมา ซึ่งขณะที่พระอาทิตย์
กำลังขึ้นนั้นชายคนนั้นก็พูดออกมา “ถ้าพ่อยังคิดว่าผมเป็น
ลูกชายของพ่อละก็ หาใครสักคนมาฆ่าผมสิ ผมยอมตายซะ

ยังจะดีกว่า”

“เหยียน!” ลุงแมลงมองดูชายคนนั้นด้วยความโศกเศร้า แต่
ในขณะที่เขาพูด ชายคนนั้นก็ล้มลงไปกับพื้นแล้ว

ห่านเซ็นประหลาดใจกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไปอย่าง
กะทันหัน ชายคนนั้นยังมีชีวิตอยู่ เขาแค่หมดสติไปเท่านั้น

ลุงแมลงใช้ถุงกระสอบเก็บชายคนนั้นขึ้นมา หลังจากนั้นเขา
ก็หันหลังและเดินจากไป

ถ้าหานเซ็นบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นที่นี่ให้คนอื่นฟังล่ะก็ พวกเขา
คงจะคิดว่าหานเซ็นต้องเป็นบ้าไปแล้วแน่ๆ

หานเซ็นรีบตามหลังของลุงแมลงไปเพื่อจะดูว่าเขาไปไหนต่อ

หานเซ็นคิดว่ามันอาจจะเกี่ยวข้องกับพระเจ้าที่ชั้นเซ็ทพูดถึง
บางที่ถ้าตามลุงแมลงไป หานเซ็นอาจจะสามารถรู้อะไรเพิ่ม
เต็มและไขปริศนาอันยาวนานนี้ได้สักที

แต่ลุงแมลงพาชายคนนั้นเดินผ่านป่าและกลับไปเมืองเนท
หลังจากนั้นเขาก็พาชายคนนั้นไปที่ห้องของเขา

หานเซ็นรอดูอยู่ด้านหน้าห้อง แต่ลุงแมลงก็ไม่ได้กลับออกมา
จนกระทั่งวันรุ่งขึ้น เขาปฏิบัติตัวเหมือนปกติราวกับว่าไม่มี
อะไรเกิดขึ้น เขาออกคำสั่งกับคนอื่นๆ ก่อนที่จะทำในสิ่งที่
เขาทำอยู่เป็นประจำ อย่างเช่นบอกให้คนอื่นไปออกล่ามอน
สเตอร์อะไรทำนองนั้น

“ลุงแมลง ผมมีเรื่องที่ยากจะคุยกับคุณแบบลับๆ” หานเซ็น
พูดกับลุงแมลง

“ไม่มีความจำเป็นที่ต้องคุยกันอย่างลับๆ แค่บอกฉันมาก็พอ
และฉันจะช่วยเหลือเธออย่างเต็มที่” ลุงแมลงยืมเหมื่อนกับที่
เขาทำเป็นประจำ

แต่หลังจากนั้นหานเซ็นก็พูดขอร้อง “ผมจำเป็นต้องพูดเรื่องนี้
กับคุณตามลำพังจริงๆ”

ลุงแมลงถอนหายใจและพาหานเซ็นไปยังสถานที่ที่หนึ่งนอก
เมือง

“หานเซ็น บอกฉันว่ามีเรื่องอะไร ถ้ามันไม่เกินความสามารถของฉันล่ะก็ ฉันจะช่วยเหลือเธออย่างแน่นอน” ลุงแมลงพูด ขณะที่จุดบุหรี่

“คุณรู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับ Secret Service ทีมที่ 7 ไหม?”
หานเซ็นถาม

ลุงแมลงส่ายหัวและถามกลับ “นั่นมันคืออะไร?”

หลังจากนั้นหานเซ็นก็ถามต่อ “คุณรู้จักหานจิงจื่อไหม?”

ลุงแมลงตอบ “ปู่ทวดของเธอชื่อหานจึงจื่อหนี เขาต้องเป็น
ชายที่ยอดเยียมมากแน่ๆ เธอถึงได้พูดถึงเขาบ่อยขนาดนี้”

หลังจากนั้นหานเซ็นก็พูด “ถ้าอย่างนั้นคุณจะต้องรู้จักชั้นเซ็ก
แน่ๆ”

ลุงแมลงมองหานเซ็นด้วยสายตาแปลกๆ เห็นได้ชัดว่าเขาไม่
คาดคิดว่าหานเซ็นจะเอ่ยชื่อนั้นออกมา เขาพูดตอบ“ฉันคง
จะแก่เกินไปแล้วแน่ๆที่จำคนที่ชื่อชั้นเซ็กไม่ได้เลย”

“ถ้าอย่างนั้น อย่างน้อยๆคุณก็น่าจะรู้จักเหยียน” หานเซิน

พูด

ลุงแมลงสาบตั้งขึ้นมา ตัวของเขาแข็งที่อกก่อนที่จะพูดออกมา

“ฉันไม่เคยได้ยินชื่อนี้มาก่อน”

“คุณลืมความปรารถนาของเขาไปแล้วหรือ?” หานเซินพูด
เขาเริ่มจะหมดความอดทนกับการที่ลุงแมลงทำเป็นไม่รู้เรื่อง

หลังจากนั้นท่าทางของลุงแมลงก็เปลี่ยนไปในทันที ตอนนี้

เขาดูเหมือนกับสิงโตที่โกรธจัด เขาพูดออกมา “เธอเป็นใคร
กันแน่?!”

ห่านเขินสามารถสัมผัสพลังชีวิตของลุงแมลงได้ และเขาก็
สามารถบอกได้ว่าชายคนนี้เป็นผู้เป็นเลิศที่แข็งแกร่งที่สุดที่
เขาเคยรู้จัก

ผู้เป็นเลิศสมัยนี้ไม่มีใครที่ใกล้เคียงกับระดับของลุงแมลงเลย
สักคน

ด้วยอายุของเขา มันน่าประหลาดที่ได้เห็นว่าเขามีระดับ

ความแข็งแกร่งสูงถึงขนาดนี้ ในสมัยของลุงแมลง มนุษย์ยัง
ไม่ได้เก็บจีโนพอยชั้นสุดยอดจนเต็มก่อนที่จะวิวัฒนาการ ดัง
นั้นมันเป็นอะไรที่น่าประหลาดใจที่เห็นคนแก่ออย่างเขาแข็ง
แกร่งถึงขนาดนี้

“คุณไม่รู้จริงๆหรือว่าผมเป็นใคร? ผมก็บอกชื่อปู่ทวดของผม
ไปแล้วไง” หานเซ็นพูดพร้อมกับมองไปที่ลุงแมลง

“นั่นเป็นไปได้ไม่ได้ เขาไม่สามารถมีทายาทได้” ลุงแมลงพูด

“ทำไมล่ะ? ไม่ว่าใครก็มีลูกได้ทั้งนั้น” หานเซ็นตอบ

“แต่เขาหนะ...” ลุงแมลงหยุดไปอย่างกะหันหัน ก่อนที่เขาจะ
ระเบิดความโกรธออกมาและพูด

“กล้าดียังไงมาพยายามที่จะหลอกฉัน ฉันจะถามนายอีกครั้ง
ว่านายเป็นใครกันแน่? ถ้านายไม่ตอบมาตามตรงล่ะก็ อย่า
หาว่าฉันโหดเหี้ยมเกินไปล่ะ”

ตอนที่ 1130 การคาดเดาของหานเซิน

เมื่อเห็นสีหน้าดูร้ายของลุงแมลง ตอนนี้หานเซินก็สามารถรู้
ได้ทันทีว่าจริงๆ แล้วคนๆ นี้เป็นคนที่ร้ายกาจขนาดไหน

หานเซินถอนหายใจออกมา เขาไม่แน่ใจว่าจะสามารถดึง
ข้อมูลจากลุงแมลงได้ยังไง หลังจากนั้นเขาก็ตัดสินใจที่จะ
บอกลุงแมลง “ลุงแมลง ผมอยู่ที่หุบเขาในคืนนั้นด้วย”

สีหน้าบูดบึ้งของลุงแมลงเปลี่ยนกลายเป็นความซื่อคอย่าง

เห็นได้ชัด ขณะที่เขาต้องไปที่ห่านเซ็น

“นั่นเป็นลูกชายของคุณไม่ใช่หรือ ผมคิดว่าผมสามารถช่วย
เขาได้”

นี่เป็นไฟตายเดียวที่ห่านเซ็นมีในตอนนี ถ้าเขาต้องการข้อมูล
จากอีกฝ่ายละก็ นี่ก็เป็นหนทางเดียว

สีหน้าของลุงแมลงยังดูโกรธอยู่ แต่เขาถามขึ้นมา “นายรู้จัก
ชั้นแท้ได้ยังไง?”

“ผมได้เจอกับเธอ” หานเซ็นเริ่มเล่าเรื่องที่เขาได้พบกับเธอ
ภายในโบราณสถานของคริสตัสไลเซอร์ให้ลูงแมลงฟัง

หลังจากที่ลูงแมลงได้ยินสิ่งที่หานเซ็นบอก เขาก็มีสีหน้าที่ضب
ซื่อน “เธอยังคงตัดสินใจที่จะอยู่เป็นสาวตลอดไปสินะ”

“ถ้าอย่างนั้นคุณเป็นสมาชิกของทีม 7 ใช่ไหม? เกิดอะไรขึ้น
กับพวกคุณ?” หานเซ็นถาม

“มันไม่ใช่ธุระอะไรของนาย ถ้านายยังสืบเรื่องนี้ต่อไปละก็
มันก็จะพานายไปสู่หายนะเท่านั้น อย่าทำให้ตัวเองต้องตาย

ด้วยเรื่องนี้เลย”ลุงแมลงพูด เห็นได้ชัดว่าเรื่องนี้คงจะเป็น

ความลับสุดยอด

“คุณจำเป็นต้องให้ผมพูดซ้ำเรื่องลูกชายของคุณอย่างนั้น
หรือ? คุณต้องการให้เขาทนรับสภาพแบบนั้นต่อไปหรือไม่?
ผมสามารถช่วยเขาได้” หานเซ็นรู้ว่าชายคนนี้ยังคงดีใจเกิน
กว่าที่จะยอมเปิดเผยความจริง

ลุงแมลงส่ายหัวและพูด “ไปซะ และอย่าได้พูดเรื่องนี้กับคน
อื่นๆแม้แต่คำเดียว ถ้านายไปบอกคนอื่นล่ะก็ ฉันจะฆ่านาย”

แต่ห่านเซ็นไม่ได้ขยับไปไหน เขายังคงยืนอยู่ตรงนั้นและพูด
กับลุงแมลง “แม้คุณจะแข็งแกร่งมากๆ แต่คุณก็ไม่สามารถ
ต่อกรกับมอนสเตอร์ในเงาแน่นได้”

“ไม่มีใครสามารถต่อกรกับมันได้” ลุงแมลงพูดพร้อมกับยิ้ม
แห้งๆ

“แต่ผมทำได้” ห่านเซ็นพูด

ห่านเซ็นรู้ว่ามันเป็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดที่ทรงพลัง แต่เขา
เชื่อว่าสามารถเอาชนะมันได้ด้วยการช่วยเหลือของอัศวินผู้
ไม่รักดี

อย่างเดียวกับที่ห่านเซ็นยังไม่รู้ก็คือความสัมพันธ์ของมอน
สเตอร์ตัวนี้กับชายคนนั้นว่าเป็นยังไง เขาจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับ
กับเรื่องนั้นมากกว่านี้

ลุงแมลงตอบกลับด้วยรอยยิ้มแห้งๆ “นายไม่รู้ว่านายกำลัง
เจอกับอะไรอยู่”

“มันก็เป็นแค่มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดตัวหนึ่ง ไม่ใช่ความลับที่
ต้องอธิบายอะไร” ห่านเซ็นพูด

ลุงแมลงพูด “ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถเอาชนะมอนสเตอร์
ชั้นสุดยอดในกี้อตแซงซ์วีเขต 3 ได้”

“ผมไม่ใช่คนทั่วไป” หานเซ็นพูด

ลุงแมลงอยากที่จะพูดอะไรอีก แต่ทันใดนั้นร่างกายของหาน
เซ็นก็ลุกเป็นไฟและมีปีกกางออกมา เขาเปลี่ยนร่างเป็นนก
เพลิงตัวใหญ่

“นั่นคือวิญญาณอสฺรเปลี่ยนร่างชั้นสุดยอดอย่างนั้นหรือ?”

ลุงแมลงอ้าปากค้างด้วยความประหลาดใจ เขาเป็นคนที่
ประสาทสัมผัสไว แค่ได้เห็นนกเพลิงตัวนี้เขาก็รู้ถึงพลังของ
มันในทันที

ห่านเขินเปลี่ยนกลับเป็นร่างมนุษย์และพูด “ที่นี่คุณจะว่ายัง
ไง? ผมสามารถเอาชนะมันได้ไหม?”

ลุงแมลงมองห่านเขินและพูด “นายเป็นคนที่พิเศษจริงๆอันนี้
ฉันยอมรับ แต่วิญญาณอสฺรเปลี่ยนร่างนั้นใช้พลังงานอย่าง
มาก นายไม่สามารถใช้มันได้อย่างไร้ขีดจำกัด”

“แล้วถ้ามีหมอนี่อยู่ข้างกายของผมน่ะด้วยล่ะ?” หานเซ็นเรียก

อัศวินผู้ไม่รักดีออกมา

“วิญญาณอสูรสัตว์เลื้อยคลานสุดยอດที่อยู๋ในโหมดต่อสู๋?!” ลุง

แมลงข้อคอย่างมากกับสิ่งที่เห็น

“ถึงผมอาจจะไม่สามารถเอาชนะมอนสเตอร์นั้นได้ แต่อย่าง

น้อยผมก็สามารถช่วยให้ลูกคุณจากไปอย่างสงบได้” หาน

เซ็นพูดพร้อมจ้องมองไปที่ลุงแมลงเพื่อดูว่าเขาจะมีปฏิกิริยา

ยังไ้

ลุงแมลงมีสีหน้าที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นสีหน้าที่ผสมผสานระหว่าง
ความตื่นเต้นและสับสน เขาถามออกมาด้วยปากสั้นๆ “นาย
ต้องการอะไรจากฉัน?”

“ผมต้องการรู้เรื่องที่เกิดขึ้นในมิติแห่งนั้น และผมก็ต้องการรู้
ว่าทำไมทุกคนถึงได้พูดว่าหานจึงจื่อไม่สามารถมีทายาทได้”
หานเขินย่นข้อเสนอ

ลุงแมลงตอบกลับ “ถ้านายสามารถช่วยเหยียนได้ ฉันจะ
บอกนายทุกอย่าง”

“ถ้าอย่างนั้นก็เป็นอันตกลง แต่มันจะเป็นการดีที่สุด ถ้าคุณ
บอกสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกชายคุณกับผม ก่อนอื่นเลยบอกผม
หน่อยว่าผมกำลังเจอกับอะไรอยู่ ผมจะได้พยายามอย่างเต็มที่
เพื่อฆ่ามอนสเตอร์ตัวนั้นโดยไม่ไปทำร้ายลูกชายของคุณ”

ห่านเซ็นพูดอย่างจริงจัง

ลุงแมลงดูซาบซึ่งที่ได้ยินแบบนี้ “แม่ของเหยียนก็มีอาการ
ป่วยแบบเดียวกันนี้อยู่ เขามีอาการเหมือนกับเธอ มันไม่มียา
รักษา ตอนนี้แม่ของเขาได้จากโลกนี้ไปแล้ว และชะตากรรม
เดียวกันก็จะเกิดขึ้นกับเหยียนเช่นกัน”

ลุงแมลงบอกเขาถึงเรื่องส่วนใหญ่ ซึ่งห่านเซ็นก็สามารถปะ

ติดปะต่อเรื่องราวได้ด้วยตัวเอง

ลุงแมลงบอกว่าเขาได้เรียนรู้วิธีที่จะช่วยชีวิตลูกชาย ซึ่งมัน
คือการให้ลูกชายของเขาไปทำสัญญากับมอนสเตอร์ตัวนั้น
เพื่อที่พวกเขาจะสามารถมีชีวิตอยู่และใช้พลังงานร่วมกัน

ลุงแมลงเกลี้ยกล่อมให้ลูกชายของเขาทำสัญญา และลูก
ชายของเขาก็มีชีวิตรอดต่อไปจริงๆ แต่โชคร้ายที่ลูกชายของ
เขาอ่อนแอเกินกว่าจะใช้ชีวิตร่วมกับมอนสเตอร์ได้

เหยียนอยู่ในอาการโคม่าและจะตื่นขึ้นมาเพียงเดือนละหนึ่ง

ครั้งเท่านั้น สิ่งที่เขาเห็นไปเห็นคือเขาถูกพาไปที่หุบเขาเพื่อ
ดูดซับพิษของแมงป่อง และป้อนมันให้กับมอนสเตอร์ชั้นสุด
ยอดที่อาศัยอยู่ข้างในตัวเขา

ถ้าลุงแมลงไม่พาเขาไปที่หุบเขา เขาก็จะได้รับความเจ็บปวด
ยิ่งกว่าการถูกแมงป่องต่อยซะอีก ชะตากรรมของเขานั้นแย่
ยิ่งกว่าตายจริงๆ

แม้เขาจะสามารถหลีกเลี่ยงความตายไปได้ แต่สิ่งที่เขาเป็น
อยู่ก็ไม่ใช่การใช้ชีวิต เขาแทบจะไม่ใช่มนุษย์ด้วยซ้ำ และ
เขาก็ต้องรับชะตากรรมนี้เป็น 100 ปี

หานเซ็นรู้สึกหนาวๆขึ้นมา เมื่อลองคิดว่าจะรู้สึกยังไงถ้า
ต้องอยู่ในสภาพแบบนั้น

แต่หานเซ็นไม่เคยได้ยินวิธีการรักษาอะไรแบบนี้มาก่อน และเขาก็
ก็เชื่อว่ามันเกี่ยวข้องกับภารกิจที่ทีม 7 ได้เข้าไปในมิติที่ชั้นเซ็ท
บอกเขาเอาไว้

เขาสามารถมายังก๊อตแชนจ์ซัวร์เซต 3 นี้ได้ แถมยังทำสัญญากับ
มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอีก มนุษย์ทุกๆไปไม่สามารถทำ
แบบนี้ได้โดยเฉพาะด้วยวิธีต่างๆไป

แต่^{นี่}เป็นเพียงแค่ความคิดและการคาดเดาของ^{เขา}นั่นเท่า^{นั้น}
นั่น ^{เขา}เองก็^{ไม่}แน่ใจว่า^{สิ่ง}ที่^{เขา}คิดถูกหรือเปล่า

ชินฮวายเงิน ชันเซ็ทและลุงแมลงต่างก็พูดออกมาว่าพวกเขา
ได้^{ไป}เห็น^{สิ่ง}ที่^{เรีย}ก^{ตัว}เองว่า^{พระ}เจ้า^{ใน}มิตินั้น^{นั้น}

บางที่^{พระ}เจ้าอาจจะเป็น^{สิ่ง}ที่มีชีวิตที่^{สามารถ}ทำให้^{ความ}
ปรารถนา^{ของ}พวกเขาเป็นจริงได้

ชินฮวายเงินปรารถนาที่จะมีชีวิตไปตลอดกาล ดังนั้น^{เขา}จึง
ถูก^{แช่}แข็ง^{อยู่}ใน^{ที่}แห่งนั้น แต่^{นั่น}ก็นำ^{ไป}สู่จุดจบ^{ของ}เขาและ

ไม่ได้ทำให้เขาเป็นอมตะจริงๆ

บางทีฉันเห็นทาจจะปรารถนาที่จะเป็นสาวตลอดไป ดังนั้น
เธอจึงถูกขังอยู่ในแจกันและคงสภาพนั้นตลอดไป แต่เมื่อเธอ
สัมผัสกับองค์ประกอบภายนอกแจกัน อายุของเธอก็กลับมา
เป็นปกติและเธอก็ตายไป

ความปรารถนาของลุงแมลงอาจจะไม่ได้ขอเพื่อตัวเอง มัน
อาจจะเป็นคำขอเพื่อช่วยชีวิตลูกชายของเขา แต่ผลลัพธ์ที่ได้
ก็เป็นอะไรที่น่าเศร้า

ถ้าสมมติฐานของเขาถูกต้องล่ะก็ หานเซ็นก็คิดว่านั้นเป็น
พระเจ้าที่เลวจริงๆ

“ไม่ต้องห่วง ผมจะพยายามอย่างเต็มที่เพื่อจัดการมอน
สเตอร์ชั้นสุดยอดตัวนั้น” หานเซ็นพูด

ตอนที่ 1131 มอนสเตอร์ล่องหน

การจะฆ่ามอนสเตอร์ชั้นสุดยอดตัวที่ห่านเซ็นยื่นข้อเสนอไป
นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ลุงแมลงบอกเขาว่าที่สิงลูกชายของเขา
อยู่นั้นเป็นเพียงแค่เงาของมอนสเตอร์เท่านั้น แต่ร่างจริงๆ
ของมันยังคงอยู่ที่ไหนสักแห่งในหุบเขาแห่งนั้น

ห่านเซ็นนึกถึงพวกแมลงที่เขาปล่อยลงไปหุบเขา พวกมัน
แต่ละตัวต่างก็หายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย เขาสงสัยว่ามันจะมี
ความเกี่ยวข้องอะไรกับมอนสเตอร์ที่เขาเตรียมตัวจะไปต่อสู้
หรือเปล่า

ห่านเขีนกลับมาที่หุบเขาและนำแมลงหลายตัวไปด้วย เขา
ขึ้นไปบนเนินเขาอีกครั้งหนึ่ง และโยนแมลงลงมาในหุบเขา
เป็นระยะๆ

แต่ก็เหมือนครั้งก่อน แมลงพยายามที่จะวิ่งหนีออกจากหุบ
เขา แต่หลังจากนั้นพวกมันก็หายตัวไปโดยพลั้งอะไร
บางอย่างที่มองไม่เห็น พวกมันหายไปอย่างไร้ร่องรอย

ห่านเขีนยังคงโยนแมลงลงมาอย่างต่อเนื่อง และสังเกตเห็น
ว่าพวกแมลงจะหายตัวไปหลังจากที่วิ่งไปได้ระยะหนึ่ง

นี่พิสูจน์ว่ามันไม่ได้มีรอยแยกของมิติ เพราะรอยแยกของมิติ
นั้นไม่สามารถเคลื่อนไหวได้

“ถ้าไม่มีรอยแยกของมิติล่ะก็ นั่นก็หมายความว่าต้องเป็น
ฝีมือของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดแน่ๆ แต่ถ้าเป็นแบบนี้มัน
สามารถทำให้พวกแมลงหายไปได้ยังไง?” หานเซ็นพยายาม
คิดถึงปมของปัญหานี้

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในหุบเขาก็ตาม ออราศาสตร์ตงเสวียน
ของหานเซ็นก็ไม่สามารถสัมผัสถึงมอนสเตอร์ตัวไหนได้เลย
การที่เขาไม่รู้ว่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดมาจากอะไรกันแน่

ทำให้ห่านเซ็นต้องระวังตัวมากกว่าปกติ

ห่านเซ็นอยู่ที่เนินเขาเป็นเวลาหลายวัน เขาพยายามจะคอย
ดูเผื่อจะสังเกตเห็นอะไรบางอย่าง ถ้ามอนสเตอร์ชั้นสุดยอด
ซ่อนตัวอยู่ใต้พื้นทรายนี้จริง เขาก็อยากที่จะเห็นตัวของมัน

ก่อน

ห่านเซ็นมองดูเงาของพวกแมลงตาไม่กะพริบ เขาต้องการดู
ว่ามีร่องรอยอะไรก่อนที่พวกมันจะหายไปไหม แต่มันก็ไม่ได้
ทำให้ห่านเซ็นได้คำตอบที่ตามหา ไม่ได้มีอะไรโจมตีพวก

แมลงจากเงาของพวกมัน

ท่ามกลางความไม่แน่นอนนี้ก็มีสิ่งหนึ่งที่มั่นใจได้ ซึ่งก็คือมัน
ต้องเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่น่ากลัว ตอนนี้ห่านเซ็นยัง
สัมผัสถึงระดับความแข็งแกร่งของมันไม่ได้เลย การขาด
ข้อมูลที่เพียงพอเป็นหนึ่งในสิ่งที่เป็นอันตรายที่สุดในตอนที่
ต้องไปต่อสู้กับศัตรู

แต่ไม่ว่าจะเป็นกรณีไหนก็ตาม ในสายตาของห่านเซ็นก็คิด
ว่ามีความเป็นไปได้ 2 อย่างเท่านั้น อย่างแรกก็คือมอน
สเตอร์ตัวนี้ล่าองหนได้ อย่างที่ 2 ก็คือมอนสเตอร์ตัวนี้มีพลัง
ในการทำให้สิ่งอื่นๆล่าองหน

‘ถ้าเป็นแบบที่ 2 ละก็ ก็ไม่น่ามีปัญหาอะไรเมื่อเผชิญหน้ากับ
มัน แต่ถ้าเป็นแบบที่ 1 เราก็จำเป็นต้องระวังตัวเองเอาไว้ มัน
จะเป็นการต่อสู้ที่ยากลำบาก’ หานเซ็นคิด

ถ้ามันเป็นมอนสเตอร์ที่ออร์ศาสตร์ตงเสวียนไม่สามารถ
สัมผัสได้ละก็ มันก็ต้องเป็นมอนสเตอร์ที่ทรงพลังอย่างมาก
แน่นอน

เนื่องจากครั้งนี้หานเซ็นใช้ความระมัดระวังมากเป็นพิเศษ
เขาจึงอยู่บนเนินเขานั้นต่ออีกถึง 15 วัน แต่น่าเสียดายที่
ตลอดเวลาที่ผ่านมา เขาก็ยังไม่ได้ข้อมูลอะไรเลย

ถ้าหานเงินไม่ได้ต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความลับของหานจึง
จื่อและทีม 7 เขาก็คงไม่คิดที่จะมาต่อสู้กับมอนสเตอร์แบบนี้
เด็ดขาด

เพราะยังไงคนเราก็มีแค่ชีวิตเดียว ทุกการโจมตีสามารถทำ
ให้ถึงตายได้ ดังนั้นไม่ว่าใครก็คงไม่อยากจะเสี่ยงสู้กับมอน
สเตอร์ที่มีปริศนาเยอะแบบนี้

แต่หานเงินก็ต้องการจะรู้จริงๆว่าเกิดอะไรขึ้นกับทีม 7 ทำไม
หานเงินจื่อถึงได้ดูหมิ่นพระเจ้า และก็ทำไมชินฮวายเงินถึงได้

บอกให้เขาระวังหานจิงจื่อ

หานเซินนั้นได้รับแต่เศษเสี้ยวของเรื่องราวทั้งหมดมาโดย
ตลอด และเขาก็ต้องการจะรู้เรื่องจริงทั้งหมดให้ได้ ตอนนี้
ข้อมูลก็มาอยู่ตรงหน้าของเขาแล้ว ดังนั้นเขาจะไม่ยอม

พลาดโอกาสเด็ดขาด

คืนนั้นหานเซินได้ยินเสียงร้องไห้ของเด็กทารกอีกครั้งหนึ่ง ลุง
แมลงบอกว่าจะต้องพาลูกชายของเขาไปที่นั่นทุกๆ 1 เดือน
ซึ่งมันยังไม่ถึงเวลาเลย ทำให้หานเซินเป็นกังวลขึ้นมาเล็กน้อย
และเขาสงสัยว่าทำไมพวกมันถึงได้เคลื่อนไหวในตอนนี้

แมงป่องที่มีใบหน้าของมนุษย์ออกมาจากทุกซอกทุกมุมของ
หุบเขา มันเป็นอะไรที่ดูน่าขนลุก

ถ้ามันมีรอยแยกของมิติอยู่ในนั้นจริง แมงป่องพวกนี้ก็คงจะ
หายตัวไปเช่นกัน แต่ภาพอันน่าขนลุกนี้ก็ทำให้ทฤษฎีนั้น
ตกไป

การเคลื่อนไหวของพวกมันดึงดูดความสนใจของห่านเซ็น ซึ่ง
เขาก็จ้องมองพวกมันตาไม่กระพริบ ขณะที่พวกมันกำลังมา
รวมตัวกันอยู่ที่ใจกลางของหุบเขารูปตัว Y แม้มันจะเป็นภาพ
ที่แปลกประหลาด แต่มันก็ดูเหมือนว่าจะไม่มีอะไรที่ผิด

สังเกตเลย

ในที่สุดพวกมันก็มารวมตัวกันโดยเหลือที่ว่างเป็นวงกลมเอาไว้ที่ใจกลาง

ห่านเซ็นจ้องมองไปยังช่องว่างที่พวกแมงป่องเหลือทิ้งเอาไว้
และเขาก็สังเกตเห็นอะไรบางอย่าง

พระจันทร์สว่างไสวเป็นพิเศษในค่ำคืนนี้ เนื่องจากว่ามันเป็น
วันที่พระจันทร์เต็มดวง

แสงจันทร์เริ่มที่สาดส่องลงมาที่ฝูงแมงป่อง ทำให้ใบหน้า
มนุษย์บนหลังของพวกเขามันดูเหมือนมีชีวิตขึ้นมา

เมื่อแสงจันทร์ส่องลงมายังจุดที่พวกแมงป่องปล่อยวางเอาไว้
มันก็เหมือนกับว่าแสงนั้นส่องเข้ากับกำแพงที่มองไม่เห็น

ดวงตาของห่านเซ็นเบิกกว้าง ขณะที่แสงจันทร์ก่อตัวมากขึ้น
เรื่อยๆจนเกิดเป็นรูปร่างของตัวอะไรบางอย่างรางๆ

ในที่สุดห่านเซ็นก็สามารถเห็นรูปร่างของมอนสเตอร์ครึ่ง
มนุษย์ครึ่งแมงป่อง ซึ่งเหมือนกับเงาที่สิงสู่กายของลุงแมลง

ไม่มีผิด

เพียงแต่ว่าเงาที่สิงลูกชายลุงแมลงนั้นดำสนิท ส่วนตัวนี้โปร่ง
ใส

ถ้าไม่ได้มีแสงจากดวงจันทร์ที่ส่องลงมา หานเซ็นก็คิดว่าคง
ไม่มีทางเห็นมันได้อย่างแน่นอน

แต่ถึงในตอนนี้นานเซ็นจะสามารถมองเห็นมันได้ด้วยตา
เปล่า แต่ออราศาสตร์ตรงเสวียนก็ยังคงไม่ได้ผลอยู่ เขายังไม่

สามารถสัมผัสถึงพลังชีวิตของมันได้

ความจริงที่ว่ามนุษย์แมงป่องโปร่งใสตัวนี้ดูเหมือนจะ
สามารถซ่อนตัวจากออร่าศาสตร์ตงเสวียนได้ก็เป็นอะไรที่น่า
สะพรึงกลัวมาก

“เจ้านี้มันล่องหนได้!” หานเฉินขมวดคิ้ว นี่ถือเป็นข่าวร้าย
สำหรับเขาเลย

“บางทีมันจะเป็นการดีที่สุดถ้าเราโจมตีมันในตอนนี้ ต้องลง
มือในตอนที่ยังมองเห็นมันอยู่” หานเฉินจ้องมองมันอยู่สัก

พัก พร้อมกับคิดหาวิธีที่จะโจมตีมอนสเตอร์ตัวนี้

แต่สุดท้ายหันเขินก็ตัดสินใจไม่ได้ เขายังคงยืนอยู่ที่เดิมและ
มองดูมนุษย์แมงป่องดูดซับแสงจันทร์ต่อไป

เหตุการณ์นี้ดำเนินต่อไปเป็นเวลา 1 ชั่วโมง และในตอน
ที่พระจันทร์เริ่มจะมีดลง แสงสะท้อนก็เริ่มหายไปและรอย
ร่างๆของมนุษย์แมงป่องก็หายไปด้วย

ตอนที่ 1132 ศัตรูที่ล่องหน

ห่านเซ็นจับเวลาว่ามันใช้เวลานานแค่ไหน หลังจากทีแสงสว่างจางหายไปและมนุษย์แมงป่องกลับมาล่องหนอีกครั้ง

มันใช้เวลาประมาณ 10 นาทีก่อนที่จะมีมนุษย์แมงป่องหายไปจากสายตา และนี่ก็ทำให้ห่านเซ็นคิด ‘มันจะเป็นการดีที่สุดถ้าเราสามารถฆ่ามันได้ภายใน 10 นาที’

ห่านเซ็นตัดสินใจที่จะโจมตีในตอนที่พระจันทร์เต็มดวงครึ่ง

ต่อไป

แน่นอนว่าพระจันทร์เต็มดวงนี้เกิดขึ้นเพียงแค่ 1 ครั้งต่อเดือนเท่านั้น ดังนั้นหานเซ็นจะต้องคอยไปอีกสักพัก แต่หานเซ็นก็ตัดสินใจที่จะอยู่ที่นี้ต่อ เพื่อดูว่ามีเหตุการณ์อื่นอีกไหม ที่มนุษย์แมงป่องจะเผยตัวออกมา เขารอดูอยู่ที่นั่นเป็นเวลา

หลายวัน

เมื่อมีเวลาว่าง หานเซ็นก็จะดูฉบับผลึกพลังชีวิตพร้อมกับจับตามองหุบเขาไปด้วย ตอนนี้เขามีจิ้งโน้พ้อยชั้นสูงสุดยอด 11 พ้อย

แล้ว

ในช่วงเวลา 1 เดือนอันยาวนานนั้น ลุงแมลงก็เดินทางมาที่
หุบเขาและนำลูกชายของเขามารับการทรมานประจำเดือน
ถึงแม้ห่านเซ็นจะเคยเห็นมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่มันก็ยังทำให้
เขารู้สึกกลัวอยู่ดีเมื่อได้เห็นอีกครั้ง

ในที่สุดก็ถึงวันที่พระจันทร์เต็มดวงอีกครั้ง พวกแมงป่องที่มี
ใบหน้าของมนุษย์ก็ออกมาจากหลุมอย่างน่าขนลุกเหมือน
เคย พวกมันใช้ใบหน้านมนุษย์บนหลังของพวกมันช่วยเก็บ
แสงจันทร์ให้กับมนุษย์แมงป่องล่องหน

ห่านเซ็นรอคอยให้มันดูดซับแสงเข้าไปเต็มที่เสียก่อน หลังจาก
นั้นเขาก็เริ่มโจมตี เขาเปิดใช้งานโหมดราชาสปีริตขั้นสุดยอด
และวิ่งเข้าไปต่อสู้พร้อมกับอัศวินผู้ไม่รักดี

วงแหวนของอัศวินผู้ไม่รักดีส่องสว่างยิ่งกว่าครั้งไหนๆ และ
มันก็สาดส่องออกไปทั่วหุบเขา ขณะที่ห่านเซ็นปล่อยเหรีญ
ลงมาราวกับสายฝน

มนุษย์แมงป่องล่องหนสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
และมันก็หันหน้ามาหาพวกเขาทั้งคู่ เหรีญๆหนึ่งกำลังจะ
หล่นลงบนตัวของมัน แต่มันก็ชกหมัดเข้าไปปะทะกับเหรีญ
ทันที

ปัง!

แสงจันทร์เป็นตัวเพิ่มพลังให้กับมอนสเตอร์ตัวนี้ และพลัง
หมัดของมันก็ทำให้เหรียญเหล็กเป็นผุยผง

ห่านเขินช็อคกับสิ่งที่เห็น มนุษย์แมงป่องตัวนี้แข็งแกร่งกว่าที่
เขาคาดเอาไว้ พลังของมันเหนือกว่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอด
ตัวไหนๆที่เขาเคยเจอมาก่อน

อัศวินผู้ไม่รักดีพุ่งเข้าไปปะทะกับมนุษย์แมงป่อง แต่หาง
ของมันก็แทงเข้ามาที่แขนของอัศวินผู้ไม่รักดี ทำให้อัศวินผู้
ไม่รักดีกระเด็นถอยออกมา

“มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก?” หานเซ็นประหลาดใจ
อย่างมาก วงแหวนของอัศวินผู้ไม่รักดีก็เริ่มทำงานให้ศัตรู
อ่อนแอลงแล้ว แต่พลังของมันก็ยังสูงถึงขนาดนั้น

หานเซ็นหยิบดาบฟินิกซ์และดาบไทอาออกมา จากนั้นเขาก็
พุ่งเข้าไป พร้อมกับสวมใส่ชุดเกราะตักแตนโลหิตมาร และ
ปีกของมังกรโลหิตมารก็ปรากฏขึ้นด้านหลังของเขา

มนุษย์แมงป่องยกแขนขึ้นมาป้องกันดาบที่หานเซ็นกระหน่ำ
ฟันใส่มัน

เคร้ง! เคร้ง! เคร้ง!

เสียงของการต่อสู้ดังไปทั่วหุบเขา ขณะฝุ่นทรายก็กระจัด
กระจายไปทั่ว

ทั่วทั้งบริเวณตกอยู่ในความโกลาหล ขณะที่ก้อนหินหลาย
ก้อนก็พังทลายไป

แม้ห่านเซ็นจะใช้โหมดราซาสปิริตขั้นสุดยอดและวิญญาณ
อสูรทั้งหมด แต่เขาก็ไม่สามารถชิงความได้เปรียบเพื่อเอา
ชนะมนุษย์แมงป่องตัวนี้ได้ ความเสียหายที่เขาทำไม่เพียง
พอที่จะสังหารมอนสเตอร์ตัวนี้

อัศวินผู้ไม่รักดีร่วมมือกับห่านเซ็นที่ใช้วิชาดาบคู่และเทคนิค

ฟิสิกส์ในการโจมตี

มนุษย์แมงป่องกวัดแกว่งหมัดและหางของมันเข้าปะทะกับ
ห่านเซ็น โดยไม่ได้ถอยแม้แต่ก้าวเดียว

แต่ยิ่งเวลาผ่านไป แสงสว่างรอบๆตัวมนุษย์แมงป่องก็เริ่มจะ
เลือนรางไป ยิ่งเวลาผ่านไปมากขึ้นเท่าไรก็เป็นเรื่องยากขึ้น
เรื่อยๆที่จะมองเห็นมัน

“หนี่” ห่านเซ็นรู้ว่าไม่สามารถฆ่ามนุษย์แมงป่องได้ในวันนี้
และมันก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามอนสเตอร์ที่กำลังเผชิญ
หน้าอยู่นี้เป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก

แต่ถึงห่านเซ็นต้องการที่จะหนีมากขนาดไหน มนุษย์แมง
ป่องที่โกรธจัดก็ไม่คิดที่จะปล่อยพวกเขาหนีไปง่ายๆ มันใช้
ก้ามแมงป่องของมันลือคห่านเซ็นเอาไว้ ทำให้ห่านเซ็นไม่
สามารถขยับเขยื้อนได้

และในตอนที่เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น มนุษย์แมงป่องก็ได้หายไป
จากสายตาของห่านเซ็นแล้ว

ปัง!

ทันใดนั้นร่างกายของอัศวินผู้ไม่รักดีก็ถูกเจาะทะลุ มีเลือด

จำนวนมากไหลออกมาจากรูบนร่างกายของอัศวินผู้ไม่รักดี
ห่านเขินรู้ว่ามันถูกหางของมนุษย์แมงป่องแทงเข้า

แม้อัศวินผู้ไม่รักดีอยากที่จะได้กลับ แต่หางของมนุษย์แมง
ป่องก็หายไปก่อนที่จะสามารถจับมันได้

ปัง!

ห่านเขินเริ่มต้นตระหนก แต่เขาก็ไม่สามารถมองเห็นคู่ต่อสู้
ได้ ตอนนี้เขารู้สึกได้ถึงแรงกดดันอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน
ขณะที่ขาของเขาก็ถีบลงที่พื้นทรายด้านล่างเพื่อจะหนีไป

จากกำมแมงป่อง แต่ในขณะที่เดียวกัน ชูดเกราะบริเวณอก
ของเขาก็เริ่มจะบู่ด้วยแรงบีบของกำมแมงป่องที่ล็อคตัวเขา

อยู่

“เวรเอ้ย!” หานเซ็นดีดนิ้วและสายฝนเหริยญก็ล่องหล่นลงมา
จากฝากฟ้า

สิ่งที่ดีที่สุดที่จะจับตำแหน่งของคู่ต่อสู้ได้ในตอนนี้ก็คือการใช้
เหริยญของเขา ถ้าเหริยญหล่นลงมาสัมผัสถูกเป้าหมาย
หานเซ็นก็เชื่อว่าอย่างน้อยๆ เขาก็จะสามารถจับตำแหน่ง
ของมันผ่านเหริยญที่ติดอยู่ได้

แต่ขณะที่สายฝนเหวี่ยงพล่นลงมานั้น มันกลับไม่มีร่องรอย
ของมนุษย์แมงป่อง

อัศวินผู้ไม่รักดีส่งเสียงกรีดร้องออกมา ขณะที่เขาถูกหางของ
มนุษย์แมงป่องแทงใส่อีกครั้ง

โชคดีที่อัศวินผู้ไม่รักดีสามารถต้านทานพิษได้ ไม่อย่างนั้น
เขาก็จะตกอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถต่อสู้ได้ตั้งแต่ที่โดนหาง
ทิ่มไปครั้งแรกแล้ว

อัศวินผู้ไม่รักดีแกว่งหมัดไปมารอบๆอย่างบ้าคลั่งโดยหวังว่า

มันจะถูกศัตรู

“อ้อ!” หานเซ็นรู้สึกเจ็บที่หลังของเขา

หานเซ็นนั้นเป็นเหยื่อรายต่อไปของมนุษย์แมงป่อง โชคดีสำหรับหานเซ็นที่ชุดเกราะชั้นสุดยอดเยี่ยมแข็งแกร่งพอที่จะป้องกันไม่ให้หางของมันเจาะทะลุตัวของเขาได้

“วืง!” หานเซ็นหนีออกมาจากก้ามแมงป่องได้สำเร็จ และบินขึ้นไปบนฟ้า มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเยี่ยมนี้แข็งแกร่งเกินไปสำหรับพวกเขา และแม้แต่เหรียญของเขาก็ไม่สามารถเปิด

เผยตำแหน่งของมอนเตอร์ตัวนี้ได้

แต่ขณะที่ห่านเข็นบินขึ้นไปบนฟ้านั้น เขาก็รู้สึกว่ามีอะไร
บางอย่างดึงเขากลับลงไป รวากับว่ามีโซ่ล่ามเอวของเขาเอาไว้
ไว้ มันดึงเขากลับลงไปทีพื้น

มนุษย์แมงป่องตัวนี้ล่องหนได้ และเหรียญของเขาก็ไม่
สามารถสัมผัสถูกตัวของมันได้ แม้แต่สัมผัสทั้ง 8 ก็ไม่
สามารถจับตำแหน่งของมันได้

อัศวินผู้ไม่รักดีนั้นไม่ได้แข็งแกร่งเหมือนกับโหมดรราชาสปีริต

ขั้นสุดยอดของหानเซ็น และตอนนี้ชุดเกราะของเขาก็เปียก
ชุ่มไปด้วยเลือด

ตอนนี้หานเซ็นอยู่ในสถานการณ์ที่ย่ำแย่ เขาไม่สามารถมอง
เห็นคู่ต่อสู้ได้ ทั้งหมดที่เขาทำได้ในตอนนี้ก็คือเตรียมตัวรับ
การโจมตีครั้งต่อไปที่จะพุ่งเข้ามา

ตอนที่ 1133 ไดโนเสาร์เกิดขึ้นมาอีกครั้ง

หานเซ็นเรียกอัศวินผู้ไม่รักดีกลับเข้ามาภายในจิต เขาต้องการที่จะหนีออกไปจากหุบเขานี้ ซึ่งเขาเชื่อว่าด้วยชุดเกราะและโหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดอย่างน้อยๆ เขาก็น่าจะ
สามารถหนีรอดออกไปจากที่นี่ได้

เขาไม่สามารถที่จะสังหารมนุษย์แมงป่องล่องหน ซึ่งเหตุผลหลักๆ ก็มาจากการที่เขาไม่สามารถเห็นตัวอีกฝ่ายได้ หานเซ็นรู้ว่าเขาต้องคิดหาวิธีที่จะทำให้เห็นตัวของมันได้ก่อนที่จะ
ลองสู้อีกครั้ง

แต่ก่อนที่ห่านเซ็นจะได้หนีออกจากหุบเขาไป เขาก็ได้ยิน
เสียงแตกร้าวของอะไรบางอย่าง หลังจากนั้นก็มีอะไร
บางอย่างล่องลงมาบนพื้น

เมื่อห่านเซ็นหันไปดู เขาก็เห็นไข่สีฟ้าที่มีเปลือกแตกร้าว
ตกลงไปที่พื้น มันส่องสว่างออกมา เหมือนโถ่ที่จจะฝักออก
มาเต็มทีแล้ว

“ไดโนเสาร์สีฟ้าวิวัฒนาการเสร็จในตอนนี้เนี่ยนะ?!” ห่าน
เซ็นซ็อก เขารีบไปหยิบมันกลับขึ้นมา

ถึงแม้ไดโนเสาร์จะเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด แต่ห่านเช็นก็
ไม่คิดว่ามันจะสามารถรับมือกับมนุษย์แมงป่องได้

แต่ก่อนที่ห่านเช็นจะสามารถหยิบไข่กลับขึ้นมาได้นั้น เขาก็
รู้สึกเจ็บปวดที่บริเวณด้านหลัง ทำให้เขากระเด็นไปข้างหน้า
และกระแทกเข้ากับกำแพงหินจนละเหะ

ปัง!

พลังที่มองเห็นเหยียบย่ำไปที่ไข่และพยายามจะทำลายมัน

ภาพนั้นทำให้ห่านเซ็นโกรธอย่างมาก เขารอคอยเป็นเวลา
นานกว่าที่มันจะฝักออกมาจากไข่ และในที่สุดมันก็กำลังจะ
ออกมาแล้ว แต่มันกลับถูกเหยียบบอย่างไร้ความปราณี

ถ้าห่านเซ็นสามารถเห็นตัวของมนุษย์แมงป่องได้ล่ะก็ เขาก็
คงจะกระหน่ำโจมตีใส่มันไม่ยั้งด้วยความโกรธ

แต่แน่นอนว่าเขายังไม่สามารถมองเห็นมันได้ ดังนั้นการหนี
ไปจากที่นี่ก็คือเป้าหมายหลักในตอนนี้

ปัง! ปัง! ปัง!

ห่านเซ็นได้ยินเสียงดังมาจากด้านหลัง เมื่อเขาหันกลับไป
มอง เขาก็เห็นพลังที่มองไม่เห็นโจมตีใส่เปลือกไข่ที่กองอยู่
บนพื้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดเป็นหลุมที่พื้น

แต่ก็มีอะไรบางอย่างสีฟ้าปรากฏขึ้น และมันก็เริ่มขยายใหญ่
จนเป็นรูปร่างของไดโนเสาร์

“มันยังไม่ได้ถูกฆ่าหรอเนี่ย?” ห่านเซ็นได้รับช่วงเวลาแห่ง
ความสุขสั้นๆท่ามกลางสถานการณ์ที่ย่ำแย่นี้

ไดโนเสาร์สี่ขาขยายขนาดขึ้นจนกระทั่งมีความสูง 3 เมตร
ร่างกายของมันทั้งสูงและหนักแน่น ทำให้มันดูไร้เทียมทาน

เคร้ง! เคร้ง! เคร้ง!

ห่านเซ็นสามารถเข้าใจได้ว่าเสียงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเสียงของ
หางของมนุษย์แมงป่องที่โจมตีใส่ไดโนเสาร์อย่างต่อเนื่อง
แต่มันก็แทบจะไม่มีผลกับผิวโลหะของไดโนเสาร์

น่าเสียดายที่ไดโนเสาร์สี่ขาไม่สามารถมองเห็นมนุษย์แมง
ป่องเช่นเดียวกับห่านเซ็น เมื่อมันถูกโจมตี มันก็เริ่มส่งเสียง
คำรามและวิ่งไปรอบๆโดยพยายามที่จะไล่ล่าศัตรูที่มองไม่

เห็น

โชคดีที่มนุษย์แมงป่องดูเหมือนจะยุ่งกับการรับมือไดโนเสาร์
อยู่ ทำให้ห่านเซ็นมีเวลาหนีไป ไดโนเสาร์นั้นถูกโจมตีจนล้ม
ลงไปหลายครั้ง แต่ทุกครั้งที่ล้มลงไป มันก็จะลุกกลับขึ้นมา

ใหม่

“ไดโนเสาร์ตัวนี้ถึงจะช้าและพลังก็ธรรมดาๆ แต่มันก็เป็นตัว
ชนที่ยอดเยี่ยมอะไรอย่างนี้!” แต่ห่านเซ็นรู้ว่าตอนนี้ไม่ใช่
เวลาที่เขาจะมาฆ่าขึ้นชมสัตว์เลี้ยงตัวใหม่

โหมดราชาสปีริตชั้นสูงสุดยอตนั่นสามารถอยู่ได้เพียงชั่วโม่ง
เดียว และเขาก็ต้องออกจากโหมดนี้แล้วในเร็วๆนี้

ห่านเซ็นกำลังจะออกคำสั่งให้ไดโนเสาร์สีฟ้าหนีไปพร้อมกับ
เขา แต่ไดโนเสาร์ก็คำรามออกมาอีกครั้ง หลังจากนั้นก็มีเขา
สีฟ้าออกออกมาจากหน้าผาก และดวงตาของมันก็ส่อง
ประกายออกมา

ปัง!

พลังอันชั่วร้ายโจมตีใส่ไดโนเสาร์อย่างต่อเนื่อง ทำให้มันล้ม
ลงไปกับพื้น

แต่หลังจากนั้นดวงตาที่ส่องสว่างก็ส่องออกไปที่ทิศทางหนึ่ง
และหลังจากนั้นไดโนเสาร์ก็ตามอะไรบางอย่างไป

ปัง! ปัง! ปัง!

ห่านเซ็นได้ยินเสียงมากขึ้น ขณะที่บาดแผลเริ่มจะปรากฏทั่ว
ร่างของไดโนเสาร์ แต่ถึงอย่างนั้นดวงตาของมันก็ยังจับจ้อง
ไปที่อะไรบางอย่าง

“มันสามารถมองเห็นมนุษย์แมงป่องอย่างนั้นหรือ?” ห่าน
เซ็นอิงกับสิ่งที่เห็น

หลังจากนั้นไดโนเสาร์สีฟ้าก็เริ่มเคลื่อนไหว แขนของมันขยับ
ออกไปด้านหน้า รวากับที่กำลังกอดความว่างเปล่าอยู่
ไดโนเสาร์ยังคงถูกโจมตีต่อไป แต่มันก็อ้าปากขึ้นและกัดเข้าไป
ไปที่อะไรบางอย่าง

มนุษย์แมงป่องถูกกัด ซึ่งทำให้มันบ้าคลั่งยิ่งขึ้น มันกระหน่ำ
ใช้ทั้งกำมและหางแมงป่องโจมตีไดโนเสาร์ไม่ยั้ง ไดโนเสาร์
นั้นแข็งแกร่ง แต่มันก็ไม่แข็งแกร่งพอที่จะสามารถต้านการ
โจมตีพวกนี้ได้ ในที่สุดมันก็เริ่มจะมีเลือดสีฟ้าไหลออกมา

ปากของมันเองก็มีเลือดไหลออกมา เนื่องจากถูกโจมตีเข้าไป
หนึ่งครั้ง แต่ปากของไดโนเสาร์ก็ยังกัดอะไรบางอย่างอยู่

ห่านเซ็นหยุดวิ่งหนี เขาเรียกเหรีญออกมาระหว่างนี้ และ
ตัวเลขก็เริ่มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

มนุษย์แมงป่องรู้ว่าห่านเซ็นกำลังทำอะไรบางอย่าง และมันก็
ต้องการที่จะไปหยุดเขา

แต่ถึงมันจะรู้ตัวก็ไม่ได้สำคัญอะไร เพราะไดโนเสาร์ไม่ยอม
ปล่อยให้มันไป มนุษย์แมงป่องถูกหยุดอยู่กับที่ และไม่ว่ามัน
จะพยายามยังไง มันก็ไม่สามารถหลุดเป็นอิสระได้

เหรียญเริ่มสั่นสะเทือนและส่องแสงที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังที่
อัดแน่น “7 8 9” ขณะที่ตัวเลขเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ ลักษณะของ
เหรียญก็ดูน่ากลัวขึ้นไปอีก

มนุษย์แมงป่องรู้ถึงอันตรายที่กำลังมาถึง มันพยายามจะโจมตี
ไดโนเสาร์อย่างตัวเนื่องโดยหวังจะหนีไปจากซากกระดูกของ
ไดโนเสาร์

การโจมตีของมันรุนแรงอย่างมาก และไดโนเสาร์ก็เริ่มจะจับ
มันเอาไว้ไม่อยู่แล้ว

มนุษย์แมงป่องหลุดออกมาจากขากรรไกรของไดโนเสาร์ได้
สำเร็จ แต่โชคร้ายสำหรับมัน ที่มันยังถูกจับเอาไว้ด้วยกรง
เล็บของไดโนเสาร์อยู่

“ตอนนี้แหละ!” หานเซ็นไม่สามารถรอได้อีกต่อไปแล้ว ดังนั้น
เขาจึงดีดเหรียญออกไปในตำแหน่งที่มนุษย์แมงป่องถูกล็อก
เอาไว้อยู่

ตอนที่ 1134 วิญญาณอสุรราชาแม่งปองโปรงใส

ห่านเซ็นสะสมพลังได้จนถึงเลข 10 และเขาก็รู้ว่าไม่สามารถ
รอได้อีกแล้ว ถ้าไดโนเสาร์จับมนุษย์แม่งปองเอาไว้ไม่อยู่ เขา
ก็จะสูญเสียโอกาสเดียวที่จะจัดการกับมันไป

เหรียญที่มีเลข 10 หมุนผ่านอากาศเข้าไปสัมผัสที่เป้าหมาย

หลังจากนั้นมันก็หยุดไป มันหยุดอยู่กลางอากาศ รวากับว่า
มันสามารถต่อต้านแรงโน้มถ่วงและกฎของฟิสิกส์ได้

ตุ้ม!

มีบางอย่างถูกกดลงบนพื้น ทำให้เกิดเป็นหลุมขนาดใหญ่

ไดโนเสาร์ปล่อยมนุษย์แมงป่องและกระโดดถอยกลับมา

ตอนนี้เหรียญสั้นสะเทือนอยู่บนพื้นทราย แต่มนุษย์แมงป่อง
ยังคงไม่ตายง่ายๆ ถึงแม้มันจะตกเป็นเหยื่อของพลังอัน

มหาศาลก็ตาม

เหรียญยังคงติดอยู่ที่เป้าหมาย และมีเครื่องหมายที่บอก
ถึงตำแหน่งของศัตรูแล้ว หานเซ็นก็กระหน่ำดีดเหรียญเข้าไป
เพิ่มอีก

เหรียญพวกนี้ไม่ได้ถูกเสริมพลังโดยเซฟวิ้งมันนี่ แต่โหมด
ราชาสปิริตชั้นสุดยอดก็เป็นเชื้อเพลิงให้กับพวกมันในตอน
ที่ดีดออกไป และนั่นก็เพียงพอที่จะทำความเสียหายให้กับ
มนุษย์แมงป่อง

ปัง!

มีเสียงเหมือนกับลูกเต๋งโมถูกทุบด้วยค้อนขนาดใหญ่ดังขึ้น
ห่านเซินยังคงดีดเหวี่ยงออกไปทั้บถมเป้าหมายที่มองไม่
เห็น ถึงแม้เขาจะไม่เห็นความเสียหายที่มันได้รับก็ตาม

“ราชาแมงป่องโปร่งใสชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กฆ่า คุณได้รับ
วิญญาณอสูร เนื้อไม่สามารถกินได้ เมื่อดูดซับผลึกพลังชีวิต
ของมัน คุณมีโอกาสดั้รับ 0-10 จีโนพ้อยชั้นสุดยอด”

ห่านเซินดีใจอย่างมากที่ดั้รับวิญญาณอสูรจากศัตรูที่น่า

สะพานกัลวแบบนี้ไม่ว่ามันจะเป็นอะไร มันก็ต้องเป็นสิ่งที่น่า
อัศจรรย์อย่างแน่นอน

ห่านเช็นรีบวิ่งเข้าไปที่หลุมทรายด้านหน้าและหยิบผลึกพลัง
ชีวิตขึ้นมาจากซากศพที่ล่องหน เขาพบก้อนคริสตัลที่ล่องหน
ได้ เขาคิดว่ามันต้องเป็นผลึกพลังชีวิตของมันแน่ๆ

ไดโนเสาร์สีฟ้าเดินเข้ามาหาห่านเช็น โดยไม่ได้มีจิตมุ่งร้าย
เลยแม้แต่นิดเดียว

ห่านเช็นตรวจดูบาดแผลของไดโนเสาร์ บาดแผลที่มันได้รับดู
ค่อนข้างน่ากลัว แต่มันก็ไม่ได้มีบาดแผลที่จะทำความเสีย

หายได้ถึงชีวิต

“หมอนี่เป็นโล่ดีๆนี่เอง ถึงมันจะเป็นหน้าที่ที่แย่มากที่สุด แต่ก็
ต้องมีใครสักคนทำมัน” หานเซ็นลูบหัวของไดโนเสาร์

หานเซ็นให้ไดโนเสาร์รออยู่ที่หุบเขานี้ก่อน หลังจากนั้นเขาก็ขี่
โกลดैनโกรวเลอร์กลับไปี่เมือง เพราะเขาอ่อนแอเกินกว่าที่
จะบินกลับไปได้

หานเซ็นอยากรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับลูกชายของลุงแมงป่อง
เขาได้ข้ามอนสเตอร์ตัวนี้ไปแล้ว ดังนั้นเขาต้องการเห็นว่ามัน

จะทำให้ชีวิตของลูกชายลุงแมลงกลับมามีชีวิตหรือไม่
ถ้าหากเห็นต้องการแค่ข้ามอนสเตอร์อย่างเดียวยังไม่ต้อง
สนชีวิตลูกชายของเขาแล้วละก็ เขาคงจะไม่ต้องลำบาก
ขนาดนี้

แต่ก่อนที่หากเห็นจะกลับเข้าไปในเมือง เขาก็เห็นลุงแมลง
เดินออกมา พร้อมกับอุ้มร่างลูกชายของเขาเอาไว้ ดูเหมือน
เขาเพียงจะร้องไห้มา

หากเห็นถอยหายใจและพุดยอมรับอย่างเจ็บปวด “ผมช่วย
เขาไม่สำเร็จหรอเนี่ย”

แต่ลุงแมลงไม่ได้โกรธอะไร เขายิ้มอย่างจริงใจให้ห่านเซ็น

“ขอบคุณเธอที่ช่วยปลดปล่อยเขาให้เป็นอิสระจากชะตากรรมอันแสนเจ็บปวด ก่อนที่เขาจะจากโลกนี้ไป พวกเราได้เปิดอกคุยกันอย่างที่ไม่เคยมาก่อน เขาดูมีความสุข และนั่นก็ทำให้ฉันมีความสุขด้วย”

“ลุงแมลง” ห่านเซ็นไม่รู้จะตอบอะไรดี

แต่ดูเหมือนว่าลุงแมลงจะพอใจกับสิ่งที่ห่านเซ็นทำลงไป เขาพูด ” เหยียนอยากจะทำให้ฉันผั่งร่างของเขาในที่ที่เขาชอบ ถ้าฉันจัดการเรื่องนี้เสร็จเมื่อไหร่ ฉันจะไปหาเธอ”

หลังจากนั้น ลุงแมลงก็เดินเข้าไปในป่าด้วยความรู้สึกที่ทั้ง
เศร้าและมีความสุข

ห่านเซ็นจำเป็นต้องรอให้ลุงแมลงกลับมา ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจ
ใจที่จะตรวจดูวิญญาณอสูรที่เพิ่งจะได้รับมา

วิญญาณอสูรรักษาแม่งปองไปรังไห้ชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก :
อัญมณี

ห่านเซ็นรู้สึกถึงการมีอยู่ของอัญมณีที่ปองไห้ในมือของเขา

เขาไม่สามารถมองเห็นมันได้ แต่เขาก็รู้ว่ามันมีแมงป่องอยู่
ภายใน หานเซ็นเคยได้รับวิญญาณอสูรประเภทอัถุมณีมา
ก่อน มันสามารถนำไปรวมกับวิญญาณอสูรดวงอื่นเพื่อเพิ่ม
พลังให้กับวิญญาณอสูรดวงนั้นได้

หานเซ็นสามารถใช้มันกับวิญญาณอสูรดวงไหนก็ได้ ซึ่งจะ
ทำให้ระดับของวิญญาณอสูรดวงนั้นเพิ่มขึ้นเป็นวิญญาณ
อสูรขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก และยังได้รับพลังและความ
สามารถของราชาแมงป่องด้วย

แม้เขาสามารถใช้มันกับวิญญาณอสูรดวงไหนก็ได้ที่ต้องการ
แต่มันก็จะเป็นการดีที่สุด ถ้าเขาใช้มันกับวิญญาณอสูรเลือด

ศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเผ่าพันธุ์หรือธาตุเดียวกัน

ห่านเซ็นไม่รู้ว่ามันมีธาตุอะไรกันแน่ ดังนั้นมันจึงเป็นเรื่อง
ยากสักหน่อย แต่ถ้าเขาสามารถหาวิญญาณอสูรแมงป่อง
เลือดศักดิ์สิทธิ์และรวมมันเข้าไปละก็ โอกาสสำเร็จก็จะเพิ่ม
ขึ้นพอสมควร

“เราควรจะใช้มันกับวิญญาณอสูรชุดเกราะดีไหม? ถ้าทำ
แบบนี้มันจะหมายความว่าเราสามารถล่องหนได้หรือ
เปล่า? หรือเราควรใช้มันกับอาวุธดี? แต่ถ้าเราจะใช้มันกับ
อาวุธ เราก็ควรใช้มันกับลูกธนู” ห่านเซ็นมีความคิดในใจ
หลายอย่าง ซึ่งแต่ละอย่างก็ดีกันคนละแบบ

ห่านเขินนำผลึกพลังชีวิตที่เขาสะสมได้ขึ้นมา และเนื่องจาก
ห่านเขินไม่สามารถมองเห็นกระแสพลังของราชาแมงป่อง
ซึ่งทำให้เขาไม่สามารถดูดซับผลึกพลังชีวิตได้

แต่ห่านเขินก็ยังมีผลึกพลังชีวิตอีก 2 อันให้ดูดซับ ซึ่งทั้งสอง
อันเขาก็ได้ลงมือดูดซับไปบ้างแล้ว บางที่เขาอาจจะสามารถ
ดูดซับผลึกพลังชีวิตนี้ได้เมื่อศาสตร์ตงเสวียนพัฒนาถึงขั้นที่
สูงกว่านี้

ลู่แมลงกลับมาในคืนนั้น

แต่ห่านเซ็นไม่ได้คิดจะรบกวนเวลาส่วนตัวของลุงแมลงใน
ทันที ดังนั้นเขามีแผนที่จะให้อีกฝ่ายได้มีเวลาสงบจิตใจซะ
ก่อน ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถสงบอยู่ได้หลังจากที่ลูกชายของ
ตัวเองตายไป

“ตามฉันมา” แต่ลุงแมลงเข้ามาหาห่านเซ็นและบอกให้เขา
ตามไป

ห่านเซ็นตามลุงแมลงไป เขาต้องการที่จะพูดอะไรบางอย่าง
เพื่อปลอบใจ แต่เขาก็ไม่รู้ว่าจะพูดอะไรดี

“ต้องขอบคุณเธอที่ทำให้ฉันและเหยียนสามารถอยู่อย่าง
สงบสุขได้ เธอช่วยขจัดความทุกข์ของพวกเขา” ลุงแมลงปิด
ประตูด้านหลัง จากนั้นเขาก็เริ่มชงชาและเสิร์ฟมันให้กับหาน
เฉิน

“แต่ผมไม่สามารถช่วยชีวิตของเขาเอาไว้ได้” หานเฉินพูด
ด้วยรอยยิ้มแห้งๆ

ลุงแมลงตอบกลับ “ฉันได้บังคับให้เขามีชีวิตอยู่เป็นเวลากว่า
ร้อยปี และในช่วงเวลานั้นเขาก็ไม่ได้รับอะไรนอกจากความ
เจ็บปวด ถ้าฉันมีโอกาสย้อนเวลากลับไปได้ ฉันก็คงยอมให้

เขาตาย”

ห่านเขินยังคงเงยบต่อไป และไม่แน่ใจว่าจะพูดอะไรดี

เมื่อลุงแมลงเห็นอย่างนี้ เขาก็ยิ้มออกมาและพูด “เธอถาม
ฉันมาได้เลย เธอต้องการจะรู้เรื่องอะไร”

ตอนที่ 1135 2 คนที่ปฏิเสธพระเจ้า

ห่านเซ็นอัปปากขึ้นแต่ก็หยุดชะงักไป เพราะเขาไม่แน่ใจว่าจะ
เริ่มจากตรงไหนดี

หลังจากที่คิดอยู่ครู่หนึ่ง ห่านเซ็นก็ถาม “ลุงแมลง ทีม 7 ถูก
เทเลพอร์ตไปที่ไหน? และพวกเขาได้เจอกับอะไร?”

“พวกเราได้เจอกับพระเจ้า แต่ถ้าให้พูดตามจริงมันดูเหมือนกับ
ปิศาจมากกว่า” ลุงแมลงดูเหมือนจะเจ็บปวดกับความ

ทรงจำในอดีต

ห่านเซ็นแค้นมองลุงแมลงอยู่เงียบๆ เฝ้ามันเพื่อให้เวลาเขา

อธิบาย

ลุงแมลงหลังจากที่หยุดไปสักพัก เขาก็พูดต่อ “ฉันเป็นโจรสลัดอวกาศ ฉันได้รับวิชาซึ่งกันฉันหนึ่งมา และหลังจากที่ฝึกมัน ฉันก็กลายเป็นคนที่แข็งแกร่งอย่างเหลือเชื่อ และด้วยความแข็งแกร่งนี้มันก็ทำให้ฉันร่ำรวยขึ้น”

เขาถอนหายใจออกมาและพูดต่อ “บางทีมันอาจจะเป็น

กรรมตามสนอง พระเจ้าจึงได้ตัดสินใจลงโทษครอบครัวของ
ฉัน”

“หลังจากที่ภรรยาของฉันตายไป เหยียนก็ได้รับอาการป่วย
แบบเดียวกับแม่ของเธอ ในช่วงที่ฉันกำลังสิ้นหวังนั้น ทาง
รัฐบาลก็ได้เข้ามาหาฉัน พวกเขาต้องการให้ฉันเข้าร่วมทีม 7
และทำงานวิจัยชิ้นหนึ่ง ซึ่งพวกเขายินดีที่จะให้การรักษาที่ดี
ที่สุดกับเหยียนเป็นการตอบแทน และฉันก็ได้ตอบตกลงทันที
โดยไม่ได้อลังเลเลย”

ทันใดนั้นสีหน้าของลุงแมลงก็ดูสับสน เขาพูดพึมพำ “ตอน
แรกฉันคิดว่ามันจะเป็นงานที่เต็มไปด้วยอันตราย แต่หลัง
จากที่ถูกเทเลพอร์ตไป มันก็เป็นเหมือนกับสรวงสวรรค์ ฉันมี
ทุกอย่างที่ต้องการ”

“นี่นั่นมันคือที่ไหนกันแน่?” หานเขินถาม เขาไม่สามารถเข้าใจถึงสิ่งที่พวกเขาเจอมาได้

“มันไม่สามารถบรรยายออกมาเป็นคำพูดได้ แม้แต่ฉันเองก็
ไม่รู้ว่าจะสามารถอธิบายมันได้ไหม”

ลุงแมลงรู้ว่าคำอธิบายนี้ไม่เพียงพอต่อความกระหายที่จะรู้ความจริงของหานเขินได้ ดังนั้นเขาพยายามอธิบายต่อ “มันเป็นดินแดนที่ถูกควบคุมโดยปีศาจตนหนึ่ง มันเปรียบเสมือนดินแดนที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของเขา ถ้าเขาต้องการภูเข เขาาก็จะได้รับภูเขา ถ้าเขาต้องการน้ำ เขาก็สามารถให้กำเนิดทะเลที่ไม่มีที่สิ้นสุดได้ ถ้าเขาต้องการ

ผู้หญิง ผู้หญิงก็จะปรากฏตัวออกมา มันจึงเป็นเรื่องปกติที่
พวกเราจะคิดว่าได้เจอกับพระเจ้า”

หลังจากนั้นลุงแมลงก็มีสีหน้าที่ดูเจ็บปวดและเศร้าโศก เขา
พูดต่อ

“ถ้าฉันไม่ขอความปรารถนาไปแบบนี้ เหยียนก็คงจะไม่
ต้องทนรับความเจ็บปวดมาเป็นเวลาหลายปีแบบนี้”

“ปีศาจนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร?” หานเฉินพูด

“มันยากที่จะอธิบายได้ แต่ฉันเชื่อว่าเขาเป็นผู้ชายอกสาม
ศอก แต่ฉันไม่คิดว่าเขามีรูปลักษณะที่แน่นอน เพราะพวกเรา
แต่ละคนเห็นสิ่งที่แตกต่างกัน ในตอนที่ฉันถามคุณหวาน เขา
บอกกับฉันว่าปีศาจตนนี้เป็นเพียงชายแก่เท่านั้น ส่วนฉันเข้
บอกรับพวกเราว่าเขาเป็นผู้หญิงที่งดงาม มันอยู่ตรงหน้า
พวกเราเหมือนกัน แต่สิ่งที่พวกเราเห็นนั้นมีรูปลักษณะที่แตก
ต่างกัน”

หวานเซ็นขมวดคิ้วและถามต่อ “แล้วจากนั้นล่ะ?”

“ปีศาจตนนั้นบอกกับพวกเราว่าจะให้บททดสอบกับพวกเรา
ถ้าพวกเราทำสำเร็จ เขาจะทำให้ความปรารถนาอย่างหนึ่ง
ของพวกเราเป็นจริง ในตอนนั้นฉันเชื่อว่าเขาเป็นพระเจ้าผู้
ส่งางามที่มีจิตใจเมตตา ฉันนี่มันโง่จริงๆ ฉันได้ตอบตกลงเข้า

ร่วมการทดสอบไป ใครมันจะปฏิเสธการทำให้ความ
ปรารถนาเป็นจริงได้ คุณหานนั้นพยายามที่จะโน้มน้าวพวก
เราให้ปฏิเสธ แต่ก็ไม่มีใครฟังเขา” ลุงแมลงพูด

“งั้นคนอื่นๆที่เหลือก็ยอมเข้ารับการทดสอบหมดเลยหรือ?”

หานเซ็นถาม

ลุงแมลงพูด “มีเพียงแค่ 2 คนเท่านั้นที่ปฏิเสธข้อเสนอ”

“คนหนึ่งคือหานจิงจื่อ แล้วอีกคนหนึ่งล่ะ?” หานเซ็น
ประหลาดใจที่ได้ยินว่ายังมีคนอื่นอีกที่ปฏิเสธข้อเสนอของ

พระเจ้า

“ไม่ใช่ คุณหานยอมเข้าร่วมการทดสอบ” ลุงแมลงพูดออกมา
พร้อมกับส่ายหัว

“อะไรกัน?! เขาเข้าร่วมการทดสอบด้วยหรือ?” หานเซ็น
อุทานออกมา

หานเซ็นเชื่อว่าหานจึงจื่อปฎิเสธข้อเสนอ ซึ่งเขาคิดว่าเป็น
เหตุผลที่ทำให้ซันเซ่ทบอกว่าหานจึงจื่อลบหลู่พระเจ้า

“ฉันไม่รู้ว่าเขาขออะไร แต่เขาได้เข้าร่วมการทดสอบจริงๆ”

ลุงแมลงพูด

“ถ้าอย่างนั้นใครกันที่ไม่ได้เข้าร่วมการทดสอบ?” หานเซ็น

ถาม

ลุงแมลงพูด “หนึ่งในนั้นมีคนแซ่หนึ่ง เขาเป็นเพื่อนสนิทของคุณหาน และคุณหานก็มักจะเรียกเขาน้องหนึ่ง พูดตามตรงฉันไม่แน่ใจว่าชื่อเต็มๆของเขาคืออะไร แต่ดูเหมือนว่าคุณหานได้บอกอะไรกับเขาบางอย่าง และนั่นก็เป็นเหตุผลที่

ทำให้เขาไม่เข้าร่วมการทดสอบ”

“คนแซ่หนึ่งคนนี้เป็นคนตระกูลหนึ่งของกลุ่มสตาร์รี่ใช่ไหม?”

หานเซินไม่เคยรู้มาก่อนว่ามีคนตระกูลหนึ่งอยู่ในทีม 7 ด้วย

แต่ถ้าเป็นแบบนั้นมันก็ต้องเป็นตระกูลหนึ่งของกลุ่มสตาร์รี่

แน่ๆ

ลุงแมลงสาบหัวและพูด “ฉันเองก็ไมู้”

“แล้วถ้าอย่างนั้นอีกคนหนึ่งล่ะเป็นใคร?” หานเซินถาม

“เป็นผู้หญิงที่สวยงามคนหนึ่ง” ลุงแมลงดูอารมณ์ดีขึ้นมา
หน่อยเมื่อพูดถึงเธอ

หานเซ็นจึงมองไปที่ลุงแมลง

ลุงแมลงพูดอธิบาย “ในตอนที่ฉันเป็นโจรสลัดอวกาศ ฉันได้
เข้าไปหลบภัยในดวงดาวอันห่างไกลแห่งหนึ่ง ในตอนนั้นฉัน
ยังไม่รู้เรื่องอะไรเกี่ยวกับสหพันธ์ดวงดาวมากนัก ในตอนที่
ฉันเข้าเป็นส่วนหนึ่งในทีม 7 ทุกคนต่างก็เรียกกันด้วยฉายา
แทนที่จะเป็นชื่อจริง ซึ่งนอกจากชั้นเซ็ทและคุณหานแล้ว ฉัน
ก็ไม่ค่อยรู้อะไรเกี่ยวกับคนอื่นๆ”

“ผู้หญิงคนนี้เป็นหนึ่งในสมาชิกทีม 7 แต่เธอดูระมัดระวังตัว
อยู่ตลอดเวลา ไม่มีใครแนะนำเธอให้ฉันรู้จักเลย ฉันไม่รู้จัก
ฉายาของเธอด้วยซ้ำ อย่างเดียวที่ฉันรู้ก็คือเธอเป็นผู้หญิงที่
น่ารักและสวยที่สุดที่ฉันเคยเห็น แม้จะมาถึงวันนี้ฉันก็ยังคิด
แบบนั้น”

หานชื่นมิ่งไปที่ลุงแมลงและถาม “หลังจากที่คุณผ่านการ
ทดสอบแล้ว คุณขออะไรไป? และความปรารถนาที่หานจึง
จีขอคืออะไร?”

ลุงแมลงพูด “ฉันไม่รู้ว่าคุณอื่นๆขออะไรไป”

ลุงแมลงพูดต่อ “หลังจากที่การทดสอบเริ่มขึ้น ฉันถูกส่งไปใน
สถานที่แห่งหนึ่งตามลำพัง เมื่อฉันทำเสร็จ ฉันก็เห็นแค่
ปีศาจ ฉันไม่ได้เห็นคนอื่นๆ”

“ในตอนนั้นฉันบอกความปรารถนาให้กับปีศาจฟัง เขาก็ให้
หยดเลือดหยดหนึ่งกับฉัน และบอกให้ฉันนำมันไปให้เหยียน
เพื่อที่เขาจะได้สามารถมีชีวิตร่วมกับมอนสเตอร์ได้ และ
อาการป่วยก็จะไม่กลับมาทำร้ายเขาอีก” ลุงแมลงเริ่มร้องให้
ออกมา

หานเซ็นพอจะเดาได้ว่าเกิดอะไรขึ้นต่อไป แต่ข้อมูลที่เขาได้
รับยังไม่ได้ช่วยคลายปริศนาที่เขาอยากรู้

“ลุงแมลง คุณรู้ได้ยังไงว่าผมมีสร้อยคอแมวเก่าชีวิตอยู่?”

หานเซ็นเปลี่ยนมาถามเรื่องนี้แทน

ตอนที่ 1136 ประวัติของแมว 9 ชีวิต

“เธอรู้ได้ยังไงว่าฉันสังเกตเห็นสร้อยคอนั้น?” ลุงแมลงถาม

ด้วยความซื่อค

ตลอดมาลุงแมลงได้พยายามหลีกเลี่ยงที่จะพูดถึงเรื่องแมว

เก้าชีวิต ดังนั้นนี้ทำให้เขาประหลาดใจมาก

“ผมเห็นคุณจ้องมองมันอยู่บ่อยๆ” หานเซ็นชี้ไปยังตำแหน่งที่

มีสร้อยคออยู่

ลุงแมลงพยับก้นน้ำและพูด “ฉันประหลาดใจที่ได้เห็นเธอสวม
สร้อยนั้น คุณหานพกมันไปไหนมาไหนด้วยตลอด และเมื่อรู้
ว่าปู่ทวดของเธอชื่อหานจึงจื่อ ฉันก็ได้สืบข้อมูลของเธอ มัน
คงจะเป็นเพราะความทรงจำในอดีตที่ทำให้ฉันจ้องมองมัน
โดยไม่รู้ตัว ฉันไม่คิดว่าเธอจะรู้ตัวเพียงแค่ฉันจ้องมองมันแค่
ไม่กี่ครั้ง”

หานเซ็นไม่ได้พูดอะไร เพราะเขาต้องการให้ลุงแมลงอธิบาย
ต่อไป

ลุงแมลงถอนหายใจออกมาและพูด “ขอบอกตามตรงที่ฉันรู้

ว่ามันอยู่ตรงนั้นก็เพราะว่าฉันสัมผัสถึงมันได้”

“คุณสามารถสัมผัสถึงมันได้งั้นหรือ?” หานเซ็นดูสับสน
เพราะสร้อยคอแมวเก้าชีวิตไม่ได้ปล่อยพลังอะไรพิเศษออกมา
มีครั้งเดียวที่สร้อยคอนี้ดูพิเศษก็คือมันมีปฏิกิริยาในตอน
แรกที่หานเซ็นเริ่มฝึกวิชาโลหิตชีพจร

หานเซ็นได้แต่สันนิษฐานว่าที่ลุงแมลงสามารถสัมผัสถึงมัน
ได้ก็เป็นเพราะว่าเขาเป็นสมาชิกของพยุหะโลหิต

แต่ลุงแมลงบอกแค่ว่าในอดีตเขาเป็นโจรสลัดอวกาศ เขาไม่

ได้พูดถึงเรื่องที่เขามีความเกี่ยวข้องกับพยุหโลहितเลย

หลังจากนั้นลุงแมลงก็ชี้ไปที่อกของหานเซ็นและถาม “ขอฉัน
ดูหน่อยได้ไหม?”

หานเซ็นลังเลอยู่ชั่วครู่ว่าควรจะให้ลุงแมลงดูดีหรือเปล่า แต่
สุดท้ายเขาก็ส่งมันให้ลุงแมลงดู

ลุงแมลงรับสร้อยคอไปอย่างถนุถนอม ดวงตาของเขาเป็น
ประกายราวกับว่าเขากำลังนึกถึงเรื่องบางอย่างในอดีต เขา
พูดขึ้นมา “สร้อยคอนี้... ถูกเจอในโบราณสถานแห่งหนึ่ง เธอ

รู้ใหม่ว่าฉันเองนี่แหละที่เป็นคนให้มั่นกับคุณหาน”

หานเซ็นชื่ออีกครั้งหนึ่ง เขาเชื่อมาตลอดว่าสร้อยคอนี้เป็น
ของพวกพยุหโลहित และหานจึงจื่อก็เป็นหนึ่งในสมาชิก

สิ่งที่ลุงแมลงบอกกับหานเซ็นทำให้เขาประหลาดใจมากเลย
ทีเดียว

เมื่อนึกถึงความทรงจำในอดีต ลุงแมลงก็ดูจะคิดถึงมันอย่าง
เห็นได้ชัด เขาพูดต่อ “ในตอนนั้นฉันไม่มีชื่อเสียงอะไร เพราะ
ยังไ้เมื่อก่อนฉันก็เป็นเพียงแค่หัวขโมยคนหนึ่ง คุณหานเชิญ

ให้ฉันไปสำรวจโบราณสถานกับเขา และมันก็ทำให้ชีวิตของ
ฉันเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง นั่นคือที่ที่ฉันเจอวิชาชีinggที่พูดถึง
ก่อนหน้านี้ วิชาชีinggและสัร้อยคอนี้ทั้งคู่ถูกเจอที่นั่น”

หลังจากนั้นลุงแมลงก็ยิ้มและพูด “สัร้อยคอแมวเก่าชีวิตและ
วิชาชีinggนี้เคยเป็นของคู่กัน แต่พวกมันก็ถูกแยกจากกันเมื่อ
ฉันเจอพวกมันเข้า ฉันได้เก็บวิชาชีinggเอาไว้กับตัวและให้
สัร้อยคอแมวเก่าชีวิตนี้กับเขาไป”

“และมันก็เป็นเพราะวิชาชีinggอันนั้นที่ทำให้ฉันแข็งแกร่งขึ้น
ฉันกลายเป็นโจรสลัดที่มีชื่อเสียงเลื่องลือก็เพราะมัน”

ลุงแมลงส่งสร้อยคอคืนให้กับห่านเซ็นและพูดต่อ “วิชาซึ่งที่
ฉันฝึกมีความเกี่ยวข้องกับอะไรบางอย่างกับสร้อยคอนี้ ถ้ามัน
อยู่ไม่ไกลนัก ฉันก็จะสามารถสัมผัสถึงมันได้”

ห่านเซ็นสวมสร้อยคออีกครั้งและถาม “แล้วโบราณสถานนั้น
คืออะไร? มันมีอะไรพิเศษในนั้น? หรือว่าคุณไปเพื่อจะ
ตามหาสร้อยคอเพียงอย่างเดียว?”

“มันเป็นเมืองที่ถูกฝังอยู่ใต้ภูเขา บางทีมันอาจจะเป็นเมือง
จากสมัยโบราณ ฉันคิดว่าเหตุผลที่คุณห่านไปที่นั่นก็เพื่อจะ
เอาสร้อยคอเพียงอย่างเดียว เพราะเขาได้พูดถึงมันอย่าง
ชัดเจน เขาพูดว่าจำเป็นต้องนำมันกลับไปหรืออะไรสักอย่าง

นี่แหละ” ลุงแมลงอธิบาย

ห่านเซ็นขมวดคิ้ว คำตอบของลุงแมลงนั้นน่าผิดหวัง เพราะ
ตอนนี้เขาก็ยัง 모르ถึงความสัมพันธ์ระหว่างห่านจิ้งจอกกับแมว

เก้าชีวิตเลย

“เกือบลืมไปแล้ว มีอีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะถาม ทำไมคุณ
ถึงคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่ห่านจิ้งจอกจะมีทายาทล่ะ?” ห่านเซ็น

ถาม

หลายคนต่างก็เชื่อว่าห่านจิ้งจอกไม่สามารถมีทายาทได้ด้วย

เหตุผลอะไรบางอย่าง ซึ่งหวนคืนก็ต้องการจะรู้ว่าทำไมถึง
เป็นแบบนั้น

ในยุคสมัยนี้การเป็นหมั้นไม่ใช่ปัญหาอะไร เพราะตอนนี้มี
เทคโนโลยีที่สามารถให้กำเนิดเด็กได้ ดังนั้นมันเป็นเรื่องที่เรา
ได้ยากที่จะมีคนที่ไม่สามารถมีลูกได้

ถ้าผู้คนที่ต่างก็แน่ใจว่าหวนคืนจึงจื่อไม่สามารถมีทายาทได้ มันก็
ต้องมีเหตุผลอะไรบางอย่าง

หวนคืนต้องการจะรู้ว่าเป็นเพราะอะไรกันแน่ เขาต้องการทำ

ให้มั่นใจว่าตัวเองเป็นทายาทของหานจึงจื๊อจริงๆ

ลุงแมลงยืมแท่งๆออกมาและพูด “ฉันสามารถบอกเธอได้
อย่างมั่นใจเลยว่าเธอไม่ใช่ทายาทของคุณหาน”

“ทำไมกัน?” หานเซ็นจำเป็นต้องฟังเหตุผลที่ทำให้ลุงแมลง
เชื่อแบบนั้น

ลุงแมลงพูด “ครั้งหนึ่งมันเคยเป็นความลับ แต่เมื่อเขาจาก
โลกนี้ไปแล้ว บางทีตอนนี้ฉันสามารถบอกมันกับเธอได้”

ห่านเชื๑นต๑งใจฟ๑งที่๑เขาพูด เขาอยากจ๑รู้ค๑าตอบน๑ีมาเป็๑เวลา
นานแล้๑ว

จ๑๑ล๑งแม๑ลงก็ถ๑ถามค๑าถ๑ถามเปล๑ก๑๑ขึ้น๑มา “เธอเป็๑นมนุษย์ร๑
เปล๑า?”

ห่านเชื๑นรู้ส๑กส๑บส๑นที่๑ถูกถ๑ถามแบบน๑ี “แน๑นอ๑นส๑ิผ๑มเป็๑
มนุษย์!”

ล๑งแม๑ลงตอบก๑ลับ “เธอพูดถูกแล้๑ว เธอ๑ะเป็๑นมนุษย์ แต่เขา

ไม่ใช่”

“ถ้าอย่างนั้นเขาเป็นอะไร? ชูร่าหรือ?” หานเซ็นซ็อค เขาไม่ได้
คาดคิดว่าจะได้คำตอบแบบนี้

และตอนนั้นเอง หานเซ็นก็นึกขึ้นมาได้ว่าหานจึงจื่อถูกเรียกว่า
ว่าเป็นมนุษย์คนสุดท้ายที่สำเร็จสุดยอดวิชาชิง และเขาก็
เป็นผู้บัญชาการของกองกำลังบลูบลัด แต่ถ้าเขาเป็นชูร่าล่ะ
ก็ เขาจะได้รับการยอมรับให้ขึ้นไปยังตำแหน่งนั้นได้ยังไง

หานเซ็นจึงมองไปที่ลุงแมลง เขาต้องการคำอธิบาย

มากกว่านี้

ลุงแมลงสาบหัวและพูด “ฉันเองก็ไม่ว่าเขาเป็นเผ่าพันธุ์
อะไร แต่เขาได้บอกกับฉันด้วยตัวเองว่าเขาไม่ใช่มนุษย์”

“ถ้าอย่างนั้นเขาก็ต้องมีอะไรบางอย่างที่แตกต่างจากมนุษย์
คนอื่นๆสิ เขามีเขาหรืออะไรงอกออกมาอย่างนั้นหรือ?” หาน
เขินยังคงไม่ปักใจเชื่อ

“เขาดูเหมือนกับมนุษย์ทุกอย่าง แต่เลือดของเขาเป็นสีฟ้า”

ลุงแมลงพูด

“เขาเป็นผู้บัญชาการของกองกำลังบลูบิลด์ และเขาก็มีเลือดสีฟ้า มันเป็นเรื่องบังเอิญอย่างนั้นหรือ?” หานเซ็นขมวดคิ้ว

หลังจากนั้นลุงแมลงก็ส่งม้วนกระดาษให้กับหานเซ็นและพูด

“นี่คือวิชาซึกงที่ฉันได้มา ตอนนี้นั้นไร้ประโยชน์สำหรับฉันแล้ว ดังนั้นเธอก็ลองดูมันด้วยตัวเองเถอะ ถ้าเธอสนใจมันล่ะก็ เธอก็เอามันไปได้เลย”

ห่านเซ็นรับม้วนกระดาษมาและพูดขอบคุณ หลังจากนั้น
พวกเขาก็พูดคุยกันถึงเรื่องอื่นๆ แต่พวกมันก็ไม่ได้สำคัญ
อะไร

ตอนที่ 1137 ประตูลีวีต

เมื่อกลับมาที่ห้อง หานเซ็นก็เริ่มอ่านม้วนกระดาษที่ได้รับมา
ซึ่งเขาค่อนข้างประหลาดใจ

ในตอนแรกหานเซ็นคิดว่าจะได้รับวิชาโลหิตชีพจรมา แต่มัน
กลับเป็นวิชาชี่กงที่ต่างออกไป มันถูกเรียกว่าประตูลีวีต

ประตูลีวีตเป็นวิชาชี่กงที่ใช้สนับสนุน มันจะช่วยเสริมความ
แข็งแกร่งให้ร่างกายจากภายใน

แนวคิดของมันไม่ได้แตกต่างอะไรไปจากวิชามนตรานอกรีต
หรือโลहितเร้นลับ แต่อย่างไรก็ตามประตูลีวีตไม่ได้เสริมพลัง
ให้กับอวัยวะใดอวัยวะหนึ่ง แต่มันเสริมความแข็งแกร่งให้กับ
ประตูที่อยู่ภายในร่างกาย ซึ่งถูกเรียกว่าประตูลีวีต

ม้วนกระดาษนี้บอกว่าเมื่อฝึกประตูลีวีตสำเร็จ มันจะเสริม
ความแข็งแกร่งให้กับร่างกายแบบทั่วทั้งร่าง

แต่การจะฝึกประตูลีวีตให้สำเร็จนั้น มันจะต้องใช้เวลาฝึก
นานพอสมควร

ห่านเซ็นลองฝึกมันดู และหลังจากที่ผ่านไปหลายวัน ร่าง
กายของห่านเซ็นก็เริ่มดีขึ้นกว่าเดิม แต่ถึงยังไงเขาก็รู้ว่ามัน
คงจะต้องใช้เวลาอีกนานกว่าที่เขาจะเปิดประตูชีวิตได้สำเร็จ

ลุงแมลงบอกห่านเซ็นว่าเขาใช้ต้องเวลาถึง 20 ปีกว่าที่เขาจะ
เปิดประตูชีวิตของตัวเองได้ ห่านเซ็นแข็งแรงแรงกว่าลุงแมลง
ในตอนนั้นมาก แต่ถึงแม้ห่านเซ็นจะรู้ว่าตัวเองคงไม่ใช่เวลา
นานขนาดนั้น แต่มันก็ไม่ใช่สิ่งที่จะฝึกสำเร็จได้ในเวลาไม่กี่
วัน

หลายวันต่อมา ราชินีชั่วพริบตา ก็เคลื่อนย้ายเมืองใต้ดินมา

หาหานเซ็นได้สำเร็จ หลังจากเข้าไปในเมือง หานเซ็นก็ได้พบ
กับซีโร่อีกครั้ง

แม้ซีโร่จะสามารถเทเลพอร์ตไปหาหานเซ็นได้ แต่เขาก็ต้อง
การให้เธออยู่ที่เมืองไต้ดินเพื่อดูแลเห็ดเหินฟ้า หลังจาก
เวลาผ่านไป เห็ดเหินฟ้าได้ก็เติบโตเต็มที่แล้ว ซึ่งที่หานเซ็น
ยากจะกลับมาที่เมืองไต้ดินก็เพื่อจะจัดการกับเห็ดเหินฟ้า
โดยเฉพาะ

เห็ดเหินฟ้ามีความสามารถที่จะเปลี่ยนสปีริตธรรมดๆไป
เป็นสปีริตราชน ซึ่งหานเซ็นก็ไม่ต้องการให้มันสุกเป็นเวลา
นานเกินไป

เมื่อกลับมาที่เมือง เขาก็ดูสปีริตแต่ละตนที่เขา มี และเขาก็
ตัดสินใจเรียกบารอนชวากหนามออกมา

“มันเป็นของเธอ” หานเซ็นบอกบารอนชวากหนาม ขณะชี้ไป
ที่เห็ดเหินฟ้า

บารอนชวากหนามทั้งประหลาดใจและก็ดีใจ เธอถามอย่าง
มีมารยาทเพื่อยืนยัน

“เจ้าแน่ใจใช่ไหมว่าจะยกมันให้ข้าจริงๆ?”

“ฉันเชื่อว่าเธอเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดในตอนนี้” หานเซ็นตอบ

บารอนขวากหนามมีสายเลือดของสปีริตราชนอยู่ ดังนั้น
โอกาสสำเร็จของเธอน่าจะสูงกว่าสปีริตคนอื่น ๆ

หลังจากที่มองหานเซ็นด้วยสายตาแปลกๆ บารอนขวาก
หนามก็กดไปที่เห็ดเหินฟ้า

ในขณะที่ถูกกิน เห็ดเหินฟ้าได้ก็เปลี่ยนเป็นน้ำหวานที่น่าน้ำ
อร่อย และเมื่อบารอนขวากหนามกินมันเสร็จ ร่างกายของ

เธอก็ส่องแสงออกมา

“เรียกข้ากลับเข้าไปภายในจิต ข้ากำลังจะวิวัฒนาการ!”

ห่านเซ็นเรียกบารอนชวากหนามกลับ เธอส่องแสงสว่างมาก
ขึ้นเรื่อยๆ และในเวลาไม่นานเธอก็กลายเป็นแสงอันเจิดจ้า
ตอนนี้เธอเป็นเพียงแค่แสงสว่างอันบริสุทธิ์เท่านั้น ห่านเซ็น
ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างของเธอได้อีกต่อไป

“ฉันหวังว่าเธอจะวิวัฒนาการเสร็จในเร็วๆนี้ ถ้าเธอ
วิวัฒนาการเสร็จเมื่อไหร่ ฉันก็จะมีนักสู้แสนสวยอยู่เคียงข้าง
อีกครั้ง”

ห่านเซ็นกำลังคิดถึงอาร์คเองเจลอยู่และสงสัยว่าเธอจะ

วิวัฒนาการเสร็จเมื่อไหร่

ห่านเขีนดูดซับพืชจำนวนมากให้กลายเป็นหยดน้ำ แต่เขาใช้
พวกมันทั้งหมดไปกับวิญญานอสสรชั้นสุดยอด

แม้มันจะได้ผล แต่มันก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพอย่างคริสตัลสี
ดำ ในที่สุดตอนนั้นนกกาเหว่าทองก็เริ่มจะวิวัฒนาการแล้ว
มันกำลังจะกลายเป็นวิญญานอสสรชั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก

ส่วนวิญญานอสสรชั้นสุดยอดดวงอื่นๆห่านเขีนเพียงจะได้รับ

มาไม่นานนัก ดังนั้นจึงยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกมัน

“ราชินีชั่วพริบตา เธอเห็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดที่อยู่ตาม
ลำพังแถวๆนี้บ้างไหม?” หานเซ็นถามเธอ ขณะที่นั่งอยู่บน

บัลลังก์

“ข้าเห็นอยู่ตัวหนึ่ง แต่ข้าไม่คิดว่าพวกเราจะต่อสู้กับมันได้”

แม้ราชินีชั่วพริบตาจะตอบคำถามของหานเซ็นในทันที แต่

อารมณ์ของเธอก็ไม่ค่อยจะดีนัก

ในช่วงหลายปีที่หานเซ็นไม่อยู่นั้น ราชินีชั่วพริบตาได้กลายเป็นหัวหน้าใหญ่ของเมืองแห่งนี้ การติดต่อกันระหว่างพวกเขา

ถูกตัดขาดไป ดังนั้นเธอจึงสามารถทำอะไรได้อย่างอิสระ
ตามที่เธอต้องการ

แต่ตอนนี้เธอต้องทำตามคำสั่งของหานเซ็นอีกครั้ง ซึ่งทำให้
เธอไม่ค่อยพอใจ

“มันเป็นมอนสเตอร์แบบไหน?” หานเซ็นถาม

ราชินีชั่วพริบตาแข็งเกร่งขึ้นพอสมควรในช่วงเวลาหลายปีที่
ผ่านมา ตอนนี้เธอคงจะปลดล็อกคืนได้หลายชั้นแล้วแน่ๆ

แต่เธอก็ยังไม่สามารถเทียบกับห่านขึ้นได้ นอกจากนั้นห่าน
ขึ้นยังมีอัศวินผู้ไม่รักดีและไดโนเสาร์สีฟ้าคอยสนับสนุนอีก
นอกจากมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กแล้ว เขาก็ไม่มี
ปัญหาในการล่ามอนสเตอร์ตัวไหน

ราชินีชั่วพริบตา还不知道ตอนนี้ห่านขึ้นแข็งแกร่งถึงขนาด
ไหนแล้ว ดังนั้นเธอจึงบอกเข่าว่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดนั้น
เกินกว่าที่เขาจะรับมือไหว

มอนสเตอร์ที่เธอพูดถึงนั้นอาศัยอยู่ในป่าขวากหนาม และ

มันก็ถูกบรรยายว่าเป็นตะกวดตัวหนึ่งที่มีความยาว 2 เมตร
เธอได้เห็นมันในตอนที่เราเคลื่อนเมืองมาหาห่านเซ็น

มอนสเตอร์ตัวนี้กำลังกินแมลงต่างๆอยู่ มันกินแมลงที่จะเป็น
สืบๆตัว ถ้าไม่ใช่เพราะพวกแมลงที่ถูกมันกินเป็นมอนสเตอร์
เลือดศักดิ์สิทธิ์ เธอก็คงไม่คิดว่ามันเป็นมอนสเตอร์ชั้นสุด
ยอด เมื่อดูจากรูปลักษณะภายนอกของมัน

ห่านเซ็นตัดสินใจที่จะออกล่ามอนสเตอร์ชั้นสุดยอด ดังนั้นเขา
สั่งให้ราชินีชั่วพริบตาเคลื่อนเมืองได้ดินไปที่หุบเขา และที่นั่น
เขาก็เรียกให้ไดโนเสาร์สีฟ้าเข้ามาในเมือง

มันเป็นตัวชนที่แข็งแกร่งที่สุดที่จะสามารถหาได้ มันเป็นโล่
เนื้อที่สามารถทนการโจมตีของมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์
เซิร์กได้

ราชินีชั่วพริบตาตกใจในตอนที่ได้เห็นไดโนเสาร์ครั้งแรก
และมนุษย์คนอื่นๆเองก็ช็อคยิ่งกว่าซะอีก

“ระหว่างทางที่มานี่เธอเห็นพวกแมงป่องระดับเลือด
ศักดิ์สิทธิ์บ้างไหม?” หานเซ็นถามก่อนที่จะพวกเขาจะเริ่มออก
เดินทาง

“ข้าก็พอจะเห็นพวกมันบ้าง มอนสเตอร์แบบไหนล่ะที่เจ้า
ตามหาอยู่?” ราชนีชั่วพริบตาถาม

“ลองบอกฉันมาก่อนว่าเธอเห็นอะไรบ้าง?” หานเซ็นพูด

วิญญาณอสูรราชาแมงป่องโปร่งใสนั้นจะไร้ประโยชน์ ถ้าเขา
เก็บเอาไว้เฉยๆ เพราะฉะนั้นมันต้องรวมเข้ากับอะไร
บางอย่าง

ตอนที่ 1138 อาณาจักรใต้ดิน

ควีนและเปาเอ๋อก็เข้ามาในเมืองใต้ดิน แต่หานเซินไม่ได้ชวน
ผู้คนในเมืองเนทมาด้วยกัน เพราะยังงั้นตอนนี้พวกเขาก็ใช้
ชีวิตกันอย่างสุขสบายอยู่แล้ว

เมื่อทุกอย่างเตรียมพร้อมแล้ว หานเซินก็สั่งให้ราชินีชั่วพริบ
ตาเคลื่อนเมืองไปที่ที่เธอเห็นมอนสเตอร์ชั้นสุดยอด

แต่ระหว่างทางนั้นพวกเขาก็หยุดแวะจุดที่มีแมงป่องเลือด

ศักดิ์สิทธิ์อยู่ หานเซ็นฆ่าพวกมันเพื่อจะดูว่าเขาจะสามารถ
หาวิญญาณอสูรมาผสมกับอัญมณีนี้ได้ไหม

เมืองใต้ดินสามารถเคลื่อนที่ได้หนึ่งครั้งต่อวันเท่านั้น และ
หลังจากที่เคลื่อนที่ไป 3 ครั้ง พวกเขาก็มาถึงหุบเขาแห่งหนึ่ง
ที่มีแมงป่องเลือดศักดิ์สิทธิ์อยู่

หานเซ็นหยุดอยู่ที่นี้และบอกให้ผู้เฒ่าหวงออกไปล่าพวกมัน
ซึ่งควีนก็ไปพร้อมกับเขาด้วย

แมงป่องพวกนี้ตัวสีเขียวและมีขนาดพอๆกับสุนัข พวกมัน

ส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยมอนสเตอร์ระดับโบราณและระดับ
กลางพันธุ์ ราชนิษฐ์พิริบตาจึงได้สันนิษฐานว่าราชาของพวกเขา
มันน่าจะเป็นมอนสเตอร์ระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์

พวกผู้เฒ่าหวงฆ่าแมงป่องระดับโบราณและกลางพันธุ์ไป
หลายตัว เพราะพวกมันสามารถนำกลับไปกินได้ แมงป่อง
พวกนี้ถือเป็นเสบียงที่ดีเลยทีเดียว

น่าเสียดายที่พวกเขาไม่สามารถหาแมงป่องระดับเลือด
ศักดิ์สิทธิ์ได้ ดังนั้นหานเซ็นและควินจึงตัดสินใจเดินไปดู
รอบๆ และพวกเขาก็ไปเจอกับถ้ำแห่งหนึ่งที่พวกเขาคิดว่า
ราชาของแมงป่องน่าจะอาศัยอยู่

ควีนพยายามอย่างหนักตั้งแต่ที่เธอเข้ามาในก๊อตเซ่งซวีรีเขต
3 ตอนนี้เธอต้องการแค่จีโนพอยเลือดศักดิ์สิทธิ์และจีโนพอ
ยชั้นสุดยอดเท่านั้น

ซึ่งวิญญาณที่หวนคืนให้กับเธอก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เธอ
แข็งแกร่งขึ้นได้รวดเร็วขนาดนี้

ถ้าที่พวกเขาเจอนั้นกว้างใหญ่มาก และมันก็เต็มไปด้วยแมง
ป่อง แต่ไม่นานหลังจากนั้นพวกเขาก็พบว่าพวกมันส่วนใหญ่
ตายหมดแล้ว

ห่านเขีนและควีนหันมามองหน้ากัน ผู้เฒ่าหวังยังคงต่อสู้อยู่
ด้านนอก ดังนั้นพวกเขาทั้งคู่จึงไม่แน่ใจว่าทำไมถึงมีซากแมง
ป่องจำนวนมากอยู่ภายในถ้ำแห่งนี้

พวกเขาตรวจสอบซากศพของแมงป่องและสังเกตเห็นว่า
พวกมันถูกฆ่าด้วยอาวุธ ถ้ามมนุษย์ไม่ได้มาแถวนี้ นั่นก็หมายถึง
ความว่ามันเป็นฝีมือของสปีริต

พวกเขาทั้งคู่ตามซากศพของพวกมันไป พวกเขาเดินไปในถ้ำ
ใต้พื้นดินกว่า 4 กิโลเมตร และในที่สุดพวกเขาก็ได้เจอกับ
แสงสว่างในความมืดด้านหน้า

พวกเขาเห็นคนสี่คนกำลังนั่งอย่างเฝ้ากันอยู่ พวกเขาอย่างเมง
ป่องที่มีขนาดใหญ่พอๆกับรถ หานเซ็นจึงสันนิษฐานว่าพวก
เขาน่าจะฆ่าเมงป่องเลือดศักดิ์สิทธิ์ไปแล้ว

ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าหานเซ็นไม่ได้คาดคิดว่าจะเจอกับมนุษย์ที่นี่
แต่ในตอนที่หานเซ็นเดินเข้าไปหาพวกเขานั้นพวกเขาก็รีบ
เรียกอาวุธออกมา

หานเซ็นรีบพูด “พวกเราเป็นมนุษย์เหมือนกัน พวกเรามาที่นี่
เพื่อจะฆ่าเมงป่องตัวนั้น แต่ดูเหมือนว่าพวกคุณจะฆ่ามันได้
ก่อนพวกเรา พวกคุณเป็นใครกัน?”

“นายคือหานเซ็นหรือ?” หนึ่งในพวกเขาจำหานเซ็นได้ ซึ่ง
หลังจากนั้นพวกเขาก็ลดอาวุธลง

“ใช่แล้ว ผมคือหานเซ็น คุณล่ะชื่ออะไร?” หานเซ็นถาม

มันยากที่จะบอกอายุของกลุ่มคนที่กำลังย่างเนื้อกันอยู่นี้ แต่
ถ้าจะให้เดา หานเซ็นก็คิดว่าพวกเขาน่าจะอายุราวๆ 30 ถึง
40 ปี ชายที่จำหานเซ็นได้นั้นเป็นคนที่รูปร่างสูงใหญ่ และมี
หอกอันหนึ่งสะพายอยู่ที่ไหล่ของเขา

“ชื่อของฉันคือหลิววินฮุย ฉันทำงานให้กับกลุ่มสตาร์” ชาย
คนนั้นแนะนำตัวเองและคนอื่นในกลุ่มของเขา

พวกเขาต่างก็ยินดีที่จะลดอาวุธลง เพราะพวกเขาต่างก็ได้
ยินเรื่องของหานเซินมามาก ชายในกลุ่มที่ชื่อหวู่เถียนพูดขึ้น
มา “ฉันคิดว่านายได้รับบาดเจ็บสาหัสซะอีก”

หลายๆคนนั้นรู้เกี่ยวกับสภาพของหานเซิน หานเซินยิ้มและ

พูด

“ผมกำลังฟื้นตัวอยู่ แต่ผมมีคู่หูคนนี้อคอยปกป้อง ฉะนั้นผมไม่

เป็นไร มันมีเมืองมนุษย์อยู่แถวนี้อย่างจั้นหรือ?”

หู่เถียนพูด “ไม่มีเมืองมนุษย์แถวนี้หรอก พวกเราอาศัยอยู่ในเมืองสปีริตที่มีผู้ครองเมืองที่ปฏิบัติกับมนุษย์อย่างเท่าเทียม เขายอมให้พวกเรากลับไปที่สหพันธ์ดวงดาวเมื่อไหร่ก็ได้ตามที่ต้องการ”

ห่านเซินถามพวกเขาอีกหลายคำถาม และห่านเซินก็รู้ว่าถ้าแห่งนี้นำไปสู่เมืองสปีริตที่พวกเขาพูดถึง พวกเขามาเจอกับแมงป่องเลือดศักดิ์สิทธิ์ที่นี่โดยบังเอิญและชำนาญ

พวกเขาบอกหามาขึ้นอีกว่าตอนนี้เขากำลังอยู่ในดินแดนใต้ดิน และมันก็กว้างใหญ่มาก เมืองของพวกเขาเป็นเพียงแค่ส่วนเล็กๆเท่านั้น ดินแดนแห่งนี้เป็นสถานที่ที่เป็นอันตราย เพราะมันเป็นที่อยู่อาศัยของมอนสเตอร์ที่น่ากลัวมากมาย

มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดที่มีชื่อเสียงในบริเวณแห่งนี้ก็คือราชาหนูศิลา มันมีหนูอยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากซึ่งจำนวนของพวกเขาจะมีมากกว่าหนึ่งล้านตัว

ถ้าฟังพวกหนูไม่ได้มีพิษมีภัยอะไร แต่ถ้าไปทำให้พวกมันโกรธก็อาจจะนำมาสู่การโจมตีได้กลับที่น่าสะพรึงกลัวได้

นอกจากราชาหนูศิลาและกองทัพของมันแล้ว งูเกล็ดสีเขียวน
ก็เป็นมอนสเตอร์ที่พบได้มากในที่แห่งนี้

ใต้พื้นดินนั้นเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่มีแม่น้ำหลายสายไหล
ผ่าน ทำให้มีมอนสเตอร์แวะมาที่นี้มากมาย

แม่น้ำทุกสายนั้นเชื่อมไปยังทะเลสาบใต้พื้นดิน

งูเกล็ดสีเขียวนั้นอาศัยอยู่ที่ทะเลสาบแห่งนี้ซะส่วนใหญ่ ซึ่ง
โดยปกติแล้วมันจะไม่โจมตีคนที่เข้าไปเพราะต้องการน้ำ

นอกซะจากว่ามันจะโกรธอยู่

พวกเขาบอกว่าเห็นงูสีเขียวอยู่เสมอๆในตอนที่เราไปตาก
น้ำมาใช้

จากสิ่งที่สปีริตบอกกับพวกเขา มันยังมีมอนสเตอร์ตัวอื่นๆ
อาศัยอยู่ในดินแดนใต้ดินนี้อีก และถึงพวกเขาจะเชื่อที่สปีริต
พูด แต่พวกเขาก็ยังไม่เคยออกไปยืนยันและเจอกับมอน
สเตอร์ด้วยตาของตัวเอง

หว่าเถียนยังพูดอีกว่ามีต้นไม้จิ๋วในต้นไม้ใหญ่อยู่ในดินแดนแห่งนี้

มันคำจุนโครงสร้างของอาณาจักรใต้ดินแห่งนี้ สปิริตบอกกับ
พวกเขาว่ามันเป็นพืชจีโนชั้นสุดยอด ถ้ามันโตเต็มที่เมื่อไหร่
มันก็จะให้สมบัติจีโนที่ล้ำค่า

ไม่นานมานี้ ต้นไม้มันเริ่มจะส่งกลิ่นหอมออกมาและดึงดูด
มอนสเตอร์ต่างๆเข้าไป ซึ่งเป็นสัญญาณบอกว่าผลของมัน
จะสุกในเร็ววันนี้

และการที่มอนสเตอร์ต่างๆเริ่มจะแวะมาที่ต้นไม้มันก็เป็น
เหตุผลที่ทำให้พวกเขาต้องออกมาล่ามอนสเตอร์ที่อยู่
รอบนอกแบบนี้

ตอนที่ 1139 ต้นไม้

“ลุงหลิว คุณสามารถนำทางพวกเราไปที่ต้นไม้ นั่นได้ไหม?”

หานชื่นถามขณะที่คิดกับตัวเอง ‘ถ้าสมบัติกำลังจะสุกขึ้นมา
ล่ะก็ เราก็จำเป็นต้องไปดูมันสักหน่อย’

“เชื่อกันเถอะ นายไม่ต้องไปที่นั่นหรอก มอนสเตอร์จำนวน
นับไม่ถ้วนรวมตัวกันอยู่ที่นั่น ชีวิตของนายสำคัญกว่าผลไม้
นั่น” หลิววินฮุ่ยพูด

พวกเขาไม่มีทางพาห่านขึ้นไปที่นั้น ไม่ว่าห่านจะขอร้อง
ยังไงก็ตาม ห่านเชื่รู้ว่าพวกเขาหวังดี แต่ถึงยังไงเขาก็ต้อง
การไปดูมันสักหน่อย

แต่ห่านเชื่ไม่คิดจะพูดเรื่องนี้มากกว่าไปนี้ ห่านเชื่บอกกับ
พวกเขาว่าอย่างน้อยๆก็อยากไปเดินดูในเมืองของพวกเขา

ซึ่งพวกเขาก็ตกลงจะพาห่านขึ้นไปที่นั้น ห่านเชื่ได้เรียก
ราชีนีชั่วพริบตาและไดโนเสาร์สีฟ้าให้ตามเข้าไปข้างในด้วย
ไดโนเสาร์นั้นสามารถรับมือมอนสเตอร์ชั้นสุดยอด 2 ตัวได้
ในเวลาเดียวกัน ถ้ามันคอยถ่วงเวลาตัวอื่นๆไว้ ห่านเชื่ก็เชื่อ
ว่าน่าจะมีเวลามากพอที่จะเอาผลไม้มาเป็นของตัวเองได้

มนุษย์ได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมในเมืองแห่งนี้ ซึ่งพวกเขาต่างก็มีชีวิตที่ค่อนข้างดี พวกเขาได้รับอนุญาตให้พาหามานะและควินเข้าไปในเมืองกับพวกเขาด้วย

ในกลุ่มพวกเขาทั้ง 4 คนนั้นหู่เถียนคือคนที่อ่อนแอที่สุด เขาปลดล็อกคีย์ได้ถึงชั้นที่ 6 เท่านั้น เมื่อเทียบกับอีก 2 คนที่ปลดล็อกคีย์ได้ถึงชั้นที่ 7 ส่วนหลิวยวี่นฮุยนั้นปลดล็อกคีย์ได้ถึงชั้นที่ 8

เหตุผลที่พวกเขามีจำนวนการปลดล็อกคีย์ที่มากก็เป็นเพราะ

สปิริตของพวกเขาอบจี้ในพ้อยให้

สปิริตราชวงศ์ที่พวกเขาเซ็นสัญญาด้วยคงจะต้องแข็งแกร่ง
พอสมควร ถึงทำให้พวกเขาปลดล็อกคืนได้ขนาดนี้ ซึ่งมนุษย์
ที่มีความแข็งแกร่งขนาดนี้คงจะต้องสำคัญต่อสปิริตตนนี้

มาก

หู่เถียนไม่ได้พาพวกห่านเซ็นเข้าไปใกล้เมืองมากนัก พวก
เขาแค่พาเดินดูรอบๆเมืองอยู่นิดหน่อยก่อนที่จะบอกให้จาก
ไป

ห่านเชื่อก็คิดจะยื่นข้อเสนอที่จะยึดเมืองแห่งนี้ให้กับพวกเขา
แต่เขาต้องการที่จะเห็นต้นไม้ขึ้นก่อน

หว่านเถียนพูดกับหลิววินสุย “มีโอกาสดูงที่สอองคนนั้นจะไป
ต้นไม้อันนั้น”

หลิววินสุยพูดตอบ “พวกเราได้แนะนำเขาแล้วว่าอย่าไป ถ้า
พวกเขายังคึดที่จะไป มันก็ไม่ได้เกี่ยวอะไรกับเรา ถ้าพวกเขา
ไปเจอกับอันตรายจนถึงชีวิตก็จะมาโทษพวกเราไม่ได้”

“น่าเสียดายจริงๆ ถ้าผู้หญิงสวยๆ แบบนั้นต้องมาตาย” หู
เถียนพูด

หานเชินและควีนเดินอยู่หลายไมล์ก่อนที่จะไปเจอกับราชินี
ชั่วพริบตาและไดโนเสาร์ที่ตามพวกเขามาห่างๆ

ไดโนเสาร์นั้นกินแมงป่องเข้าไปหลายตัวตลอดทางที่ผ่านมา
ซึ่งมันดูตื่นเต้นมาก

“ทำไมเจ้าถึงต้องเรียกข้ามาในหลุมที่มีดมนแบบนี้ด้วย?”
ราชินีชั่วพริบตาถาม แต่หลังจากที่เธอดมกลิ่นในอากาศท่าที่

ของเธอก็ดูเปลี่ยนไป เธอจะอารมณ์ดีขึ้นมาทันที

ห่านเชื้เองก็สังเกตเห็นกลิ่นหอมที่ทำให้ราชินีชั่วพริบตาอึ้ม
ออกมาเชื้กัน มันเป็นกลิ่นหอมที่น่าประหลาดใจเมื่อดูจาก
สิ่งแวดล้อมในที่แห่งนี้

เพื่อที่จะไปที่ต้นไม้นั้น สิ่งที่เขาต้องทำก็แค่ตามกลิ่นไป
ด้วยเหตุนี้้พวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องให้มนุษย์คนอื่นๆมานำ
ทาง ท่าทางของราชินีชั่วพริบตาที่้เหมือนกับเธอรู้ว่กลิ่นนี้
มาจากไหน ไม่อย่างนั้นในตอนนี้้เธอคงจะไม่มีท่าทาง
แปลกๆและดูสงบแบบนี้้หรอก

“ดูเหมือนเธอจะรู้ว่ามันคืออะไร เพราะฉะนั้นช่วยบอกฉัน
หน่อยได้ไหม?” หานเซ็นพูด

ถ้าเธอตอบแบบไม่จริงใจละก็ หานเซ็นก็มีวิธีที่จะรับมือกับ
เธอ

ราชินีชั่วพริบตาารู้ตัวว่าหานเซ็นรู้ทันความคิดของเธอ แต่มันก็
ช่วยไม่ได้เพราะกลืนนี้มันไชยเข้ามาโดยที่เธอไม่ทันได้ตั้งตัว
ซึ่งตอนนี้มันสายเกินไปแล้วที่เธอจะมาบอกว่าไม่รู้เรื่องอะไร

ราชินีชั่วพริบตาบอกหานเซ็น “กลิ่นนี้ทำให้ข้านึกถึงต้นไม้ต้น
หนึ่งที่ข้าเคยรู้จัก ข้าไม่แน่ใจว่ามันจะใช่ต้นเดียวกันหรือไม่
แต่กลิ่นของมันคล้ายกันมาก”

“หวังว่าครั้งนี้เธอคงจะไม่ได้เข้าใจผิดอีกนะ?” หานเซ็นพูด
อย่างเหน็บแนม

เห็นได้ชัดว่าหานเซ็นกำลังเตือนเธออยู่ ถ้าเธอไม่ยอมพูด
ความจริงออกมา มันก็คงจะไม่เป็นผลดีกับอนาคตของเธอ

ราชินีชั่วพริบตานั้นดูโกรธเล็กน้อยกับคำพูดของห่านเซ็น เธอ

พูด

“ในสวนของจักรพรรดิองค์ก่อนของข้า มีต้นไม้จิโนอยู่ต้น
หนึ่ง กลิ่นของมันคล้ายกันอย่างมาก มันก็แค่นั้น ข้าไม่ได้มัน
ใจซะทีเดียว ดังนั้นมันก็ไม่ใช่ว่าความผิดของข้า ถ้าข้าจะพูดผิด
ไป!”

“ทำไมถึงไม่มั่นใจ?” ห่านเซ็นถาม

ราชินีชั่วพริบตาดมกลิ่นและพูดต่อ “ต้นไม้ที่ข้าเคยรู้จักนั้น
ถูกปลูกขึ้นมาเป็นเวลาเพียง 30,000 ปี ซึ่งกลิ่นของมันอ่อน

กว่าต้นนี้มาก ดังนั้นก็เป็นอย่างที่เขาพูดเขาก็ไม่แน่ใจซะทีเดียว”

“ถ้าอย่างนั้นต้นไม้นั้นคืออะไร? มันสามารถให้กำเนิดอะไรออกมา?” หานเซ็นถาม

“ข้าไม่รู้ ข้าเคยเห็นมันเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และจักรพรรดิก็คงไม่เคยบอกข้าว่าผลไม้ทำอะไรได้กันแน่ เขาบอกแค่ว่ามันเป็นต้นไม้จักรพรรดิที่มีประโยชน์ทุกอย่าง” ราชินีชั่วพริบตาบอกหานเซ็น แต่มันไม่ใช่ความจริงทั้งหมด

เธอเคยเห็นต้นไม้ต้นนี้มาแล้ว แต่ผลของมันยังไม่สุกในตอน
นั้น แต่จักรพรรดิได้เคยบอกกับเธอว่าผลไม้จากต้นไม้
นี้สามารถทำอะไรได้ และนั่นก็เป็นเหตุผลที่ทำให้เธอดูซีด ถ้า
ที่จักรพรรดิบอกเธอเป็นความจริง มันก็ไม่แปลกที่เขาจะรัก
และทะนุถนอมต้นไม้ต้นขนาดนี้

แต่หานเซ็นเองก็รู้ว่าเธอไม่ได้บอกความจริงทั้งหมด และเมื่อ
เธอมาใช้วิธีแกล้งทำเป็นไม่รู้เรื่องอีกครั้ง เพื่อเป็นการลงโทษ
หานเซ็นจึงเรียกเธอกลับเข้าไปภายในจิต

ไม่ว่าเธอจะวางแผนอะไรเอาไว้ ตอนนี้เธอก็ทำได้แต่นั่งดู
อย่างเดียว

ราชินีชั่วพริบตาต้องการจะฆ่าห่านเหินมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่ง
มันเป็นความต้องการที่ไปเคຍหายไ้จากใจของเธอ เธอหวัง
ที่จะใช้ประโยชน์จากต้นไม้นี้ แต่ตอนนี้เมื่อห่านเหินเรียกเธอ
กลับเข้ามา เธอก็ไม่สามารถทำอะไรได้อีก

ส่วนห่านเหินนั้นไม่ได้สนใจว่าเธอจะรู้สึกยังงั้ ดังนั้นเขาเดิน
ทางต่อไปที่ต้นไม้อั พร้อมกั้กับควินและไดโนเสาร์

ไดโนเสาร์สีฟ้าเองก็ดูเหมือนจะชื่นชอบกลิ่นนี้เหมือนกัน มัน
รีบเดินนำไปข้างหน้าโดยที่ห่านเหินไม่ต้องเอ่ยปากสั่งเลย

ตอนที่ 1140 ผลไม้ที่ยั่วยวน

การเดินทางเป็นไปอย่างราบรื่น ดูเหมือนพวกมอนเตอร์จะ
หลีกเลี่ยงไดโนเสาร์สีฟ้า นอกจากนั้นห่านเข็นยังซ่อนพลัง
ชีวิตของตัวเองไว้ด้วย

ยิ่งพวกเขาเข้าไปลึกเท่าไร กลิ่นก็เริ่มรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น
ไม่นานพวกเขาก็เห็นหนูสีดำจำนวนมาก และด้วยจำนวน
ของมันทำให้ยากที่ไดโนเสาร์สีฟ้าจะเดินต่อไป

ทุกๆก้าวของไดโนเสาร์จะบดขยี้หนูลึกลงไปจำนวนหนึ่งด้วย
อุ้งเท้าของมัน

หนูลึลงก็คล้ายๆกับหนูทั่วไป พวกมันตัวใหญ่กว่าหนูโดย
ทั่วไปเล็กน้อยและมีตัวสี่เท้า พวกมันกำลังเดินไปในทิศทาง
เดียวกัน ซึ่งจุดประสงค์ของพวกมันก็คือการไปตามทิศทางที่
กลิ่นไชยออกมา พวกมันไม่ได้สนใจเพื่อนร่วมเผ่าพันธุ์ที่ถูก
ฆ่าตายเลยสักนิด

ไดโนเสาร์เองก็เดินตามพวกหนูลึลงไป มันเดินนำพวกหนูลึ
ลงต่อไปตามเส้นทางที่เต็มไปด้วยหนูลึลง อุโมงค์ที่พวกเขา
เดินเข้ามานั้นกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้หนูลึลงสงสัยว่าดิน

แดนใต้ดินนี้ใหญ่ขนาดไหนกันแน่ เพราะเขารู้ว่าเพิ่งจะเดิน
ทางมาได้แค่เศษเสี้ยวของมันเท่านั้น

ดินแดนใต้ดินแห่งนี้กว้างใหญ่มาก ซึ่งห่านเซ็นก็พอจะเข้าใจ
ถึงความยิ่งใหญ่ของมันก็ตอนที่เขาออกมาจากอุโมงค์และ
เจอกับถ้ำขนาดใหญ่ ตอนนี้เส้นทางมันบังคับให้พวกเขาต้อง
เดินเลาะขอบหน้าผาไป ซึ่งด้านล่างก็มีทะเลสาบที่อาจจะ
เรียกได้ว่าเป็นเหวลึก และยังมีน้ำตกอยู่หลายจุดที่เป็นแหล่ง
น้ำให้กับดินแดนแห่งนี้

ด้านหนึ่งของทะเลสาบใหญ่ยักษ์นั้นมีต้นไม้ต้นหนึ่งตั้งอยู่
ต้นไม้นี้มีขนาดใหญ่มาก และใบของมันก็แผ่ออกไปทั้งด้าน
บนและข้าง มันทั้งกว้างและกึกก้อง ซึ่งสามารถทำให้คนที่
มองเห็นเชื่อได้อย่างง่ายดายว่ามันคอยค้ำจุนดินแดนใต้ดินนี้

เอาไว้ด้วยกิ่งก้านอันแข็งแรง

รากด้านล่างของมันมีลักษณะเหมือนมังกรที่ขดไปมา กิ่งไม้
แต่ละกิ่งก็สูงจนสัมผัสกับเพดานด้านบน

ต้นไม้นี้มีสีคล้ำและออกเหลืองหน่อยๆ ซึ่งใบไม้เองก็มีสี
คล้ายๆกัน ด้วยเหตุนั้นมันจึงดูค่อนข้างจะธรรมดาๆ

แต่พลังชีวิตของต้นไม้ก็ทำให้ห่านเชื่อบอกได้ทันทีเลยว่ามัน
พิเศษขนาดไหน และเมื่อสายตาของเขาเหลือบไปเห็นผลไม้

ที่อยู่บนกิ่ง เขาก็ประหลาดใจอย่างมาก

ห่านเชื่อนั้นเคยเห็นพืชจีนมากมายตั้งแต่ที่เขาเข้ามาในก๊
อตแซงชั่วชีวิต 3 เขาได้เห็นต้นไม้ที่ให้กำเนิดอัศวินผู้ไม่รักดี
ซึ่งก็เป็นต้นไม้ที่ไม่ธรรมดาเช่นกัน แต่สิ่งที่ห่านเชื่อนั้นเคยเห็น
มาก็ดูดีออกไปในทันที เมื่อเอาเทียบกับต้นไม้ที่อยู่ใต้พื้นดินนี้
ห่านเชื่อนจะไม่ประหลาดใจเลยถ้าผลไม้สามารถให้กำเนิด
นางฟ้าหรือปีศาจจริงๆออกมา

สายตาของห่านเชื่อนถูกตรึงเอาไว้ที่ผลไม้ลูกนั้น เขาไม่
สามารถหยุดจ้องมองมันได้ ผลไม้นี้มีรูปร่างเหมือนนวม
กะพรวนที่มีชีวิตและมีแสงวูบวาบออกมาราวกับหลอดไฟ

หนวดของพวกมันโยกไปมาราวกับว่ากำลังอยู่ใต้น้ำ พวกมัน
ดิ้นไปมาราวกับว่าพร้อมที่จะหลุดออกจากต้นไม้และลอย
หายไป

บนต้นไม้ต้นนี้มีผลไม้แบบนี้อยู่หลายพันลูก ถ้าพวกมันมี
ประโยชน์มหาศาล เขาก็คิดว่ามันจะเป็นอะไรที่น่าสะพรึง
กลัวมากๆที่จำนวนของมันมีมากขนาดนี้

‘สงสัยจังว่าผลไม้พวกนี้มีไว้ใช้ทำอะไร’ หานเชินคิด

ควีนเองก็ประหลาดใจไม่ต่างจากห่านเขิน ผลไม้แมงกะพรุน
พวกนี้ก็ดึงดูดความสนใจของเธอเช่นกัน และเธอก็แทบจะละ
สายตาไปจากพวกมันไม่ได้เลย

ไดโนเสาร์สีฟ้าเริ่มจะมีน้ำลายไหลออกมา มันอยากที่จะเข้า
ไปหาต้นไม้นั้นเต็มทนแล้ว

หนูศิลาเองก็ดูเหมือนกับแม่น้ำไหลเชี่ยวที่รีบมุ่งไปอย่าง
พร้อมเพรียง

หนูพวกนี้อยู่เต็มไปหมดทั่วทุกที่ พวกมันอัดแน่นกันอยู่และมี
แถวยาวออกไปเป็นสิบๆไมล์

บนเสาหินที่อยู่ใกล้ๆต้นไม้นั้นมีหนูสีดำตัวหนึ่งอยู่ซึ่งเป็น
ราชาของพวกหนูสีดำ มันยืนอยู่บนเสาหิน ขณะที่สายตาจับ
จ้องไปที่ผลไม้แมงกะพรุน

นอกจากราชาหนูแล้วก็ไม่มีหนูตัวไหนที่กล้าเข้าไปใกล้
ทะเลสาบหรือต้นไม้ ขณะที่ห่านเขินสังเกตเห็นหนูพวกนี้อยู่ เขา

ก็เหือบไปเห็นเงาที่อยู่อไ้่น้ำ

ห่านเ็นสงสัยอยู่ว่าทำไมมันถึงไม่เข้าไปใกล้ต้นไม้ เพราะ
บริเวณใกล้ๆรากของต้นไม้ันมีที่ให้ออนตัวอยู่ แต่กับไม่มี
หนูศิลาตัวไหนเข้าไปใกล้มันเลย

ทางทิศตะวันออกของต้นไม้ันดูเหมือนจะลุกเป็นไฟอยู่
ห่านเ็นเห็นคางคกตัวใหญ่สีแดงอยู่ที่นี่ มันกำลังกระโดด
ขึ้นๆลงๆอย่างร้อนใจ ขณะที่รอคอยให้ผลไม้แมงกะพรุนพวก
นี้ตกเป็นของพวกมัน

มีคากคงอยู่ตัวหนึ่งที่ดูแตกต่างจากตัวอื่นๆในสายตาของ
ห่านเซ็น มันเป็นคางคกยักษ์สีแดงที่ตัวใหญ่พอๆกับแรด ไม่
จำเป็นต้องใช้ออร์บศาสตร์ต่งเสวียนห่านเซ็นก็พอจะบอกได้
ว่ามันเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอด

ส่วนทางทิศตะวันตกของต้นไม้ ก็มีฝูงแมลงสีดำอยู่

พวกมันแต่ละตัวมีขนาดพอๆกับกำปั้น พวกมันดูเหมือนกับ
จิ้งหรีด แต่หนวดของพวกมันดูแข็งแรงอย่างมาก

ขณะที่รอ พวกมันก็จะส่งเสียงแหลมๆน่ารำคาญออกมา

จึงหนีด้านหน้าสุดในกลุ่มของพวกมันตัวใหญ่กว่าตัวอื่นๆ
มันมีขนาดพอๆกับแมวที่โตเต็มที่ ซึ่งมันเป็นตัวเดียวในฝูงที่
รอกอยู่อย่างเงียบๆ

‘มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดอีกแล้วหรอ’ หานเซ็นคิด

แต่นั่นก็ยังไม่ใช่ทั้งหมด หานเซ็นสามารถสัมผัสได้ถึงพลัง
ชีวิตที่แข็งแกร่งรอบๆบริเวณนี้ พวกมันรอกอยที่จะแย่งชิง
เมื่อโอกาสมาถึง

เมื่อผลไม้สุกเมื่อไหร่ มันจะไม่ใช้แค่กองทัพของมอนสเตอร์

ขั้นสุดยอด 3 ตัวต่อสู้กันเท่านั้น แต่จะมีตัวอื่นๆที่คอยช่วย

โอกาสอยู่อีกหลายตัว

ด้วยความกลัวถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น หานเซ็นจึงไม่ยอมให้
ไดโนเสาร์สีฟ้าเข้าไปใกล้ต้นไม้ ถึงแม้มันจะหิวกระหาย แต่
ไดโนเสาร์สีฟ้าก็ยินยอมทำตามคำสั่งของเจ้านาย

มีหนูคิลาอยู่จำนวนมากเกินไป ซึ่งพวกมันดูไร้ซึ่งความกลัว
และไม่สนใจไดโนเสาร์สีฟ้าเลย แต่มันไม่ใช่แค่หนูพวกนี้เท่า
นั้น ยังมีมอนสเตอร์ตัวอื่นๆอีกที่มีท่าทางพร้อมที่จะต่อสู้

ในตอนนีัผลไม้แมงกะพรุนเป็นสิ่งที่ยั่วยวนพวกมันมากกว่า
สิ่งอื่นใด

แต่น่าแปลกที่ไม่มีมอนสเตอร์ตัวไหนเข้าไปใกล้ต้นไม้เลย

ห่านเชินคิดว่าสิ่งที่ทำให้มันไม่กล้าเข้าไปคือความกลัว แต่
เขาก็ไม่ได้หวาดกลัวเหมือนกับพวกมัน เขาเข้าไปดูต้นไม้
ใกล้ๆ ผลไม้แมงกะพรุนพวกนี้โยกไปโยกมาราวกับเยลลี่
ห่านเชินต้องการที่จะเด็ดมันมากินจริงๆ

แต่สีหน้าของห่านเชินก็เปลี่ยนไป เมื่อเขามองไปที่กิ่งไม้บน

ต้นไม้ต้นนี้จากระยะใกล้

บนกิ่งไม้กิ่งนั้น หานเห็นเห็นเงาของมนุษย์คนหนึ่ง

เนื่องจากไม่มีมอนสเตอร์ตัวไหนกล้าเข้ามาใกล้ต้นไม้นี้ หาน
เห็นจึงไม่สามารถคาดเดาได้ว่าใครกันที่มานั่งอยู่บนกิ่งไม้

ตอนที่ 1141 พลังแห่งเสียงดนตรี

ห่านเซ็นจึงมองไปที่เงาของคนที่อยู่ใต้ต้นไม้

หลังจากที่เขาเห็นมันชัดๆแล้ว เขาก็สังเกตเห็นว่าเงานั้นเป็น
ของผู้หญิง เธอดูว่าเรียวและกระฉับกระเฉง ขณะที่ชุดของเธอ
ก็ถูกสายลมพัดสะบัดไปมา

ผู้หญิงคนนี้สวยงามอย่างไม่น่าเชื่อ สวยขนาดที่ดูเหมือนกับ
นางฟ้ายังงั้นยังงั้น เธอนั่งลงอยู่บนกิ่งไม้โดยที่ไม่ได้ใส่รองเท้า

ราวกับหญิงสาวในภาพวาด

‘นั่นคือสปีริตหรือมอนสเตอร์รูปร่างมนุษย์?’ หานเซ็นสงสัย
อย่างมาก เพราะว่าตอนนี้เขาไม่สามารถสัมผัสถึงพลังของ
เธอได้เลย

ขณะที่หานเซ็นสังเกตเธออยู่นั้น ผู้หญิงคนนั้นก็หันมามอง
เขา หลังจากนั้นเธอก็ยิ้มออกมา

หานเซ็นยังอยู่ห่างจากต้นไม้พอสมควร แคมเขายังซ่อนพลัง
ไว้แล้วด้วย แต่ผู้หญิงคนนี้กับรู้สึกถึงตัวตนของเขาและหัน

มายืมให้ ซึ่งทำให้ห่านเซ็นรู้สึกดีและคิดว่าตัวเองยังเป็นชาย
ที่หน้าตาดีอยู่

‘คนหล่อเกินไปก็แบบนี้แหละ’ ห่านเซ็นใช้นิ้วมือเสยผมของ
ตัวเอง หลังจากนั้นเขาก็ส่งยิ้มที่เขาเชื่อว่าเป็นรอยยิ้มที่มี
เสน่ห์กลับไป

แน่นอนว่าห่านเซ็นยังคงระวังตัวตลอด เธอเป็นเพียงคนเดียว
ที่กล้าเข้ามาใกล้ตัวมันนี่ แถมยังนั่งอยู่บนกึ่งของมันอีก เห็น
ได้ชัดว่าเธอแข็งแกร่งขนาดไหน

หญิงสาวคนนี้ดูประหลาดใจเมื่อเห็นว่าห่านเซ็นยิ้มกลับมา

“รู้จักเธออย่างนั้นหรือ?” ควินถามขณะที่มองผู้หญิงคนนั้น

ห่านเขินส่ายหัวและพูด “ไม่เลยสักนิด ผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเธอ
เป็นสปีริต มอนเตอร์รูปร่างมนุษย์หรือเป็นมนุษย์จริงๆกันแน่
แต่เท่าที่ดูเธอก็ดูจะเป็นมิตรดี”

ควินต้องการจะพูดต่อ แต่ทันใดนั้นก็เสียงดังขึ้น คางคกสี
แดงเริ่มส่งเสียงร้องดังจนน่าหนาวอกออกมา ราชาคางคกที่
อยู่ด้านหน้านั้นมีท้องที่ใหญ่โต ทำให้เวลาที่มันส่งเสียงร้อง
ออกมานั้นมีเสียงดังเหมือนกับเสียงฟ้าร้อง

ราชาคางคกเข้ามาใกล้ต้นไม้ ขณะที่ตัวอื่นๆไม่ได้ทำอะไร
พวกมันแค่ยืนมองอยู่เฉยๆ

ราชาคางคกมองไปที่หญิงสาวบนกิ่งไม้ ดูเหมือนว่ามันจะส่ง
เสียงร้องไปใส่เธอ หลังจากนั้นมันก็พองตัวขึ้นอีกเตรียมที่จะ
ส่งเสียงร้องอีกครั้ง

หญิงสาวหันมามองคางคกและยิ้มออกมา หลังจากนั้นเธอก็
หยิบขลุ่ยสีขาวย่อออกมาจากไหนก็ไม่รู้

เธอวางริมฝีปากของเธอลงบนขลุ่ยและเริ่มเป่ามัน ท่วง
ทำนองที่แปลกประหลาดและอ่อนโยนดังออกไปทั่วทั้งถ้ำ
แห่งนี้

หานเซ็นช็อคกับสิ่งที่เห็น เขาคิดว่าหญิงสาวคนนี้มีพลังที่
เกี่ยวกับเสียง

หานเซ็นประหลาดใจที่เห็นว่าตัวโน้ตของเพลงที่เธอเล่นนั้น
ปรากฏออกมาให้เห็น เขาไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่าเสียงเพลง
จะสามารถถูกมองเห็นได้ ตัวโน้ตออกมาจากขลุ่ยของเธอ

และค่อยๆ ล่วงลงอย่างงดงาม

ควีนเองก็ซื่อคไม่ต่างจากห่านเชือกที่เห็นว่าผู้หญิงคนนี้
สามารถเป่าตัวโน้ตออกมาจากขลุ่ยได้

และความประหลาดใจของพวกเขาก็เพิ่มมากขึ้นอีก เมื่อตัว
โน้ตสัมผัสลงที่พื้น พวกมันไม่ได้เลือนหายไป แต่พวกมันยัง
คงอยู่ที่พื้นและดันไปดันมาจนกลายเป็นงูตัวหนึ่งแทน หลัง
จากนั้นงูก็เลื้อยเข้าไปหาคางคก

งูเข้าไปปะทะกับราชาคางคกโดยไม่ได้แสดงท่าทีอ่อนแอ
ออกมาเลย

ขณะที่ต่อสู้กันนั้น คางคกก็พบว่ามดสีแดงออกมาใส่หูโดย
ต้องการที่จะหั่นมันเป็นชิ้นๆ แต่มดก็สามารถเลื้อยหลบไปได้

ทั้งสองต่อสู้กันอย่างดุเดือด ขณะที่มอนสเตอร์ตัวอื่นๆก็มอง
ดูการต่อสู้อย่างไม่ได้สนใจอะไร

ห่านเข็นล้อมากที่เห็นว่าเพียงแค่ตัวโน้ตตัวเดียวก็สามารถ
รับมือกับมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดได้แล้ว

ห่านเชิ่รู้ตัวขึ้นมำทันทึว่าผู้หญิงคนนีไม่ใช่คนที่ใครจะมำยุ่ง
ได้ ตามที่ห่านเชิ่เข้าใจ เธอน่าจะเชี่ยวชาญพลังเสียง
ทุกอย่าง ไม่ว่าเธอจะเป็นใครหรือเป็นตัวอะไรก็ตาม แต่ดู
แล้วงานนี้น่าจะไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับเขาแล้วที่จะชิงผลไม้

“ไม่ยอมำเชื่อเลยว่าพลังเสียงจะสามารถใช้แบบนั้นได้ด้วย”
ควีนไม่ยอมำจะเชื่อในสิ่งที่เห็น

มอนสเตอร์ทั้งสองต่อสู้กันอย่างระมัดระวัง เพราะไม่มีฝ่าย
ไหนที่ต้องการทำให้ต้นไม้เกิดควำเสียหาย

ใบมีดสีแดงที่คางคกปล่อยออกมานั้นไร้ประโยชน์ มันไม่สามารถทำความเสียหายให้กับงูได้เลย ในที่สุดงูก็พันรอบตัวคางคกได้สำเร็จ หลังจากนั้นมันก็อ้าปากกว้างเตรียมที่จะเขมือบคางคกเข้าไป

ปัง!

แต่ขณะนั้นเองกระเพาะของคางคกก็ระเบิดออกและก็มีของเหลวเหนียวๆเปื้อกโชกเต็มตัวของงู เห็นได้ชัดว่ามันมีคุณสมบัติในการกัดกร่อน ทำให้งูละลายไปจนไม่เหลือซาก

แต่ในตอนที่กระเพาะของคางคกระเบิดออกนั้น ร่างกายของมันก็ดูทรุดโทรมลงไป ถึงแม้จะเอาชนะงูได้ แต่มันก็ต้องใช้แรงและความพยายามอย่างมาก มันกลับไปหาคางคกตัว

อื่นๆและไม่ต้องการที่จะยั่วยุหญิงสาวมากไปกว่านี้

ทันใดนั้นศัตรูหน้าใหม่ก็ปรากฏตัวออกมาจากรอยแยกใกล้ๆ
มันดูทรงพลังอย่างมาก

ห่านเข้มนมองไปที่มอนสเตอร์ตัวนั้น และเขาก็รู้สึกเกรงขาม
กับขนสีทอง ดวงตาอันใหญ่โตและหางยาวๆของมัน มันดู
เหมือนกับกระรอก แต่ขนาดตัวของมันใหญ่ยิ่งกว่าเสียทั่วๆ
ไปซะอีก

กระรอกส่องแสงสีทองออกมาและวิ่งเข้าไปด้วยความเร็วที่

น่าเหลือเชื่อ หนูศิลาที่อยู่ระหว่างทางไม่สามารถทำอะไรได้
และถูกบดขยี้ด้วยอุ้งเท้าของมัน

เมื่อราชาหนูเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น มันก็ดูจะโกรธกับการกระทำ
ของกระรอก แต่มันยังคงอยู่นิ่งๆไม่ได้ทำอะไร

มอนสเตอร์ตาโตวิ่งเข้าไปที่ต้นไม้ และส่งเสียงเห่าไล่หญิง
สาวคนนั้น

หญิงสาวดูจะหงุดหงิดและรำคาญกับผู้บุกรุกตัวที่สอง ดัง
นั้นเธอเรียกลูตออกมา เธอถือมันเอาไว้อย่างอ่อนโยน และ

ดีดสายของมัน ทำให้เกิดตัวโน้ตเวทย์มนต์ออกมา ตัวโน้ตแต่
ละตัวมารวมกันเป็นนกสีทองตัวใหญ่

*ลูต เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายที่ได้รับความนิยมมาก
ในระหว่างศตวรรษที่ 16 และ 17 สายจะขึ้นไว้เป็นคู่ๆ ลูทมี
รูปร่างคล้ายลูกแพร์ และมีส่วนคอเป็นแผ่นแบน

ตอนที่ 1142 หญิงสาวบนต้นไม้

ในตอนแรกกระรอกนั้นดูหยิ่งผยองมาก แต่เมื่อมันมองเห็น
นกสีทอง แสงสีทองบนร่างกายของมันก็ดับไป จากนั้นมันก็
พยายามที่จะวิ่งหนี

แต่นกตัวนี้ไม่ยอมให้มันหนีไปได้ง่ายๆ มันกระพือปีกและพุ่ง
เข้าไปที่ด้านข้างของกระรอก แต่กระรอกก็เตรียมการรับมือ
เอาไว้แล้ว ตัวของกระรอกส่องสว่างด้วยแสงสีทองและ
ปล่อยแก๊สพิษออกมา

นกก็ส่องแสงสีทองออกมาเช่นเดียวกัน กรงเล็บของมันตัด
ผ่านแก๊สพิษและตะปบเข้าไปที่กระรอก ทำให้ร่าง
ของกระรอกขาดเป็นสองส่วน

ห่านเซ็นและควินต่างก็รู้สึกหวาดกลัวกับภาพที่เห็น แต่พวก
เขาไม่ได้ช็อคแค่การที่ตัวโน้ตสามารถต่อสู้กับมอนสเตอร์ชั้น
สุดยอดได้เท่านั้น แต่สิ่งที่ทำให้พวกเขาประหลาดใจก็คือการ
ที่มันสามารถฉีกมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดจนขาดครึ่งได้ด้วย
การโจมตีเพียงครั้งเดียว

‘สาวสวยคนนั้นเป็นสปิริตจักรพรรดิหรอเนี่ย?’ ห่านเซ็นถาม

ตัวเอง เพราะถ้าจะมีสิ่งมีชีวิตที่มีพลังได้ถึงระดับนี้เท่าที่หาม
เห็นนี้ออกก็คงจะมีแต่สปีริตระดับจักรพรรดิเท่านั้น

แก๊สพิษของกระรอกนั้นยังคงปกคลุมอยู่ในอากาศและทิ้ง
กลิ่นเหม็นสาบเอาไว้ มอนสเตอร์ที่ถูกลูกหลงเข้าก็จะถูกฆ่า
ตายทั้งหมด

หญิงสาวสะบัดมืออย่างอ่อนโยนและพัดกลิ่นออกไป ทำให้
กลิ่นหอมของต้นไม้กลับมาปกคลุมบริเวณนี้อีกครั้ง

เมื่อได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับกระรอก ตอนนี้ก็ไม่มีมอนสเตอร์ตัว
ไหนกล้าเข้าไปรบกวนหญิงสาวคนนี้อีก

แต่ก็ไม่มีมอนสเตอร์ตัวไหนออกไปจากบริเวณนี้เช่นกัน พวก
มันทุกตัวยังคงอยู่ประจำที่ของตัวเอง

‘การจะไปแย่งผลไม้ดูถ้าจะเป็นเรื่องยากซะแล้ว’ หานเช็นคิด
ขณะที่กุมขมับ เขาไม่แน่ใจว่าจะสามารถแย่งผลไม้ หรือทำ
ให้หญิงสาวที่อยู่บนต้นไม้ยอมให้ผลไม้กับเขายังไง

ถ้าเธอเป็นจักรพรรดิที่ปลดปล่อยขึ้นได้ถึงขั้นที่ 10 หานเช็นก็
ไม่คิดว่าจะสามารถแย่งผลไม้มาจากเธอได้ ถึงแม้จะมีความ
ช่วยเหลือจากไดโนเสาร์สีฟ้าและอัศวินผู้ไม่รักดีก็ตาม

เพราะการปลดล็อกขึ้นระหว่างชั้นที่ 9 กับ 10 มันต่างกันราวฟ้ากับดิน นี่เป็นสิ่งที่ทำให้สปีริตจักรพรรดิน่าเกรงขามอย่างมาก

แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังมียอนสเตอร์ชั้นสูงสุดอดอีกหลายตัวที่คงจะไม่ยอมให้ผลไม้ทั้งหมดตกเป็นของเธอเป็นแน่ ถ้าอาศัยช่วงชลมุน หานเซ็นก็คิดว่าคงจะแอบไปแย่งผลไม้มาได้บ้าง

หานเซ็นตัดสินใจที่จะรอคอยอยู่ที่นี้เหมือนกับมอนสเตอร์ตัวอื่นๆ เขานั่งคุยกับควีนบ้างเป็นครั้งคราว แต่ทั้งสองไม่ได้พูดเสียงดัง ทุกครั้งที่พวกเขาคุยกันก็จะใช้การกระซิบเท่านั้น

ในขณะที่หญิงสาวก็ยังคงนั่งอยู่บนกิ่งของต้นไม้ พร้อมกับ
แกว่งขาอันบอบบางของเธอไปมา ถ้าแค่ดูจากภายนอก
ก็ดูเหมือนว่าจะเป็นคนที่อ่อนโยนคนหนึ่ง

ตอนนี้นกสีทองได้หายไปแล้ว ส่วนลูตเองก็ถูกเรียกกลับไป
แล้วเช่นกัน แต่ในที่สุดหญิงสาวก็ยกมือของเธอขึ้นและชี้มา
ที่ห่านเขิน หลังจากนั้นเธอก็ทำท่าทางเรียกเขาเข้าไปหา

ห่านเขินซ็อก ไม่ว่าเธอจะเป็นเผ่าพันธุ์หรือสายพันธุ์ไหน ก็
เห็นได้ชัดว่าท่าทางของเธอนั้นบอกให้เขาเข้าไปใกล้ๆ

ในจังหวะนั้นมอนสเตอร์ทุกตัวที่อยู่รอบๆก็หันไปเพื่อจะดูว่า
หญิงสาวคนนี้ชี้ไปที่ใครกัน

“ฉันทรอ?” หานเดินหันไปมองรอบๆและรู้ว่าเธอชี้มาที่เขาไป
ผิดแน่ๆ เพราะยังงั้นมันไม่มีมอนสเตอร์ตัวอื่นอยู่รอบๆเขาเลย

หญิงสาวยิ้มและพยักหน้า

“อย่าไป! มันอันตรายเกินไป” ควินพูด

แม้ห่านเซ็นจะแข็งแกร่ง แต่เธอก็แปลกประหลาดเกินไป มัน
จึงเป็นอะไรที่เสี่ยงถ้าจะเข้าไปหาเธอ แต่ห่านเซ็นก็ไม่ต้องทำ
ให้เธอโกรธ

“ไม่เป็นไรหรอก ผมสามารถหนีออกมาได้ และอีกอย่างผมก็
อยากรู้ด้วยว่าเธอต้องการอะไร?” ห่านเซ็นบินเข้าไปที่
ต้นไม้ โดยทิ้งไดโนเสาร์สีฟ้าเอาไว้ข้างหลังเพื่อคอยปกป้อง
ควีน

ห่านเซ็นสนใจว่าจริงๆ แล้วหญิงสาวคนนี้เป็นใครหรือตัวอะไร
กันแน่ แต่จุดประสงค์หลักของเขาก็คงเป็นผลไม้ การที่ได้เข้า

ไปไกลๆ ในจังหวะนี้ก็ถือเป็นเรื่องที่ดี

ไม่มีอะไรจะดีไปกว่าการที่เขาเข้ามาใกล้ต้นไม้ได้โดยไม่ต้อง
ต่อสู้ ถึงแม้หญิงสาวคนนี้จะทรงพลังจนน่าสะพรึงกลัว แต่
ห่านเช็นก็เชื่อว่าตัวเองสามารถหนีไปได้เสมอถ้าต้องการ เขา
ยังมั่นใจกับเทคนิคในการหลบหนีของตัวเอง

ไม่มีอะไรมาขัดขวางเส้นทางของเขา ห่านเช็นบินเข้าไปหา
ต้นไม้ได้อย่างราบรื่น

“มีอะไรงั้นหรือ?” หานเซ็นถาม ขณะที่บินเข้าไปหาเธอ

หญิงสาวชี้ไปที่กิ่งไม้อีกอันและเชิญให้นั่งคุยกับเธอ

หานเซ็นทำตามที่เขาต้องการ แต่เขาก็ยังคงทิ้งระยะห่างจาก
เธอเอาไว้ เขาไม่เชื่อใจหญิงสาวคนนี้ ดังนั้นเขาจึงต้องระวัง
ตัวให้มากที่สุด

หานเซ็นสัมผัสได้ในทันทีว่าหญิงสาวคนนี้มีกลิ่นหอมขนาด
ไหน แต่กลิ่นหอมของเธอก็แตกต่างจากกลิ่นของต้นไม้

เธอไม่ได้มีกลิ่นที่แรงเหมือนกับต้นไม้ แต่มันเป็นกลิ่นอ่อนๆ
และสดชื่น

“สาวสวย เธอต้องการอะไรจากฉันอย่างนั้นหรือ?” หานเซ็น
ถามด้วยรอยยิ้ม

หญิงสาวยิ้มให้หานเซ็น ขณะที่มองใบหน้าของเขา

‘สปีริตตนนี้ไม่เคยเห็นใบหน้าที่หล่อเหลามาก่อนอย่างนั้น
หรือ? นี่เธอต้องการจะเห็นมันใกล้ๆ ไหม? ถ้าฉันเธอน่าจะ

ถ้ารูปเราไปด้วยเลยน่าจะดี' หานเซ็นคิดตลกๆ เนื่องจาก
อึดอัดที่เธอเอาแต่จ้องเขาแต่ไม่พูดอะไร

“เอ๋ม สาวสวย? เธอช่วยพูดอะไรสักหน่อยได้ไหม?” หานเซ็น

พูด

หญิงสาวยังคงจ้องมองอยู่เงียบๆ

“ถ้าอย่างนั้นก็ไม่เป็นไร พวกเราไม่จำเป็นต้องพูดกันก็ได้ ฉัน
รู้ว่าตัวเองหน้าตาหล่อ ดังนั้นเชิญชมหน้าตาของฉันได้เท่าที่
เธอต้องการ” หานเซ็นเริ่มหันไปมองผลไม้แมงกะพรุนที่อยู่

โกल्लीแทน

ผลไม้พวกนี้ดูเหมือนกับมีชีวิต ซึ่งพวกมันต้องเป็นผลไม้

ระดับราชันอย่างแน่นอน

‘มันจะต้องมีผลไม้มากกว่า 10,000 ลูกแน่ๆ ถ้าพวกมัน
สามารถเพิ่มจีโนมพ้อยขึ้นสุดยอดให้กับคนที่กินได้ละก็ ก็
อตแซงชั่ววีแห่งนี้นี้คงจะมีมนุษย์ที่แข็งแกร่งอีกมากมายเลย’

ห่านเช็นคิด

แต่ห่านเช็นยังไม่รู้ว่าจริงๆแล้วผลไม้พวกนี้ทำอะไรได้ และ

ราชินีชั่วพริบตา ก็ยังคงปิดบังเรื่องส่วนใหญ่เอาไว้และไม่
บอกให้เขารู้

“เจ้าชื้ออะไร?” ในที่สุดหญิงสาวก็ถามขึ้นมา

ตอนที่ 1143 ชุน

เสียงพูดของหญิงสาวคนนี้น่าฟังเหมือนกับเสียงดนตรี เพียง
แค่ได้ยินก็ทำให้ห่านเซ็นมีความสุขแล้ว

“ชื่อของฉันคือห่านเซ็น เธอละชื่ออะไร?” ห่านเซ็นถาม

ถ้าเธอเป็นสปิริตละก็ เธอก็ต้องพูดระดับของเธอขึ้นนำหน้า
ชื่อเหมือนกับสปิริตทั่วไป และเมื่อเธอพูดออกมา ห่านเซ็นก็
จะสามารถรู้ได้ว่าจริงๆ แล้วเธอเป็นสปิริตจักรพรรดิรีเปล่า

“เซียงยีน” หญิงสาวพูดพร้อมกับยิ้มออกมา

*เซียงยีนแปลว่าเสียงที่ไพเราะ

“เซียง...ยีน...” หานเซ็นพูดซ้ำอีกครั้ง ซึ่งเขาคิดว่ามันเป็นชื่อ
ที่แปลกไม่เหมือนกับสปีริตทั่วไป ที่สำคัญปรกติแล้วสปีริต
จะมีคำนำหน้าชื่อเสมอ เช่น อัศวิน บารอน เจ้าหญิง ราชนี
หรือ จักรพรรดินี

เซียงยีนมองหานเซ็นและชี้ไปที่แหวนโลหิตมังกร เธอพูด

“ทำไมเจ้าถึงมีสิ่งนั้นอยู่? เขาตายไปแล้วงั้นหรือ?”

“เธอรู้จักราชามังกรด้วยหรือ?” หานเซ็นถามด้วยความซื่อค

หานเซ็นไม่รู้ว่าหญิงสาวคนนี้เป็นเพื่อนหรือศัตรูกับราชา
มังกรกันแน่ ดังนั้นเขาจึงต้องระมัดระวังให้ดีว่าจะตอบเธอ
ว่ายังไง สิ่งที่เขาไม่ต้องการที่สุดในตอนนี้ก็คือทำให้เธอเห็น
เขาเป็นศัตรู

“ถ้าเจ้ารู้จักราชามังกร เจ้าก็น่าจะรู้จักชื่อของข้าไม่ใช่หรือ?”

เซียงยिनถามด้วยรอยยิ้มเหมือนทุกครั้ง

หานเชินยังซื่อคอยู่ เขาถามกลับไป “เธอเป็นหนึ่งในขุนพล
ของจักรพรรดิจอมมารอย่างนั้นหรือ?”

เซียงยินพูด “อย่าเลียดคำถามของข้า ทำไมเจ้าถึงมีแหวนวง
นั้นอยู่? เขาอยู่ที่ไหน?”

หานเชินมองดูเซียงยिनอย่างสงสัย เขาไม่เคยคิดว่าเธอจะ
เป็นหนึ่งในขุนพลของจักรพรรดิจอมมาร

แต่อย่างน้อยๆตอนนี้ห่านเซ็นก็รู้แล้วว่าทำไมเธอถึงเรียกให้
เขาเข้ามาหา ซึ่งนั่นก็เป็นเพราะว่าเขามีแหวนโลหิตมังกรอยู่

แต่ถึงเธอจะเป็นหนึ่งในขุนพลของจักรพรรดิจอมมาร แต่เธอ
ก็อาจจะเป็นศัตรูกับราชามังกรได้เหมือนกัน มันไม่มีอะไร
บอกได้ว่าเธอจะเป็นมิตรกับเขา

ห่านเซ็นบอกเธอ “ฉันไปเจอกับมันเข้าโดยบังเอิญที่พิธีชุบ
ชีวิต”

หลังจากนั้นเขาก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้เธอฟัง แต่เขาปรับ
แต่งไปหลายจุด ห่านเซ็นบอกสิ่งที่เขาเห็นที่นั่นไป แต่เขาไม่
ได้บอกกับเธอถึงสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเขากับราชามังกร

หลังจากที่เซียงยีนได้ยิน เธอก็ถอนหายใจออกมาและพูด
“แม้แต่ราชามังกรก็วิวัฒนาการขึ้นไปไม่สำเร็จสินะ บอกข้า
หน่อยว่าเขาตายแล้วหรือยัง?”

“พี่สาวก็ต้องการขึ้นไปก็อตแซงชั่วชีวิต 4 เหมือนกันหรือ?”
หานเฉินสังเกตเห็นท่าทางอันเป็นมิตรของเธอ ทำให้เขารู้สึก
โล่งใจขึ้นมาหน่อย

เธอพยักหน้าและพูด “เมื่อดอกไม้พวกนี้บานออก มันก็จะถึง
เวลา”

“ดอกไม้? แมงกะพรุนเนี่ยนะ? พวกมันไม่ใช่ผลไม้หรือ?”

ห่านเซ็นถามด้วยความประหลาดใจ

เซียงยินพูด “ใครบอกเจ้าว่าพวกมันเป็นผลไม้กัน? พวกมัน

เป็นเพียงแค่ดอกไม้ของต้นไม้เท่านั้น”

ห่านเซ็นสังเกตเห็นว่าเซียงยินดูสบายๆ ดังนั้นเขาจึงถาม

“มันมีมอนสเตอร์ที่น่ากลัวหลายตัวอยู่รอบๆนี้ เธอไม่กลัวว่า

พวกมันจะเข้ามาขัดขวางตอนที่เธอกำลังวิวัฒนาการหรือ?”

เซียงยिनหันหน้าไปมองพวกมันและพูด “ถ้าข้าทำสำเร็จ เมื่อ
เทียบกับตัวข้าในตอนนั้นแล้ว พวกมันก็ไม่ได้ต่างอะไรจาก
เม็ดฝุ่น แต่ถ้าข้าทำไม่สำเร็จ พวกมันก็สามารถกินร่างของข้า
ได้”

หานเซินอึ้ง ตอนนี้เขาเข้าใจแล้วว่ามอนสเตอร์พวกนี้ไม่ได้มา
เพราะต้นไม้ แต่พวกมันมาเพราะเธอ พวกมันแค่คอยดูว่า
เธอจะทำได้หรือไม่

ถ้าเธอทำไม่สำเร็จ เนื้อของเธอก็จะมีประโยชน์ต่อมอน

สเตอร์พวงนี้มากกว่าผลไม้ไหนๆจะให้ได้

เมื่อเธอวิวัฒนาการ เธอก็จะได้รับพลังของก๊อตแข่งชั่วคราวี่เขต 4
แต่ถ้าเธอทำไม่สำเร็จ มันก็ยังคงมีพลังบางส่วนหลงเหลืออยู่
ในร่างกายของเธอ

ตอนนี้ห่านเซ็นไม่ได้ต้องการขโมยอะไรจากที่นี่อีกแล้ว เมื่อ
เห็นผู้หญิงที่งดงามอย่างนี้ยินดีที่จะเติมพ้นกับความเป็น
ความตายของตัวเองแบบนี้ เขาก็รู้สึกนับถือเธอและอดกังวล
แทนเธอไม่ได้

ห่านเซ็นรู้ว่าตัวเองไม่สามารถจะต่อกรกับเธอได้แน่นอน ถึง

จะพยายามอย่างเต็มที่ก็ตาม ถ้าเธอกำลังจะวิวัฒนาการไป
เป็นกิ่งเทพล่ะก็ เธอก็ต้องเป็นจักรพรรดิที่ปลดล็อกคืนได้ 10
ชั้นอย่างไม่ต้องสงสัย

“ข้าไม่เคยคิดเลยว่าจะได้เจอกับคนที่สามารถคุยด้วยได้
ก่อนที่จะไปจากที่นี่ ข้าอยากจะให้ของขวัญบางอย่างกับเจ้า
ก่อนที่จะไป” เสียงยินหยิบของแปลกๆออกมา

ของชิ้นนี้ทำมาจากกระดูก รูปร่างเป็นวงรี มีรูอันหนึ่งอยู่ด้าน
บนและมีรูเล็กๆหลายรูอยู่ที่ด้านข้างของมัน

ห่านเซ็นไม่รู้ว่ามันเป็นเครื่องดนตรีแบบไหน แต่เขารู้ว่ามันจะ
ต้องทรงพลังอย่างมากแน่

ห่านเซ็นอยากจะพูดว่าตัวเองไม่คู่ควรที่จะรับของขวัญที่มีค่า
แบบนี้ แต่เจตนาที่แท้จริงของเขาก็เผยออกมาจากการที่มีอ
ทั้งสองของเขายื่นออกไปรับมันเอาไว้

เซียงยิ่นยิ้มและพูด “นี่คือซุน มันถูกสร้างขึ้นมาจากกระดูก
ของข้า ถ้าข้าวิวัฒนาการไม่สำเร็จ นี่ก็จะเป็นเครื่องยืนยันว่า
ครั้งหนึ่งข้าเคยมีตัวตนอยู่ในโลกแห่งนี้”

*คุณเป็นเครื่องดนตรีโบราณของจีน มีลักษณะคล้ายๆขลุ่ย
รูปวงรี

“ฉันมั่นใจว่าเธอจะทำได้สำเร็จ” หานเฉินพูด

แต่หานเฉินก็ซื้อค้กับสิ่งที่เธอบอก เขาคิดว่าขุนพลจะต้อง
เป็นสปิริตซะอีก แต่เธอบอกว่าของชิ้นนี้ทำมาจากกระดูก
จริงๆของเธอ ซึ่งนั่นก็หมายความว่าเธอเป็นมอนสเตอร์ชั้น
สุดยอดรูปร่างมนุษย์อย่างแน่นอน

มีแค่มอนสเตอร์เท่านั้นที่สามารถสร้างสิ่งของขึ้นมาด้วยวิธี
แบบนี้ เพราะสปิริตสามารถสร้างได้แค่สมบัติจิโนเท่านั้น

ห่านเขีนนั้นไม่ได้รังเกียจอะไรมอนสเตอร์ เพราะเขาเองก็มี
พวกมันเป็นสัตว์เลี้ยงและเพื่อคู่ใจหลายตัว

นอกจากนั้นเธอยังดูเหมือนกับมนุษย์อย่างมาก แถมเธอยัง
เป็นผู้หญิงที่งดงามอีกด้วย ทำให้ยากที่ห่านเขีนจะเชื่อว่าเธอ
เป็นมอนสเตอร์จริงๆ เธอทั้งใจดีและใจกว้างอย่างมากที่ทำให้
ของขวัญกับเขาแบบนี้

เสียงยินยืมให้ห่านเขีน และทันใดนั้นดอกไม้ด้านบนก็เริ่มจะ
ส่องแสงและล่องลงมา

แต่พวกมันไม่ได้ดูเหมือนกับดอกไม้ทั่วไป พวกมันดูเหมือน
กับแมงกะพรุนที่อยู่ในมหาสมุทร

แมงกะพรุนส่องแสงออกมาเต็มไปหมด มันเหมือนกับเป็น
ภาพในความฝัน

แต่เมื่อสแตร์ตวออื่นๆนั้นไม่ได้ชื่นชมความสวยงามของภาพ
ที่เกิดขึ้น พวกมันจึงมองไปที่ใจกลางของต้นไม้แทน

ห่านเริ่มมองไปยังจุดที่พวกมันมอง และเขาก็สังเกตเห็นรูอัน
หนึ่งบนต้นไม้ รูนั้นส่องแสงที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังงานออก

มา

เมื่อแสงสว่างจากภายในนั้นเข้มขึ้นเรื่อยๆ มันก็สว่างราวกับ
พระอาทิตย์บนท้องฟ้า ซึ่งดอกไม้แมงกะพรุนเองก็เริ่มจะ
เปลี่ยนทิศทางและบินเข้าไปหามัน

ตอนที่ 1144 ข้าจะสอนวิธีเป่าขุนให้ตัวเอง

ดอกไม้แมงกะพรุนหลายพันดอกบินเข้าไปข้างในรูของต้นไม้
ซึ่งดูเหมือนจะมีความจุที่ไร้ขีดจำกัด ดอกไม้แต่ละดอกบิน
เข้าไปได้อย่างง่ายดาย และขณะที่พวกมันบินเข้าไป แสงก็
สว่างขึ้นอีก

ห่านเซ็นรู้สึกได้ถึงพลังอันน่าสะพรึงกลัวที่กำลังออกมาจากรู
ของต้นไม้ มันทรงพลังถึงขนาดที่อภิศาสตร์ตงเสวียนไม่
สามารถอ่านพลังของมันได้อย่างแม่นยำ และก็ไม่สามารถรู้
ได้ว่าอะไรที่อยู่ข้างในแสงสว่างนั้น

แต่เซียงยินดูเหมือนจะไม่ได้สนใจอะไรนั่น เธอยังคงนั่งอยู่
บนกิ่งไม้โดยไร้ซึ่งความกังวล เธอมองมาที่หานเฉินและถาม

“เจ้าอยากจะให้ข้าสอนวิธีเป่าซุนให้ไหม?”

*ซุนเป็นเครื่องดนตรีโบราณของจีน มีลักษณะคล้ายๆขลุ่ย

รูปวงรี

“แน่นอน” หานเฉินส่งซุนคืนให้เธอด้วยความประหลาดใจ

นี่ดูจะเป็นช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับเธออย่างมาก ดังนั้นเขา

ไม่ได้คาดคิดว่าเธอจะมีอารมณ์มาสอนวิธีเล่นเครื่องดนตรี

อันนี้ให้กับเขา

เซียงยิบรับซุนกลับคืนมา จากนั้นเธอก็วางนิ้วลงไปบริเวณรูที่
อยู่รอบๆเครื่องดนตรีชิ้นนี้ พร้อมกับวางริมฝีปากลงที่ด้านบน
สุด ขณะที่เธอเป่ามันก็ทำให้มีเสียงที่อ่อนโยนและน่ารื่นรมย์

ดังออกมา

หานเฉินไม่เคยเห็นเครื่องดนตรีชนิดนี้มาก่อน เสียงตัวโน้ตที่
เล่นออกมานั้นเป็นเสียงที่ฟังดูเศร้าโศก ดูเหมือนกับว่าใคร
บางคนกำลังร้องไห้อยู่

แต่มันก็เป็นเสียงที่น่ายินดีที่ได้ฟัง ไม่ว่ามันจะเป็นเพราะ

เครื่องดนตรีหรือพรสวรรค์ของเธอก็ตาม เสียงเพลงที่ดังออก
มานั้นเป็นอะไรที่งดงามจริงๆ

หานเซ็นสามารถเห็นตัวโน้ตปรากฏออกมาจากเครื่องดนตรี
อันนั้น และพวกมันก็กลายเป็นแฟรี่ที่กำลังเต้นระบำอยู่
รอบๆพวกเขา หานเซ็นนั้นตกตะลึงกับความงดงามของ
เครื่องดนตรีที่เธอเล่น

พวกมอนสเตอร์ที่ดูกระวนกระวายเมื่อเห็นผลไม้กำลังจะสุก
ก็สงบไปในทันที เมื่อพวกมันได้ยินเสียงดนตรีที่เธอเล่น

โชคดีที่ห่านเซ็นแข็งแกร่งพอจะไม่ตกอยู่ในมนต์สะกดของ
เสียงดนตรี เขาสามารถนั่งชื่นชมกระแสพลังของเธอได้แบบ
ใกล้ชิด

เซียงยินใช้กระแสพลังของเธอในการเล่นดนตรี และนั่นก็เป็น
สิ่งที่ห่านเซ็นไม่เคยเห็นใครทำมาก่อน ห่านเซ็นไม่คิดว่าจะมี
ใครที่สามารถทำได้เหมือนกับเธอ แม้จะเล่นเครื่องดนตรีตัว
เดียวกันก็ตาม

เซียงยินรู้ว่าห่านเซ็นกำลังตรวจสอบกระแสพลังของเธออยู่
เธอเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กที่ปลดล็อกขึ้นได้ถึง
ขั้นที่ 10 ดังนั้นออราศาสตร์ตงเสวียนที่ปลดล็อกขึ้นได้เพียง

แค่ 5 ชั้นไม่สามารถซ่อนจากสายตาเธอได้

แต่เธอก็ไม่ได้รู้สึกโกรธอะไร เธอได้ตัดสินใจที่จะสอนวิธีการ
เล่นซุนให้กับชายหนุ่มคนนี้ และความคิดนั้นก็ยังไม่ได้
เปลี่ยนไป

ห่านเชินเองก็ซื่อคเพราะเขาไม่ได้คาดคิดว่าจะสามารถดู
กระแสน้ำของเธอได้ แต่เขาก็รู้สึกดีใจที่สามารถทำได้ เขา
ต้องการเห็นว่าเธอเป่าซุนนี้ยังไง

ถึงเซียงยिनจะไม่ได้สนใจที่ห่านเชินมองกระแสน้ำของเธอ

แต่กระแสพลังของเธอก็ซับซ้อนอย่างมาก เพียงแค่จะจดจำ
มันก็เป็นเรื่องยากมากๆแล้วสำหรับห่านเซ็น

เมื่อเธอเล่นจบ มอนสเตอร์ตัวอื่นๆก็ยังคงนั่งดูอย่างเงิบๆ
พวกมันไม่สามารถละลายตาไปจากเธอได้

แสงสว่างจากในรูเริ่มค่อยๆจางลงไปแล้ว ซึ่งดอกไม้แมง
กะพรุนเองก็เช่นกัน ที่เหลืออยู่มีเพียงแค่แสงที่ไม่ได้สว่างไป
กว่าเทียน 1 เล่ม

เซียงยินส่งขุนค้อนให้กับห่านเซ็นและพูด “นี่คือทั้งหมดที่ข้าจะ
สอนให้เจ้าได้ ฝึกมันบ่อยๆและเจ้าจะสามารถเล่นมันได้”

“ฉันจะต้องฝึกมันแน่นอน” หานเซ็นพูดอย่างหนักแน่นขณะที่
รับชุนกลับคืนมา

แต่เขาพูดเพียงเพื่อจะให้กำลังใจเธอเท่านั้น เพราะนี่มันเป็น
ช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับเธอจริงๆ หานเซ็นไม่ได้สนใจใน
ศิลปะทางด้านเสียงดนตรี ที่เขาสนใจมีเพียงแค่พลังเสียงที่
สามารถควบคุมผ่านเครื่องดนตรีเท่านั้น

เซียงยिनเองก็รู้ว่าหานเซ็นไม่ได้ชื่นชอบเสียงดนตรีเช่นกัน แต่
เธอก็ยังยิ้มออกมาและพูด “กลับไปได้แล้ว เวลาของข้าหมด

แล้ว”

หลังจากนั้นเชียงยืนก็เข้าไปหาภูนั้นด้วยตัวเอง

ห่านเซ็นไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป ดังนั้นเขาจึงบอกลาเธอ
และบินกลับไปหาควีน หลังจากนั้นพวกเขาก็มาดูเธอเข้าไป
หาภูนั้น

เชียงยืนยื่นมือของเธอเข้าไปข้างในและหยิบของ
บางอย่างออกมา

ของสิ่งนั้นคือสิ่งที่ทำให้รู้ส่องแสงออกมา มันดูเหมือนกับ
หยดน้ำขนาดใหญ่ และมันก็ส่ายไปมาในมือของเธอราวกับ
เยลลี่

เซียงยินจวบลงบนหยดน้ำ หลังจากนั้นเธอก็กลืนมันเข้าไป

เมื่อเธอกลิ้นมันเข้าไป กลิ่นหอมของเธอก็ดูจะรุนแรงขึ้นมาก
จนมีอะไรบางอย่างเหมือนควันลอยอยู่รอบๆตัวเธอ

กลิ่นอายของเธอเริ่มแพร่กระจายออกไปทั่วทั้งถ้ำ ทำให้ที่
แห่งนี้ดูเหมือนกับสรวงสวรรค์ในความฝัน

เมื่อห่านเซ็นสุตดมเข้าไป เขาก็รู้สึกสดชื่นขึ้นมาทันที เขารู้สึก
ราวกับว่าตัวเองหนุ่มขึ้นไปอีกหลายปี มอนสเตอร์ทั้งหมดใน
บริเวณนี้ก็สุตดมมันเข้าไปเช่นกัน และพวกมันก็จะชื่นชอบ
กลิ่นนี้เหมือนกัน

กลิ่นของเธอปกคลุมอยู่ในอากาศราวกับหมอกควัน และในที่
สุดหมอกก็แยกออกราวกับเป็นผ้าม่าน หลังจากนั้นประตูหิน
บานหนึ่งก็ปรากฏออกมา

ประตุนั้นไม่มีเครื่องหมายอะไรอยู่ที่บานประตู แต่มันก็ดู
ศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ทุกคนที่มองมันรู้สึกของตัวเองตัวเล็กลงไป
นอกจากเซียงยिन มอนสเตอร์ทุกตัวก็คุกเข่าลงเมื่อเห็นประตู
นี้ ราชาหนูและราชาคางคกเองก็แสดงความเคารพอย่าง
มากต่อประตุนี้เช่นเดียวกัน

“ประตูไปสู่ก๊อตแชนจ์ซวีเขต 4” หานเซ็นช็อคกับสิ่งที่เห็น

ในตอนที่หานเซ็นอยู่ในก๊อตแชนจ์ซวีเขต 2 แรตสีขาวและภูติ
น้อยได้ถูกพาไปยังก๊อตแชนจ์ซวีเขต 3 โดยสปีริต

ห่านเชื่'นคาค'ว่าจะมีส'ปิริตออกมาจากประตู'ห'นนี้และพาเธอ
ไปยังดินแดนแห่งใหม่เช่นเดียวกัน แต่มันยังคงปิดสนิทต่อไป

เซียงยิบินไปมาในหมอกราวกับเป็นแพ'ร' และดูเหมือนว่า
เธอจะ'ไม่ต้องการอะไร นอกจากเปิดประตู'นี้และเข้าไปในนั้น

ตอนที่ 1145 10 ชั้นแห่งประตูกดีสิทธิ์

ประตุนั้นลอยอยู่กลางอากาศ ขณะที่บานประตูยังคงปิด
สนิทอยู่

ถ้าได้ดินแห่งนี้เป็นสถานที่ที่กว้างใหญ่ ทำให้ประตุนั้นดู
เหมือนอยู่ไกลแสนไกล แต่ด้วยความเร็วของเสียงยีน เธอ
สามารถไปถึงประตูได้ในเสี้ยววินาทีเท่านั้น แต่ขณะที่ทุกคน
หายใจอย่างแผ่วเบา นั้นกลับรู้สึกราวกับว่าเธอไปไม่ถึง
มันสักที

หมอกที่มึนกลืนหอมนี้เริ่มจะหลังไหลเข้าไปหาประตูพร้อมกับ
เซียงยिन จุดสูงสุดของถ้ำนี้มีความสูงอยู่ที่ 10,000 เมตร แต่
ในสายตาของหานเซิน เขารู้สึกราวกับว่าเซียงยินอยู่ห่างจาก
เขาไปเป็นกาแล็คซี่

เมื่อเซียงยินไปถึงประตู เธอก็ยื่นมือออกไปผลักให้มันเปิด
ออกบางส่วน

พลังอันน่ากลัวพุ่งออกมาจากช่องว่างเล็กๆนั้นในทันที และ
มันก็ทำให้หานเซินถูกกดลงไปกับพื้น

แต่มันก็ไม่ใช่ว่าคนคนเดียวที่เป็นแบบนี้ มอนสเตอร์ตัว
อื่นๆก็ถูกกดลงกับพื้นเช่นเดียวกัน มีเพียงมอนสเตอร์ชั้นสุด
ยอดเท่านั้นที่พอจะยืนต้านแรงกดดันได้

แม้มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดจะต้านทานมันเอาไว้ได้ แต่พวกมัน
ก็ดูหวาดกลัวอยู่ดี เมื่ออยู่ต่อหน้าพลังนี้

เสื้อผ้าของเซียงยिनสะบัดไปมาในสายลมที่ดูเหมือนจะออก
มาจากช่องว่างของประตู

แต่เซียงยिनก็สามารถยืนต้านมันเอาไว้ได้อย่างเข้มแข็ง และ

มือของเธอก็ยังคงดันประตูต่อไป

ในขณะที่ประตูค่อยๆเปิดออก มันก็มีสายลมออกมามากขึ้นเรื่อยๆ และไม่นานหลังจากนั้นแม้แต่มอนสเตอร์ชั้นสุดยอด

เองก็ไม่สามารถยืนต้านได้อีกต่อไป

ในบริเวณที่เซียงยिनอยู่นั้นสายลมรุนแรงกว่าข้างล่างมาก ลมกระโชกนั้นคมมากและมันก็เฉือนร่างกายของเธอราวกับใบ

มีด

เซียงยินขมวดคิ้วและเรียกขลุ่ยออกมา เธอเป่าตัวโน้ตออก

มาหลายตัวและมันก็ก่อตัวเป็นกำแพงงูเพื่อช่วยเธอต้านทาน
แรงลมที่มองไม่เห็นนี้

เธอยังคงแน่วแน่และดันประตูต่อไปด้วยแรงทั้งหมดของเธอ
แต่ไม่นานหลังจากนั้นพวกงูก็ไม่สามารถต้านทานสายลม
เอาไว้ได้

หลังจากนั้นเธอก็เรียกลูตของเธอออกมา ตัวโน้ตปรากฏออกมา
มาจากเครื่องดนตรีโดยที่เธอไม่ต้องเล่นมัน หลังจากนั้นตัว
โน้ตก็เปลี่ยนร่างเป็นนกสีทองหลายตัว พวกมันต้านทานแรง
ลมที่มองไม่เห็นให้กับเธอราวกับป้อมปราการ

แต่มันก็ไม่สามารถอยู่ไปได้ตลอด ทุกครั้งที่การป้องกันของ
เธอถูกทำลาย เธอก็จะเรียกเครื่องดนตรีอันอื่นออกมาพร้อมกับ
กับสร้างโล่อันใหม่ขึ้น ก่อนที่เธอจะเปิดประตูได้สำเร็จนั้น สุด
ท้ายเธอก็ต้องเรียกเครื่องดนตรีที่แตกต่างกันออกมาถึง 8 ชิ้น
ด้วยกัน

ตูม!

หลังจากที่เธอเปิดประตูได้สำเร็จ มันกลับไม่มีสปีริตตน
ไหนออกมาจากอีกฝากหนึ่งของประตู

ในความมืดอีกด้านของประตูหินนั้นมีบันไดอยู่ พวกมันจะ
พาไปที่ไหนนั้นไม่มีใครบอกได้ มิติข้างในนั้นบิดเบี้ยวและซัด
ขวางไม่ให้คนอื่นมองเห็นมันได้ชัด

เซียงยिनก้าวขาขึ้นไปที่บ้านไต่ขั้นที่หนึ่ง และในจังหวะที่เธอ
ก้าวขาออกไปนั้น เปลวไฟที่โปร่งใสก็เข้าปกคลุมร่างกายเธอ

มอนสเตอร์ที่เธอเรียกออกมานั้นไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง พวก
มันกลายเป็นเขม่าดำๆในทันทีที่สัมผัสเปลวไฟอันรุนแรงนี้

เสื้อผ้าและเครื่องดนตรีของเซียงยินถูกเปลวเพลิงเผาทำลาย

เป็นเก้าอี้ถ่านไป และดูเหมือนว่าเธอกำลังอยู่ในความเจ็บปวด
อันแสนสาหัสอยู่ เปลวไฟนี้ทำให้เธอทุกข์ทรมาน แต่ความ
แสบแสบของเธอก็ไม่ได้ลดลงไป เธอก้าวขาขึ้นไปยังชั้นที่ 2

แต่ไฟก็แผดเผาเธอมากขึ้นกว่าเดิม ขณะนี้ของทุกอย่างที่เธอ
เคยมีก็สลายไปหมดแล้ว เมื่อเสื้อผ้าของเธอถูกเผาเป็นเก้าอี้
ถ่านไป เนื้อหนังของเธอเองก็ไหม้เกรียมและเผยให้เห็น
กระดูกข้างใน

หมอกเริ่มจะซึมออกมาจากร่างกายเธอ พร้อมกับตัวโน้ต
เวทย์มนต์ พวกมันก่อตัวเป็นโล่ป้องกันรอบๆตัวเธอ

ทุกก้าวที่เธอก้าวออกไปนั้น สำหรับเธอแล้วมันคงเหมือนกับ
ว่ายาวนานเป็นร้อยๆปี และแต่ละครั้งที่เธอก้าวขาขึ้นไป
บันไดขั้นต่อไปก็จะปรากฏขึ้นมา

ขณะที่เธอก้าวขึ้นไปเรื่อยๆนี้เปลวไฟก็ยังคงแผดเผาร่างกาย
ของเธอต่อไป ถึงแม้มันจะทำร้ายเธอก็จริง แต่มันก็ปรับ
เปลี่ยนไปในร่างกายของเธอไปด้วย

ห่านเขินหน้าซีด เมื่อเห็นร่างกายชั้นสุดยอดอันทรงพลังของ
เธอเริ่มจะพังทลาย ในตอนที่เธอก้าวขาขึ้นไปยังขั้นที่ 7 ห่าน
เขินบอกไม่ได้ว่ายังมีบันไดอีกกี่ขั้นที่รอเธออยู่

เมื่อเธอขึ้นไปถึงชั้นที่ 9 ร่างกายของเธอก็ระเหยไปจนหมด
หวนเห็นเห็นเพียงแสงสว่างเบลอๆที่บันไดชั้นที่ 9 พร้อมกับ
ตัวโน้ตและหมอกจางๆที่ปกคลุมรอบตัวเธออยู่เท่านั้น

“10 ชั้นแห่งประตูกิติสิทธิ์..... ข้าไม่เคยคิดเลยว่าเจ้าจะ
สามารถขึ้นไปได้ถึงชั้นที่ 9 เจ้ายังคงเป็นขุนพลที่ยอดเยี่ยมที่
สุดในบรรดาขุนพลทั้ง 8” เสียงประหลาดๆดังขึ้นทั่วทั้งถ้ำได้
คืนนี้

เมื่อหวนเห็นหันไปมองเจ้าของเสียงนั้น เขาก็ซ็อกไป เพราะ

มันก็คือมาร

เขาดูแตกต่างไปจากครั้งก่อนที่ห่านเซ็นเห็น มารดูแปลกออกไป
ไป แต่เขาก็ดูชั่วร้ายเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ห่านเซ็นรู้ได้
ทันทีว่าเขากำลังคิดจะทำอะไร

ด้วยการที่เซียงยินต้องใช้สมาธิไปกับการก้าวขึ้นบันไดนี้ เธอ
ไม่สามารถหันความสนใจไปกับเรื่องอื่นได้

มารปรากฏตัวออกมาในช่วงเวลาที่สมบูรณ์แบบที่สุดที่จะขัด
ขวางการวิวัฒนาการของเธอ ห่านเซ็นรู้ตัวแล้วว่ามารนั้น

ซ่อนตัวอยู่ที่นี่ตั้งแต่แรกแล้ว เขาเพียงแค่อำนาจให้มาถึงจังหวะนี้

เขาถึงเผยตัวออกมา

โดยการที่ห้าแบบนั้น เขาหวังว่าจะได้รับพลังจากเนื้อของเธอ

เพื่อจะได้ขึ้นไปยังก็อตแซงซ์วีเขต 4 ได้ง่ายขึ้น

ถ้าเป็นก่อนหน้านี้ เซียงยีนคงสามารถกำจัดการได้อย่างง่าย

ตาย แต่ตอนนี้เธอกำลังอยู่ในขั้นสุดท้ายของการวิวัฒนาการ

เธอไม่สามารถเสียสมาธิได้

ดูเหมือนเซียงยีนเองก็รับรู้ถึงการมาของมาร เธอซื่อคที่เขา

ปรากฏตัวออกมา และมันก็ทำให้เธอสั่นทันที ในตอนที่เธอ
สังเกตเห็นเขานั้นตัวโน้ตของเธอก็ดูอ่อนพลังลงไปอย่างเห็น
ได้ชัด

“ไม่นะ” หานเข้มนมองซุนในมือของเขาและคิดว่าไม่ว่ายังไงก็
ต้องหยุดมารเอาไวให้ได้

ตอนที่ 1146 สู้กับมารอีกครั้ง

“กล้าดียังไงมาให้ข้าเห็นหน้าอีก” มารดูโกรธขึ้นมาทันทีที่เห็นห่านเซ็นพยายามจะหยุดเขาเอาไว้

ห่านเซ็นเรียกอัศวินผู้ไม่รักดีออกมา วิญญาณอสุรกาเหว่าทองนั้นกำลังวิวัฒนาการอยู่ ดังนั้นเขารู้ว่าอาจจะไม่สามารถต่อกรกับอีกฝ่ายได้มากนัก ครึ่งก่อนที่ห่านเซ็นสู้กับมารนั้น มารเพิ่งจะตื่นขึ้นมา ตอนนี้เขาน่าจะแข็งแกร่งขึ้นกว่าเดิม

อัศวินผู้ไม่รักดีใช้งานวงแหวนและชกเข้าใส่मार

แต่मारไม่ได้พยายามจะหลบแม้แต่นิดเดียว เขาพุ่งเข้ามา
ปะทะกับอัศวินผู้ไม่รักดีโดยไม่ได้เกรงกลัว เมื่อทั้งสองปะทะ
กันก็เกิดเป็นแรงสั่นสะเทือนขนาดใหญ่

ถึงแม้จะมีผลของวงแหวน แต่मारก็ยังคงแข็งแกร่งกว่าอัศวิน
ผู้ไม่รักดี มารเป็นฝ่ายชนะในการปะทะกันครั้งแรก และก็ทำ
ให้อัศวินผู้ไม่รักดีกระเด็นออกไป

สีหน้าของमारเปลี่ยนไป “วงแหวนของวิญญาณอสูรชั้นสุด
ยอดอย่างนั้นหรือ?”

หานชื่นกลุ่มใจที่เห็นว่าผลของวงแหวนไม่ได้ทำให้मार
อ่อนแอลงไปตามที่เขาหวังเอาไว้ มันได้ผลก็จริง แต่มันก็ยัง
ไม่มากพอที่จะทำให้หานชื่นต่อสู้กับอีกฝ่ายได้ นี่หมายถึง
ความว่ามารคงใกล้จะปลดล็อกชั้นที่ 10 ได้แล้ว

“मार ฉันก็กำลังคิดว่าจะไปตามหาแกอยู่พอดี แต่วันนี้แก
กลับมาหาฉันถึงที่ เข้ามา ฉันจะได้ฆ่าแกซักที” หานชื่นต้อง
การจะยั่วยุumar ซึ่งดูจะเป็นเรื่องที่ไม่ยากเย็นอะไร

มารรู้ว่าหานชื่นตั้งใจจะทำอะไร แต่เขาก็ตอบกลับหานชื่น

และพูด

“ถ้าเจ้าอยากจะตายมากขนาดนั้น ข้าจะทำให้เจ้าสมหวัง
เอง”

มารกระโดดออกไปข้างหน้า แต่ครั้งนี้เขาพุ่งเข้าไปหาเซียง
ยिन ยังไงซะนี่ก็เป็นเหตุผลที่เขามาอยู่ที่นี่ การหยุดเธอเป็นสิ่งที่
ที่สำคัญที่สุดสำหรับเขา

หานเซ็นสั่งให้อัศวินผู้ไม่รักดีไปหยุดมารเอาไว้ แต่มันก็ช้า
กว่ามากเมื่อเทียบกับมาร หานเซ็นรู้ตัวว่าต้องเข้าไปร่วมด้วย
ดังนั้นเขาจึงหยิบดาบไทอาและดาบฟินิกซ์ออกมา พร้อมกับ
สวมชุดเกราะตะกั่วและปีกมังกรโลหิต จากนั้นเขาก็พุ่งเข้า

ไป

มาร่อ'นแอลงจากวงแหวน ดังนั้นด้วยเทคนิคฟิสิกส์ทำให้
ห่าน'เชินสามารถตามมาร'ได้ทัน ห่าน'เชินไม่คิดที่จะใช้โหมด
ราชาส'ปิริตชั้น'สุดยอดถ้าไม่จำเป็นจริงๆ

ระดับความ'แข็งแกร่งของห่าน'เชินยังไม่สามารถเทียบกับ
ส'ปิริตรา'ชั้น'ได้ ห่าน'เชินจำเป็นต้องเพิ่มระดับความ'แข็งแกร่ง
ขึ้น'อีก 1,000 ถึงจะสามารถเทียบเท่ากับมาร'ได้ แต่วงแหวน
ของอัศวิน'ผู้ไม่'รักดีก็ช่วยลดความ'ต่าง'นี้ไปได้บางส่วน

มารเห็นห่านเหินบินมา ดังนั้นเขาจึงชักหมัดออกไปและพูด
“ใช้ความสามารถอันน่าขยะแขยงของเจ้าชะ ถ้าเจ้าไม่ใช่ ก็
อย่าหวังว่าจะสู้ข้าได้!”

“แกอยากให้ฉันใช้มันเพื่อฆ่าสปีริตราชนัที่น่าสมเพชอย่างแก
จ้ะหรือ? แกไม่มีค่าพอจะให้ฉันต้องใช้มันหรือ?”

ห่านเหินใช้เทคนิคฟิสิกส์หลบการโจมตีที่เข้ามาและโจมตี
กลับไป

มารคิดว่าการเคลื่อนไหวของห่านเหินดูแปลกๆ เขาพูดขึ้นมา
“ต่อหน้าความเร็วของข้า ข้ากลัวว่าเจ้าจะถูกฆ่าก่อนที่จะรู้
ตัวชะอีก มันคงจะเป็นเรื่องเศร้าที่เจ้าต้องมาตายโดยไม่รู้ตัว

ด้วยซ้ำว่าตายได้ยังไง”

มารเพิ่มความเร็วขึ้นอีก และในตอนที่ห่านเซ็นเห็นเขาอีกครั้ง
นิ้วมือของมารก็มาอยู่ตรงหน้าของห่านเซ็นแล้ว เขาพยายาม
ที่จะโจมตีดวงตาของห่านเซ็น

ห่านเซ็นหลบนิ้วมือของอีกฝ่ายไปได้อย่างฉิวเฉียด แต่หมวก
ของเขาก็ถูกข่วนจนเป็นรอย

เมื่อห่านเซ็นสัมผัสร่องรอยความเสียหายที่เกิดขึ้น สีหน้าเขาก็
ก็เปลี่ยนไป เพียงแค่เล็บมือของมารข่วนไปที่หมวกของเขา

มันก็เกือบจะทำให้ชุดเกราะชั้นสุดท้ายของเขาพังทลายไป

ถ้ามันไม่ใช่เพราะเทคนิคฟิสิกส์ เล็บมือของมารก็คงเจาะ
ทะลุหัวของห่านเซ็นแน่ว

มารไม่คิดจะมาเสียเวลากับห่านเซ็น เขารีบพุ่งไปข้างหน้า
ด้วยความรวดเร็วราวกับเทเลพอร์ต และคว้าตัวห่านเซ็นเอา
ไว้

หลังจากนั้นออราสี้แดงก็เริ่มจะปกคลุมรอบๆตัวของห่านเซ็น
ขณะที่เปิดใช้งานการปลดล็อกขั้นที่ 9 ของวิชาโลหิต

ชีพจร ออรัสสีแดงย่อมชุดเกราะและอาวุธของเขาเป็นสีแดง
ที่น่าขนลุก

ห่านเซ็นใช้งานมนตรานอกกรีตเช่นกัน เลือดที่ถูกกลืนมาจน
บริสุทธิ์ของเขาเริ่มจะถูกปั๊มออกมาและไหลเวียนไปทั่วร่าง

ไตก็เริ่มจะผลิตพลังงานจำนวนมากออกมาเพื่อเป็นเชื้อเพลิง
ให้กับห่านเซ็น

แต่ถึงอย่างนั้น มันก็ยังไม่พอที่จะต่อกรกับมารได้ ออกของ
ห่านเซ็นถูกเฉือนและเลือดก็เริ่มจะไหลออกมา มันคืออะไร
ที่น่ากลัวมากที่เห็นว่าตัวเองได้รับบาดเจ็บแบบนั้น ทั้งๆที่ใส่

ชุดเกราะที่แข็งแกร่งขนาดนี้อยู่

‘ไม่แปลกใจเลยที่มันเป็นหนึ่งในขุนพลทั้ง 8 เมื่อก่อนมันคง
จะแข็งแกร่งพอๆกับเซียงยินแน่’ หานเฉินกระพือปีกอย่างเต็ม
ที่เพื่อลดระยะห่างของตัวเองกับมาร เขาไล่ตามมารไปติดๆ
และเตรียมจะใช้วิชาดาบคู่

จนถึงตอนนี้การโจมตีของมารยังไม่ได้ทำความเสียหาย
สาหัสต่อหานเฉิน การจะฆ่าหานเฉินนั้นเป็นเรื่องง่ายสำหรับ
มาร แต่มารรู้ว่าต้องหยุดการวิวัฒนาการของเซียงยินก่อน
เป็นอันดับแรก

ในที่สุดอัศวินผู้ไม่รักดีก็ไล่ตามมาทันและชกไปที่ด้านหลัง
ของมาร ที่หানเซ็นต้องทำก็คือถ่วงเวลาของมารเอาไว้เท่า
นั้น และเมื่อมีอัศวินผู้ไม่รักดีอยู่ด้วย การถ่วงเวลาเขาก็ทำได้
ง่ายขึ้นมาก

มารรู้สึกถึงอะไรบางอย่างพุ่งเข้ามาที่ด้านหลัง เมื่อเขาหัน
กลับไป เขาก็เห็นหানเซ็นกำลังบินตามมา ทำให้มารต้อง
กางปีกของตัวเองออกมา และในจังหวะที่มารกระพือปีก
ความเร็วของเขาก็เพิ่มขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ

ปัง!

หมัดของอัศวินผู้ไม่รักดีไม่สามารถตามมารได้ทัน ส่วนหาน
เซ็นก็เห็นแค่เพียงภาพเบลอพุ่งมาหาด้วยความเร็วสูง หลัง
จากนั้นเขาก็ถูกโจมตีเข้าที่อกทำให้กระเด็นออกไป

หานเซ็นกระเด็นไปชนเข้ากับก้อนหินจนแตกกระจาย บนอก
ของเขามีรูอยู่ 5 รู หัวใจของเขาเกือบจะถูกดึงออกมา

“เจ้าควรจะภูมิใจที่การโจมตีนั้นไม่ได้ฆ่าเจ้า ตอนนี้ก็ไปซะ!”

มารพูดเยาะเย้ยก่อนที่จะบินกลับขึ้นไปหาเซียงยिनอีกครั้ง
เขาไม่ต้องการให้เธอก้าวขึ้นไปยังชั้นสุดท้าย

ตอนที่ 1147 ศาสตร์ตงเสวียนชั้นที่ 5 กับสุดยอดการ
เคลื่อนไหว

หานเซินรีบลุกกลับขึ้นมา และเข้าไปขวางหน้ามารอีกครั้ง

“เจ้าอยากจะตายมากขนาดนั้นเลยหรือ? ถ้าอย่างนั้นก็ได้!”

ตอนนี้มารเริ่มจะทนไม่ไหวแล้ว หานเซินและอัศวินผู้ไม่รักดี

ทำให้เขาเสียเวลามากเกินไป และตอนนี้มารก็รู้ว่าควรจะ

รีบๆจัดการพวกเขาซะ

ปีกของมารรวดเร็วมากก็จริง แต่เขาไม่สามารถคงความเร็ว
แบบนั้นเอาไว้ได้ตลอด

เขากระพือปีกและมาปรากฏตัวต่อหน้าห่านเซ็นอีกครั้ง

มารพยายามที่จะคว้าตัวห่านเซ็นเอาไว้ แต่เขาก็ทำพลาด
ห่านเซ็นนั้นหลบไปได้

สีหน้าของมารดูตกใจ “นั่นคงจะเป็นเรื่องบังเอิญแน่ๆ! เจ้าจะ
สามารถหลบความเร็วของข้าได้ยังไง?!”

ห่านเซ็นดีใจกับสิ่งที่เขาเพิ่งจะทำไป ห่านเซ็นนั้นช้ากว่ามาร
ก็จริง แต่เขาก็ปลดล็อกคีย์ขั้นที่ 5 ของศาสตร์ตงเสวียนได้
แล้ว ความสามารถในการอ่านจิตใจคนอื่นเริ่มจะมีประโยชน์
ขึ้นมาให้เห็นแล้ว

มารต้องการที่จะกำจัดการห่านเซ็นอย่างแรงกล้า ซึ่งมันเป็น
ความคิดที่เรียบง่ายและมันก็สะท้อนออกมาจากจิตใจของ
เขา ห่านเซ็นรู้ว่าเขากำลังพยายามจะทำอะไรอยู่

‘เราจะต้องควักหัวใจของมันออกมา’ ห่านเซ็นได้ยินเสียงใน
จิตใจของมาร ก่อนที่มารจะขยับชะอีก

แม้ห่านเซ็นจะไม่สามารถหลบหลีกการโจมตีครั้งต่อไปได้
โดยสมบูรณ์ แต่เขาก็ได้รับแค่รอยช่วนบางๆเท่านั้น

“ทำได้แค่นี้เองหรือมาร?!” ห่านเซ็นตะโกนและเริ่มหัวเราะ
เยาะเย้ย

มารทั้งซ็อคและโกรธ การที่ห่านเซ็นสามารถหลบการโจมตี
ของเขาได้ถึง 2 ครั้งทำให้ดูเหมือนว่ามันจะไม่ใช่แค่เรื่อง
บังเอิญ

‘มันไม่มีทางตามความเร็วของเราได้ทันหรอก’ มารใช้การ
โจมตีเหมือนเดิมอีกครั้งหนึ่ง

แต่ก็เหมือนครั้งก่อน หานเซ็นได้ยืนยันว่าเขาคิดจะทำอะไร และ
เมื่อเขาลงมือ ด้วยการกะจังหวะที่ยอดเยี่ยม ก็ทำให้หานเซ็น
หลบหลีกมันได้สำเร็จ

ด้วยความสามารถพิเศษของศาสตร์ตงเสวียนและเทคนิค
ฟินิกซ์ บวกกับวิชาโลหิตชีพจรและวงแหวนของอัศวินผู้ไม่
รักดี ตอนนี้หานเซ็นก็ไม่จำเป็นต้องใช้โหมดราชาสปริตชั้น
สุดยอดแล้ว

ควีนซ็อคเมื่อเห็นการต่อสู้ของพวกเขา ‘เขาแข็งแกร่งถึง
ขนาดนั้นเลยหรอเนี่ย เราคงจะต้องใช้ความพยายาม
มากกว่านี้เพื่อไล่ตามเขาให้ทัน!’

หลังจากที่ดูการต่อสู้ไปสักพัก เธอก็เริ่มจะสิ้นหวังขึ้นมา

ความสามารถของห่านเข็นนั้นเหนือกว่าระดับของเธอมาก
นัก ซึ่งมันทำให้เธอรู้สึกไร้ประโยชน์ เธอเกือบจะรู้สึกว่าคุณ
เองนั้นไม่คู่ควรที่จะอยู่เคียงข้างเขา

‘เขาทำแบบนั้นได้ยังไง?’ ควินมองดูห่านเหินด้วยสีหน้าที่ضب

ฮ้อน

แต่ควินก็ยังคงเป็นควิน และเธอก็จะพยายามพัฒนาตัวเองต่อไปโดยไม่ย่อท้อ จริงๆแล้วหลังจากที่เห็นแบบนี้ เปลวไฟในหัวใจของเธอก็มีแต่จะลุกโชติช่วงยิ่งขึ้นไปอีก

ควินยังคงมองและสังเกตการเคลื่อนไหวของห่านเหินต่อไป เธอนึกถึงตอนที่เธอเคยสอนการใช้หมากล้อมสวรรค์ให้กับห่านเหิน แต่ตอนนี้มันกลับกันแล้ว เธอมองดูเขาอย่างตั้งใจ

และเรียนรู้วิธีการเคลื่อนไหวของเขา ตอนนี้องการเคลื่อนไหว
ของห่านเชื่อกันว่าเหน็ดเหนื่อยมาก มันเกิดจากการผสม
ผสานของหมากล้อมสวรรค์ เซว่นทวิสท์ เทคนิคฟินิกซ์ เกม
ยังใช้ข้อได้เปรียบจากการอ่านความคิดของฝ่ายตรงข้ามอีก
ด้วย

ควินนั้นเป็นคนที่มีความพรสวรรค์มากคนหนึ่ง และเมื่อเห็นห่าน
เชื่อกันใช้เทคนิคฟินิกซ์ มันก็เป็นแรงบันดาลใจให้กับเธออย่าง
มาก

สิ่งที่ควินคิดว่าเป็นความสามารถที่ยอดเยี่ยมที่สุดของห่าน
เชื่อกันก็คือความสามารถในการคาดเดาของเขา เธอไม่รู้ว่าห่าน

เห็นสามารถหลบการโจมตีก่อนล่วงหน้าได้ยังไง โดยเฉพาะ
การที่คู่ต่อสู้ของเขาในตอนนี้เป็นศัตรูที่น่าสะพรึงกลัวอย่าง
มาก

เห็นได้ชัดว่าหานเซ็นเชื่อซ้ากว่ามาก เธอคิดว่ามันไม่น่าจะ
เป็นไปได้ที่เขาจะหลบการโจมตีแบบนั้น วิธีเดียวที่เขาจะทำ
ได้ก็คือเขาต้องรู้ก่อนล่วงหน้าว่าอีกฝ่ายจะโจมตีมายังไง การ
ที่เขาทำได้แบบนั้นทำให้เธอหลงใหล

และหานเซ็นก็หลบการโจมตีได้ทุกครั้งจริงๆ มันเป็นอะไรที่
น่าเหลือเชื่อมาก

ควีนไม่รู้ว่หานเซ็นฝีกศาสตรืตงเสวียนอยู่ เธอแค่คิดว่หาน
เซ็นเป็นคนที่คาดเดาการเคลื่อนไหวของอีกฝ่ายได้เท่านั้น
และควีนก็เป็นคนที่มีพรสวรรค์ในเรื่องนี้เช่นเดียวกันมาก ซึ่ง
ทำให้แม้แต่หวงฟูสงเจิงก็ยังบอกว่าเธอเหมาะสมที่สุดที่จะ
ฝีกวิชาหมากล้อมสวรรค์

แต่ตอนนี้เมื่อเธอได้เห็นหานเซ็นแล้ว เธอก็คิดว่าตัวเธอไม่ได้
ดีเลิศอะไร เมื่อเทียบกับหานเซ็นแล้วเธอก็คิดว่าตัวเองก็ไม่
ต่างจากเด็กน้อยคนหนึ่ง

‘ถ้าพรสวรรค์ของเราเป็นสิ่งที่หาได้ยากอย่างที่คนอื่นพูดกัน

ถ้าเป็นแบบนั้นแล้วเขามีอะไรที่เราหรือคนอื่นไม่มีอย่างนั้น
หรือ? เวทย์มนต์อะไรกันที่ทำให้เขามาได้ถึงขนาดนี้? ควิน
ซ็อกกับความสามารที่ห่านเซ็นแสดงออกมา

แต่ควินไม่ใช่คนที่จะยอมแพ้อะไรง่ายๆ ยิ่งห่านเซ็นแข็งแกร่ง
มากเท่าไร เธอเองก็ต้องการแข็งแกร่งให้ได้แบบนั้น และนั่น
ก็เป็นนิสัยที่น่าชื่นชมของเธอ

ห่านเซ็นไม่รู้ว่าควินรู้สึกยังไง เพราะเหตุผลที่เขาสามารถ
ต่อสู้ได้แบบนี้ก็เป็นเพราะเขาฝึกศาสตร์ตงเสวียน

ขณะที่ห่านเซ็นต่อสู้และมีอัศวินผู้ไม่รักดีอยู่เคียงข้าง เขาก็

เริ่มจะดีขึ้นเรื่อยๆในการต่อสู้กับมาร

ห่านเซ็นเริ่มจะเคยชินกับการเคลื่อนไหวของคุณต่อสู้แล้ว และ
พรสวรรค์ในด้านการคาดเดาของเขาก็ดีขึ้นเรื่อยๆ มาร
เคลื่อนไหวรวดเร็วอย่างมากก็จริง และถึงมารจะพอสร้าง
รอยขีดข่วนให้กับห่านเซ็นได้เป็นครั้งคราว แต่มันก็เกิดขึ้น
น้อยลงไปเรื่อยๆ

แต่ในขณะที่ห่านเซ็นต่อสู้อยู่นั้น ก็มีพลังบางอย่างพุ่งเข้ามา
ที่ด้านหลังของเขาจากที่ไหนสักแห่ง ทำให้เขาต้องใช้แขนของ
ตัวเองป้องกันมันเอาไว้

ปัง!

หอกสี่เทาทะลุเข้ามาในแขนและตัดผ่านกระดูกของเขา

ห่านเซ็นหันไปมองยังทิศทางที่หอกพุ่งมา และเขาก็สังเกตเห็นว่ามันมาจากราชาหนูที่ยืนอยู่บนแท่นหิน มันหัวเราะใส่ห่านเซ็น หลังจากนั้นมันก็เรียกหอกออกมาอีกอันและขว้าง
มาใส่ห่านเซ็น

ตอนนี้ด้วยการที่ราชาหนูเข้ามาร่วมการต่อสู้ด้วย ทำให้
สถานการณ์เริ่มจะแย่แล้ว

และมันก็ไม่ใช่แค่ราชาหนูที่เข้าร่วมการต่อสู้ ทั้งราชาคางคก
ราชาจิ้งหรีดและมอนสเตอร์ตัวอื่นๆก็เริ่มเล็งการโจมตีมาที่
ห่านเซ็นเช่นกัน

เมื่อเห็นมอนสเตอร์ตัวอื่นต้องการที่จะฆ่าเขา ห่านเซ็นก็เข้าใจ
ทันทีว่าเกิดอะไรขึ้น มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดพวกนี้ต้องการ
ให้เซียงยินวิวัฒนาการไม่สำเร็จ เพื่อที่พวกมันจะได้กินเนื้อ
ของเธอ

ตอนที่ 1148 ผลไม้สีขาว

มอนสเตอร์ตัวอื่นก็เริ่มจะเข้ามาล้อมวงด้วย มอนสเตอร์ชั้น
สุดยอดเป็นสิบๆตัวเริ่มจะพุ่งขึ้นมาจากทะเลสาบ

มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดพวกนั้นต่างก็เล็งมาที่หานเซ็นคนเดียว
เรื่องนั้นเห็นได้ชัดมาก

พวกมันไม่ต้องการอะไร นอกจากการได้กินเนื้อของเซียงยิน
แต่ก่อนหน้านี้พวกมันไม่สามารถขัดขวางการวิวัฒนาการ

ของเธอได้ แต่ตอนนี้เมื่อมารปรากฎออกมา พวกมันก็เริ่ม
จะมีหวังขึ้นมา แต่ห่านเซ็นก็เข้ามาขัดขวางมาร ทำให้พวก
มันคิดว่าต้องหยุดห่านเซ็นเอาไว้

ห่านเซ็นได้ทำสิ่งที่เขาพอจะทำได้ไปแล้ว แต่เมื่อเขากลาย
เป็นเป้าของมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดหลายตัวแบบนี้ เขาก็รู้ว่า
ตอนนี้ทางเลือกที่ดีที่สุดก็คือหนีไป

ถึงเขาปรารถนาที่จะช่วยเซียงยินให้เธอวิวัฒนาการได้สำเร็จ
แต่อัศวินผู้ไม่รักดีและไดโนเสาร์สีฟ้าก็ยังไม่เพียงพอที่จะ
ต้านทานการบุกเข้ามาของมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเป็นสิบๆ
ตัวได้ สถานการณ์ตอนนี้มันเกินกำลังของเขา

ถึงแม้ห่านเซ็นจะอยู่ที่นี้และสู้ต่อไป มารก็สามารถบินเข้าไป
หาประตุนั้นได้อย่างอิสระ ขณะมอนสเตอร์ชั้นสุดท้ายอดพวกนี้
จะดึงความสนใจของเขาเอาไว้ ดังนั้นการจะอยู่ที่นี้ต่อไปก็ดู
จะเป็นความพยายามที่ไร้ประโยชน์

“วืง!” ห่านเซ็นตะโกนบอกควีนและไดโนเสาร์สีฟ้า

ถึงไดโนเสาร์สีฟ้าจะไม่ได้ฉลาดอะไร แต่มันก็ไม่ได้โง่ถึง
ขนาดที่พยายามจะสู้กับมอนสเตอร์ชั้นสุดท้ายอดเป็นสิบๆตัว
มันรู้ว่าตอนไหนที่ควรจะหนี

ควีนนั้นอยู่บนตัวของไดโนเสาร์สีฟ้า และเธอก็ขี่หลังของมัน
กลับไปยังอุโมงค์ที่พวกเขาเข้ามาในตอนแรก

ห่านเซ็นพยายามที่จะปิดผนึกสัมผัสทั้งเจ็ดของมอนสเตอร์
ในบริเวณนี้ เพื่อให้พวกมันไม่สามารถเห็นหรือได้ยินการ
เคลื่อนไหวของเขาได้

แต่ประสิทธิภาพของมันต่อมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดนั้นแทบจะ
เป็นศูนย์ และมันก็ไม่ได้หยุดยั้งการหลังไหลเข้ามาของมอน
สเตอร์พวกนี้ ตอนที่ห่านเซ็นทำได้ก็มีแต่ใช้สมาธิทั้งหมดไป
กับการบินหนีไปจากที่นี่

“เจ้ามันสมควรโดนแล้ว!” มารพุดเยาะเย้ย ก่อนที่จะหันกลับ
ไปหาประตูด้านบนอีกครั้ง

9 ชั้นที่เซียงยिनก้าวออกไปนั้นต้องเจอกับเปลวไฟอันโหดร้าย
ที่ทำลายล้างทุกอย่างที่ต้องการจะก้าวขึ้นไป จนถึงจุดนี้เธอก็
ไม่ได้ต่างอะไรไปจากเงาแล้ว และเงานั้นก็รีบหนีราวกับว่า
กำลังจะเลือนหายไปกับแสงสว่างที่ส่องมา

เซียงยินรู้ว่าข้างนอกกำลังเกิดอะไรขึ้น และเธอก็ซาบซึ้งใน
ความกล้าหาญของหานเฉินที่ช่วยป้องกันไม่ให้มารเข้ามาขัด

ขวางเธอ

และเมื่อเขาหนีไปจากการโจมตีของมอนสเตอร์ชั้นสุดยอด
พวกนี้ เธอก็เข้าใจการกระทำของเขาดี เธอไม่ได้โทษเขาเลย

แม้แต่บ่อย

เมื่อใกล้จะถึงจุดสิ้นสุดของการเดินทางที่เจ็บปวดนี้ เซียงยिन
ก็ตัดสินใจลืมเรื่องของมารไปก่อน ตอนนี้เธอใช้สมาธิทั้งหมด
ไปกับการทำสิ่งที่เธอเริ่มเอาไว้ให้สำเร็จ

เธอรวบรวมสมาธิไปกับการต้านทานเปลวไฟที่ต้องการจะ

เผาเธอให้เป็นเถ้าถ่าน เธอไม่สามารถให้อะไรมาก่อทวนจิต
ใจของเธอได้ ถ้าเธอเสียสมาธิแม้แต่จะแค่วินาทีเดียว มันก็
จะเป็นจุดจบของเธอ

‘บางทีนี่อาจจะเป็นชะตากรรมของเรา’ เขียงยืนยังคงสงบนิ่ง
อยู่ และเธอก็ไม่ได้รู้สึกโกรธแค้นอะไรคนที่มาขัดขวางเธอ

ห่านเซ็นได้ต่อสู้แทนเธออยู่สักพักหนึ่งแล้ว แต่เธอก็ยังไม่
สามารถก้าวขึ้นไปยังขั้นสุดท้ายได้ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เข้ามา
ขัดขวางเธอ เธอก็กำลังจะล้มเหลวอยู่แล้ว เธอคิดว่าตัวเธอ
คงไม่มีพลังเพียงพอที่จะวิวัฒนาการ

นี่เป็นช่วงเวลาที่จะตัดสินความเป็นความตายของเธอ ช่วง

เวลานี้คือสิ่งที่กำลังตัดสินอนาคตของเธอ

เซียงยिनไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากจะก้าวออกไป เธอไม่สามารถถอยกลับได้ เธอทำได้แค่ก้าวต่อไปเท่านั้น ไม่ว่ามันจะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม

ตอนนี้มารก็มาถึงประตูแล้ว เขาเองก็สามารถบอกได้ว่าเซียงยินกำลังจะล้มเหลว ถึงแม้เขาจะไม่เข้าไปยุ่งกับการวิวัฒนาการของเธอก็ตาม

“เป็นเรื่องน่าเสียดายที่เจ้าเป็นศัตรูของข้า และข้าก็ไม่สามารถปล่อยให้เจ้าขึ้นไปยังก็อตแซงชั่วคราวเขต 4 ได้” มารพูด
ขณะที่มองเธอถูกเปลวไฟเผา

เซียงยिनไม่ได้สนใจคำพูดของเธอ และยังคงตั้งสมาธิกับสิ่งที่
เธอต้องทำในตอนนี้อยู่

แม้มันจะดูเหมือนว่าเธอทำไม่สำเร็จ แต่มารก็หยิบของบาง
สิ่งขึ้นมาเตรียมเอาไว้ก่อน

มารยังไม่ได้ปลดล็อกคีย์จนถึงขั้นที่ 10 ดังนั้นเขาไม่เฝ้าพอที่จะ

เข้าไปหยุดเธอด้วยตัวเอง เพราะถ้าเขาเข้าไป เขาก็จะถูกเผา
เป็นถ่านโดยใช้เวลาเพียงไม่กี่วินาทีเท่านั้น

ดังนั้นเมื่อรู้อย่างนี้ เขาก็เตรียมของบางอย่างเอาไว้ เมื่อเขา
ขว้างของสิ่งนี้เข้าไปข้างใน มันก็มีโอกาสสูงที่จะการันตีจุด

จบของเธอ

สิ่งที่มารถืออยู่นั้นเป็นผลไม้โลหะที่เรียกว่า “ผลไม้สีขาว” ผล
ไม้นี้เป็นผลไม้ธาตุไฟที่ได้มาจากต้นไม้ของสปีริตราชน

ถ้าเขาขว้างมันเข้าไปข้างใน มันก็จะไปปนเปื้อนกับเปลวไฟ

แห่งการชำระล้างอันศักดิ์สิทธิ์

เปลวไฟศักดิ์สิทธิ์นี้จะชำระล้างผู้ที่เดินผ่านเข้าไป มันจะเผา
ผลาญร่างกายเดิมทิ้งไปและมอบร่างกายใหม่ที่บริสุทธิ์ให้
มันเป็นขั้นตอนที่จำเป็นสำหรับการจะวิวัฒนาการไปเป็นกึ่ง

เทพ

เมื่อก้าวไปถึงขั้นที่ 10 ได้เมื่อไหร่ผู้นั้นก็จะกลายเป็นกึ่งเทพ

แต่เราต้องการที่จะปนเปื้อนเปลวไฟศักดิ์สิทธิ์นี้ ซึ่งมันจะ

สร้างความเสียหายอย่างมากให้กับผู้ที่เดินอยู่ข้างใน

“เซียงยिन ข้าจะไปยังก็อตแซงชั่วชีวิต 4 และตามหา
จักรพรรดิจอมมารแทนที่เจ้าเอง” มาริยมขณะที่เขาเตรียมจะ
โยนผลไม้เข้าไปข้างใน

ตอนนี้เซียงยिनเองก็เชื่อว่าหมดหวังแล้ว เมื่อเธอเห็นผลไม้ถูก
โยนออกมาจากมือของมาร เธอก็ถอนหายใจออกมา

แต่ในจังหวะที่ผลไม้กำลังจะผ่านประตูเข้าไปนั้น มันก็หยุด
ไป ดูเหมือนกับว่ามีพลังอะไรบางอย่างดึงมันกลับมา

ในวินาทีต่อมา ผลไม้ก็บินไปยังทิศทางตรงกันข้าม หลัง
จากนั้นก็มียี่มือข้างหนึ่งรับมันเอาไว้

มารเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นและรู้ตัวว่ามีใครบางคนแย่งผลไม้ของ
เขาไป

“แกอีกแล้วหรือ?!” มารอุทานออกมา

ตอนนี้ตัวของห่านเซ็นเปียกโซกไปด้วยเลือดขณะถือผลไม้

เอาไว้ในมือ เขายิ้มและพูดออกมา

“แกมันพวกกระจอกที่ยังไม่ปลดล็อกขั้นที่ 10 ด้วยซ้ำ แก
คิดจะใช้เจ้าสิ่งนี้ขัดขวางการวิวัฒนาการของเธออย่างนั้น
หรือ? มันจะง่ายไปหน่อยละมั้ง น่าเสียดายที่ตอนนี้มันตก
เป็นของฉันแล้ว”

“ตายซะเถอะแก!” สีหน้าของมารเปลี่ยนไป เขากะพือปีก
และพุ่งเข้าโจมตีหันทันที

ตอนที่ 1149 สำเร็จโทษมาร

มารนั้นโกรธมาก เขามีผลไม้สีขาวเพียงแค่ลูกเดียว และมันก็เป็นสมบัติที่เขาได้รับมาจากต้นไม้สปีริตราชนันที่จะออกผลได้เพียงแค่ลูกเดียวเท่านั้น แต่มันกว่าที่มันจะเติบโตต้องใช้เวลาเป็น 100,000 ปี

ถึงแม้มารจะโกรธจัด แต่เขาก็ไม่ได้แตกตื่นอะไร

แม้ผลไม้สีขาวจะไม่ได้เข้าไปในประตู แต่มันก็ยังทำให้เซียง

ยินเสียสมาธิไปเล็กน้อย ดูเหมือนเธอจะถึงขีดจำกัดแล้ว
และการจะก้าวขึ้นไปยังขั้นสุดท้ายก็เป็นไปได้แล้ว

ห่านเซ็นได้รับบาดเจ็บอย่างหนัก และเขาก็กลับมาคนเดียว
แถมยังมีมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดไล่ตามเขาอยู่ ดังนั้น
สถานการณ์นี้ค่อนข้างจะเข้าข้างฝ่ายมาร

มารตัดสินใจที่จะโจมตีห่านเซ็น เขาคิดว่าถึงเวลาที่ต้อง
จัดการกับห่านเซ็น และเขาก็ต้องการที่จะเห็นห่านเซ็นกรีด
ร้องด้วยความเจ็บปวด

แต่ทันใดนั้นร่างกายของห่านเซ็นก็ลุกโชติช่วงด้วยแสงสว่าง

สีขาว ผมของเขาเป็นเป็นสีขาวและยาวลงมาจนถึงเท้าของ
เขา ในขณะที่เดียวกันดวงตาของเขาก็กลายเป็นสีขาว
ห่านเขินดีดนิ้วและทำให้เหรีญจำนวนมากไหมกระหน่ำลง
มายังถ้ำแห่งนี้ มอนสเตอร์ที่กำลังไล่ตามห่านเขินอยู่ก็ถูก
ยับยั้งและกดลงกับพื้นในทันที

ในตอนนี้อมารเต็มไปด้วยความโกรธแค้น เขากวาดแกว่งกรง
เล็บเพื่อปกป้องเหรีญที่ล่องลงมา และพุ่งเข้าไปใส่ห่านเขิน

ไม่เหมือนก่อนหน้านี้ ห่านเขินไม่คิดที่จะหลบการโจมตีของ
มาร แต่เขายื้มออกมาแทน ในตอนที่อยู่ในร่างมนุษย์ห่าน
เขินอ่อนแอเกินกว่าจะป้องกันการโจมตีของมารได้ นั่นคือ

เหตุผลที่เขาเอาแต่หลบอย่างเดียว

แต่ตอนนี้มันต่างไปแล้ว ถึงมารจะยังคงรวดเร็วกว่าเขา แต่
โหมดราชาสปีริตชั้นสุดยอดก็ทำให้ห่านเหินแข็งแกร่งขึ้นกว่า
เดิม นอกจากนั้นเขายังได้ยินเสียงในจิตใจของมารด้วย

ปัง!

กรงเล็บของมารพุ่งเข้ามาตรงหน้าของห่านเหิน แต่ห่านเหิน
ไม่ได้เคลื่อนไหว จนกระทั่งพวกมันกำลังจะแทงเข้าไปที่ลูก
ตาของเขา ในจังหวะนั้นเขาก็หลบและใช้มือข้างหนึ่งจับไปที่
ข้อมือของมาร

“เป็นไปได้ยังไงกัน?!” เส้นเลือดสีเขียวเริ่มจะปรากฏให้เห็น
ตามร่างกายของมาร และไม่ว่าเขาจะพยายามยังไงเขาก็ไม่
สามารถสลัดออกไปจากการมือของห่านเซ็นได้

มือของห่านเซ็นเป็นเหมือนกับโซ่ที่ล่ามข้อมือของมารเอาไว้

“ถึงเวลาตายของแกแล้ว!” ห่านเซ็นพูดขณะที่แสงสีขาวของ
เขาก็สว่างมากยิ่งขึ้น

ห่านเซ็นจับมือของมารเอาไว้นั่น ขณะที่มารพยายามดิ้นรน
อย่างสิ้นหวัง

มารพยายามที่จะใช้กรงเล็บของเขาฉีกไปที่ท้องของห่าน
เซ็น

แต่ด้วยการที่มารอยู่ในสภาพที่โกรธจัด ทำให้สิ่งที่เขาคิดมัน
ตะโกนอยู่ในจิตใจของเขาอย่างชัดเจน เมื่อห่านเซ็นได้ยิน
เสียงในจิตใจของมาร เขาก็รู้ว่าต้องทำอย่างไร

ปัง!

ห่านเซ็นชกหมัดเข้าไปปะทะกับกรงเล็บของมารที่กำลังพุ่ง

เข้ามา พลังที่ใช้ในการไต่กลับของห่านเชื้่นนั้นมื้มากเกินไป
และมันก็ทำให้เล็บมือของมารหักร้าวกับกิ่งไม้

แต่หมัดของห่านเชื้่นก็ไม่ได้หยุดแค่นั้น มันยังคงพุ่งเข้าไปที่
ใบหน้าของมาร

ปัง!

มารต้องการจะกรีดร้องออกมา แต่เขาก็ไม่สามารถทำได้
หลังจากโดนหมัดของห่านเชื้่นเข้าไป ริมฝีปากและกรามของ
มารก็ถูกชกจนละอะ พวกมันบิดเบี้ยวจนมารแทบจะไม่
สามารถใช้งานปากได้อีก

มืออีกข้างของมารยังถูกห่านเซ็นจับเอาไว้อยู่ และตอนนี้ห่าน
เซ็นก็ใช้มันดึงมารกลับเข้ามา

ห่านเซ็นดึงมารเข้ามาและชักใส่เขาเพิ่มอีกหมัดหนึ่ง

กะโหลกของมารเริ่มแตกร้าว และหมัดที่สองของห่านเซ็นก็
ทำให้เกิดแรงสั่นสะเทือนไปทั่วทั้งถ้ำ

ปัง! ปัง! ปัง!

มารถูกชักใส่จนเอนตัวไปด้านหลัง จากนั้นเขาก็จะถูกดึง

กลับเข้ามาและถูกชกอีก เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นซ้ำไปซ้ำมา
จนในที่สุดลูกตาข้างหนึ่งของมารก็หลุดออกมาจากเบ้า ตอน
นี้เขาดูไม่เหมือนกับมนุษย์อีกแล้ว

ความเร็วของมารนั้นไร้ประโยชน์ต่อห่านเซ็น ตอนนี้อยู่
ของมารถูกกระแทกกระเทือนมากจนทำให้เขาไม่สามารถรวบรวม
รวมความคิดได้อีก

เมื่อห่านเซ็นเห็นว่ามารอยู่ในสภาพปางตายแล้ว ห่านเซ็นก็
ปล่อยข้อมือของมาร จากนั้นเขาก็ตั้งใจที่จะโจมตีปิดฉาก
เป็นครั้งสุดท้ายด้วยมือทั้งสองข้าง

อลู อลู อลู!

จู่ๆ หานเซ็นก็ตะโกนออกมาเหมือนกับเซียง การโจมตีปิด
ฉากครั้งสุดท้ายของเขากลายเป็นการปล่อยหมัดชุด เขาชัก
มารเข้าไปเข้ามา และแต่ละหมัดที่ชกออกไปมันก็ทำให้เขา
รู้สึกเหมือนได้ปลดปล่อย

กระดุกที่ว่างของมารนั้นแหลกละเอียด และในที่สุดเนื้อหนัง
ของมารก็อยู่ในสภาพเละเทะและมีกระดุกที่แหลกละเอียด
อยู่ภายใน

มารส่งเสียงกรีดร้องออกมาพร้อมกับหมูที่กำลังจะตาย และใน
จังหวะสุดท้าย หานเซ็นก็คิดว่าตัวมารเอาไว้

มอนสเตอร์ตัวอื่นๆที่ต้องการโจมตีห่านเซ็นก็หยุดไป พวกมัน
ไม่ต้องการที่จะยุ่งกับศัตรูที่น่าสะพรึงกลัวแบบนี้

แถมมอนสเตอร์พวกนี้ก็ไม่ได้ร่วมมือกัน พวกมันต่างก็ต้อง
การจะแย่งเนื้อไปเป็นของตัวเอง ดังนั้นพวกมันไม่สามารถ
พึ่งพาตัวอื่นๆและโจมตีห่านเซ็นอย่างพร้อมเพรียงได้

พลังอันน่ากลัวที่ห่านเซ็นแสดงออกมานั้นได้หยุดมอนสเตอร์
ชั้นสุดยอดทุกตัวที่คิดจะโจมตีหรือฆ่าเขา

“ฮ่าๆ!” มารที่ถูกดัดจนละเทะจู่ๆก็หัวเราะออกมา

“มีเรื่องอะไรน่าฆ่าอย่างนั้นหรือ?” หานเซ็นถามขณะที่จับชุด
ที่ยังพอลงเหลืออยู่ของมารไว้

“สปิริตสโตนของข้าไม่ได้อยู่ที่นี้ ไ้โง่! ถึงเจ้าจะฆ่าข้าไป ข้าก็
เกิดใหม่ได้ แต่เซียงยिनล่ะ? นางกำลังจะตาย และเจ้าก็ไม่สามารถช่วยอะไรนางได้ ถึงข้าจะไม่ได้เป็นฝ่ายชนะ แต่เจ้าก็
พ่ายแพ้อยู่ดี นั่นไม่ได้น่าเศร้าหรือหรือ? ฮ่าๆ!”

มารยังคงหัวเราะต่อไป และในดวงตาที่เหลืออยู่อีกข้างของ

เขาก็ดูจะมีความสุขอย่างมาก

ตอนที่ 1150 บทเพลงแห่งสวรรค์

ห่านเซินมองเข้าไปด้านในประตู และเขาก็เห็นเงาของเซียง
ยिनกำลังคุกเข่าอยู่ ตอนนี้ไม่มีตัวโน้ตเวทย์มนต์หรือพลังงาน
อะไรเหลือให้เขาสะแกนแล้ว เซียงยिन คงจะก้าวไปยังขั้นสุด

ท้ายไม่สำเร็จจริงๆ

“เจ้าน่ะแพ้อ่างหมดรูป! ตอนนี้มองดูนางตายให้ดีล่ะ! แต่
ข้านั่นต่างออกไป ข้า ยังมีหนทางอีกมากที่จะมาคิดบัญชีกับ

เจ้า” มารเริ่มจะหัวเราะอย่างกับคนบ้า

“แกคิดหรือว่าฉันจะมองดูเธอตายโดยที่ไม่ทำอะไรเลย?”

ห่านเซินพูด

มารกระอักเลือดออกมาและพูดพึมพำ “เจ้าแข็งแกร่งกว่าข้า
แค่นิดเดียวเท่านั้น เจ้าเพียงจะปลดล็อกชั้นได้แค่ 9 ชั้น ยังไง

เจ้าก็ไม่สามารถเข้าไปในนั้นได้"

"แล้วใครบอกว่าฉันจะเข้าไปข้างใน?" หลังจากนั้นหนานเซินก็

หยิบชุนที่ทำจาก กระดุกของเซียงยिनออกมา

"เจ้าหยิบมันขึ้นมาทำไม? เจ้าคิดจะเล่นเพลงสวดส่ง

วิญญาณให้กับนางรีไง?

หรือเจ้าจะบอกว่าเจ้าสามารถเล่นบทเพลงแห่งสวรรค์ได้?"

มารพูดอย่างเย้ยหยัน

"ฉันจะเล่นมันให้ดู ถ้านั่นคือสิ่งที่แกอยากจะได้ยิน" หลังจาก

หนานเซินก็นำริมฝีปากไปสัมผัสกับชุน จากนั้นเขาก็เป่า

มัน แสงสี ขาวที่เหมือนกับน้ำสายกำลังไหลเข้าไปในประตู

ศักดิ์สิทธิ์

พลังนี้เป็นพลังเดียวกันกับที่เซียงยินเคยใช้ไม่มีผิด และเขาก็

จะใช้มันเพื่อเติม พลังให้กับร่างกายของเธอ

"เป็นไปได้ยังไง?" เซียงยินรู้สึกว่าร่างกายของเธอกลับมามี

พลังอีกครั้งหนึ่ง

เธอจำเป็นต้องใช้พลังอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเพื่อจะก้าวไป

ยังบันไดขั้นที่ 10

และด้วยพลังที่ได้รับมานี้ทำให้เธอมีหวังขึ้นมา

ตัวโน้ตของเชียงยिनกลับมาล่องลอยอยู่ในอากาศอีกครั้ง
และกลิ่นอายของเธอก็ ปลุกคลุมบรรยากาศภายในประตู
ด้วยการช่วยเหลือจากห่านเชิน เธอเริ่ม เคลื่อนไหวอย่างช้าๆ
พร้อมกับยกขาขึ้นมาเตรียมจะก้าวขึ้นไปยังบันไดขั้น สุดท้าย

“เป็นไปได้! นางเล่นมันให้เจ้าดูเพียงแค่ครั้งเดียว เจ้าจะ
สามารถเล่นบท เพลงแห่งสวรรค์ได้ยังไงกัน?” มารพุดออก

มา

เชียงยिनเอนตัวไปด้านหลังและเตรียมจะขึ้นไปยังบันไดขั้น
สุดท้าย พร้อมกับ คลื่นเสียงของเพลงศักดิ์สิทธิ์ที่พาเธอขึ้น

ไปอย่างอ่อนโยน

“ไม่! มันควรจะเป็นข้าที่ได้ก้าวไปยังขั้นสุดท้ายนั้น!”

มารดูเหมือนกับคนบ้า ขณะที่มองดูเชียงยินก้าวขึ้นไปยัง
บันไดขั้นสุดท้าย

ดวงตาของมารขยายใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เขาไม่สามารถเชื่อในสิ่ง
ที่เขา กำลังเห็นอยู่

ตุ้ม!

เมื่อขาทั้งสองข้างของเชียงยินขึ้นไปยืนอยู่บนบันไดขั้นที่ 10
เปลวไฟก็เผา ผลาญไปทั่วทั้งร่างกายของเธอ

ตอนนี้แสงสว่างจากเปลวไฟนั้นสว่างเกินกว่าที่จะสามารถ
มองได้ว่าเกิดอะไรขึ้น ขึ้นใน แต่ในที่สุดเมื่อแสงสว่างดับลง
ไป หานเซ็นก็เห็นเธอเกิดขึ้นมาใหม่อีก ครั้ง เธอดูศักดิ์สิทธิ์
ราวกับเทพธิดาจากสรวงสวรรค์

เชียงยินได้พูดอะไรบางอย่างกับเขาก่อนที่จะจากไป แต่หาน
เซ็นไม่สามารถได้ ยินสิ่งที่เธอพูดได้ เขาทำได้แค่อ่านปาก

ของเธอเท่านั้น

ในที่สุดประตูก็ปิดลง หลังจากนั้นห่านเซ็นก็นึกถึงสิ่งที่เธอได้
พูดกับเขา ซึ่งเขา เชื่อว่าเธอพูดว่า

"ข้าจะรอเจ้าอยู่ในก๊อตแซงซ์วีเขต 4"

ห่านเซ็นไม่ได้แน่ใจเต็มร้อยว่านั่นคือสิ่งที่เธอพูด เธอขึ้นขึ้นมา
ที่เขาราวกับว่า ประารถนาที่จะพูดอะไรบางอย่างอีก แต่ประตู
ก็ปิดไปก่อน

ตูม! ประตูปิดลงและแยกพวกเขาทั้งสองออกจากกันโดย
สมบูรณ์ ห่านเซ็นรู้สึกเศร้า ที่เวลามันน้อยเกินไปจนเขาไม่มี

โอกาสได้ฟังคำขอบคุณจากเซียงยีน

แต่ห่านเซ็นก็ไม่ได้เศร้าอยู่นานนัก หลังจากนั้นเขาก็จับมาร
ขึ้นมาและพูด "แกบอกว่าแกยังมีหนทางอีกมากใช่ไหม? ฉัน
จะบอกแกตอนนี้เลยก็ได้ว่าแกไม่ มีทางหรอก ฉันจะฆ่าแก
ทุกครั้งที่ฉันเห็นหน้าแก ดังนั้นฉันขอแนะนำให้แก ซอนสปีริต

สโตนเออา

ไว้ให้ดีๆ ถ้าไม่อย่างนั้น.."

ห่านเซ็นชกทะเลหั่วกะโหลกของมารและโยนร่างของเขาทิ้ง
ไป ไม่นานร่างของ มารก็เริ่มจะเลือนหายไปและกลับไปรวม
ที่สปิริตสโตนของเขา

เมื่อมารเกิดขึ้นมาใหม่ เขาก็ครุ่นคิดถึงคำพูดของห่านเซ็น
ท่าทางของห่านเซ็น เต็มเปี่ยมไปด้วยความมั่นใจ ซึ่งมันทำ
ให้มารโกรธอย่างมากที่รู้ว่าตัวเองตอนนี้ เป็นฝ่ายที่

อ่อนแอกว่า

"ข้าจะทำให้เจ้าต้องเสียใจที่ทำแบบนี้" มารเดินออกจากเมือง
ของเขา พร้อมกับ สาบานว่าจะแก้แค้นห่านเซ็น

ห่านเซ็นตัดสินใจเดินทางออกจากดินแดนใต้ดิน เมื่อเขาออก
จากโหมดราซา สปิริตชั้นสุดท้ายอด ร่างกายของเขาก็อ่อนล้า
อย่างมาก ดังนั้นเขาจึงเรียกโกลเด็น โกรวเลอร์ออกมาเพื่อ

แบกเขากลับไป

ไม่นานหลังจากนั้นห่านเช็นก็ได้พบกับไดโนเสาร์สีฟ้าและ

ควีน ควีนดูโล่งใจ เมื่อได้เห็นห่านเช็น

"รีบกลับไปทีเมืองให้เร็วที่สุดเถอะ" ควีนพูดขณะที่วิ่งมารับ

ห่านเช็นเอาไว้

"ผมจะยังไม่กลับไป มอนสเตอร์ชั้นสุดยอดพวกนั้นพยายาม

ที่จะฆ่าพวกเรา ดังนั้นผมจะแก้แค้นพวกมัน" ถ้ามันไม่ใช่

เพราะพวกมอนสเตอร์ชั้นสุดยอดเข้า มายุ่งละก็ ห่านเช็นก็

คงจะไม่อยู่ในสภาพแบบนี้

ห่านเช็นจำหน้าพวกมันแต่ละตัวเอาไว้หมดแล้ว

ห่านเช็นตั้งแคมป์อยู่ที่ทางออกของถ้ำ และเมื่อเขาฟื้นตัวเมื่อ

ใหม่ เขาก็คิดจะไป จัดการกับราชาหนูก่อนเป็นตัวแรก เขา

ต้องการผลักดันชีวิตของมัน

หลายวันต่อมาหานเซ็นก็กลับมาอยู่ในสภาพพร้อมสู้อีกครั้ง

เขาเดินทาง กลับมาที่ดินแดนใต้ดินพร้อมกับไดโนเสาร์สีฟ้า